

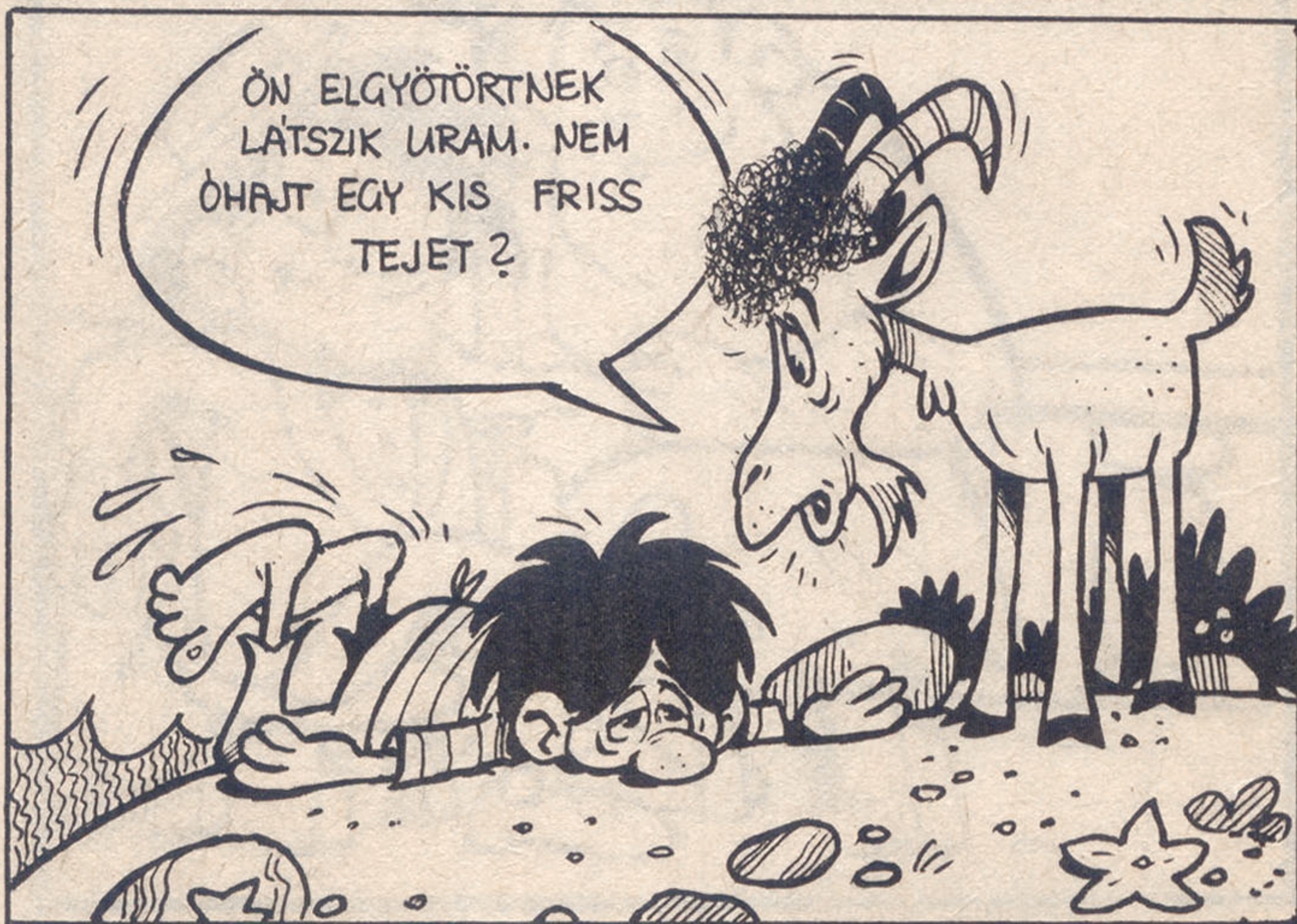
Kahola



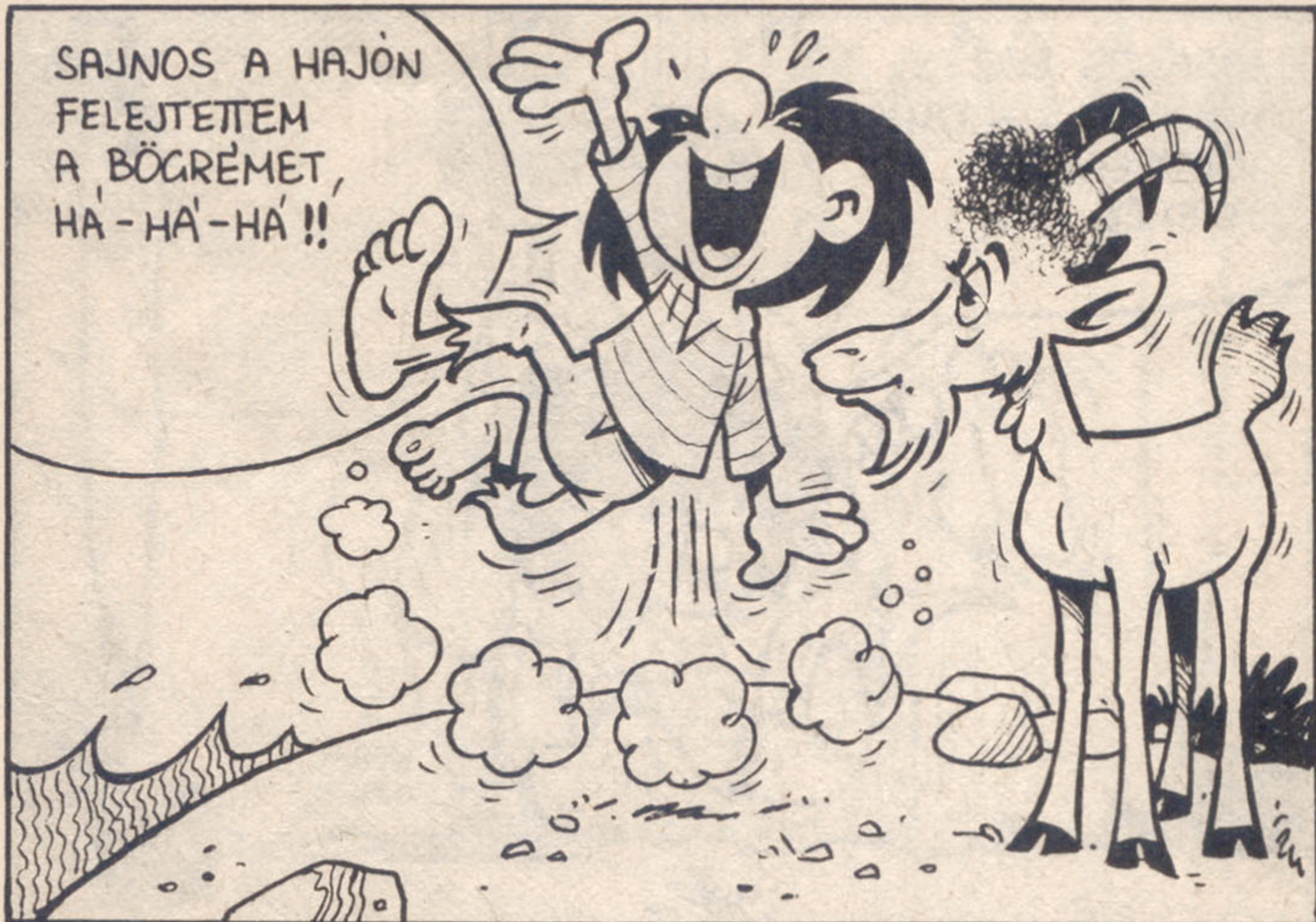
SZKENNELÉS ÉS UTÓMUNKÁK:
HURAM IMRE
2013

Összkomfortos Robinson





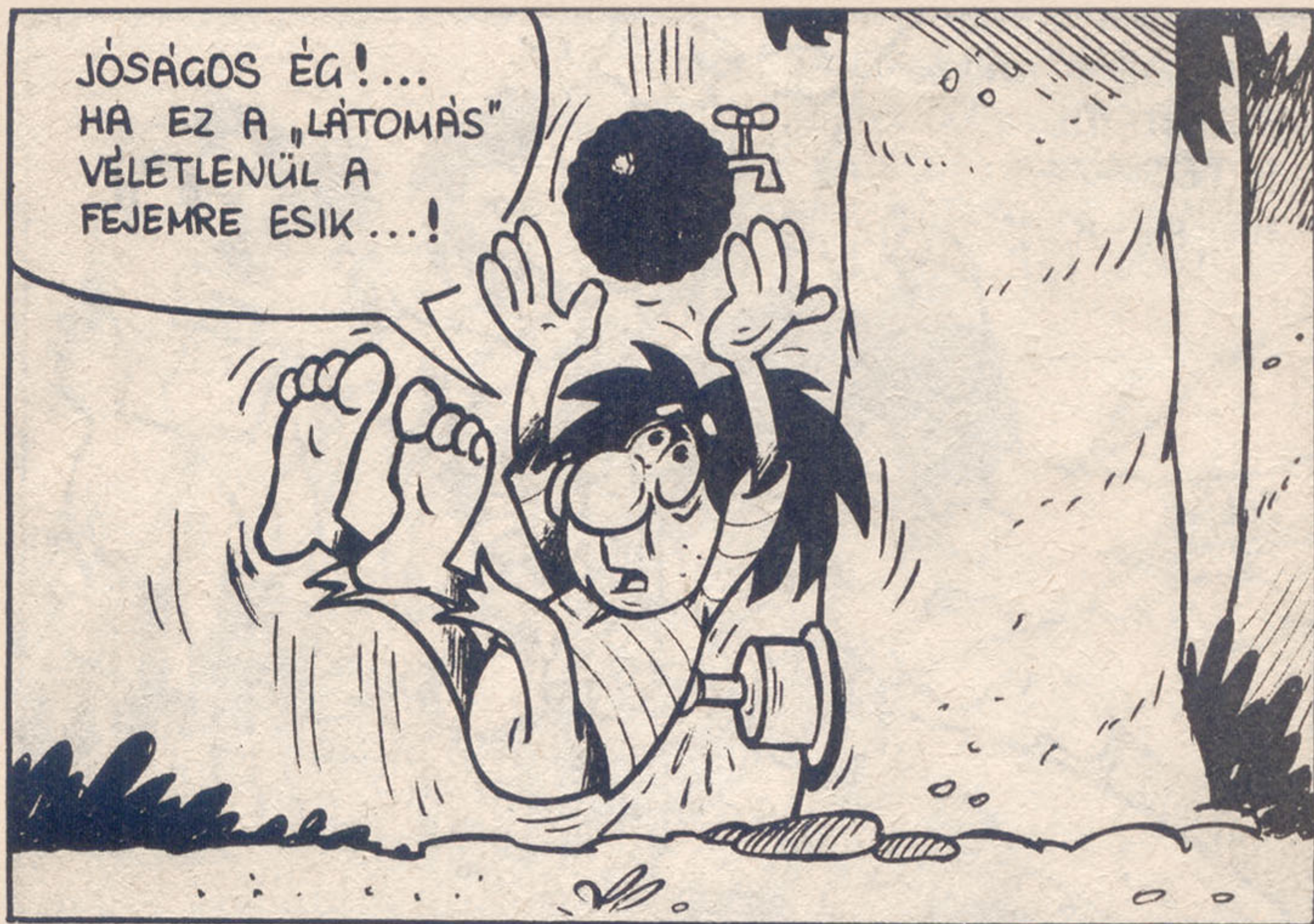
SAJNOS A HAJÓN
FELEJTETTEM
A BÖGRÉMET,
HA - HA - HA !!



BIZONYÁRA A FÁRADTSÁG TESZI...
ITT MAJD KIPIHENEM
MAGAM.



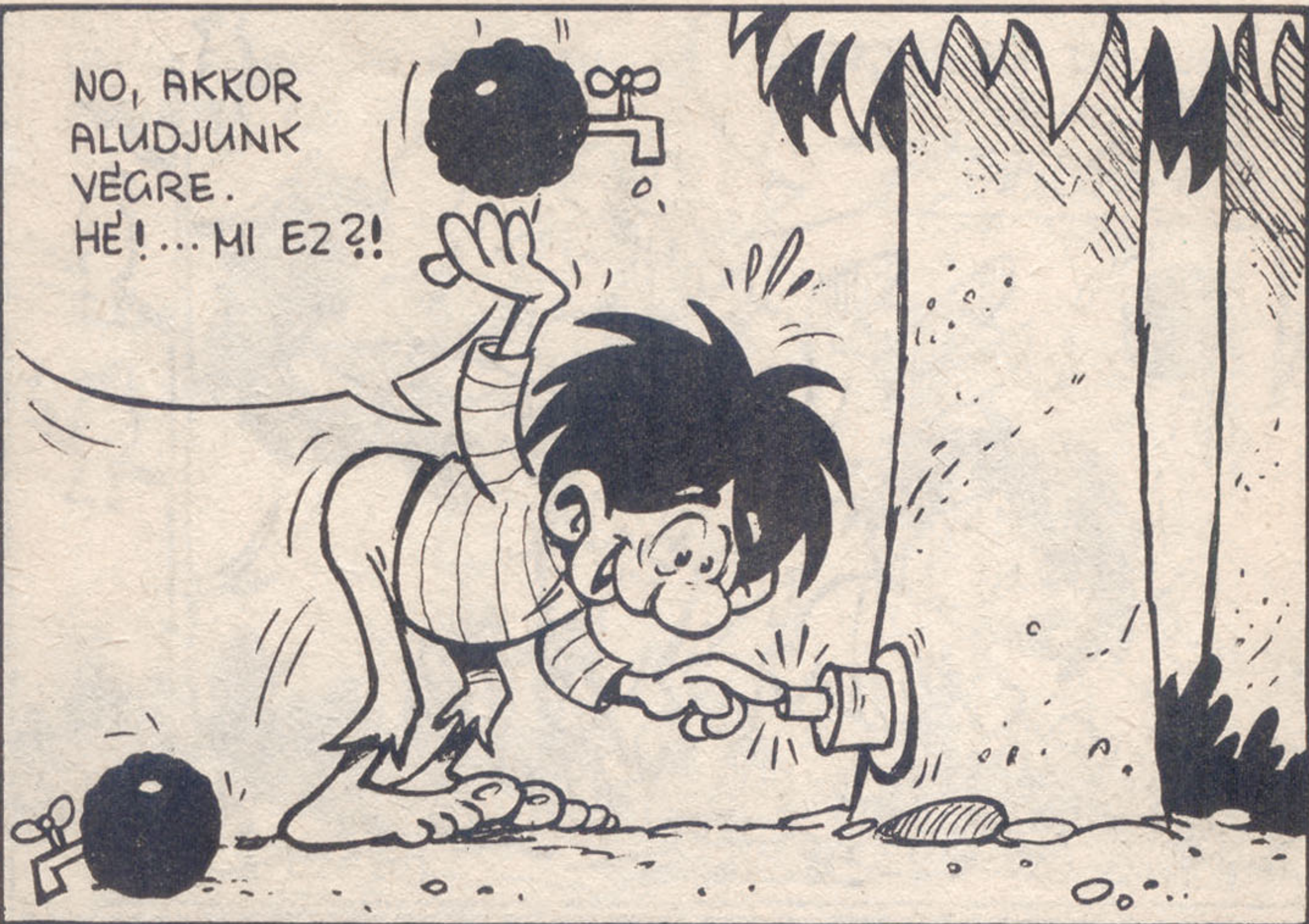
JÓSAGOS ÉG!...
HA EZ A „LÁTOMÁS”
VÉLETLENÜL A
FEJEMRE ESIK...!



AKÁR VÍZIÓ, AKÁR
NEM, EZ FÍNYOM VOLT!



NO, AKKOR
ALUDJUNK
VÉGRE.
HÉ!... MI EZ?!

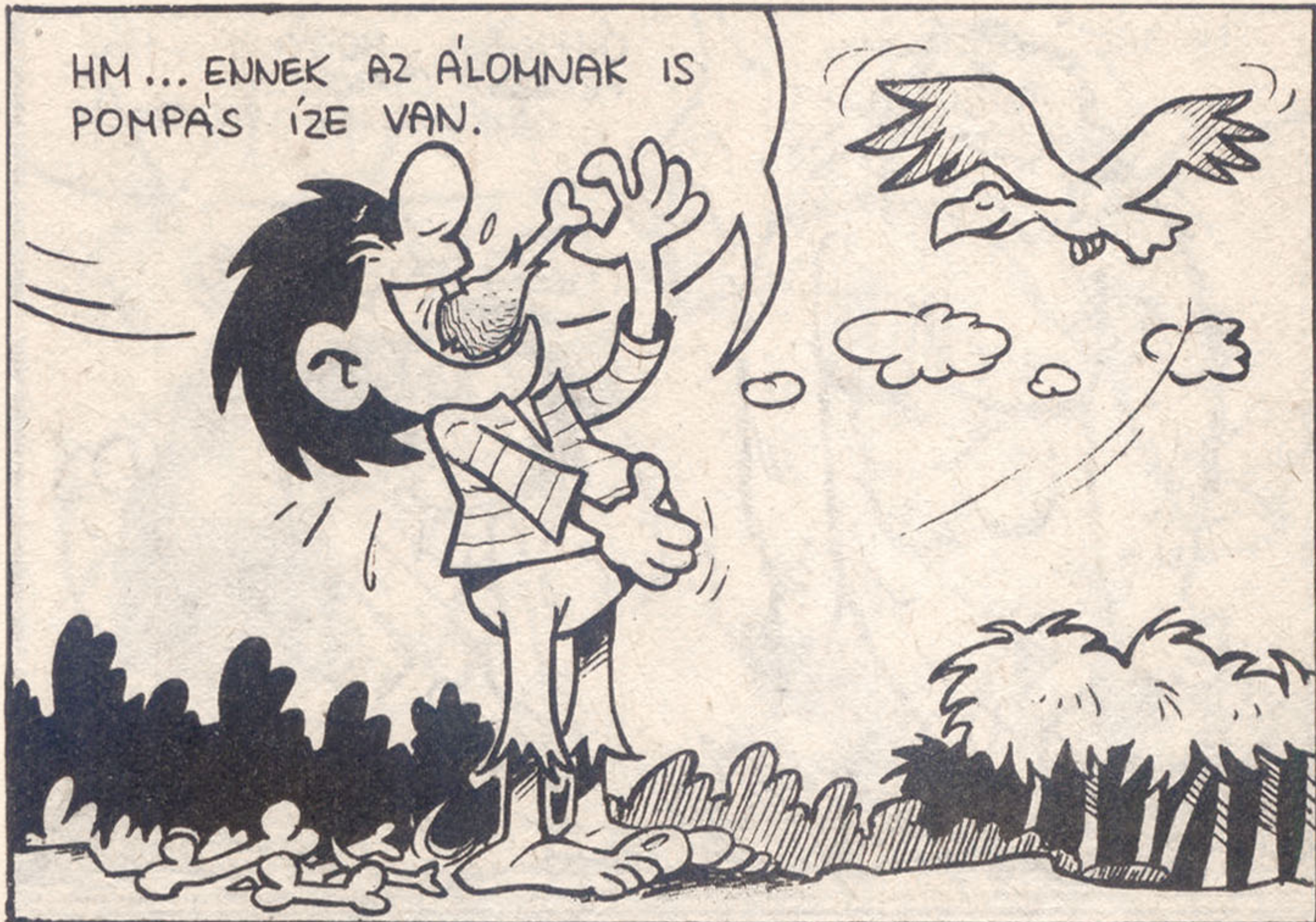


MÉG ILYET!
ÖNKISZOLGÁLÓ PÁLMAFA.
LEHET, HOGY SÜLT-
GALAMBOK IS
RÖPKÖDNEK
ERREFELÉ?





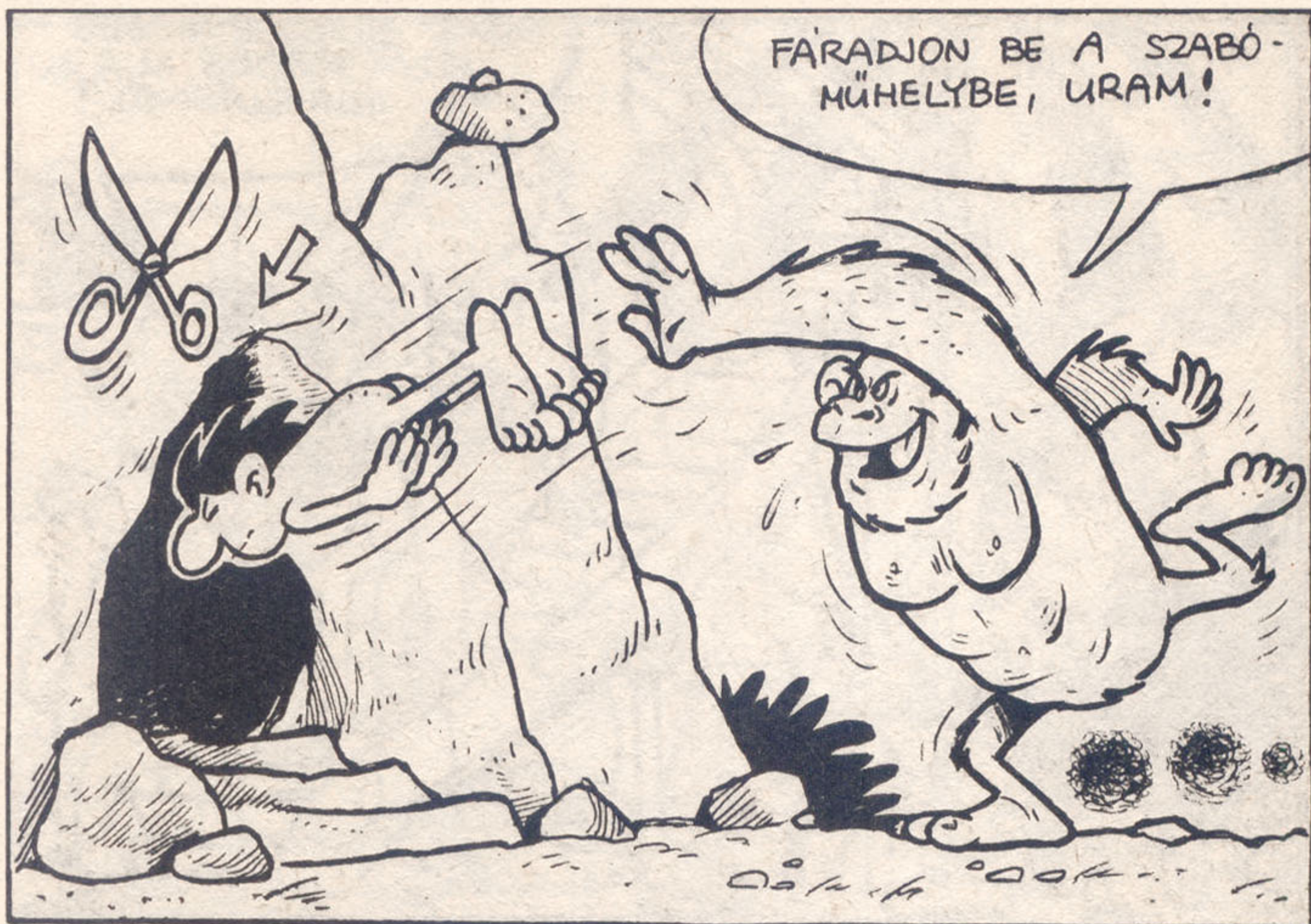
HM ... ENNEK AZ ÁLOMNAK IS
POMPA'S ÍZE VAN.

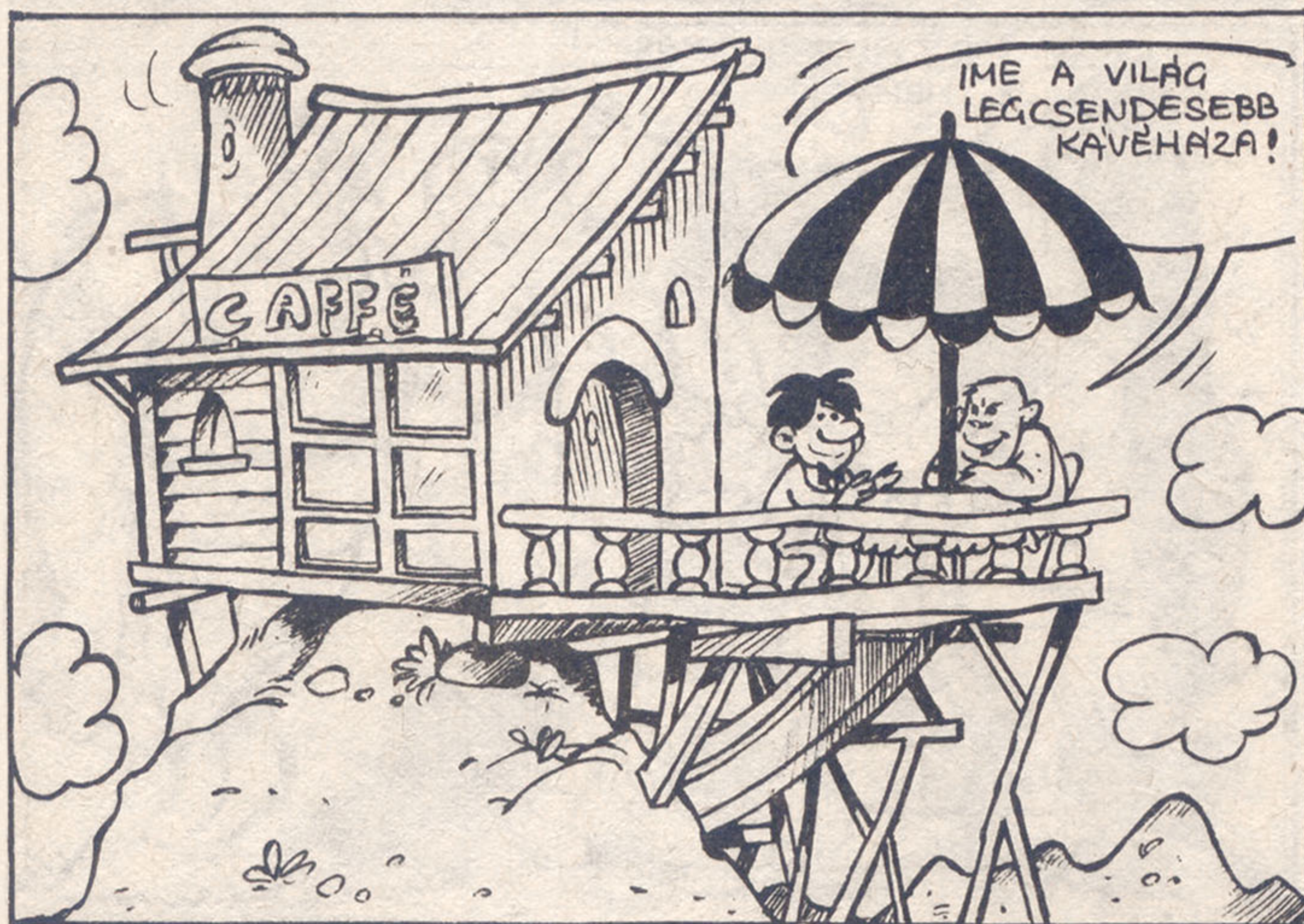
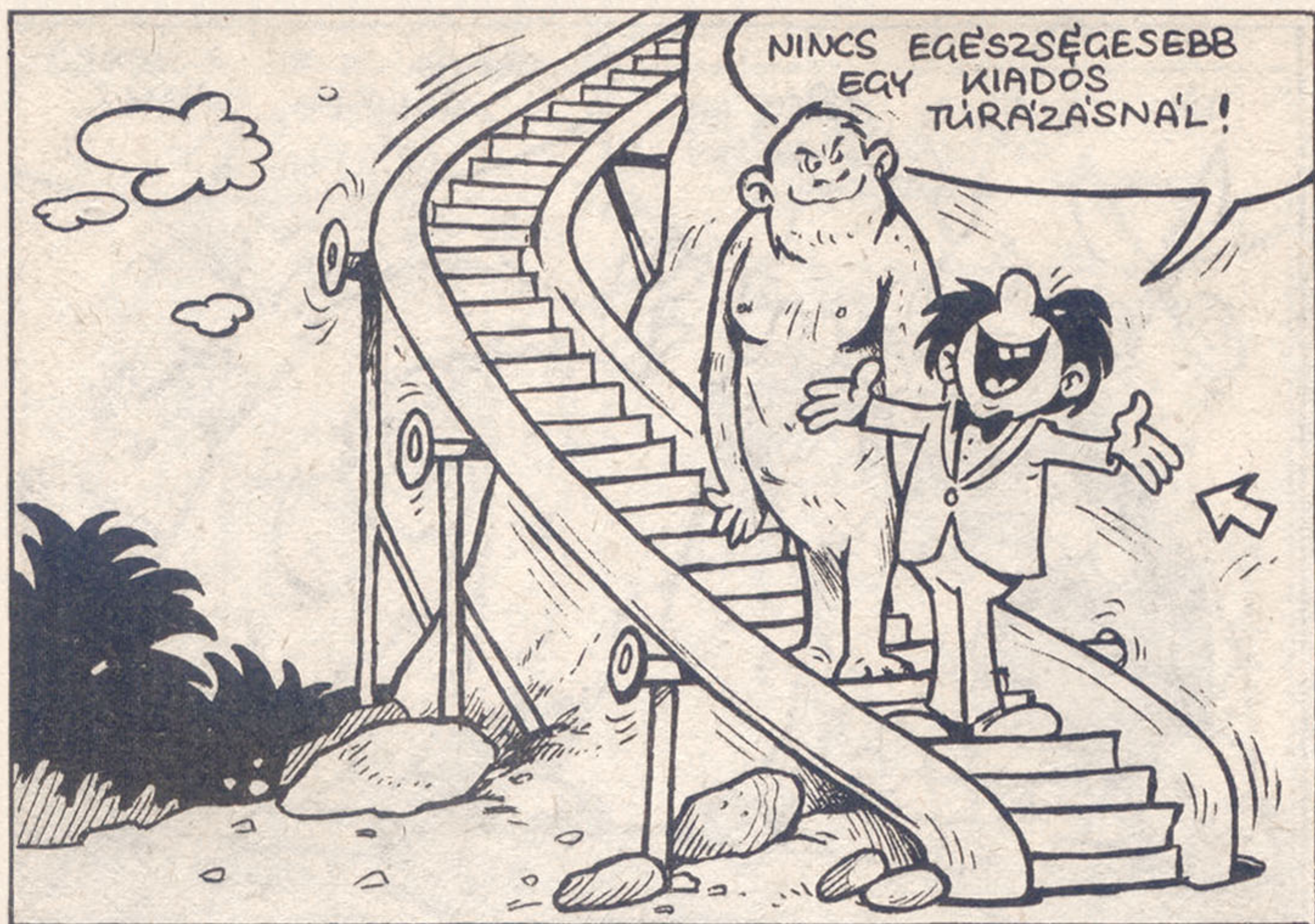


HELLÓ! GORILLA VAGYOK, AZ
IDEGENVEZETŐ.
INDULHATUNK?

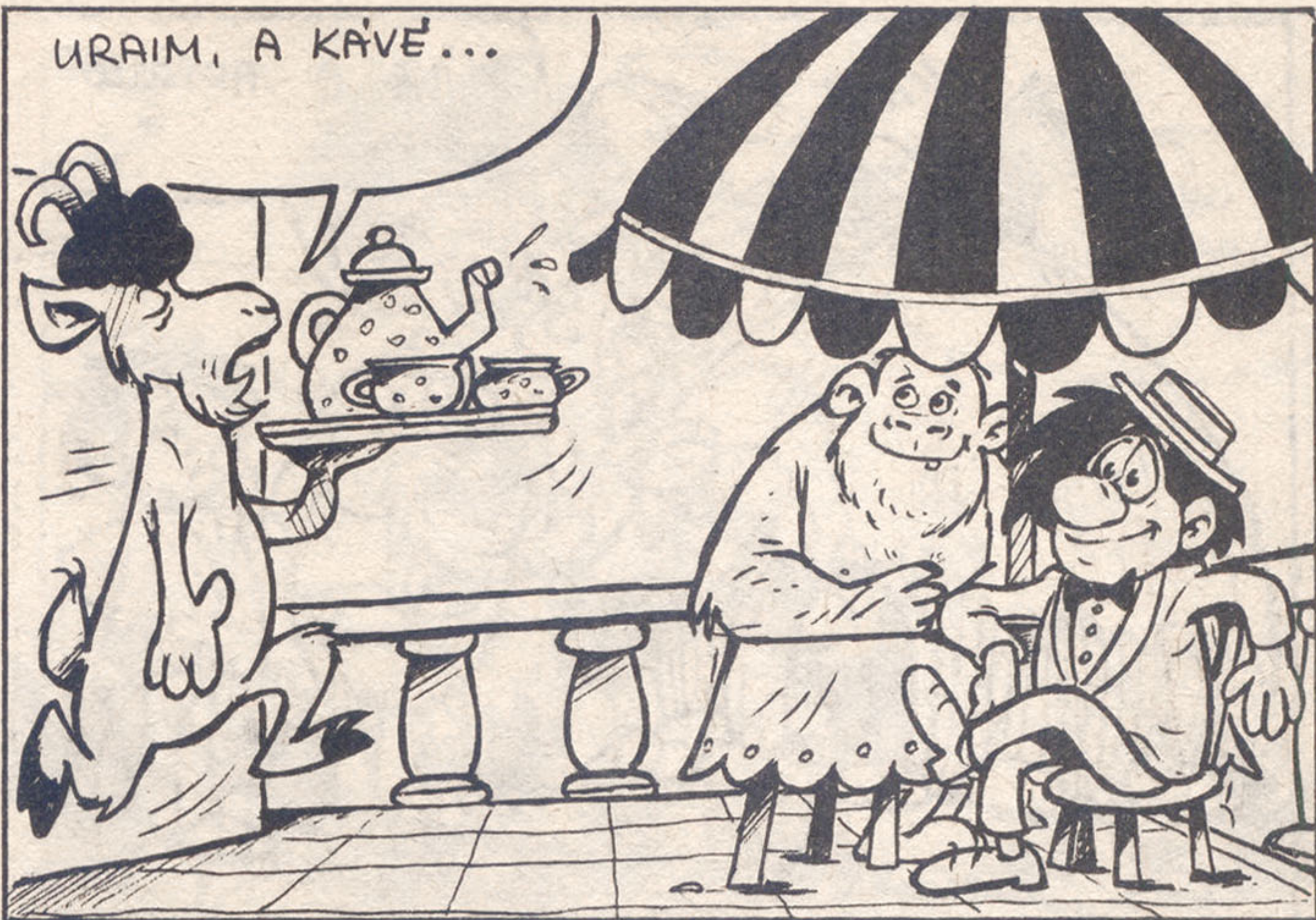








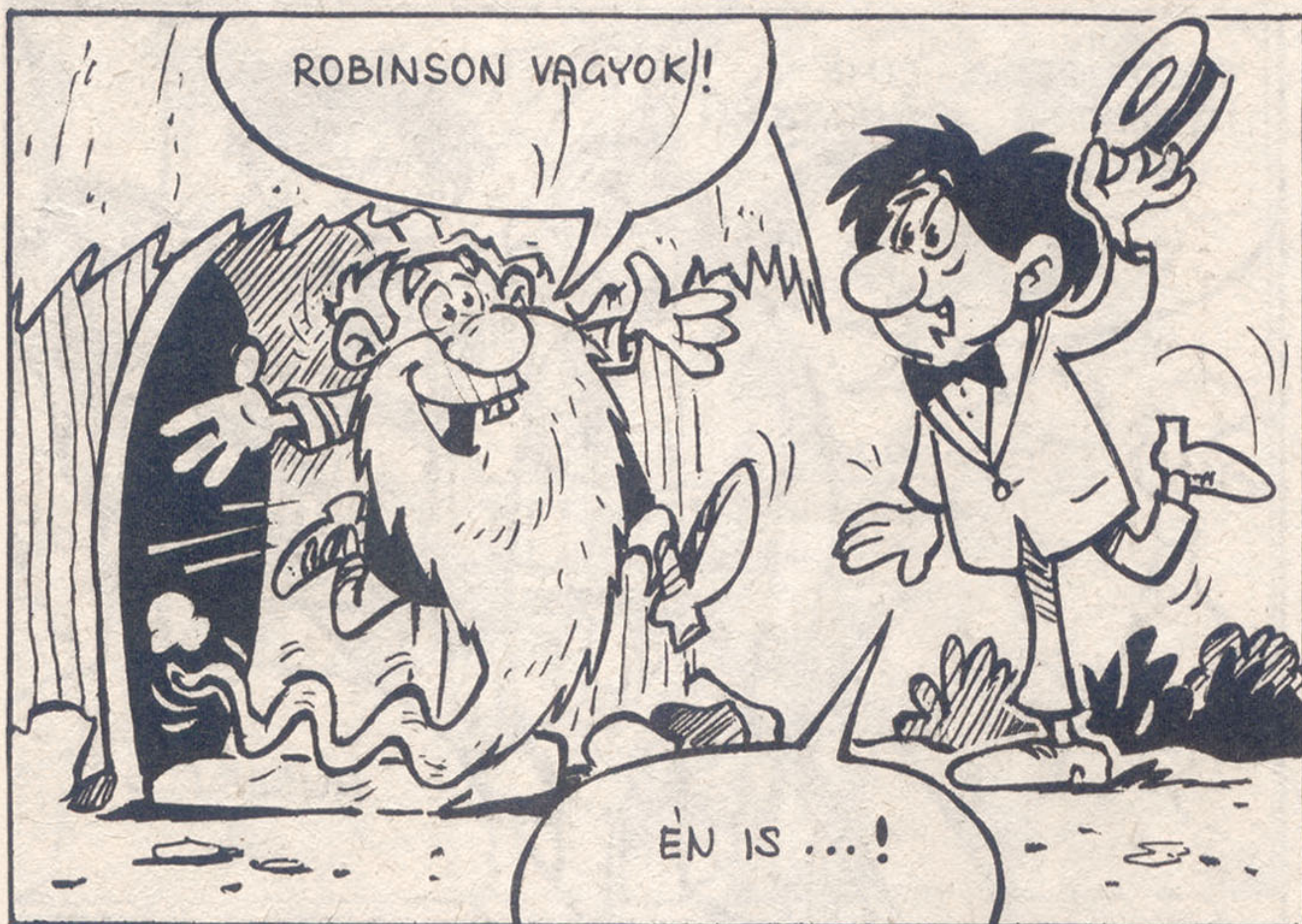
URAIM, A KÁVÉ...

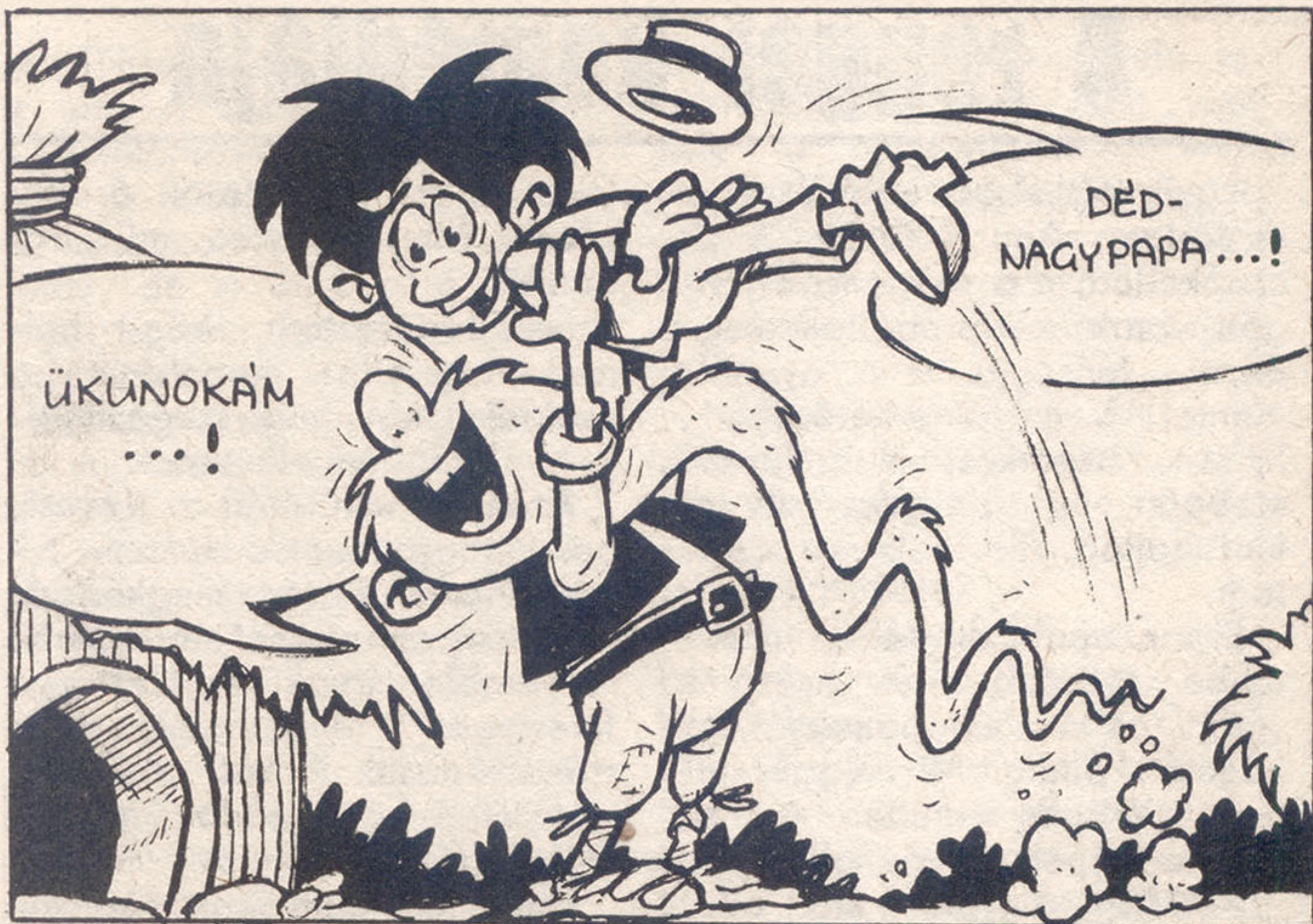


MOST PEDIG ELME-
GYÜNK A FEHÉRSZÖRŰ
VARÁZSLÓHOZ !



MUSZÁJ ... ?





A reggel komédiája

Egyik reggel összebalhézott a családom. Apu üvöltött, anyu csapkodott, a húgom örjögött, csak én próbáltam megőrizni fenséges lelki nyugalمامat. Volt rá lehetőségem, hiszen bezárkóztam a fürdőszobába, s az egész cirkusz kint zajlott. Én bele se szóltam.

Ekkor apu betörte a fürdőszoba ajtaját, anyu hozzám vágta a tűsarkú papucsát, a húgom pedig — eléggé el nem ítéhető módon — lekent a képemre egy pofont.

— Mit vagytok úgy oda, még csak háromnegyed órája kezdtem a készülődést — mondtam. — Na, pá! Sziasztok, sietek!

— És én mikor mosakodjak? — visított a húgom.

— Nekem is dolgozni kell menni! — harsogták szüleim kórusban. Apu idegességében a fogkrémet kente az arcára, s közben emígyen dörgött az atyai szó:

— Na, megállj! Holnapra kidolgozod a család reggeli időbeosztását, de úgy, hogy mindenkinek mindenre jusson ideje!

— Rendben! — biccentettem és elvonultam a suliba.

Matek volt az első óra. A tanárnak feltűnt, hogy szokat-

lanul sokat rajzolgatok a körzővel. Megkérdezte: mit csinállok?

— Elhatároztam, hogy holnap reggelre megoldom a családi kör négyszögesítését — válaszoltam lezseren.

Azonnal leküldött az orvosiba, hogy nincs-e lázam. A doki nénit rögtön megkértem, magyarázza el nekem korunk fő problémáinak egyikét: a felesleges idegeskedés és stresszhatások okát, különös tekintettel a családok reggeli időbeosztására.

Valamit motyogott és átszólt a tanáriba a biológia-tanárnak, hogy mostantól kezdve jobban figyeljen rám, mert feltűnően érdeklődöm a legkomolyabb élettani kísérletek iránt. De mivel lázam nem volt, mondta, hogy mehetek tornászni.

A tornateremben különös figyelmet fordítottam a bordásfal méreteire: vajon elférne-e nálunk a fürdőszobában? Ezután mindenféle akrobatikus mutatványokkal próbálkoztam: hogyan lehet bordásfalról lelógva fogmosást imitálni, vagy fejfelé csüngve keresni az elgurult szappant...

Fizikaórán a testek térfo-gatáról tanultunk. Megkérdez-

tem Olga nénit, hogy lehet-e az emberi testet miniatürizálni, különösen a lakótelepeken? Ő is leküldött az orvosiba, ahonnan rögtön visszazavartak, de a doki néni előbb bevett valami bogyót és vizes borogatást tett a fejére.

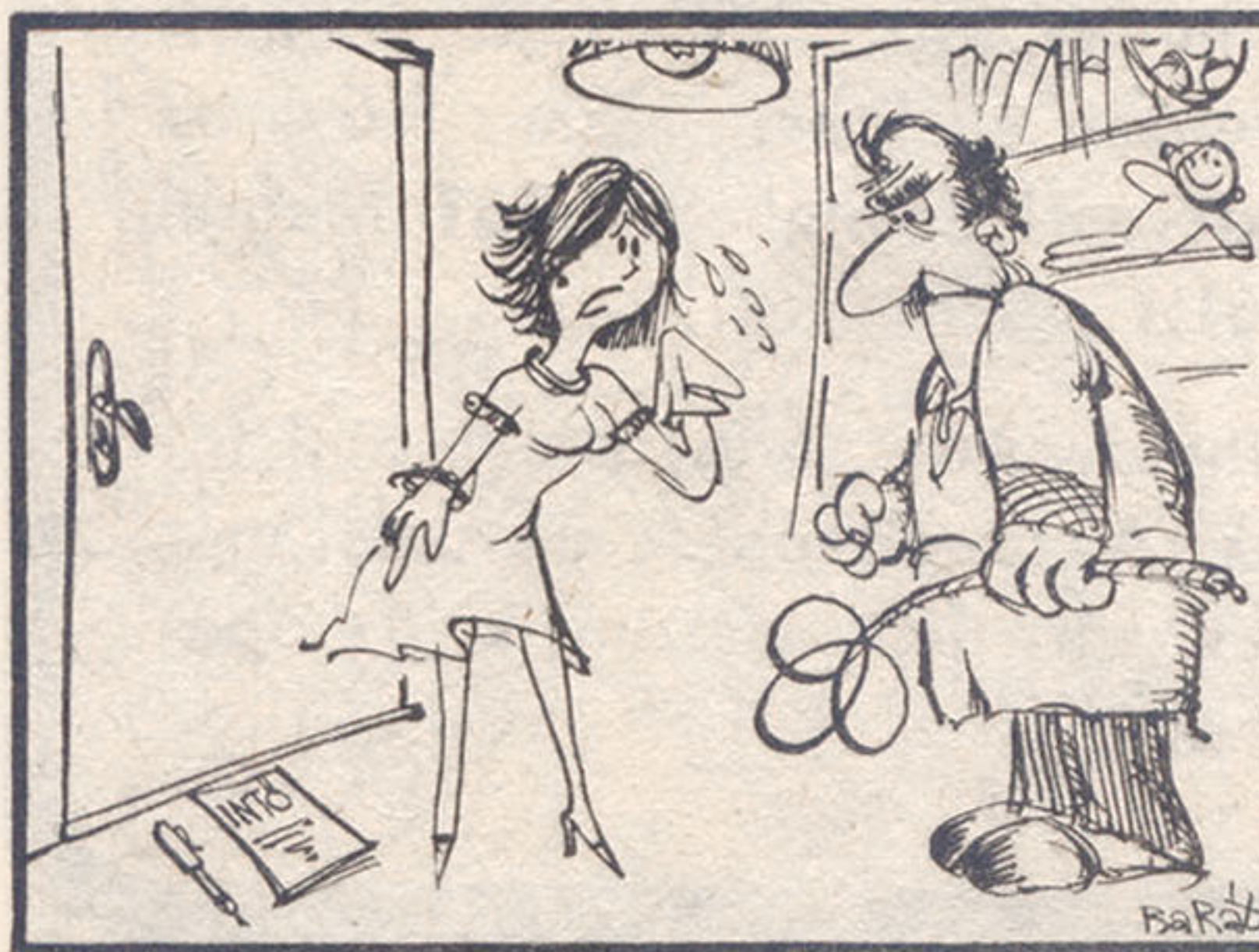
Délután otthon számításokat végeztem és rajzokat készítettem. Ezen kék, piros, zöld és barna nyilak mutatták, hogy mikor, kinek, hová kell mennie, hogy egymást ne keresztezzük. Picasso sírt volna az irigységtől!

Másnap reggel az istennek se tudtam elnyomni a vekker gombját: valaki kikötötte a konyhaajtó kilincséhez! Döbenten láttam: még csak fél öt van! Odabotorkáltam a kilincshez, amin egy papírdarab fityegett, rajta zöld nyíllal az utasítás: „Arra van a teáskanna!” Feltettem a tea-vizet, indultam volna befelé, de egy másik zöld nyilat ta-

láltam, ami az erkély felé terelgetett, emígyen: „Ott vannak a megöntözendő virágok!” Amíg megtöltöttem a locsolókannát, észrevettem egy másik üzenetet: „Ezeket a ruhákat rakd fel a szárítóra!”

Holdkórosként mentem a zöld nyilak nyomában, míg családom tagjai vígan mosakodtak, öltözködtek, reggeliztek, készülődtek.

Már mindenki elment, amikor én nekikezdhettem. Úgy kapkodtam, mint egy örült! Amikor becsaptam a bejárati ajtót, a kilincsre akasztva egy kis levélkét találtam. Anyu írta — az osztályfőnökömnek: „Tisztelt tanárnő! Szíves elnézését kérem: a fiam fontos családi megbízatása teljesítése miatt késik a mai napon. Ennek eredményeként ma végre én nem fogok késni a munkahelyemről! Tisztelettel...”



VÁRATLAN FORDULAT

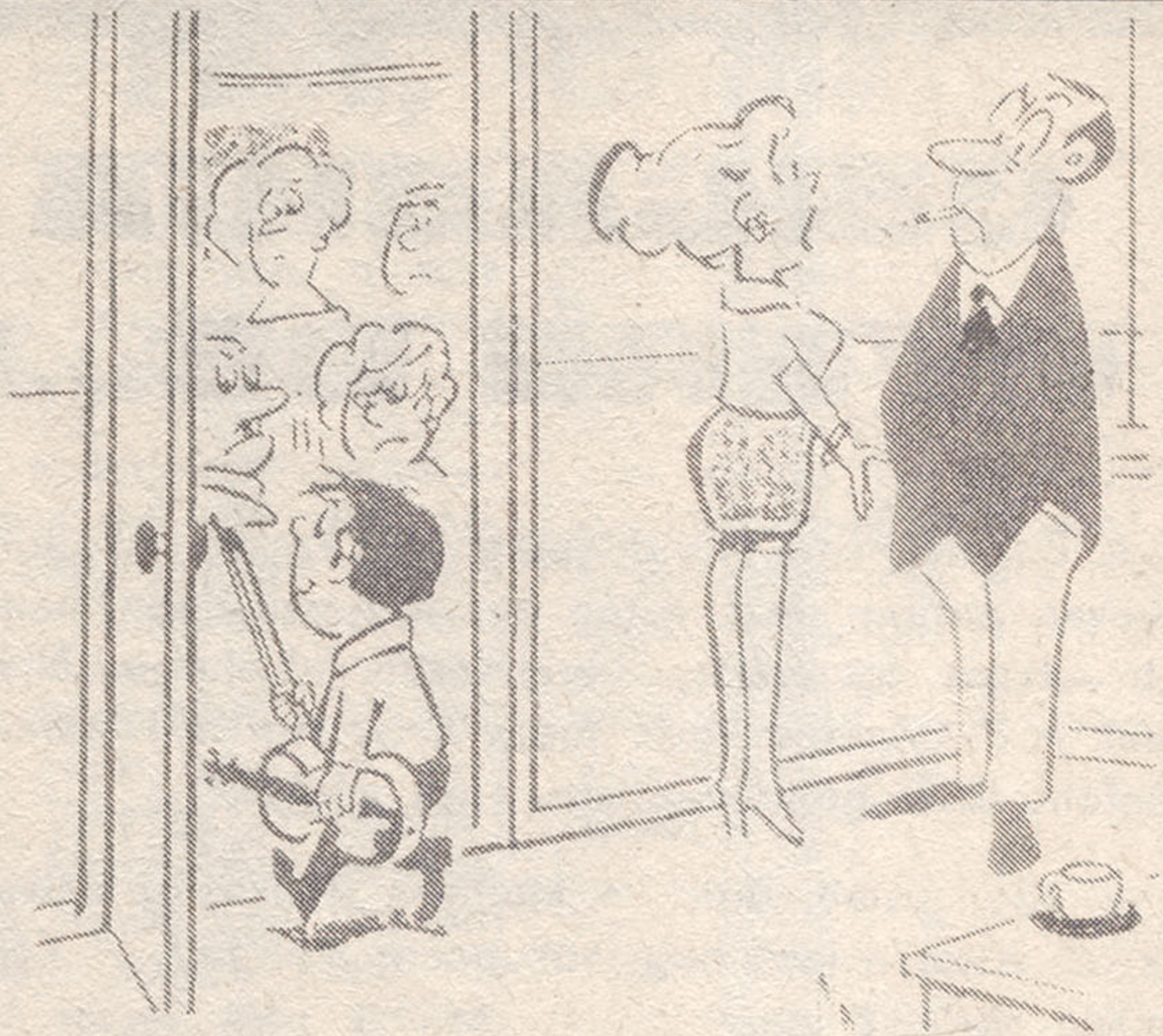
— Bezárkózott a hajlakkommal.

Hangpróba

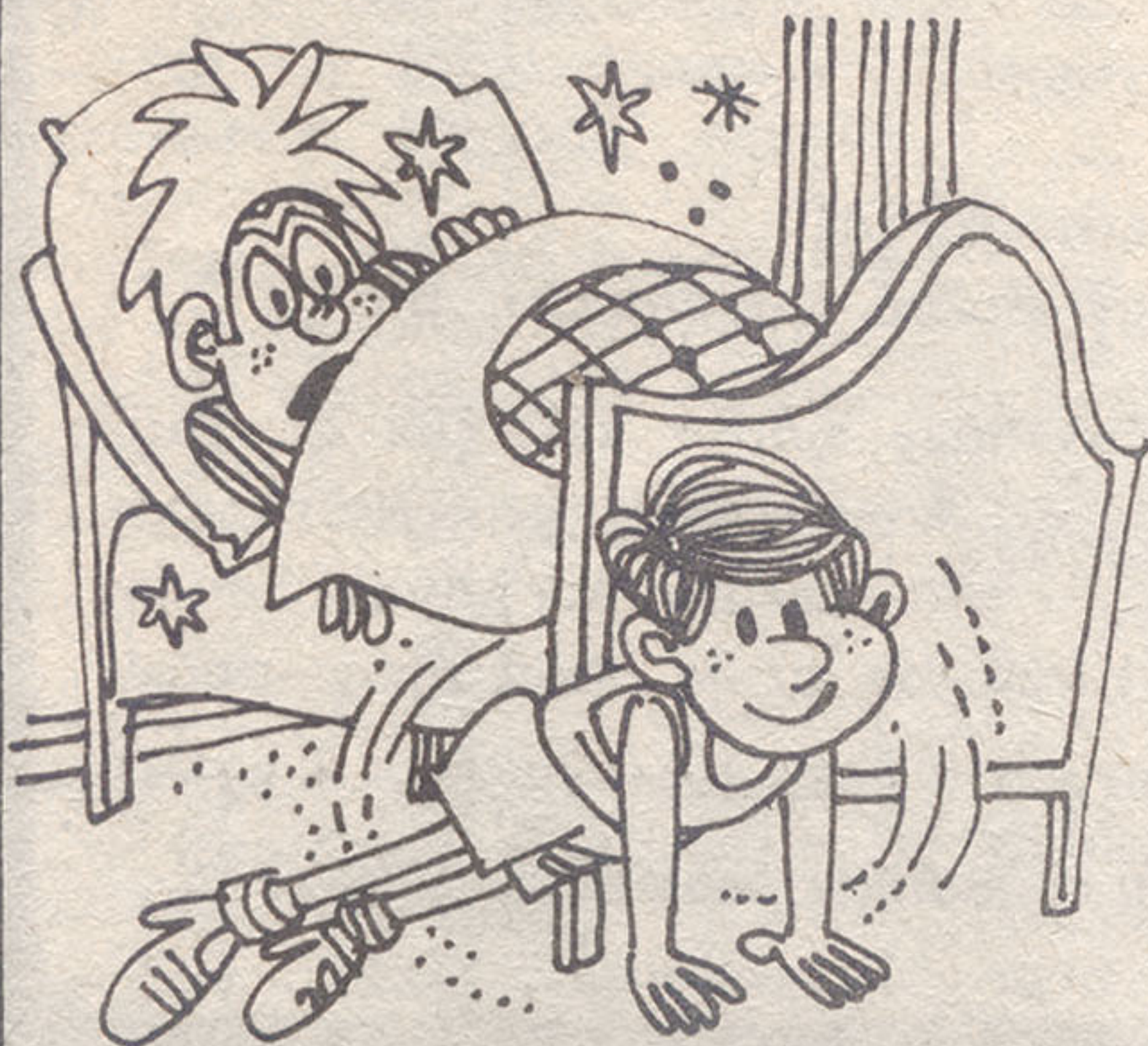
Édes kis fiacskám, el sem hiszed, hogy milyen boldog vagyok, amiért ilyen könnyen rábeszélhettelek az ének-kari tagságra. Micsoda öröm ez nekem! A magad korabeli fiúk ugyanis nem kedvelik, sőt mi több, utálják a karéneket. Mindig csak arra hivatkoznak, hogy mutál a hangjuk. Balga beszéd. Lám, te más vagy, mint a többiek. Kimondhatatlanul örülök, hogy karénekes lettél.

Apropó, erről jut eszembe: még el sem döntöttem, hogy melyik szólamba kerülj. De sebjaj, mindjárt kipróbálom a hangodat. Á, ne félj, ez már semmiség. Mondd szépen azt, hogy lá. Na, ne úgy, ne olyan hányavetien, hanem lágyan, finoman. Úgy, hogy: láááá. Hm. Nem értem. Talán megfáztál? Olyan rekedtes a hangod. Köszörüldt meg a torkodat, és mondd velem együtt: láááá. Te gyerek, te dörmögsz. Ne utánozd nekem az öreg erdei medvét! Nem vagy te Gálvölgyi János. Tisztábban és jóval magasabban ejtsd a hangokat! Nem érted? Ma-ga-sab-ban! Mondd, te süket vagy? Tessék, itt ez a szék! Állj föl rá. Miért, miért! Így talán majd felemelkedik a hangod is. Egyszerűen elképesztő, amit művelsz! Mindjárt kapsz egy nyaklevest! Ez neked lááá? Megáll az eszem! Lá! Lá!! Lááá!!!

— Na tessék. Végre elhatároztam, hogy dalolgatni fogok, erre nincs vezetőnk. A tanár bácsi ugyanis már vagy két hete egy csendes, zárt helyen skálázik. Az ápolók szerint egészen jól halad...



— Azért küldöm be Ödönkét, mert már nincs mivel kínálni őket.



FEKVŐTÁMASZ

— Hiába erőlködsz!
Úgysem árulom el,
hogy hová dugtam
a születésnap
ajándékodat!

CSIGABIGA GYERE BE...!

A Bagoly őrsnél vendégeskedtem Pápán. Akadályversenyen vettünk részt, aztán egy ház pincéjébe mentünk, ott volt az őrs szépen berendezett búvóhelye. Elfáradtunk és... Az őrs egyik tagja helyettem is kimondta a legfontosabb gondolatomat: éhes vagyok!

— Vágd össze, Bori! — kiáltotta Irénke, az őrsvezető és az asztalon levő hagymakupacra mutatott. — Fél óra múlva eszünk!

— De mit? — szaladt ki a számon a türelmetlen kérdés, hiszen sem krumplit nem láttam, amiből paprikást csinálhatunk, se húst, amelyből pörköltet főzhetnénk.

Irénke nevetett.

— Ott van a hús a sarokban!

Egy vájdlingbon izgő-mozgó csigahalom. Brrr!

— Leforrázzuk és Esterházy módra készítjük el. Teri, add ide a szakácskönyvet. Annyi csigát gyűjtöttünk már francia exportra, hogy néha nekünk is juthat belőle. Nem igaz? — csivitelt Irén, de aztán, mert igen sápadt lehettem, hozzáfűzte:

— Nem kell izgulni, a mentők számát is tudjuk!

Papa, írd alá!

Vasárnap este van, a tévé sporthíreket sugároz. A papa a levéltárcájából előveszi a totószelvényét, Emilke ugyanakkor a táskájában kotorász. Ügyet sem vet rá a papa, mert a Gulyás máris olvasni kezdi a totóeredményeket: „Juventus—Róma: 1-2, 2-es. Atalanta—Sampdoria: 0-0, X...” A papa agyában egyszerűen fölmeleg a pumpa: Rémes! Egyszerűen hihetetlen! Egyik egyes sem jött be!

— Nekem sajnos kettő is bejött — jegyzi meg Emilke.

— Sajnos? Hogy mondhatasz ilyet? Micsoda totózó vagy te?

— Az az igazság, papa, hogy nem volt szerencsém.

— Föl a fejjel fiacskám! Legközelebb biztosan sikerülni fog.

— Bízom benne, papa, és ezért nyugodtan aláírhatod.

— Mit írhatok alá? A totószelvényt?

— Nem! Az ellenőrzőmet.



— Papa, tilosban futottam át a forgalmas úttesten!

— Mit beszélsz?

— Egy autó rettenetesen csikorgatta a fékjét!

— Elképesztő!

— A rendőr rámfütyült és... száz forintra bírságolt!

— Öröletes! Azaz... jól van, drága kis bogaram. Az az intő, amelyet „ilyen” bevezető után alá kell írnom... ugye, már igazán semmiség?

— Valahogy úgy... papa.

— Mutasd csak, fiacskám! Hadd lám, mennyi lesz érte a bírság?



— Papa, írd alá az ellenőrzőmet!

— Micsoda? Ezt csak így mondod nekem? Írjam alá az intődet?

— Nem intő! Csak figyelmeztető!

— Úgy! Figyelmeztető! Vedd tudomásul, az is borzasztó dolog, hogy az én fiam figyelmeztetőt kap az iskolában! Micsoda disznóságot követtél el már megint? Mutasd az ellenőrződ!

— Itt van, papa.

— Mi? „Figyelmeztetem a kedves szülőt, hogy holnap délután szülői értekezlet lesz. Nehogy elfeledkezzék róla, mint ahogy a múlt hónapban...”



Vitatható tételek

Az ebihal átmenet az eb és a hal között.

A macskának négy lába van. Kettő elöl, ezekkel fut, kettő hátul, ezekkel fékez.

Az emberiség nagy korszakai: a kőkor, a bronzkor és a nyugdíjkor.

A szemünk közepén van egy fekete lyuk, a pupilla, ami azt mutatja, hogy a fejünk belül üres és sötét.

Juliusz Cézár Damoklész kardjával vágta ketté a gordiuszi csomót.

A sziget egy vízzel körülvett földdarab, a félsziget pedig annak a fele.

A csapatok között malária pusztított, a király is csak álruhában menekülhetett.

A boszorkányokat máglyán égették el, pedig nem is voltak.

A görög színpadokon a nők is férfiak voltak.

A következő felvonásban Bence kiment a kertbe, és elvégezte a dolgát.

Vak Béla átlátott a szitán, és gyanús szemmel figyelte az ország ellenségeit.

Az Árpád-korban a szent életű férfiak és nők a kolostorokban egyesültek...

Mikor a király megérkezett a várba, huszonötöt lőttek, és minden nagyon szép volt...

Az üstökös olyan csillag, amelynek magja van, és esés közben csóválja a farkát...

Arany János 1817-től 1882-ig született.

Petőfi egyik versében elmondja, hogy inkább csatában haljon meg, semmint elhervadjon családi ágyban...

Az angolok a franciákat szárazföldi hajóhaddal támadták meg...

A történelem folyamán a pápák Rómában többet székelték, mint Avignonban...

Mikor Rózsa Sándor belépett a kocsmába, egy nagyot durrantott, mire mindenki hanyatt-homlok menekült a kis helyiségből...

Dugovics Titusz hátsóját a falhoz támasztotta és azon felmászott...

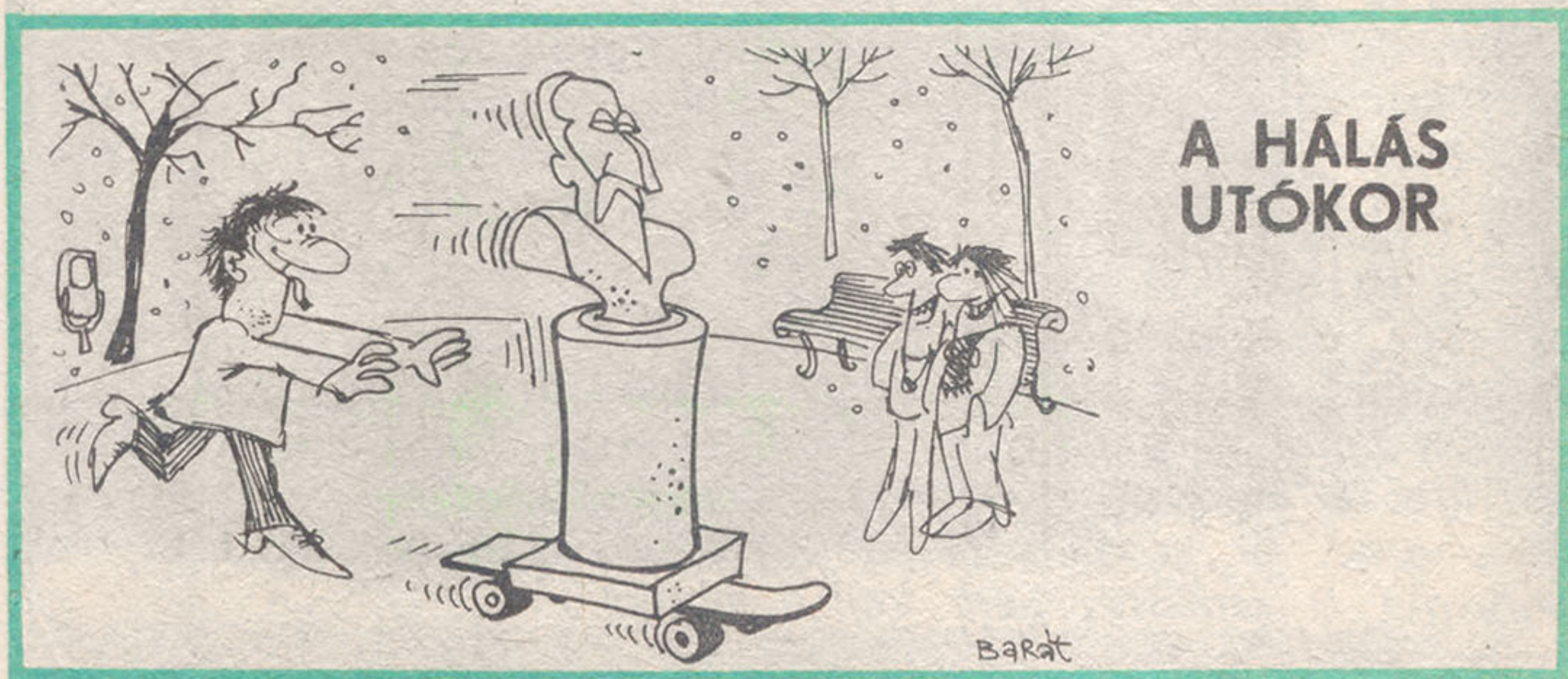
Dobó Katica így kiáltott a török felé a vár fokáról: — „Szurok rátok!”

Rozgonyi Piroska alakját Toldi szerelme domborította ki.

Római kori emlékeink, a Lánchíd és az Operaház.

A felelő: A kör olyan egyenes, ami görbe.

Az energia megmaradásának új törvénye: — Az energia átalakul, és tovaszáll.



Rímfaragás vésővel



ÍGY ÍRTOK TI (I.)

Telnek a napok,
Hónapok, évek,
S a kiscicából nagy lány lesz
már végre...



zuhog az eső,
pingálja a falat a festő.
Mindenhol rossz a hangulat,
üresen indul el a nagy vonat,
sétálgat a kalauz,
megmarad a narancsdzsujsz
olvasgat a szakács, nem kell
főzni babgulyást...

Vonat zakatol a sínen,
testemben zakatol a szívem...



A nagymamám olyan, mint a
cukor,
szeme, mint fényes kő,
orra vörös szén, s égő
alkonyat...



ezzel zárom soraim,
mert kiesnek a fogaim
kár, hogy nem írok többet,
kéket-e vagy zöldet...



amerre megy meg-megáll,
erre néz, de arra lát...



csendben szalad a Zala,
szegény,
mikor a hídján átmegyek
én...



jól figyelj ide Pajtás,
építsd a határt,
te a keziddel,
én e verssel!



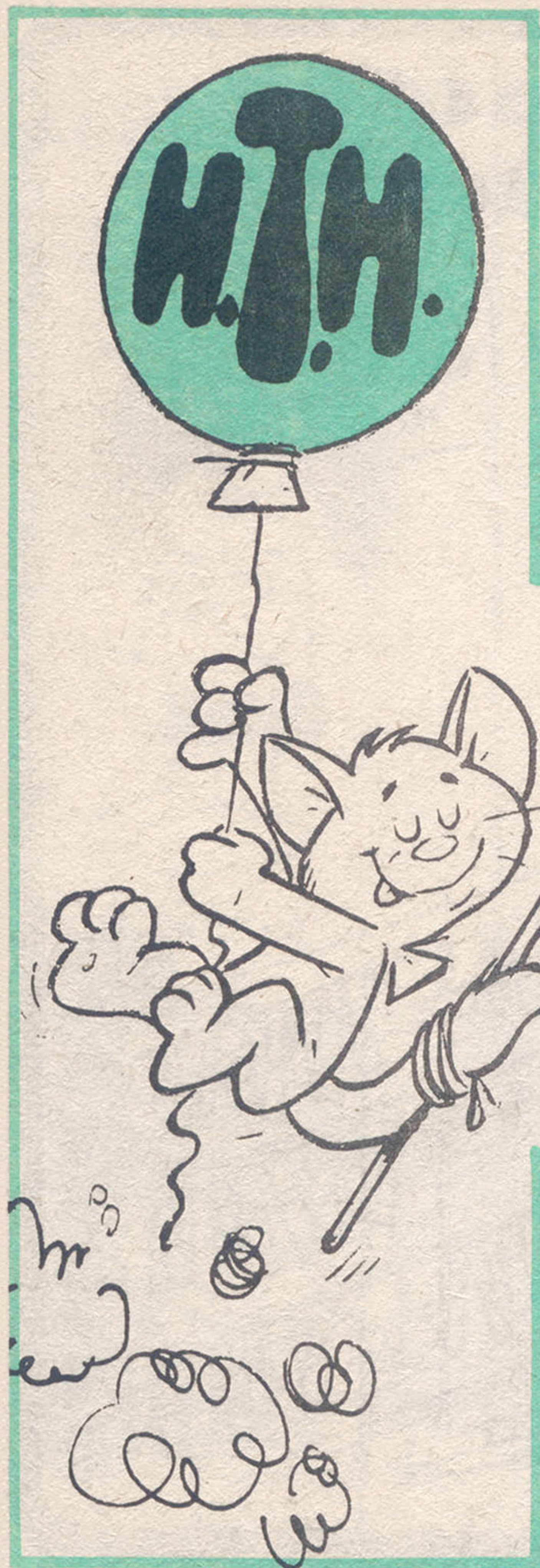
boldogságos liliomszál
de nagy volna, ha
megcsókolnál
csókolj meg hát most itt
engem
gyere, s légy a feleségem.

Meglepetés a könyvtárban



TUDOMÁNYOS
FANTASZTIKUS
IRODALOM





Ami annyit jelent: Hahota Találmányi Hivatal — amely nemcsak fantáziában létezik, hanem a valóságban is. A beküldött találmányok, ötletek, javaslatok némelyike olyan, amelyet már nem kell finomítani. A maga nemes egyszerűségében azonnal használható.



Hát... tessék választani!

T. SZERKESZTŐSÉG!

Kis zsebpénzű tanuló vagyok, de igényeim megközelítik az osztálytársaimét. Szerettem volna, ha olyan fejhallgatóm lett volna, mint nekik, hogy én is hallgathassam a

zsebrádiómat kerékpározás közben ebből kifolyólag kitaláltam egy találmányt. Spárgával és harisnyagumival a fejemre kötöttem a SZOKOLT, így aztán nem kell fejhallgató és hallok a műsort. Másoknak is ajánlom ezt a megoldást.

EMBEREK!

Feltaláltam a fapáncélszekrényt! Nincs nagy súlya, könnyen elkészíthető zárkombinációja kiszámíthatatlan, ugyanakkor kis súlya miatt ide-oda szállítható. Kívánságra rajzot küldök házhoz utánvétellel.

U. I.

Aki vesz belőle, ügyeljen arra, hogy jól el kell zárni (a páncélszekrényt), esetleg egy igazi páncélszekrénybe.

SZABADALMAT KÉREK!

Bár már vége a nyárnak, még mindig elég sok a légy, a szúnyog, s más rovar a lakásban. Pokollá teszik az ember életét, mert nem tud pihenni tőlük. Este, ha lefekszem, magam mellé veszem a porszívót az ágyba. Letaka-

rom, hogy zümmögése ne zavarja a szomszédokat, és zaja ne kergesse el a zsákmányt. A porszívó csövét fölfelé irányítom, a kezem a kapcsolón. Amint a sötétben közeledik a légy vagy a szúnyog, azonnal lövök, azaz bekapcsolom a porszívót.

A vérszívó a porszívóban, a folt volt, folt nincs a falon.

T. ÖTLETPARÁDÉ!

Nyaralónkat lassan be kell zárunk, jön a tél. Sokat gondolkoztam azon, hogy miként lehetne megakadályozni azt, hogy ne törjenek be hozzánk. Nos, most megtaláltam a megoldást. Ugyebár a betörők csak akkor jönnek, ha biztosak abban, hogy mi nem vagyunk otthon. S hát ezt honnan udják? Hát onnan, hogy lakat vagy lánc van a kapun.

Nos, itt következik az én találmányom. Ugyanolyan színűre festettem be a lakatot és a láncot, mint a kaput. Így nem lehet észrevenni, hogy rajta van vagy sem, vagyis, hogy otthon vagyunk, vagy sem. Ilyen egyszerű az egész!

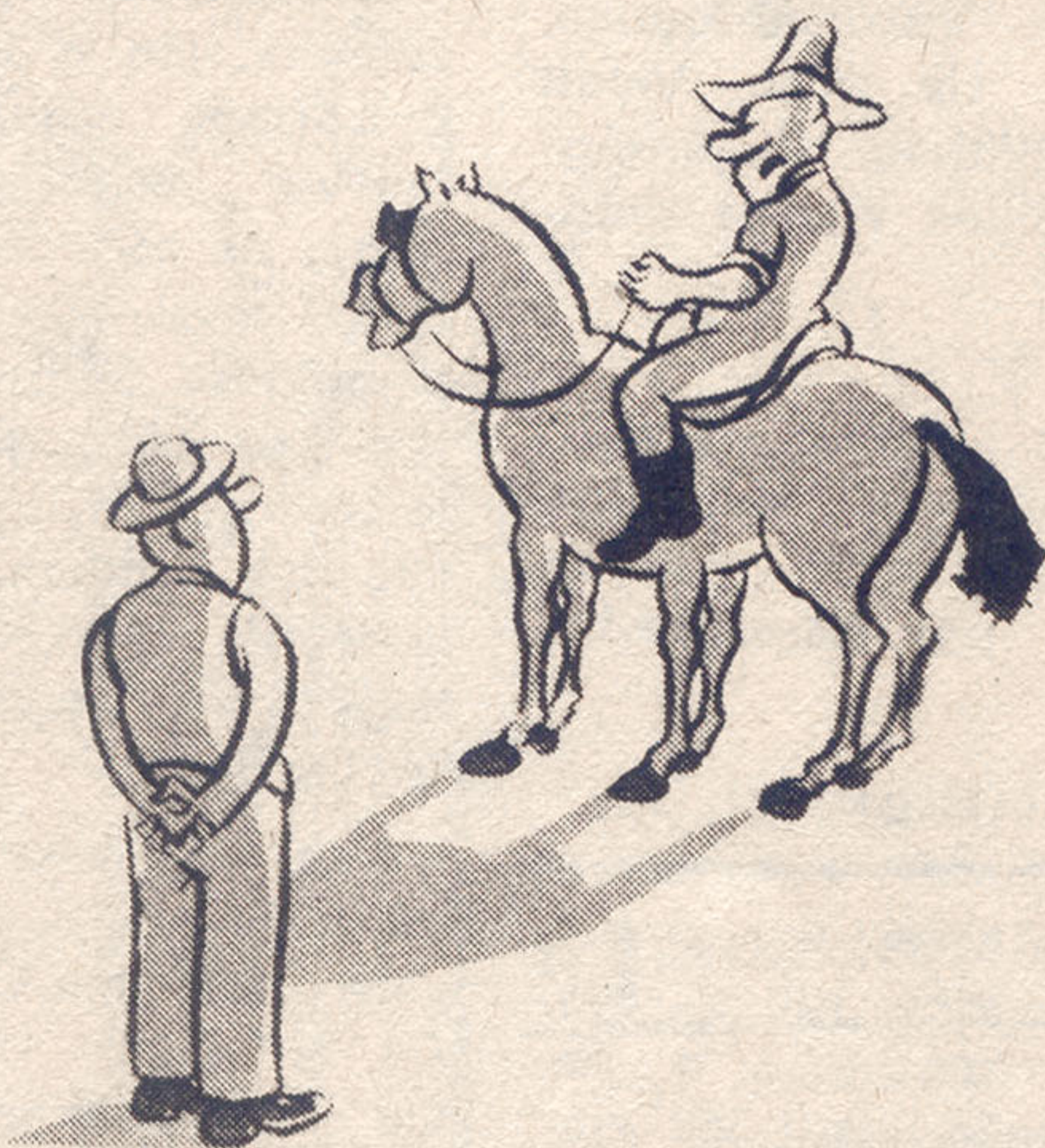
VAN EGY ÖTLETEM! (Sőt több!)

Vettem a háztartási boltban egy laposecsetet. A szőrzetet tövénél elvagdaltam, és csoportosítva sok kis ecsetet készítettem belőle.

Nyélnek hurkapálcát, vékony léceket, kötéshez cérnát használtam. Egy ecsetből így csináltam sokat. Kicsit rövidebbek és hullik a szőrük, de azért jónak tartom az ötletemet.

HELLÓ!

Vettem egy szép kvarcórát. Jól működik, csak hamar lemerül a telepe (már évente kell benne ezeket cserélni). Támadt egy gondolatom. Az órán van egy gomb, ami megnyomva világítja a számlapot. Ezt a gombot eltávolítottam, nem lehet ezután megnyomni, nem használódik az elem, tovább tart annak az élettartama.



— És ha teszek rá még egy nyeret, akkor tandemlő lesz...

Ma, ne mondd

TÁTOTT SZÁJJAL

— Ha az én apukám dolgozni kezd, az embereknek tátva marad a szája...

— Miért, mi az apukád?

— Fogorvos.

MEGOLDÁS

— Apu, hol van a Bermuda-háromszög?

— Nem tudom. De ha nagyon fontos, akkor vegyél egy újat.

A JÓSZÍVŰ

— Az egész suliban én vagyok a legjobb szívű...

— Miért, mi történt?

— Orra esett az egyik srác a lépcsőn, és én megsirattam.

— Ki volt az a fiú?

— Én.

ÍRÁSJELEK

— Milyen írásjelet kell írni a felkiáltó mondat után?

— Felkiáltójelet.

— És a kijelentő mondat után?

— Kijelentőjelet.

A TÁRGY

— Fiacskám, mutasd meg, hol van a tárgy — mondja a magyartanár.

— Tanár bácsi, becs' szóra én nem is láttam...

ÉGDÖRGÉS

— Miért dörög az ég vilámlás után?

— Akik nem figyeltek, azok is tudják meg, hogy villámlott.

UDVARLÁS

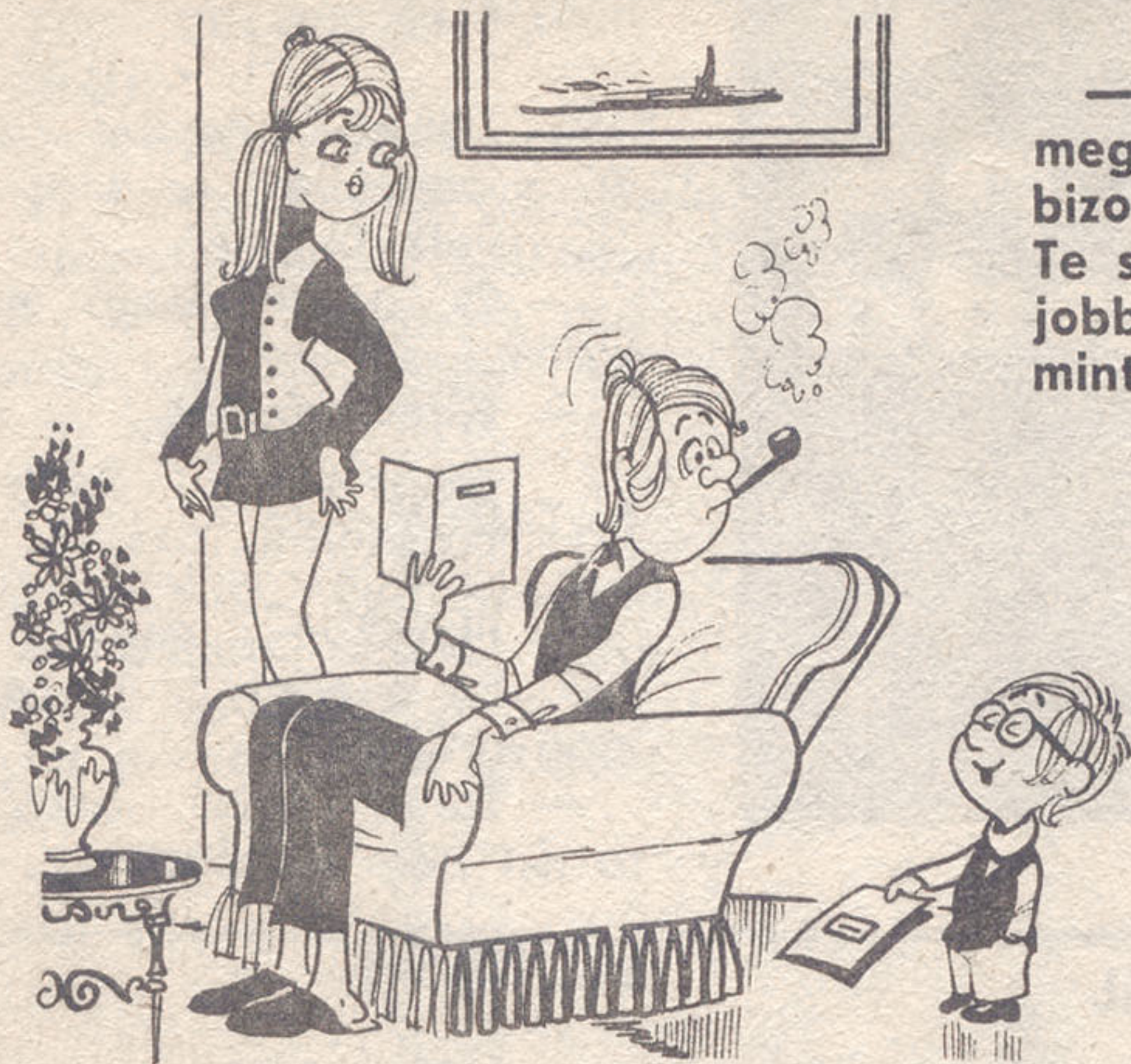
— Hogyan udvarol a dögkeselyű?

— Te olyan szép vagy, olyan jó vagy, mint egy tíznapos hulla a sivatagban...

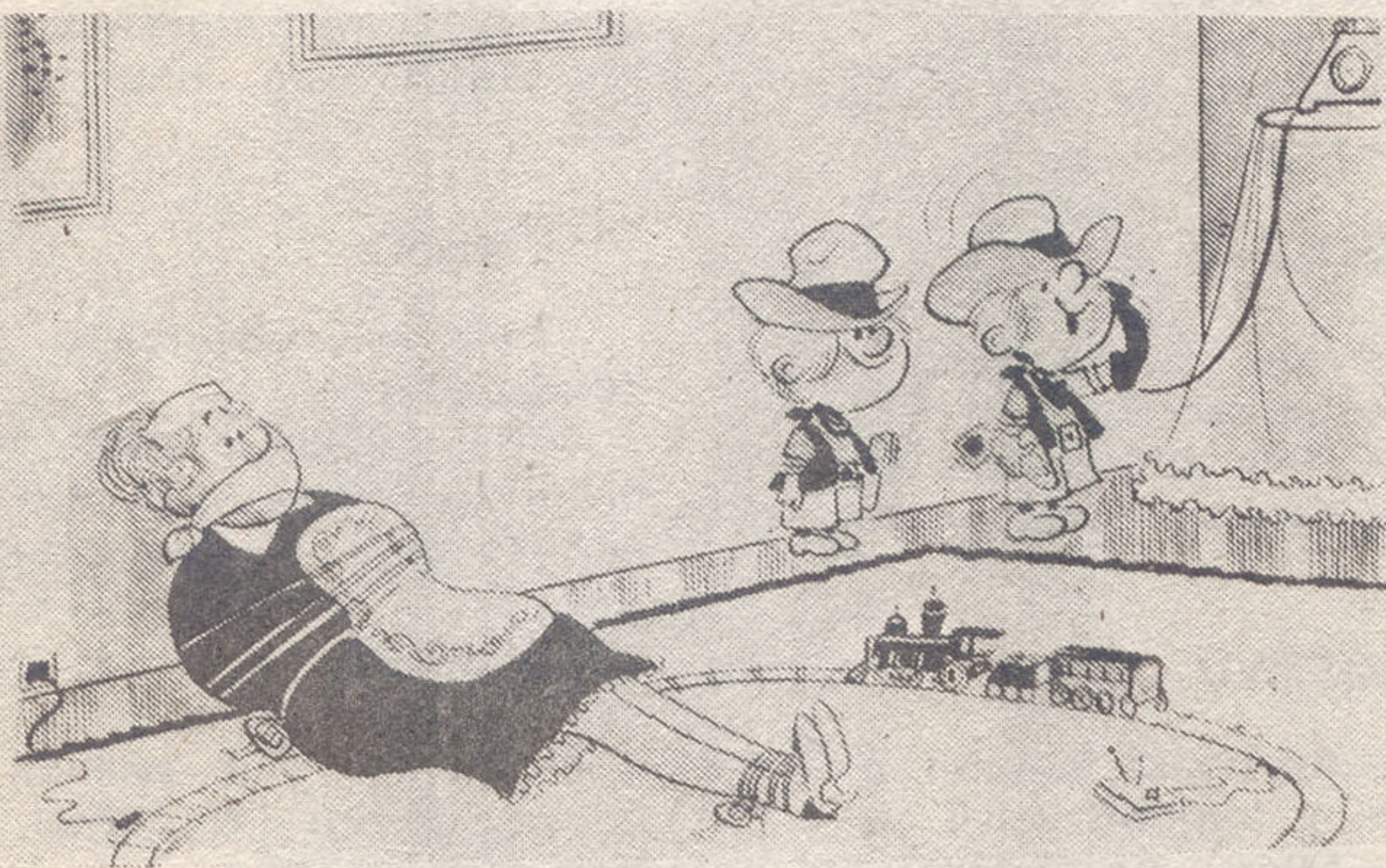
GÓLYAMESE

— Kisfiam, mit szólnál, ha hozna neked a gólya egy kistestvért?

— Csak azt, anyu, hogy előbb iratkozz be egy szexuális felvilágosító tanfolyamra...

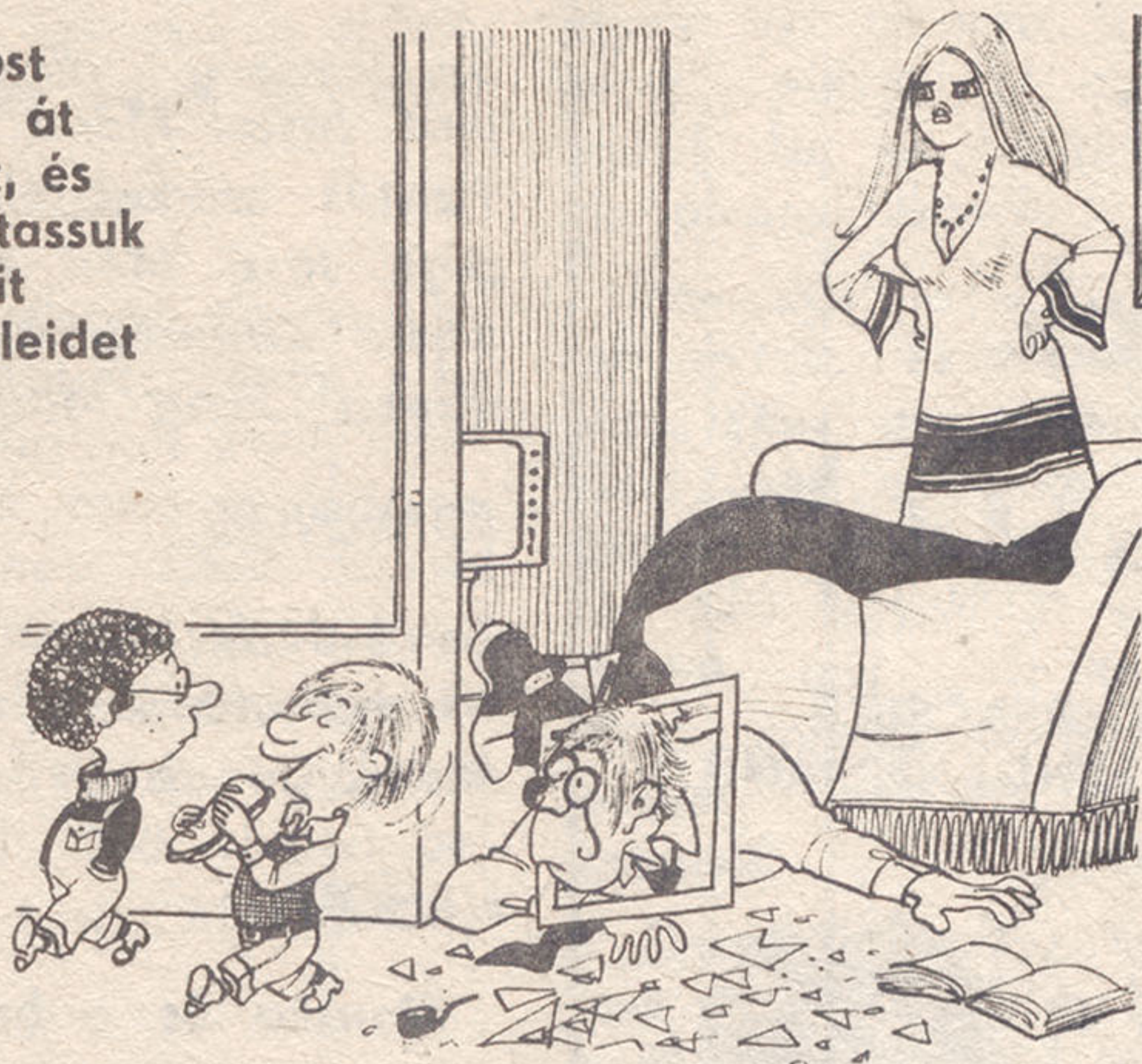


— Apa,
megtaláltam a
bizonyítványodat.
Te sem voltál
jobb tanuló,
mint én...



— Nem, papa, téves kapcsolás, itt Bosszúálló Bill és a
bátyja beszél...

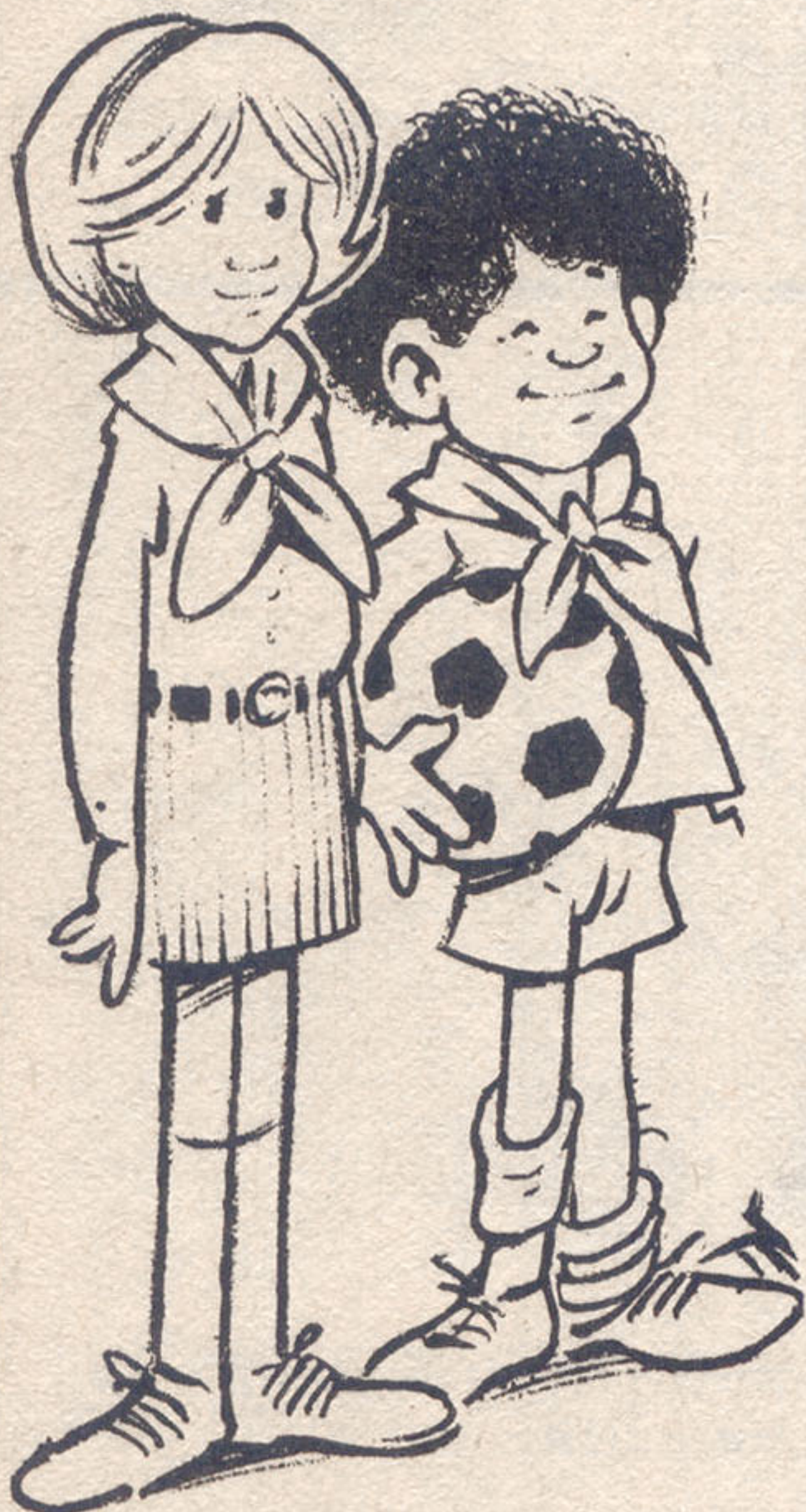
— Most
menjünk át
hozzátok, és
szórakoztassuk
egy kicsit
a te szüleidet
is . . .



— Utoljára kérdezem: ha van kilenc almánk, hányat kell
megennünk, hogy nyolc almánk maradjon? . . .

Így írtok ti... (2.)

(DE SZERENCSÉRE
NEM MINDANNYIAN!)



CIMZÉSEK:

Szerkeztőség részére, Buda-
pest, Jászai Mária tér 5.

Palytás szerkesztőinek Buda-
pest, Jászi Mari tér

Rádió Kívánságműsor (!) Bu-
dapest, Józsa Mari utca 5.

TÖPRENGŐ

petőfiidézet: nyari napnak
alkonyul-atánál meg álék
akonyorgo tisztánál

HAHOTA

Morizka és a barátja va-
dásznak a sivatagba és ta-
lálnak egy oroszlány nyomt
ami jó hosszú volt Morizka
így szólt te pézd meg hova
ment én megnézem honanjöt.



két hanygya biciglizik a si-
vatagba És meg ál az egyik.
Kérdi a másik. Mért áltál
meg? mert légy ment a sze-
membe.



két hangya sétál a sivatag-
ba és találkoznak egy ele-
fántal és megszólal az egyik.

Én elgáncsollom te meg fuj-
togazsd! És így szól a másik.
Nemszégyeled keten egy elen!



Moricka ellópta Kovács Já-
nos lóvát. Kovács János fel-
jelentette Morickát mert elop-
ta a lóvát. mért loptad el
Kovács János lóvát na de
biztosúr én nem loptam el
ne hazugy mert a lónak a
nyakába van égetve a kezdő
betűje. K. J. Oda az van be-
le égetve hogy Morickájé.



Moricka talál egy papírt a
sivatagba. Azvan rá írva hogy
ásle öt métere talál még egy
papírt ásle tízmétere talál
megy papírt. Azvan rá írva.
Te hülye most, hogy méysz föl?



Jean tüntese el a legyeket.
Mért uram? Mert jönnek a
vendégek. Megjötek a vendé-
gek egy légy sincs. Jean ho-
va tünteted a legyeket. Fel-
hajtótam a paglásra és elve-
tem a létrát, hogy ne tudja-
nak lejöni.

Két ember beszélget az
egyik azt mondja tudok egy
vicet. Meséld el mondja a
másik. No jo mondja az első
és elkezdi mesélni:

Van egy taxi sőfőr ember
aki mindig északai ügyeletbe
van. Ehez az emberhez min-
den nap odamegy éjel 12
órákor egy fekete ember és
azt kéri vigyeki őt a temető-
be. A taxi sőfőr nem tudja,
hogy mit csinál hat ott az
ember. Gondota az ember
meglesi.

Egyszer amikor megérkez-
nek a temetőbe a taxi sőfőr
utána megy. Hát látja, hogy
az ember ki vesz egy embert
ki-kiszívja a vérét és viszate-
szi.

A fekete ember beül a tak-
sziba mire megkérdezi a taxi
sőfőr. Mondja uram maga
vámбир?

Ere az egyik ember a má-
sikra förmett és ráveti magát
és ezt mondja. Igen eltalálta.



Vann egy ember és az
egyik nap kivesz egy könyvet
a polcrol és a könyvön van
egy cédula és az van rá írva:
10 nap múlva feketekéz. Az
ember megjijed és nem tud

mit csinálni letelik a tíz nap az ember épen telefontól a telefont tárcsájába van egy cédula és az van ráírva: 1 perc múlva feketekéz. Csöngetnek az ember kinéz a kiláton és látja hogy egy fekete kéz áll ott kigiyítja az ajtot. erre megszólal a kéz: feketekéz vagyok moson ki Bioponnal.

TISZTELT HAHOTA SZERKESZTŐSZÉK

Csak agyit kérek hogy a hahota 1, 2, 3 Mat ketőt a Hahota 4 gyet meg egyet küldjenek le 20 Ft érd 1 gyet

a pénzd majd akkor küldöm fel majd ha fel metem a könyvekér de ha 1 van meg mindből az is jó. Irjak meg hogy aguztos 18.án jó les e vagy nem. Akor mikor. Ezel szárom szoraim. Választ hamar várom.

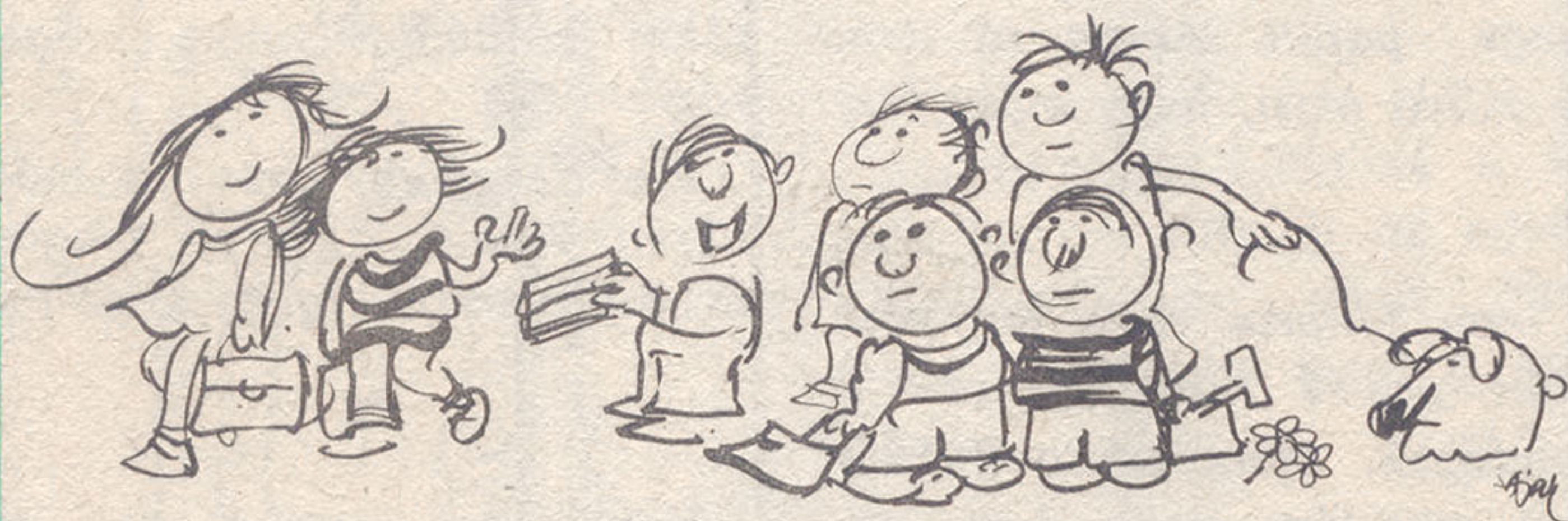
KEDVES PAJTÁS!

Tessenek mármegirni, hogy mien címre irhatnák levelet a szerkesztőségnek, mert én szeretnék levelezni a szerkesztőséggel csak nem tom hogy hova külgym a levelet.

Siespostás szed a lábad!

Csókolom!

KAMASZ



— Higgyétek el, nem vagyok hülye. A csoki megtérül, ha nagyobbak leszünk!

PAJTÁS FŐSZERKESZTŐSÉGE

Kérem, hogy tessenek engem belerakni az ujságba a Leveleznénk rovatba, mert levelezni szeretnék. És ne tessék nekem megint csak egy címet küldeni, mert olyat már kaptam, és az a lány egy nem normális volt és anyukám is mondta, hogy nekem is jár, hogy beletegyenek az ujságba. És külföldi gyerekekkel is akarok levelezni, ezért küldjenek nekem angol, francia,

ausztráliai és svejci gyerekek címeit, de csak olyanokat, akik tudnak magyarul. Sürgősen küldjék! Ha nem teljesítik a kérésemet, többé nem veszem meg a Pajtást.

KEDVES NÉNIK ÉS BÁCSIK!

Én szenvedéjes kártyanaptár gyűltő vagyok és kérem hogy küggyenek nekem naptárt de necsak egyet hanem ha lehet akkor többet. És 3-man vagyunk testvérek. És ne pajtásos legyen mert ojanom már van.

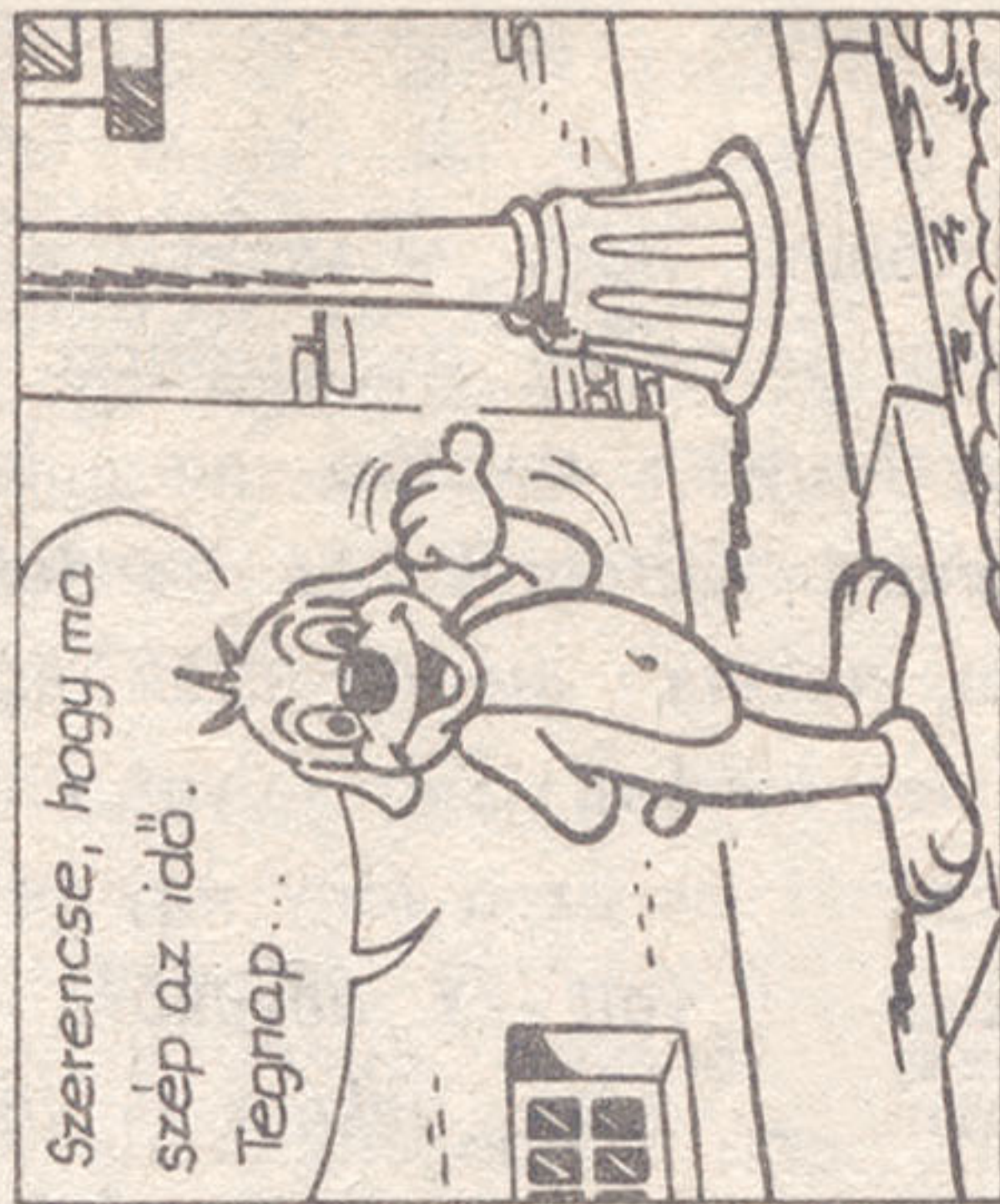
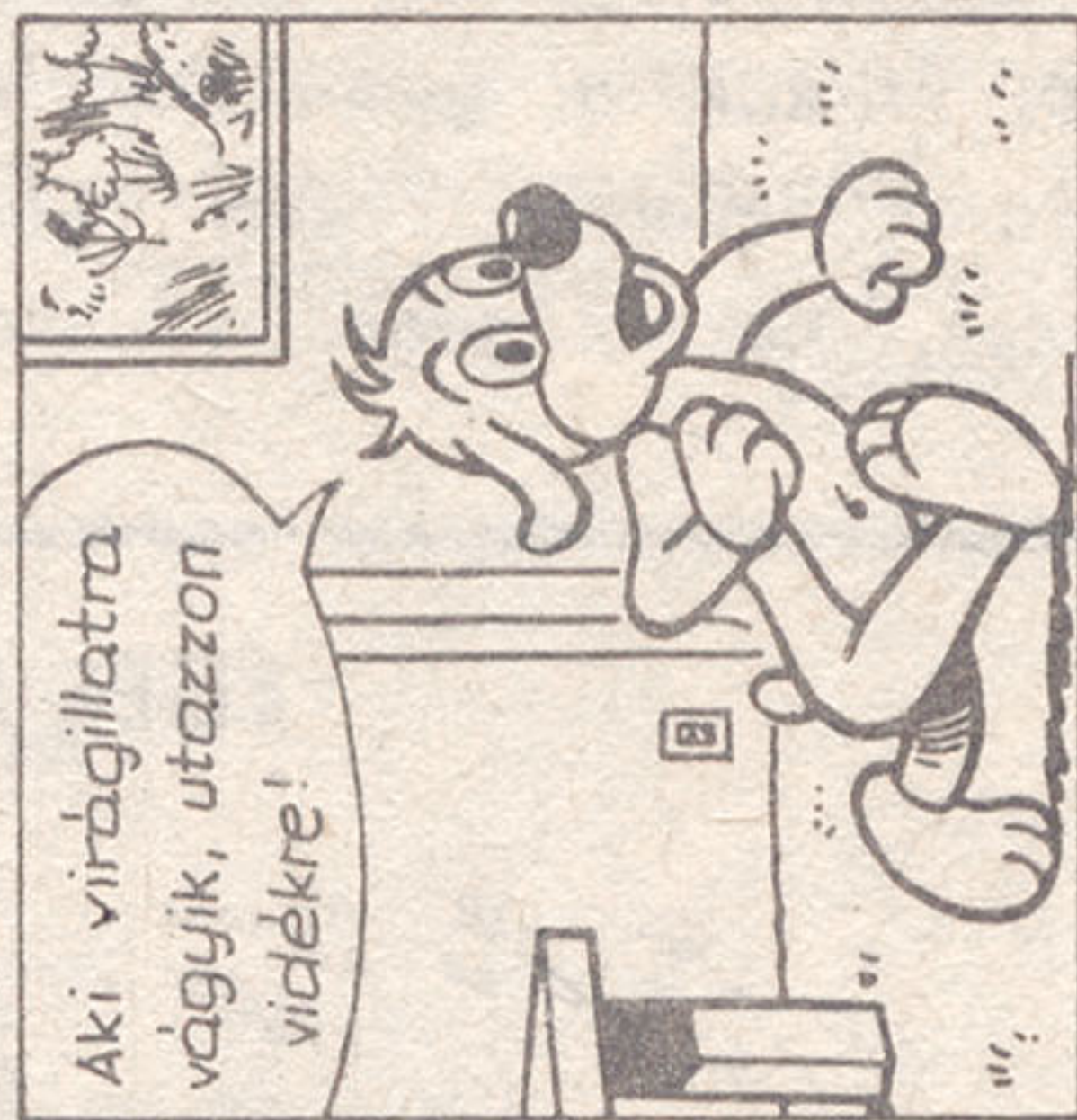
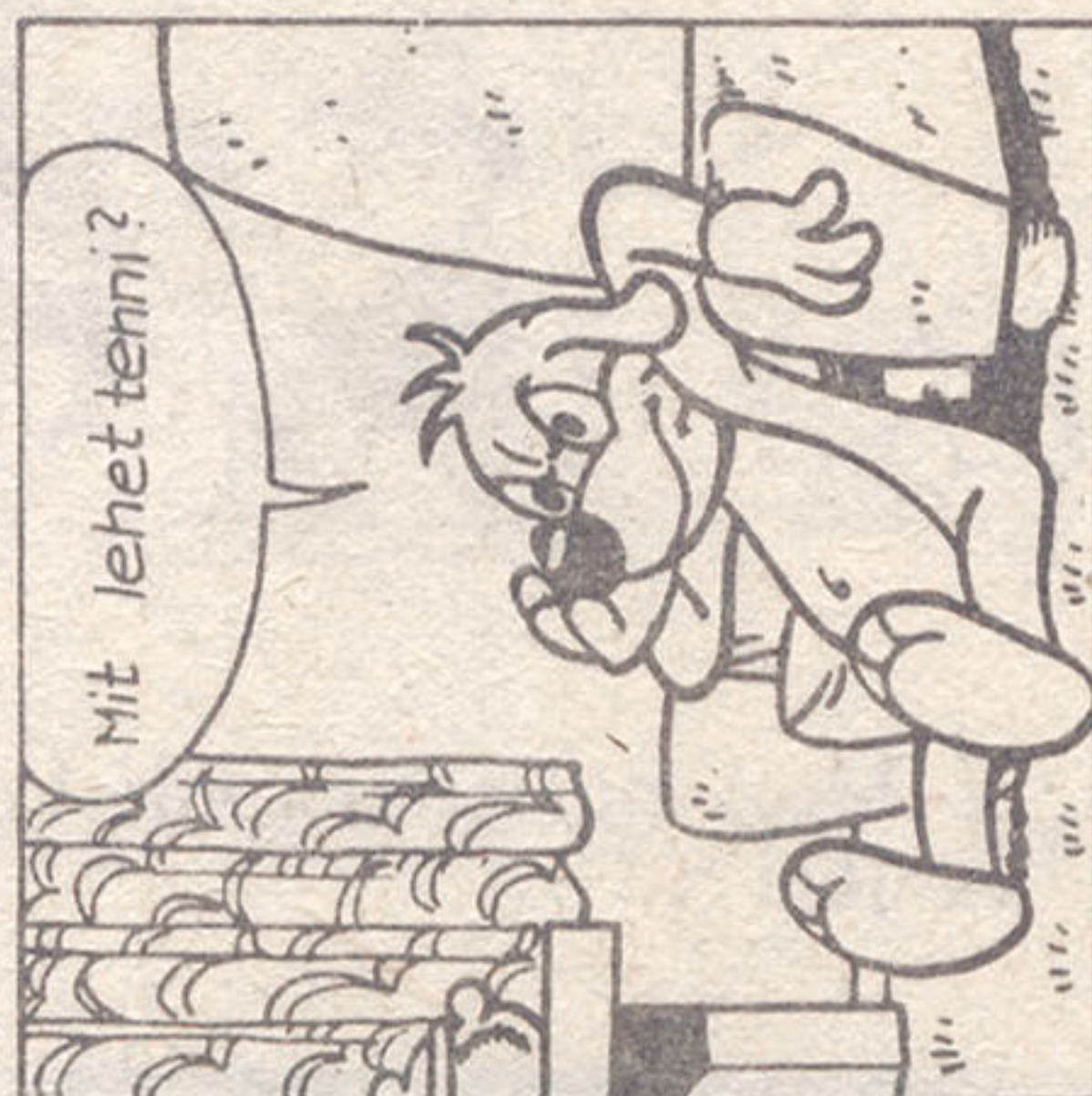
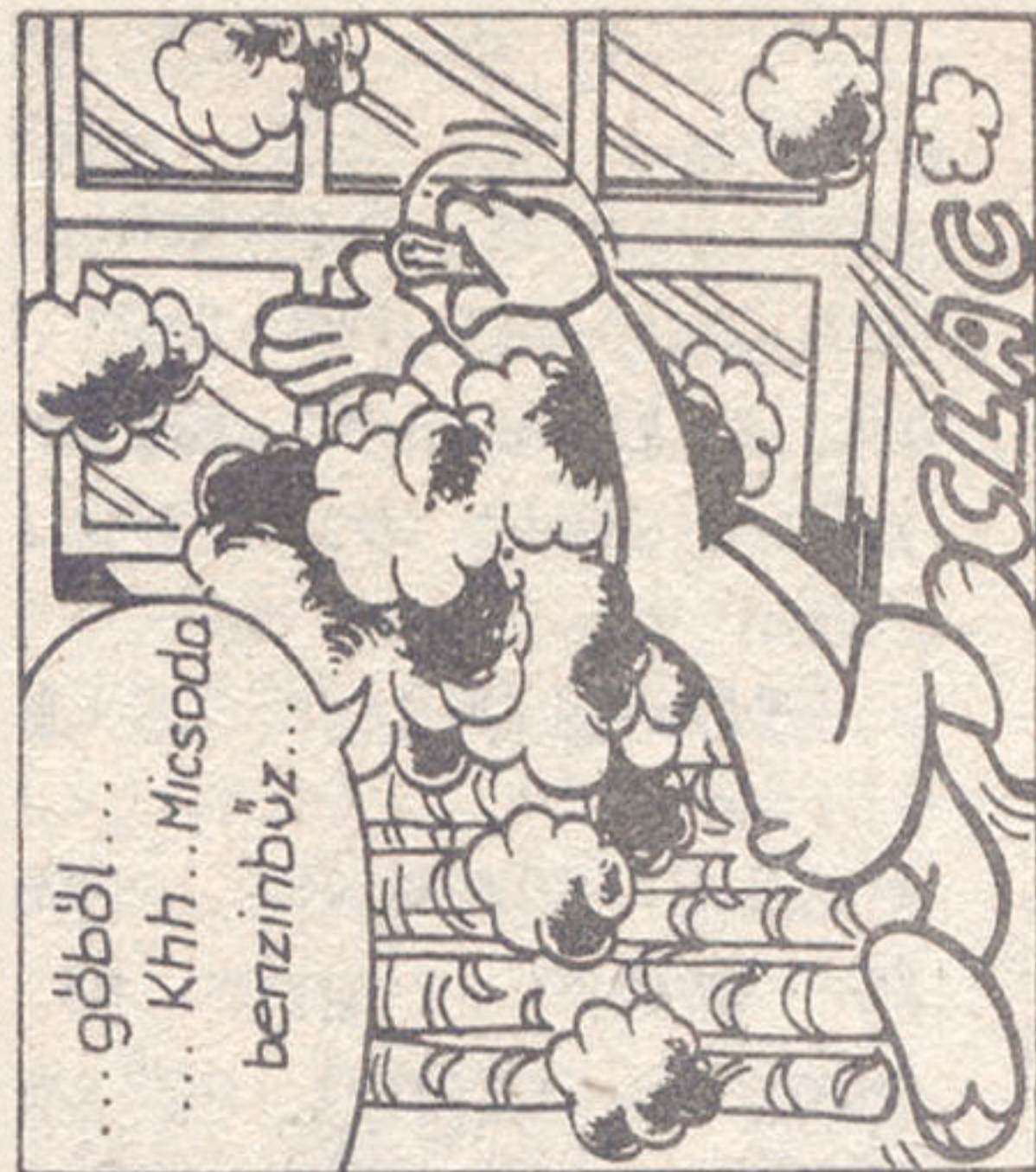
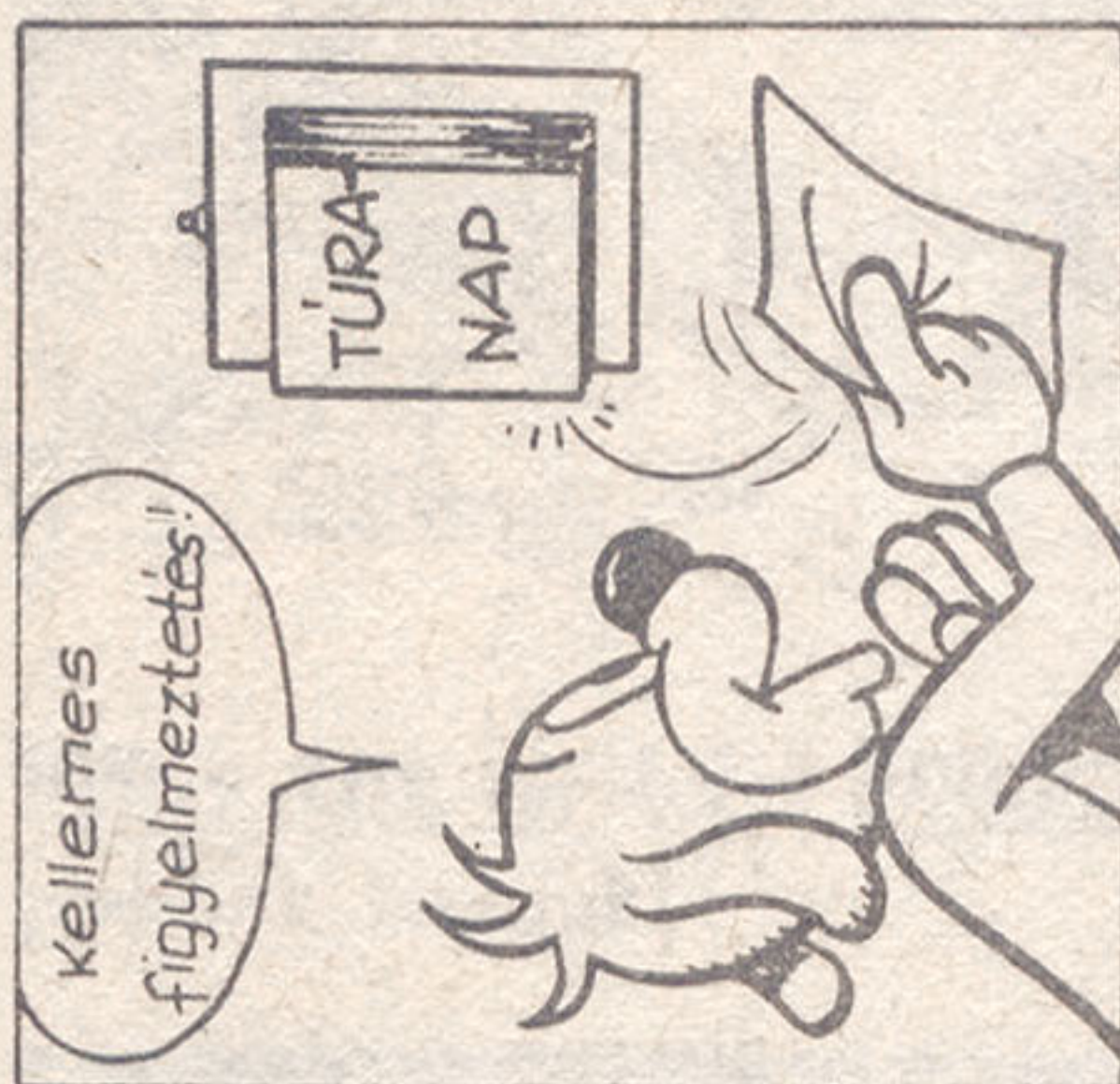
ÉDES KETTESBEN

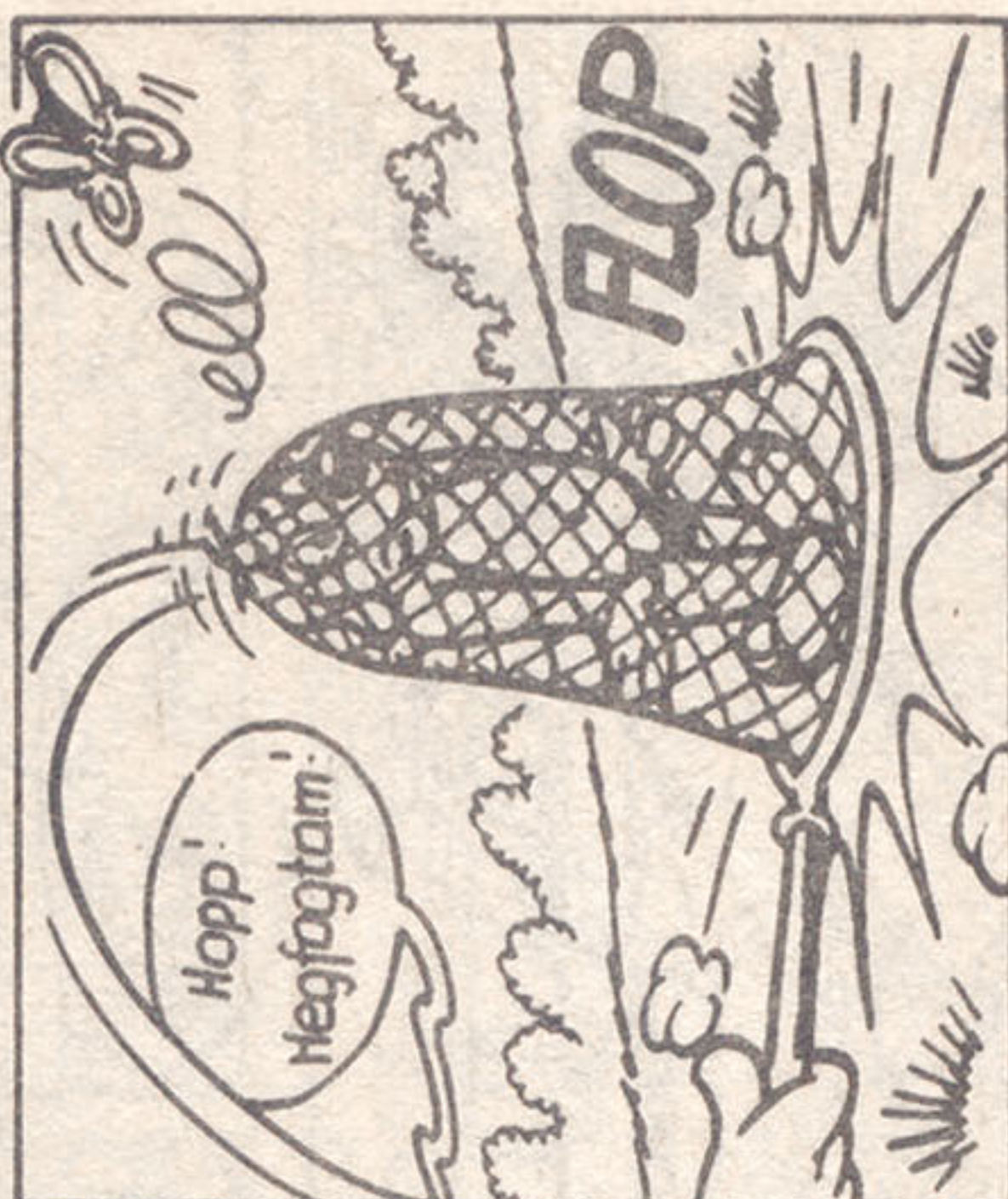
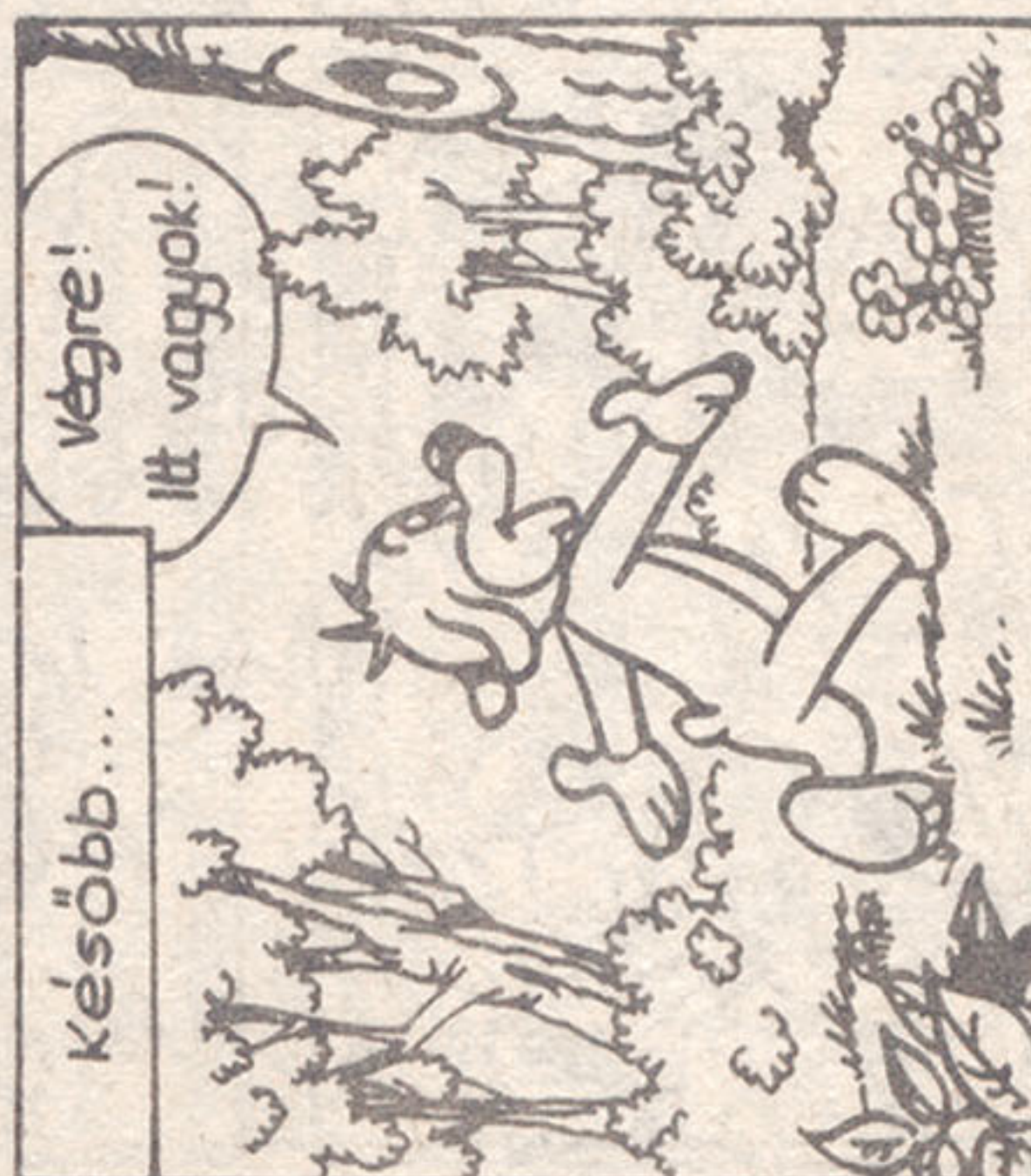
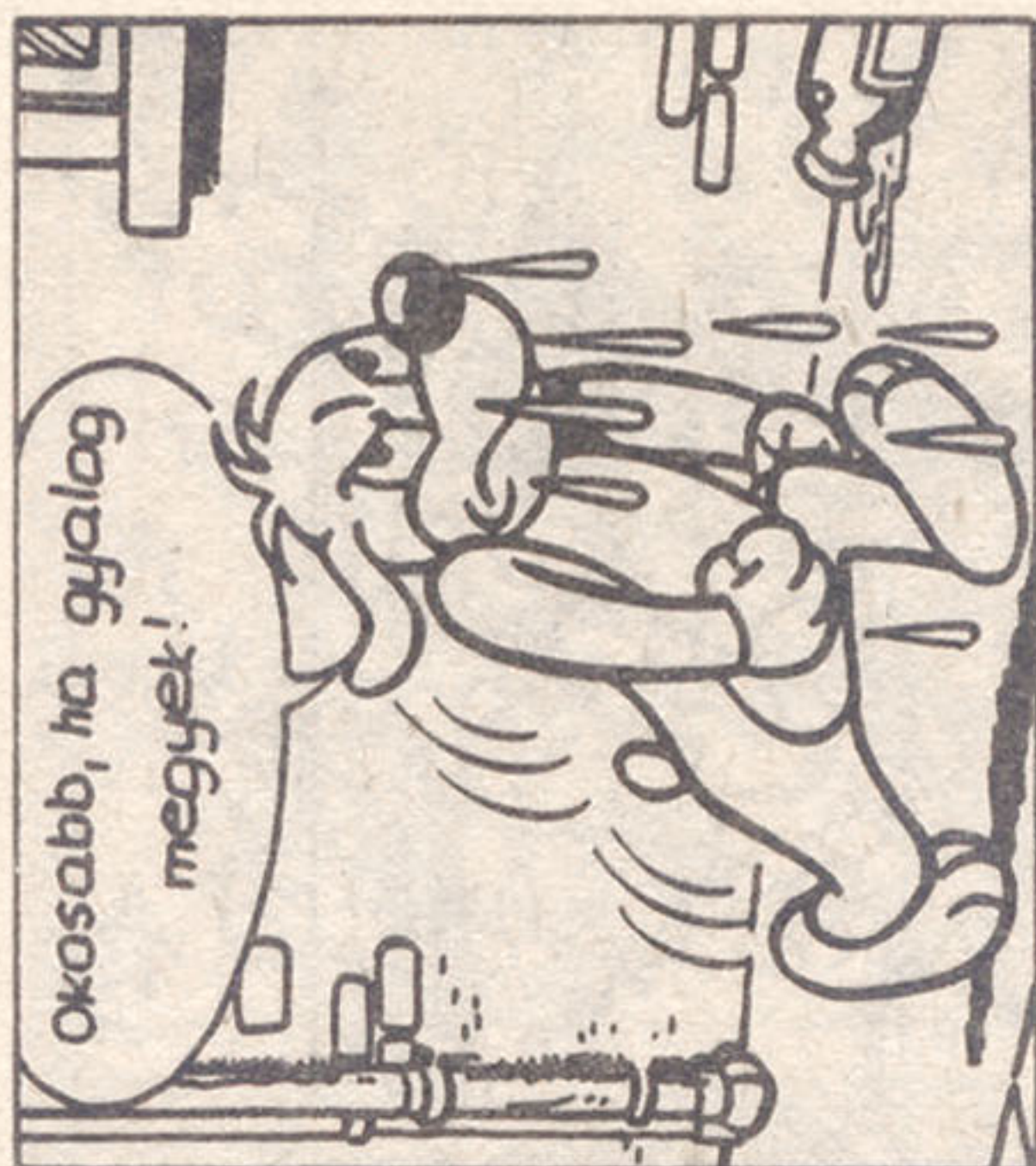


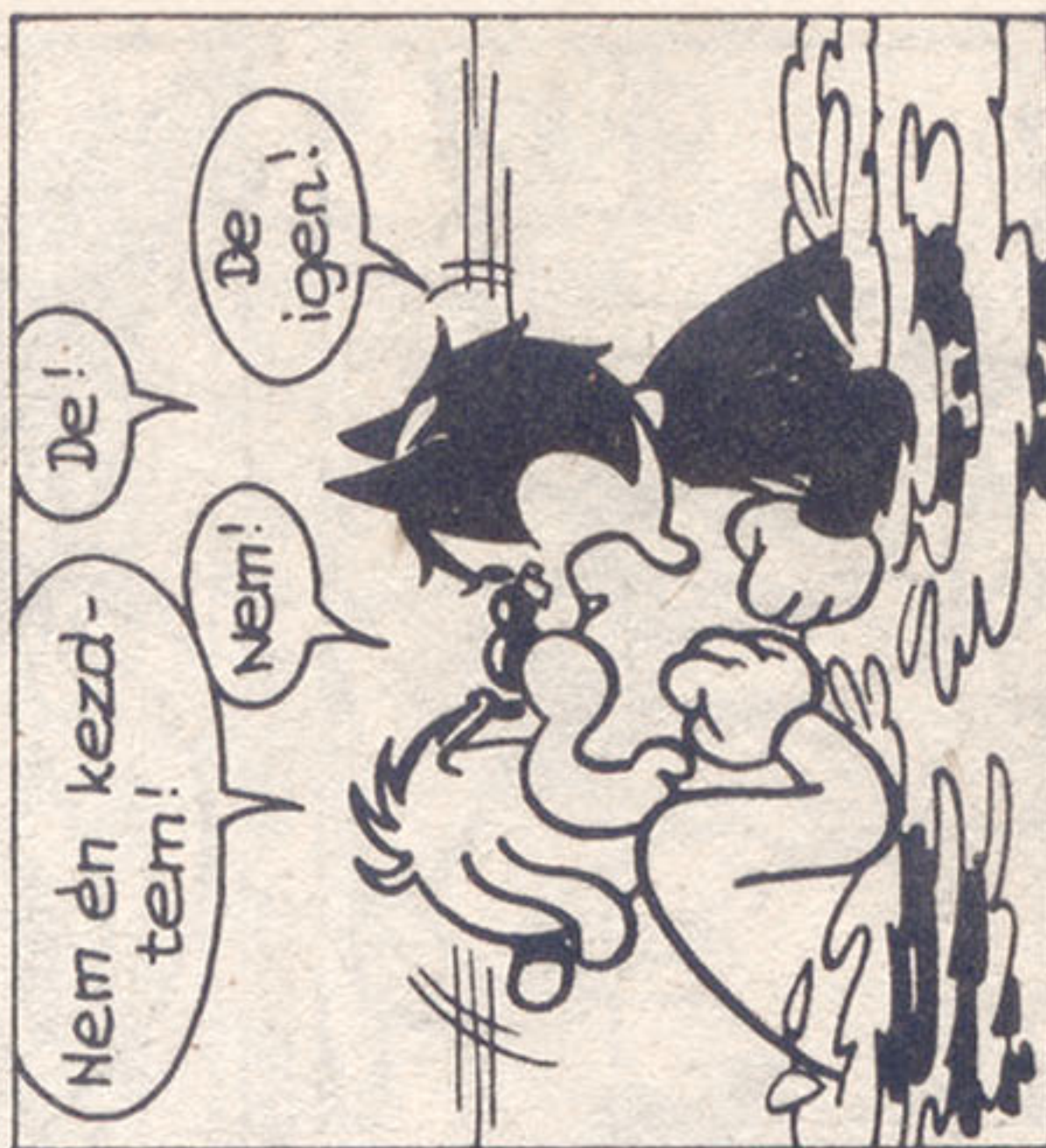
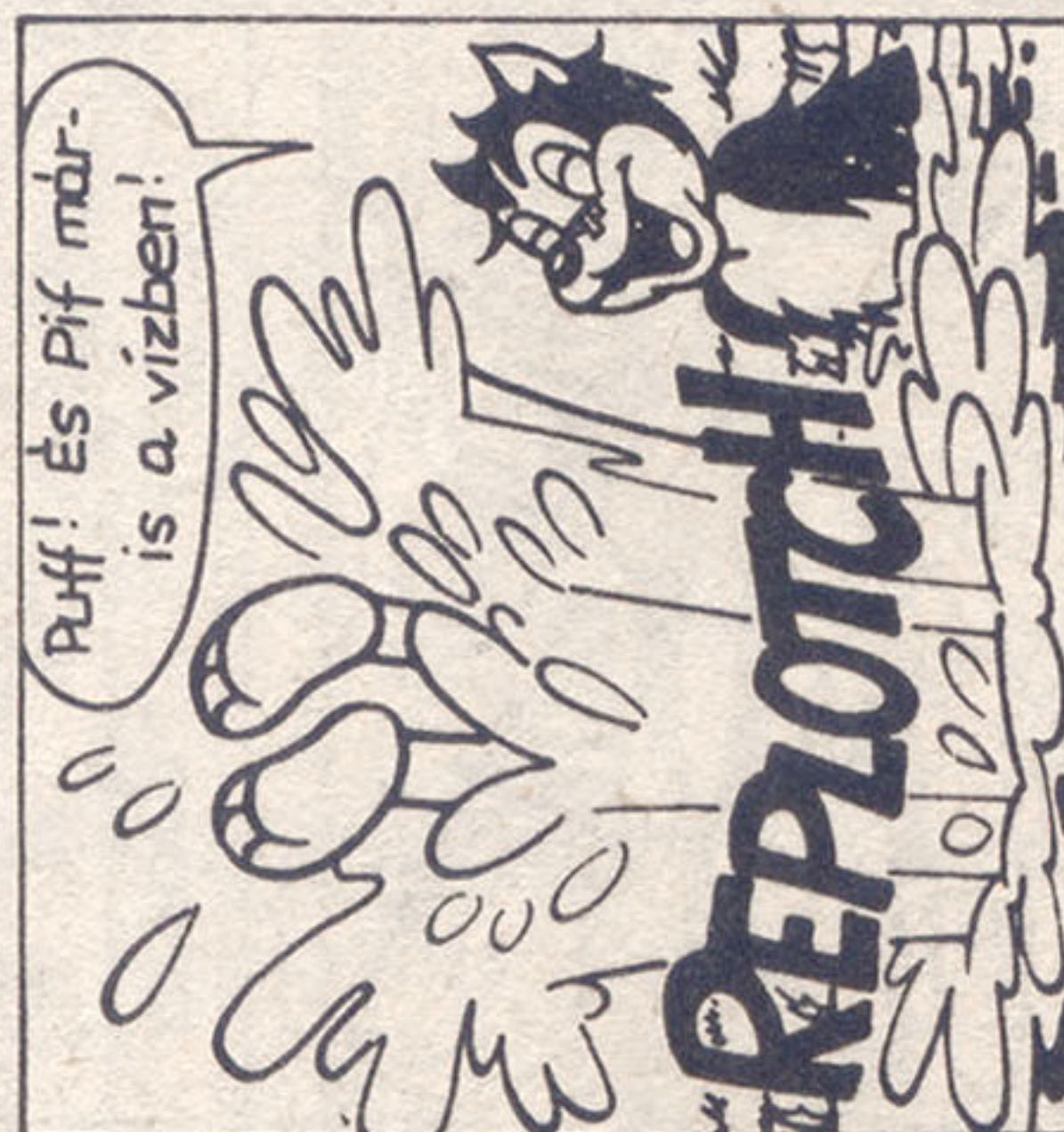
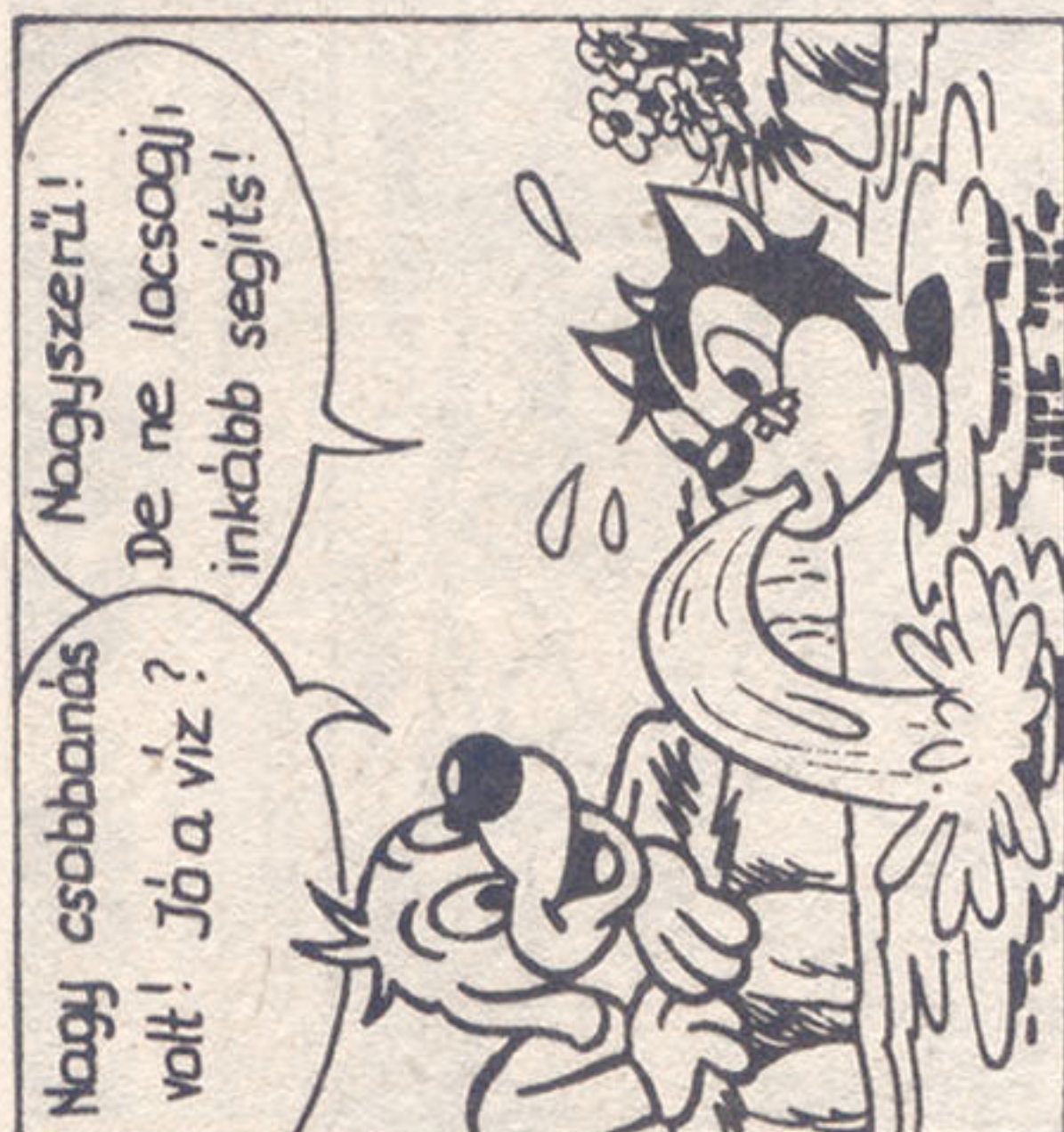
— Most már értem, miért mondtad azt, hogy erre a madár se jár!...

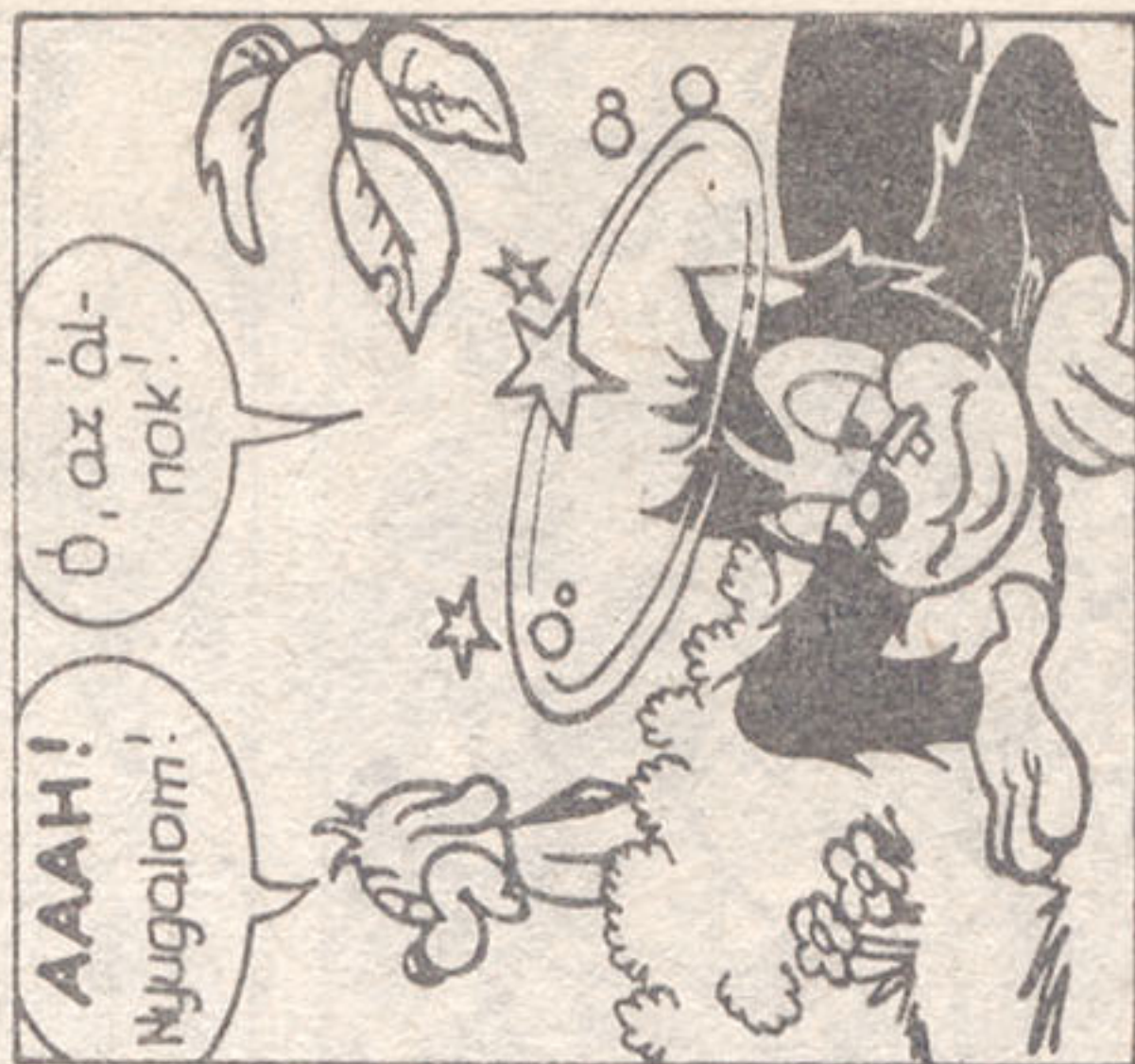
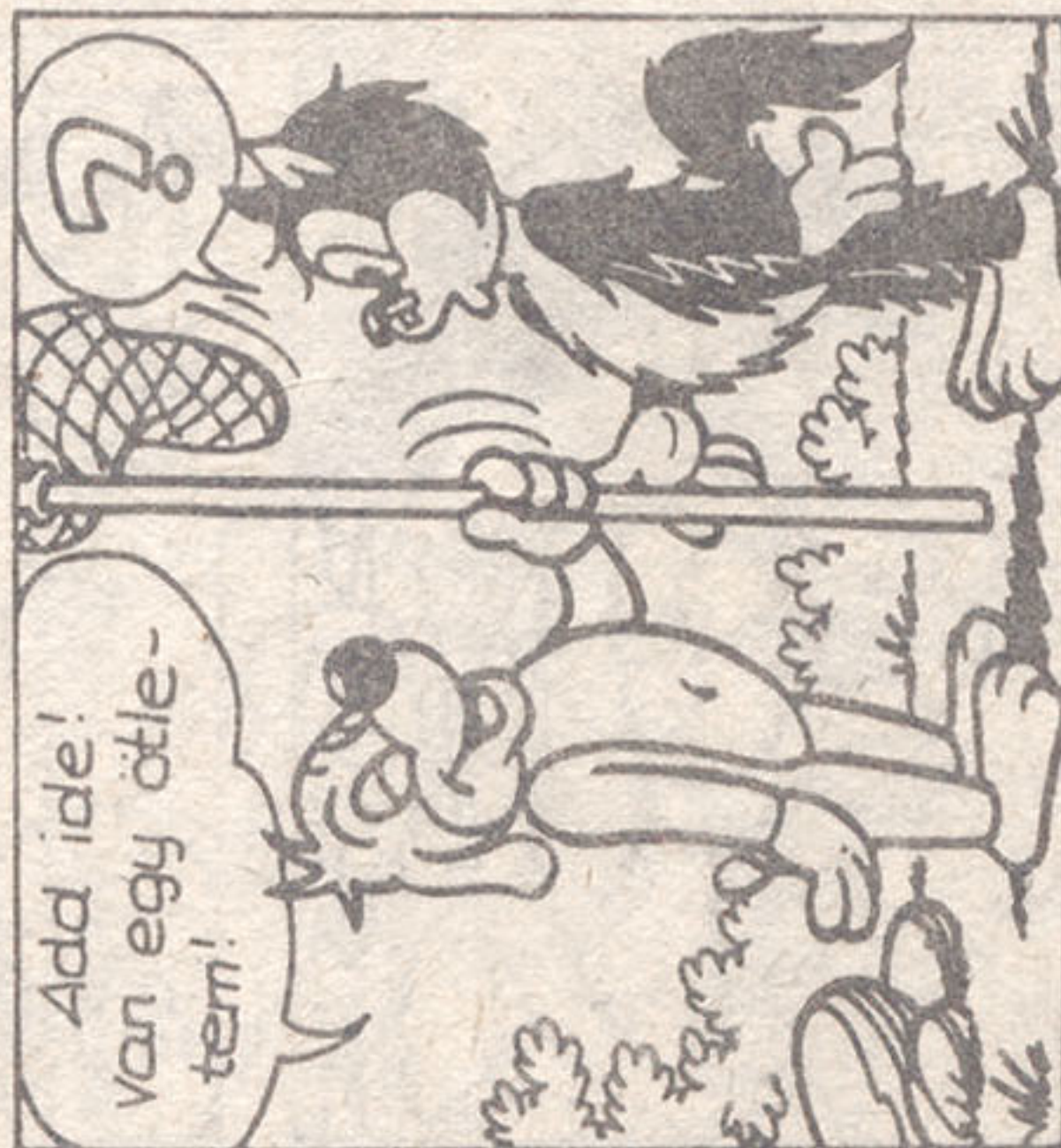
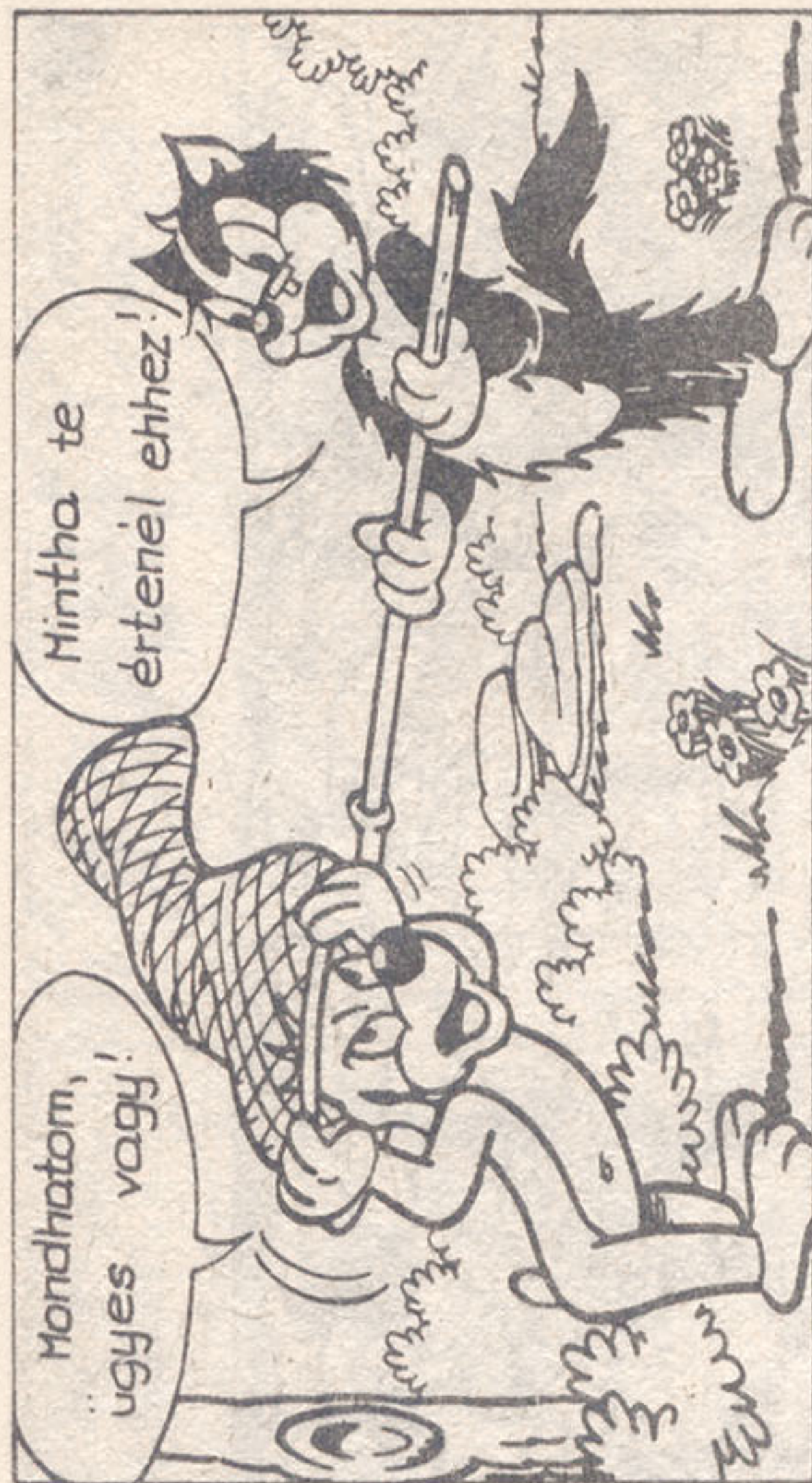
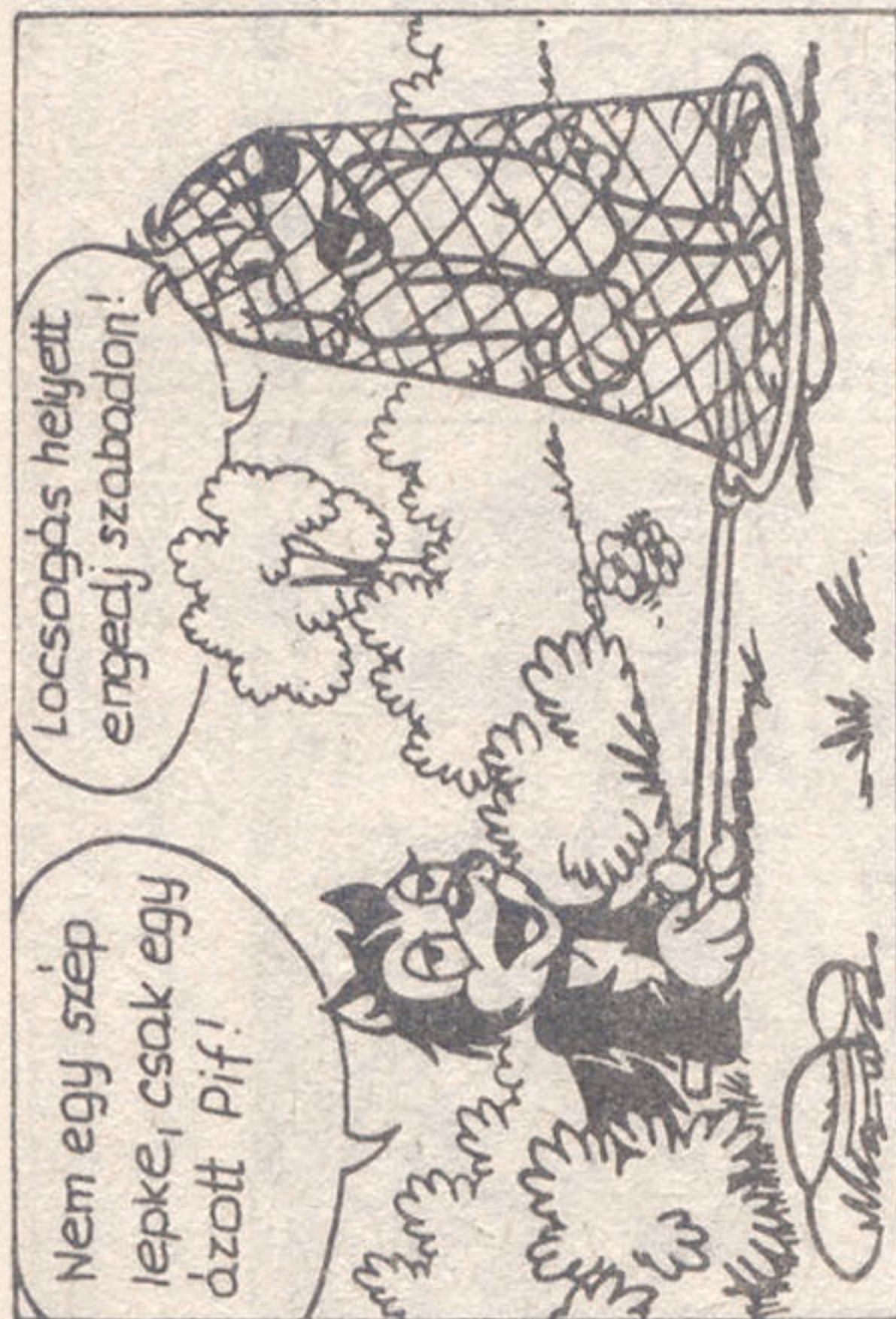
Pif egy kis kirándulás

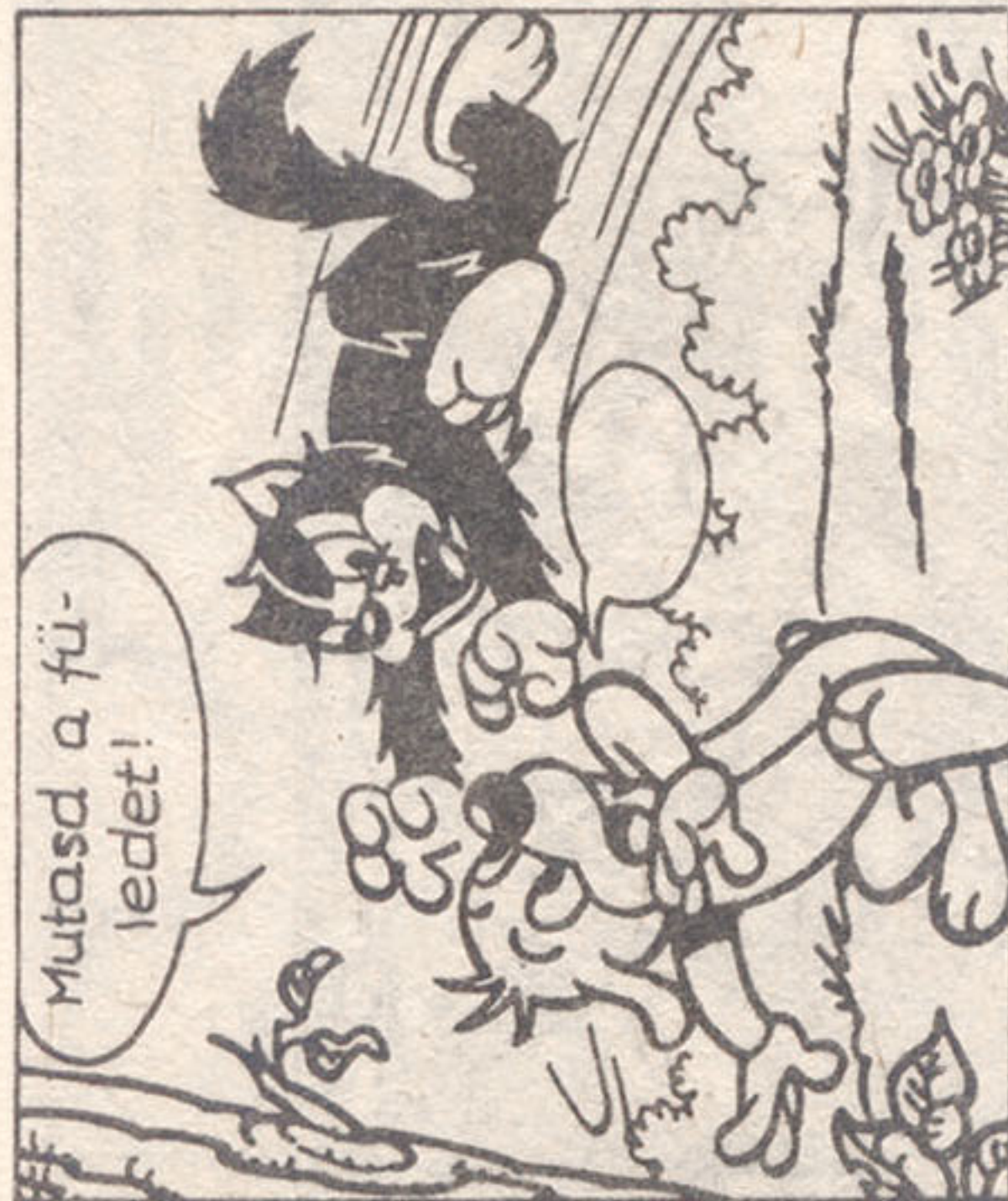
36

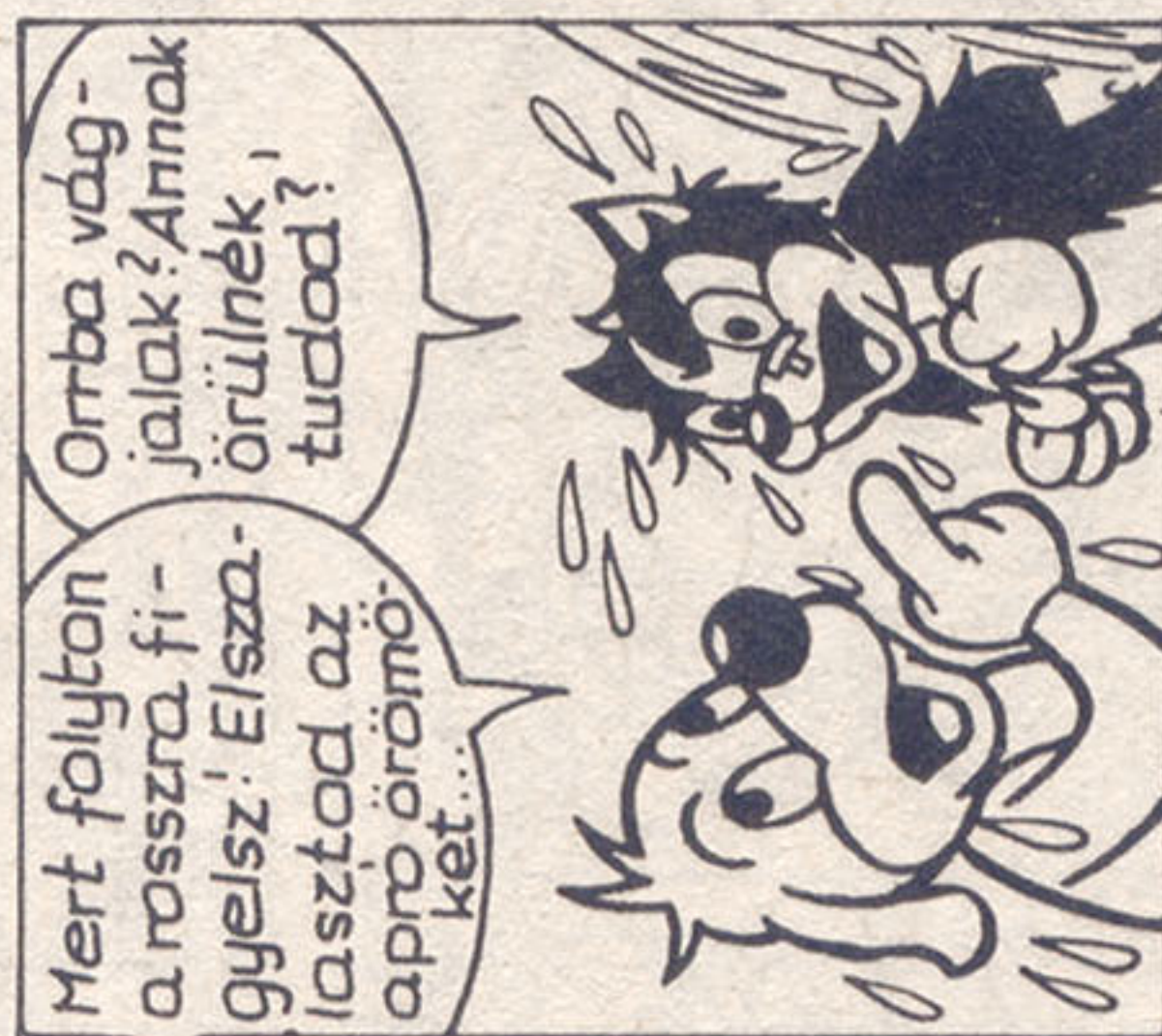
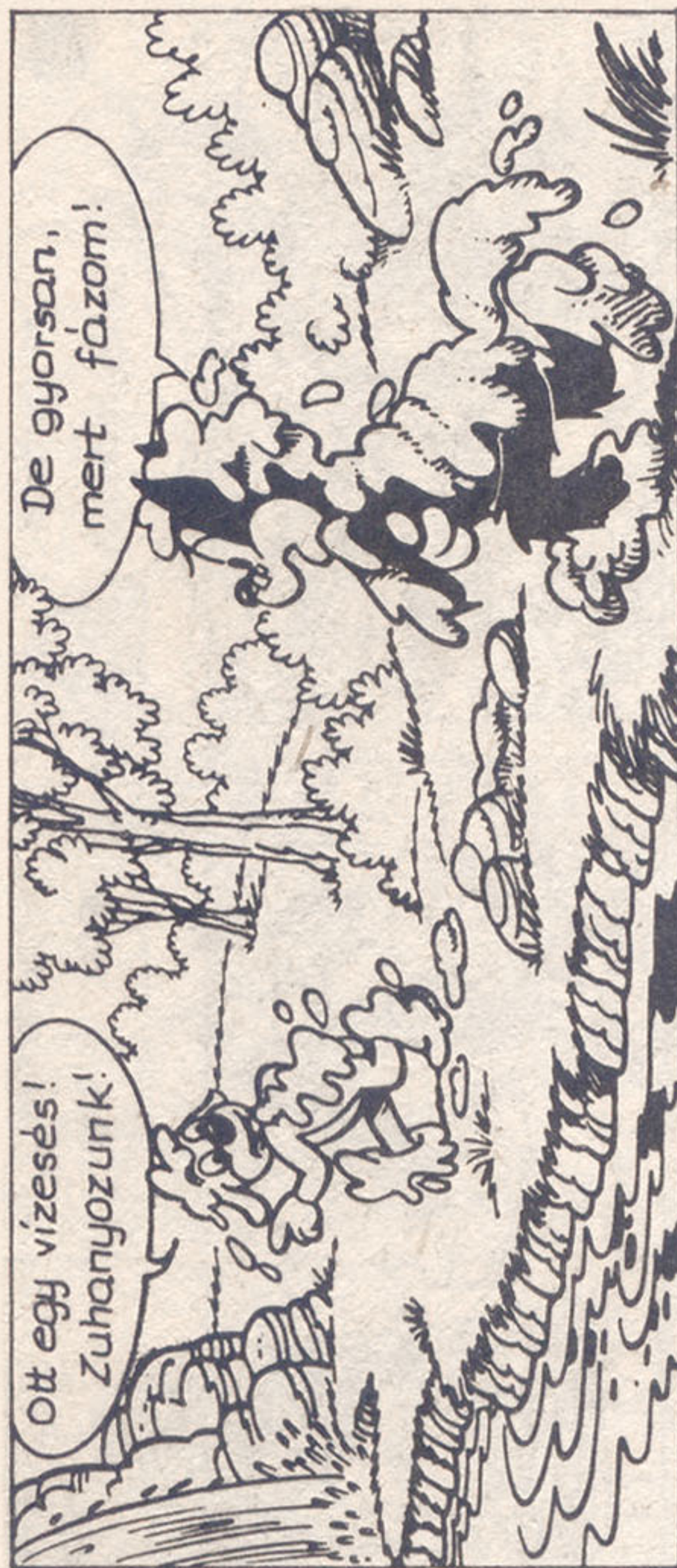




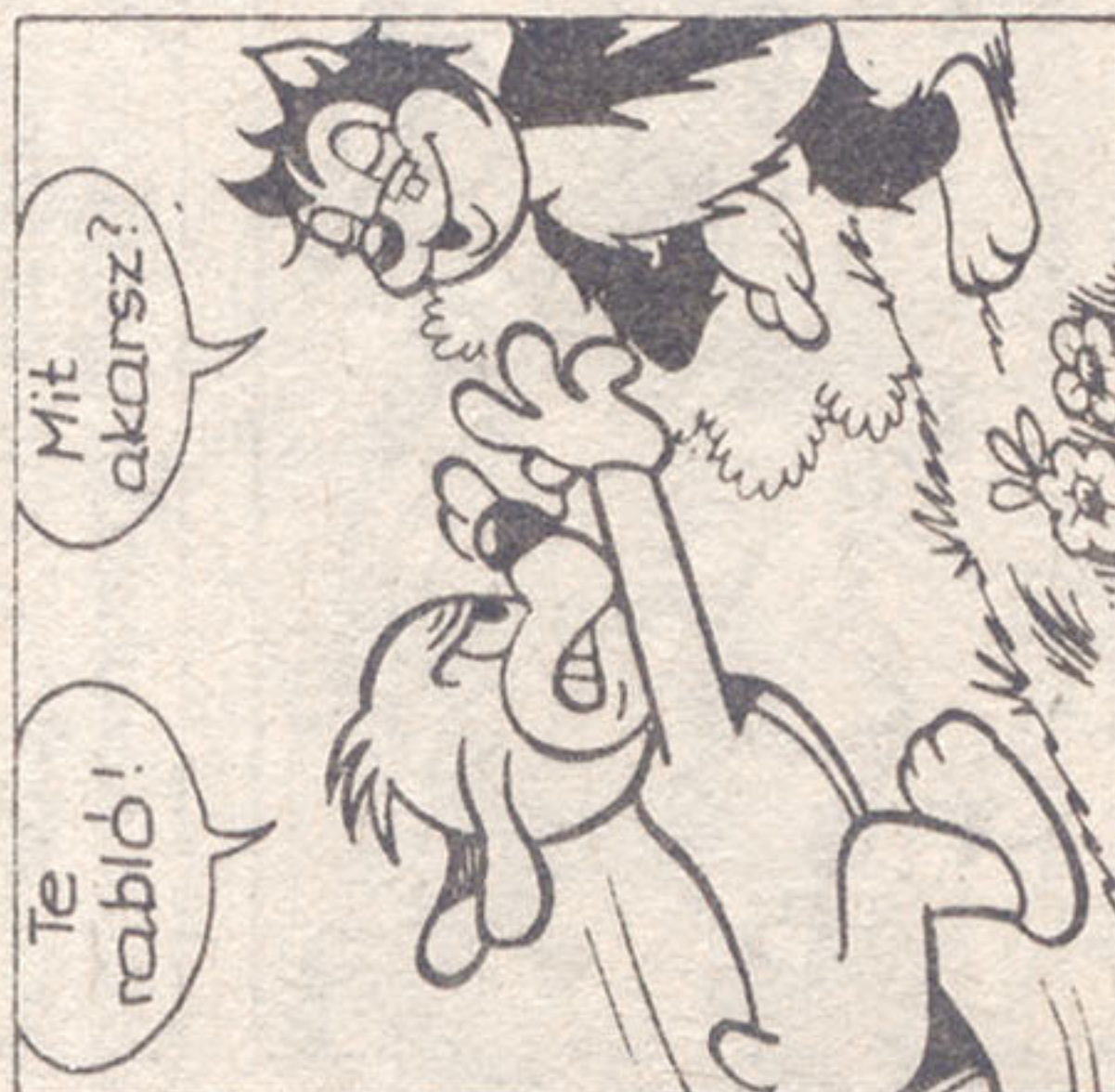


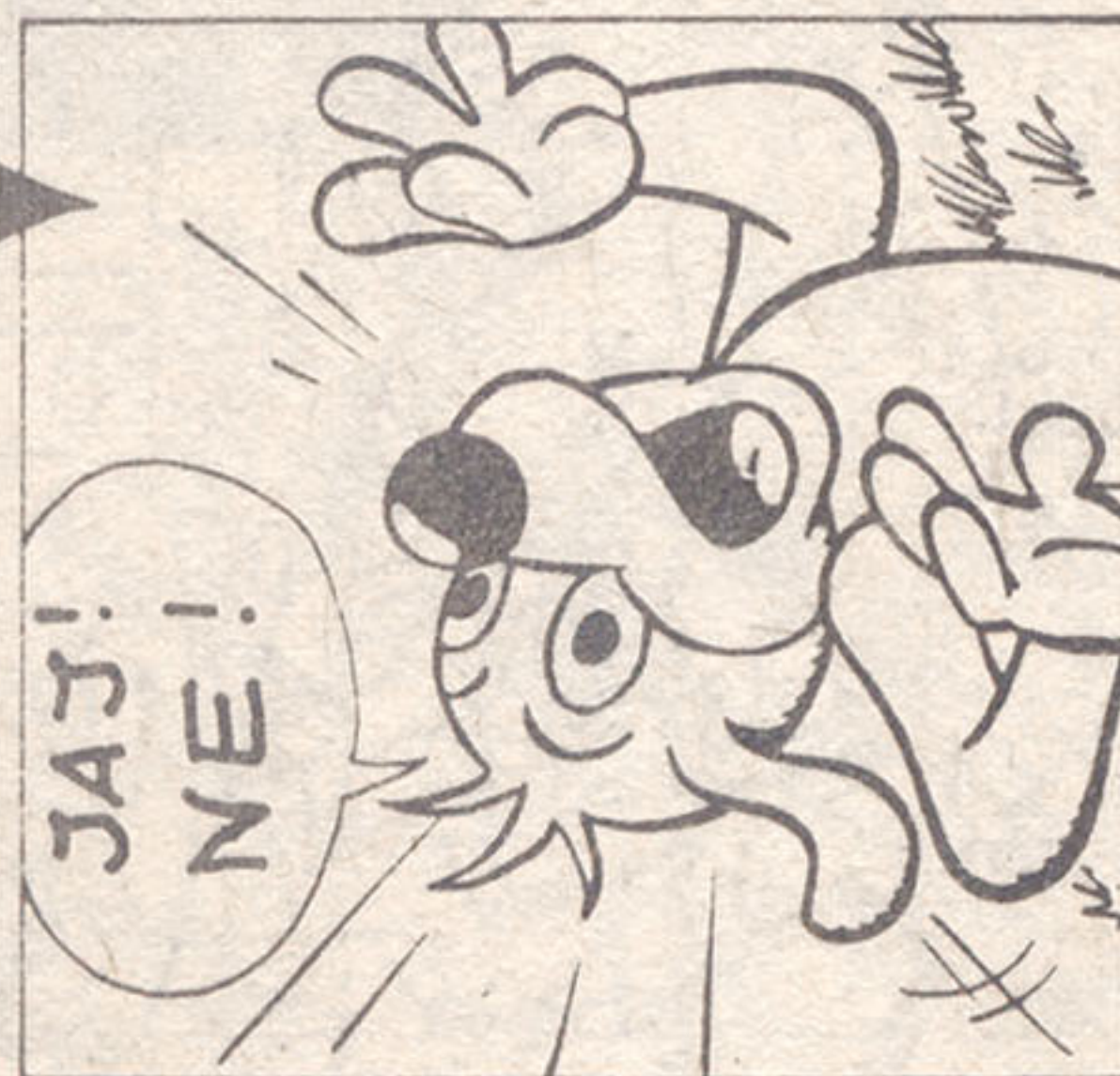




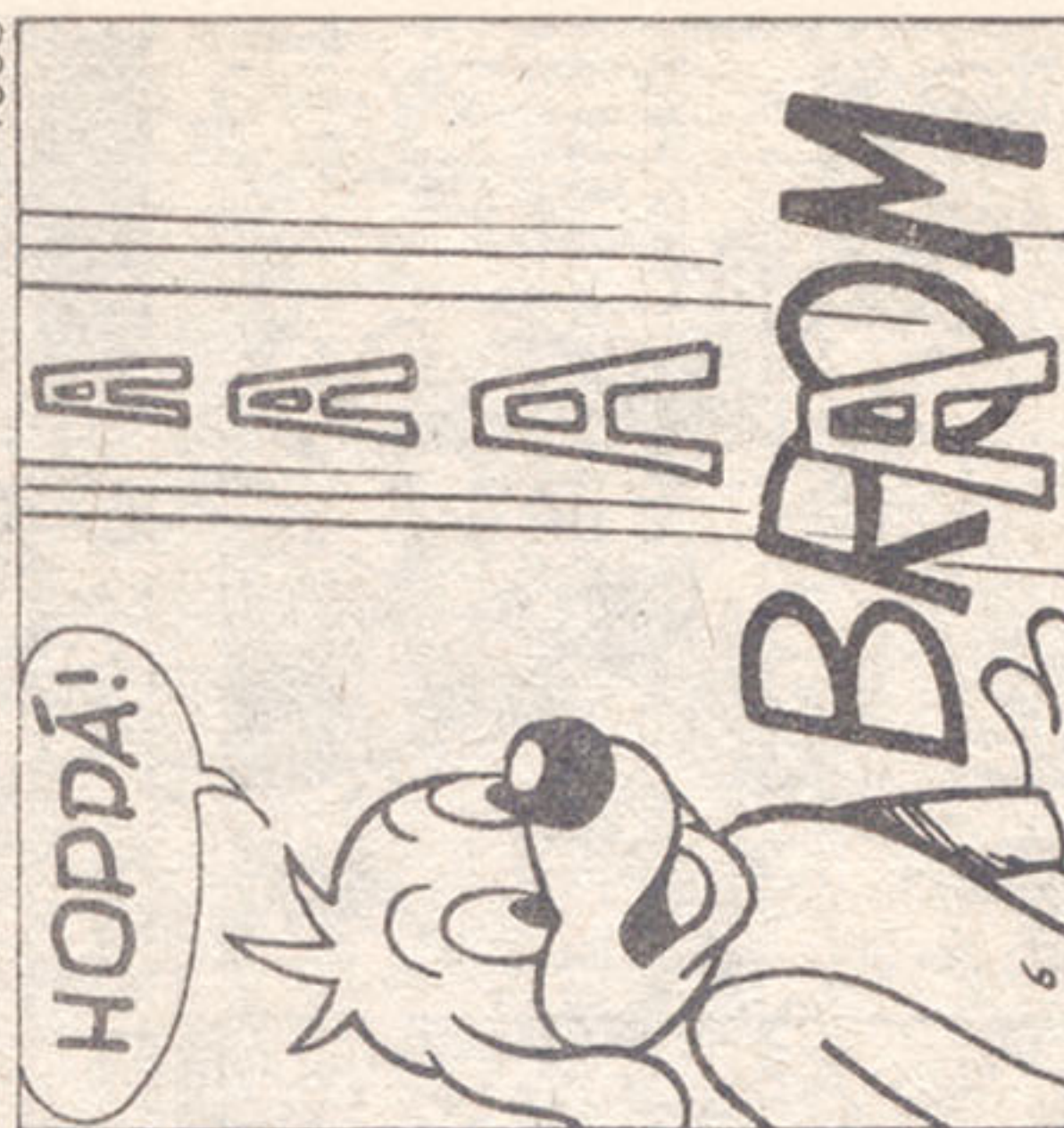


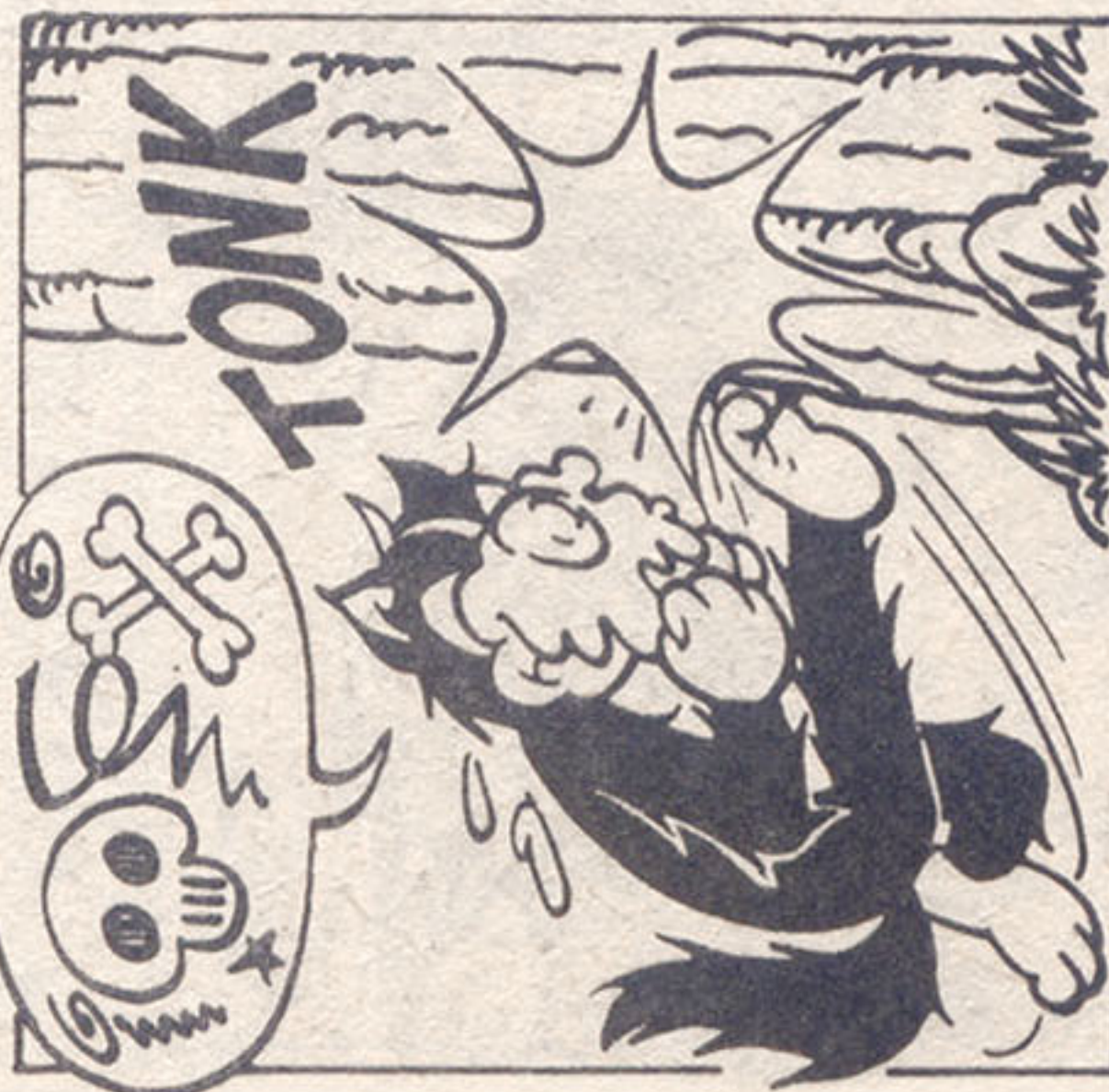
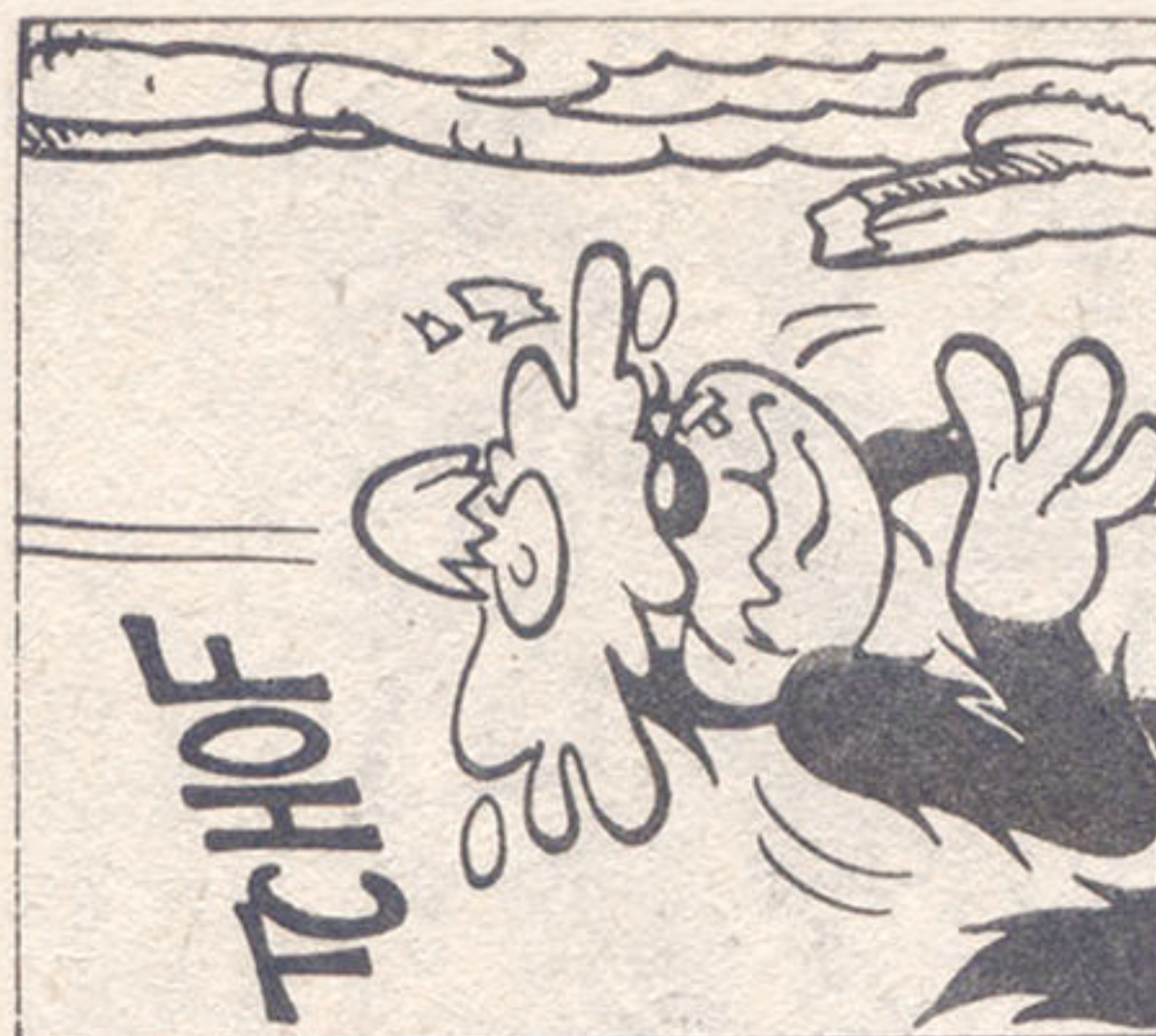


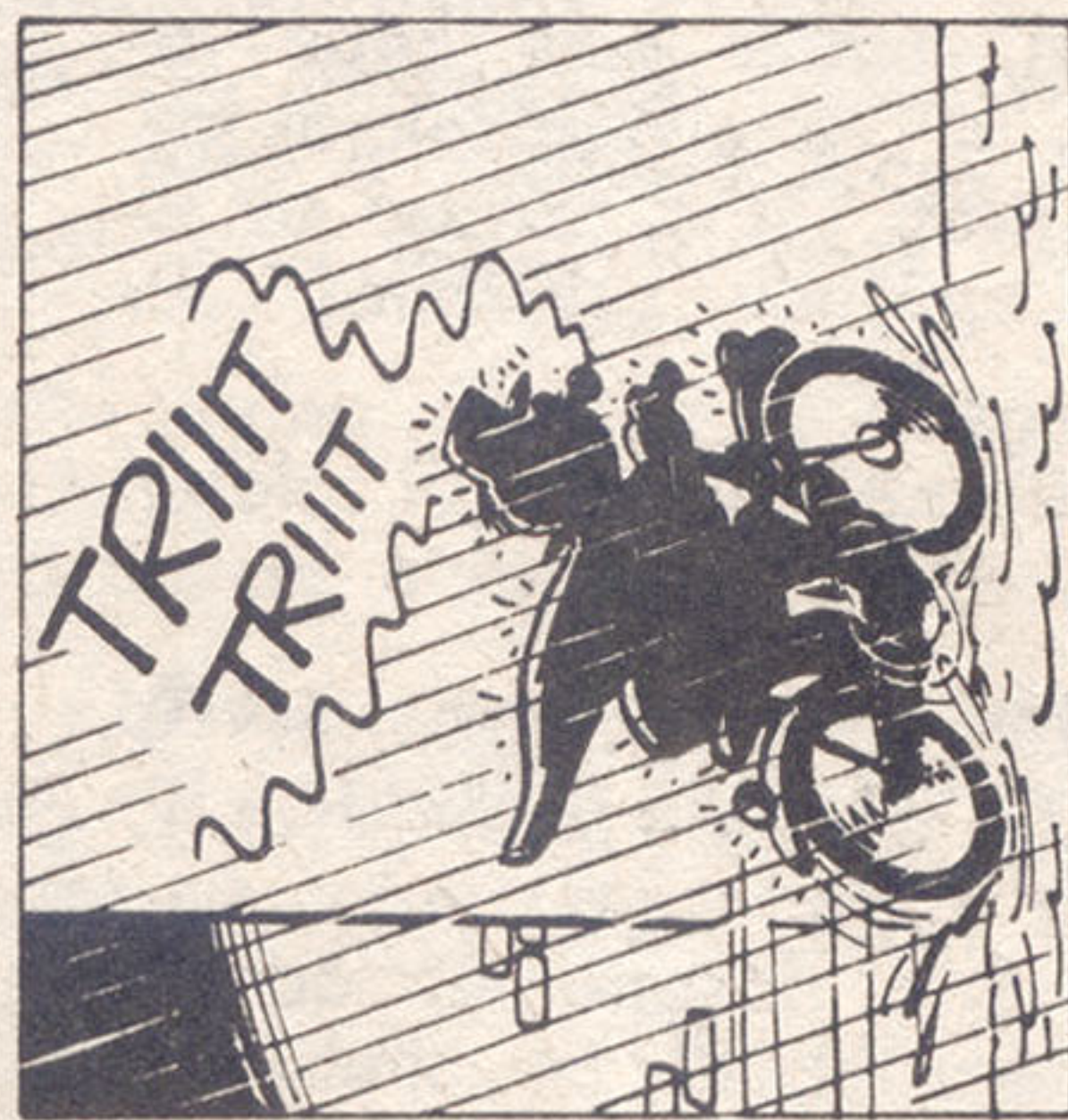
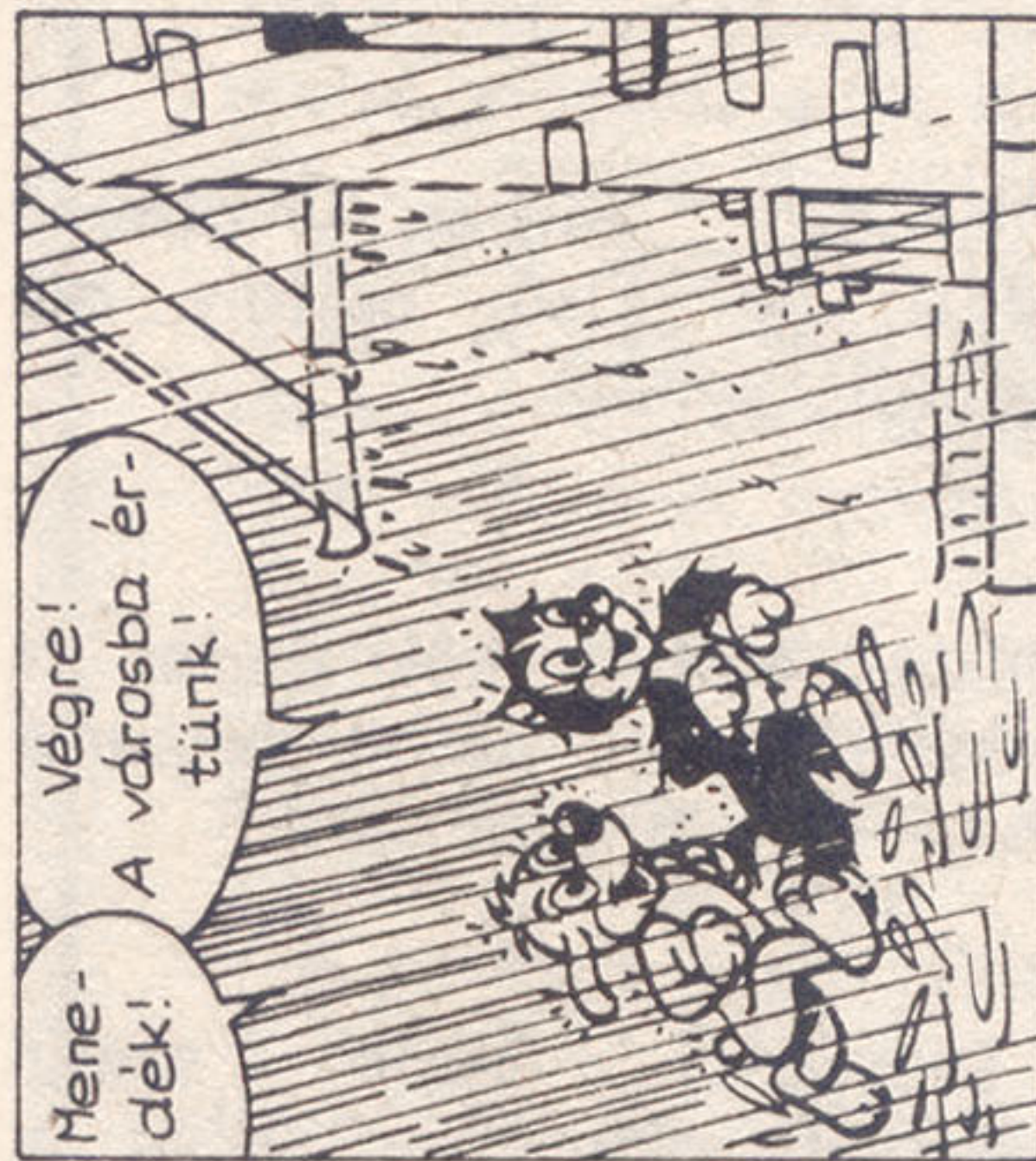




1968









Iskolai KRESZ- táblák

Kör alakú jelzőtábla, piros alapon Bartók Béla képe áthúzva = Zeneiskolásoknak belépni tilos. (Ez a folyosó az iskola egyetlen zajmentes része.)



Fehér négyzetben szőrös láb = Vigyázat, túlkoros tanulók.



Sárga alapon áthúzott sátor = Pótvizsgázóknak táborozni tilos.



Fehér háromszögben zöld levelek = Vigyázat, spenót a napköziben.

Világos körben áthúzott popsi = Első osztály, csak szobatisztáknak.



Lila körben kék dudor = Feleselni — pofon reményében — nem tanácsos.



Igazgatói iroda ajtaján gordiuszi csomó = Ki itt belépsz, kösd föl a gatyádat!



Barna téglalapban S-alakú lábszár = Gyógytornára jelentkezni lehet.



Kék mezőben áthúzott teszacskó = Iskolatejjel locsolkodni tilos!

Vendégség a Szamóca örsnél

A fő Szamóca, Szeder Pali, akarom mondani, az örs-vezetőnk régóta dédelgetett mániája végre megvalósult. Vendégségbe hívtuk a Galagonya örsöt! A nagy eseményt természetesen sziporkázó ötletbörze előzte meg. Szerettük volna, ha kitöri őket a frász a meglepetéstől. Kiss Géza felajánlotta, hogy metrózni viszi őket, hiszen ott egy forintért ide-oda utazhatnak egy egész délután.

Karcsi sem kívánt lemaradni az „olcsó” ötletekben, ezért azt javasolta, hogy keressük fel az erkélyüket. Az utolsó előadás előtt széthúzzák a szomszéd mozi tetejét, így a vendég örs ingyen nézheti a filmet.

Öcsi a nagypapi taposókádját akarta behozni a szőlőből. A meghívott örsnek egy mákosguba partit kívánt rendezni az előszobában. Arra a kérdésre, hogy ki a fene szereti a mákosgubát, laza egykedvűséggel vágta rá, hogy ő!

Etelka a várba szeretne vinni a vendégeket, mert ott csuda dolgok láthatók. Programját anyatigris módjára védelmezte, mert ezeket a csuda dolgokat eddig még ő se látta.

A csúcsot Kotta Frici, örsi nótafánk ötlete jelentette. A kertjükbe invitálta meg a társaságot, eredeti orosz-lánbögést hallgatni. Rohantunk, csak úgy lobogott a sörényünk, és akkor a kert végéből felhangzott a hang: kakukk... kakukk... Csak álltunk ott megdermedve. Oroszlánt ilyen választékosan üvöltözni még egyikünk sem hallott. Csak később derült ki az igazság: Frici a nagyapját kérte meg, az egykori hangutánzó művészt, aki időközben — ilyen az élet — kissé feledékeny lett.

Maradt a szomorú tény, hogy elvesztettük megannyi dicsőséggel övezett, büszke Szamóca nevünket. Ezentúl, ha megláttak valahol, nyomban rákezdték: kakukk... kakukk... kakukk...

Árjegyzék

A Rózsa Sándor utcai általános iskolába igencsak élénk, mondhatnám csintalan tanulók járnak. Az intők, rováók száma már a végtelen felé közeledett. Ezért a T. igazgatóság bevezette az önkiszolgáló rendszert. Ha valaki valamit elkövetett, saját magát rögtön megfeddte a mellékelt árjegyzék alapján.

Íme:

I. Folyosói képek átrajzolásaért: osztályfőnöki rovó + új kép vásárlása.

— Ha az illető Albert Schweitzert pirosra festette: + 20 forint befizetés az osztálykasszába.

— Hunyadinak szakáll, bajusz és tengerészsapka: + önmarcangolás a tükör előtt.

— Nagy fizikusok kezébe varrógépet rajzolni: + délutáni mozijegy összetépeése.

II. padvésésért:

„Hülyéért” figyelmeztető. „Hüje” esetén intő magyarból.

„Bajnok lesz a Ferencváros” az egész iskola körberöhögi a vétkest + iskolaorvosi vizsgálat.

„Szeretlekért” semmi, mert ez a kijelentés húsz év múlva is érvényes lesz.

III. Tankönyvdekorálásért:

— A biológiakönyv vízilovát az igazgató úr arcvonásaira átalakítani: igazgatói intő.

— Mária Teréziából ledér bikinis delnőt faragni: igazgatói rovó.

— Kőrösi Csoma Sándor kezébe hárfát rajzolni: bukás földrajzból.

S végül képzeljük el azt a rajzot, amiért a nyolcadikos Trebunyak Kázmér ezt írta az ellenőrzőjébe:

„Magamat Magyarország összes általános iskolájából kizárom.”

Részletek őrsi naplókból

— A mi őrünk tele van úttörőkkel, ez kissé zavarja a munkánkat.

— Ficek Ede jól zongorázik, KISZ-tikárnak javasoljuk.

— Legjobban a „Barátunk a...” tevékenységi formát szeretjük. Mindenhol szerzünk barátokat! Például: barátunk a fagylaltárus... de ezt a titlust nem akarja vállalni az igazgató bácsi... (Pedig de szép is lenne!!!)

— Elsők lettünk a tájékozási futóversenyen, lévén, hogy senki más nem nevezett. (Megint jól tájékozódunk.)

— A hasznosanyag-gyűjtésben is jeleskedtünk, a MÉH-

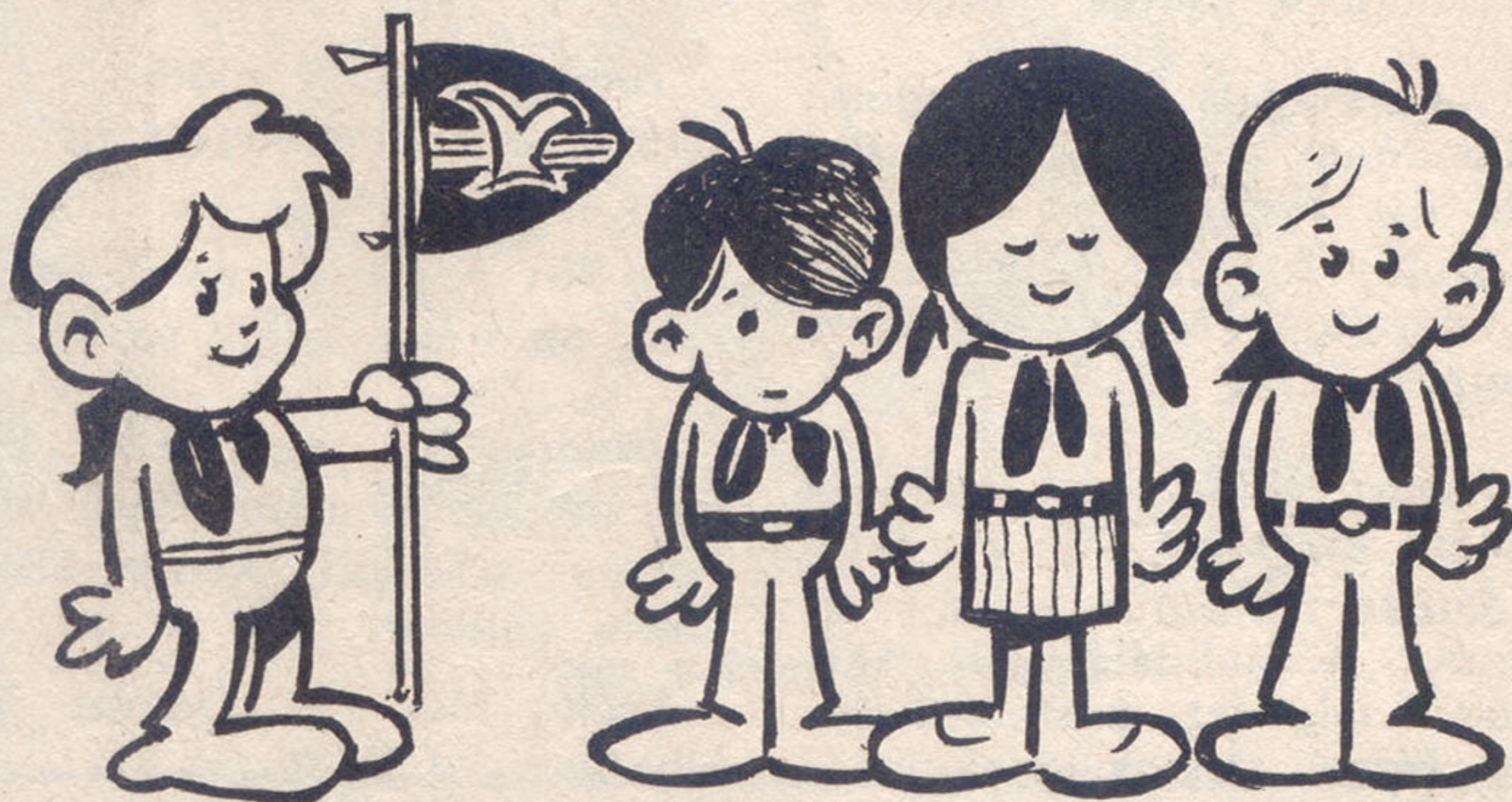
be vittük a csoport összes jelentését és adminisztrációját...

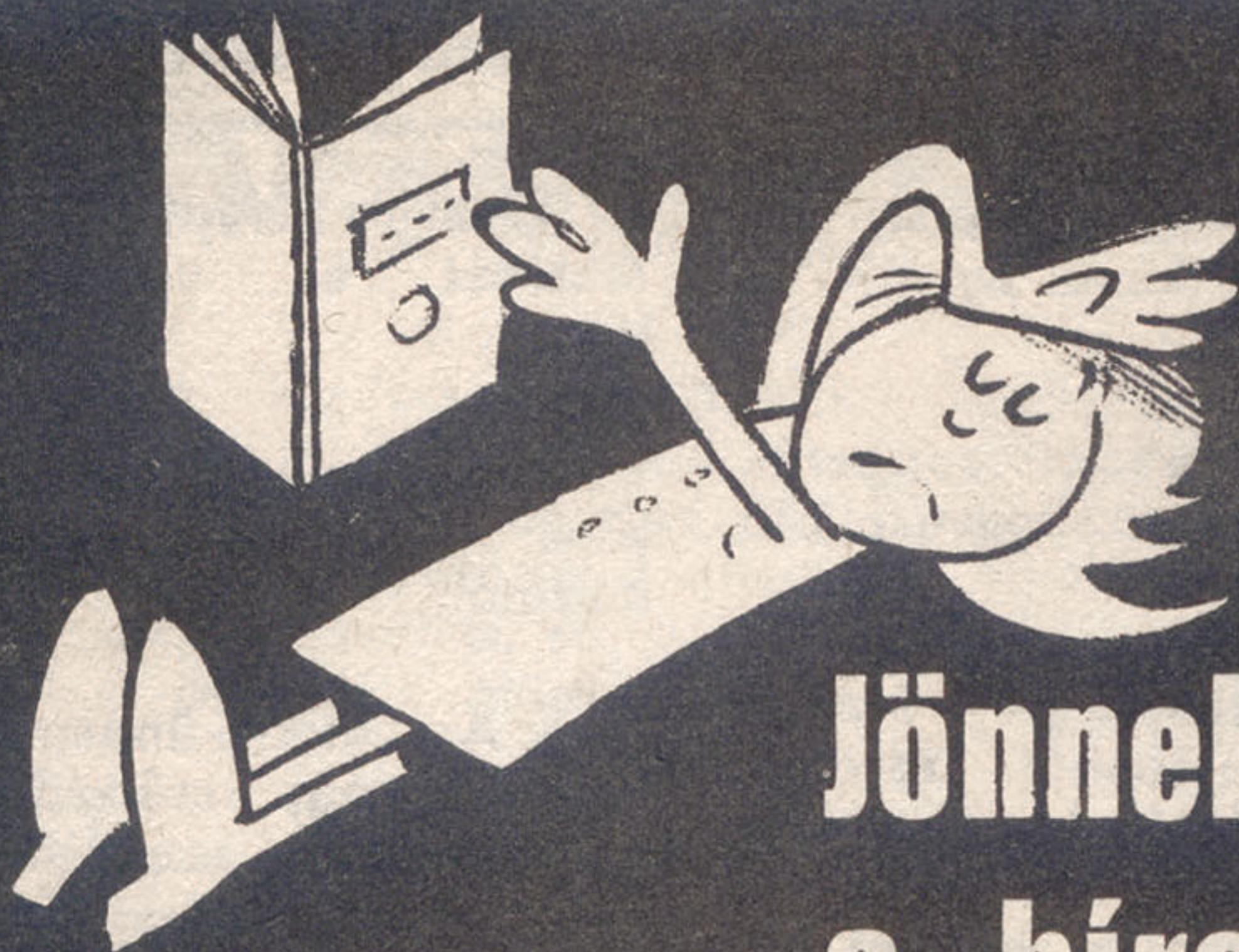
Az ifjúvezetőkkel jól kijövünk — ha bemegyünk — a moziból.

— A Téliapó-ünnepély emlékeként egy szörszálat ragasztottunk a naplóba Trebunyak apuka szakállából...

— Az őrsi pénztárnaplóba írtuk be: kiadás semmi! Alá kisbetűkkel: a bevétel tökéletesen fedezte a kiadásokat.

— A mi rajvezetők a legbékésebb ember, még sohasem háborgatott minket! Őrsi összejövetelt még nem látott!





Jönnek a hírek...

Tanár: Ödön nem hajlandó a tanári kísérletnél mosogatni. Pályamódosítást javaslok!

Szülő: Ödön itthon sem mosogat. Amíg a fűtési szezon tart, a gyerek marad.

Tanár: Leó házi feladatát állandóan társairól másolja! Mi lesz belőle?

Szülő: A házi feladatot én is másoltam. Ma osztályvezető vagyok!

Tanár: Klári házi feladata ismét elégtelen. Mi az oka?

Szülő: A házi feladatot én írtam. A klubdélutánra küldött mignont postafordultával kérem visszaküldeni.

Tanár: Szemléltető anyagot evett biológiaórán, ezért megintem.

Szülő: Hát ez remek! Itthon csak turkál az ételben...

Tanár: Jelentés alatt — fiú léte — tehénbögést hallott! Rovót kap!

Szülő: A gyerek nemi érése még nem fejeződött be.

Tanár: A magyarórán kilencszer szoltam rá, hogy ne bontsa a falat! Kérem fülészetre küldeni!

Szülő: Már volt. De ott is kibontotta a falat.

Tanár: Osztályfőnöki dicséretet második alkalommal nem íratta alá, osztályfőnöki intő!

Szülő: Ezt most nem írom alá, és a következőt sem. Lehet újra dicsérni.

Tanár: Ellenőrző könyve negyedik éve nincs aláírva. Szülő nem tud írni? Osztályfőnök.

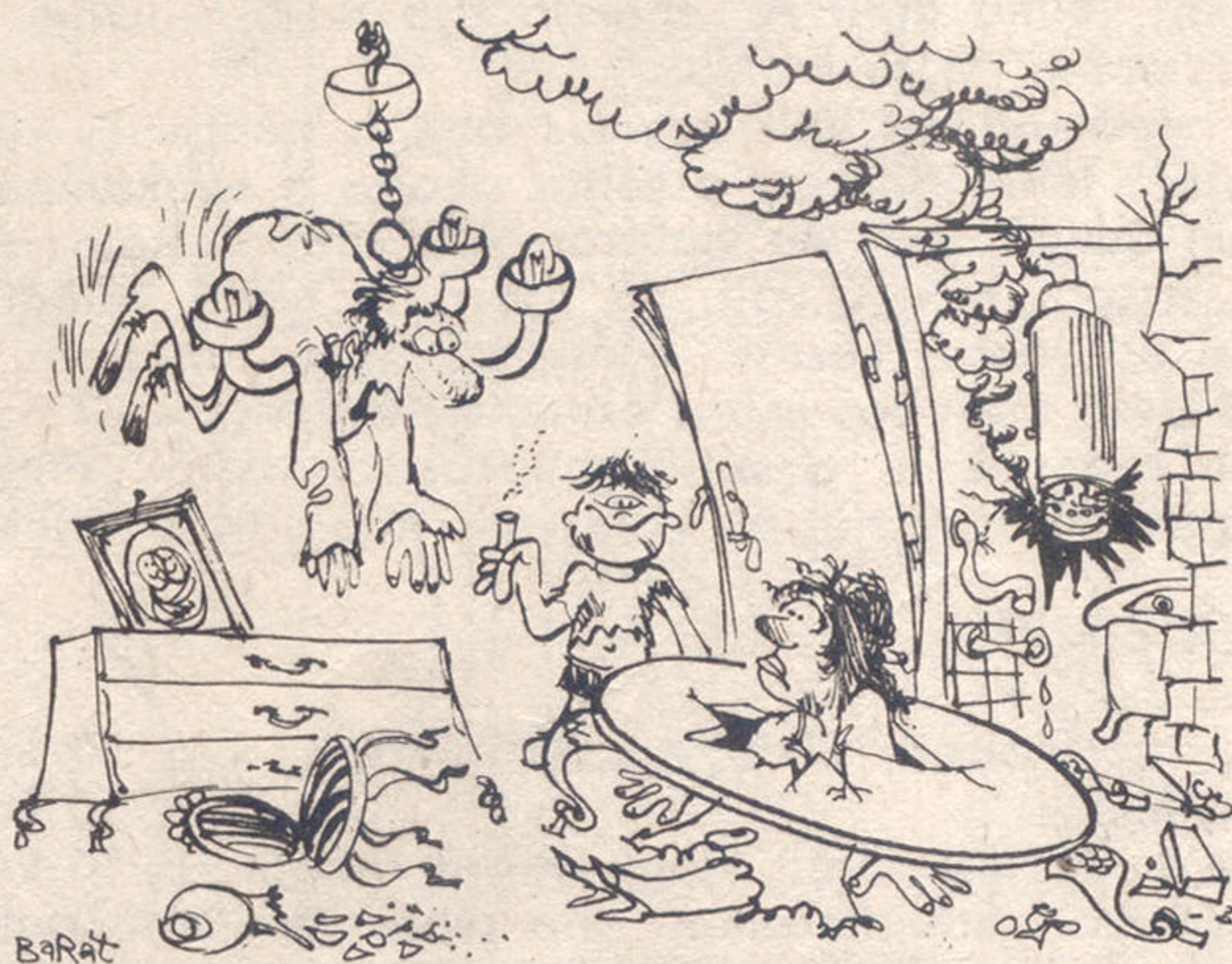
Szülő: Nem. De hát nem emlékszik rám, tanár úr? Az ön tanítványa voltam!

Tanár: Sorakozó alatt ismételtén a padláson bujkál. Rovó! Olvashatatlan aláírás.

Szülő: A padlásajtó zárát haladéktalanul meg kell javíttatni. Kívánságra házhoz megyek. Lakatos Lajos kisiparos.

Tanár: Figyelmeztetés után is rágja a földgömböt! Újból figyelmeztetem! Tanár.

Szülő: Amennyiben a földgömbre még szükség van, próbálkozzanak süteménnyel!



— Kész a házi feladatom!

Fel vagyok avatva

(KISDOBOS VISSZAEMLEKEZÉS)

FELAJZVA, AVATÁS ELŐTT

Már egy hete jó vagyok! (Állítólag az avatáshoz ez is kell!) A bátyus ágyába nem tettem kefét, a nagyi ágya elé lavórt, hogy reggel belelépjen. Sőt, apám cipőjét sem öntöttem ki gipsszel! Még azt is megfogadtam, hogy az avatáson nem fogom utánozni a szarvasbika bögését! Pedig ebben óriási vagyok...!

AVATÁS — AVATÁS, TE CSODÁSI!

A bányászzenekar eljátszotta a „fel torreádor, öld meg a bikát” című dalt. A zenekarról a Bodri kutyám jutott az eszembe. Az is hamis.

A nyakkendővel volt egy kis baj, a néni, aki kötötte, rövidlátó lehetett, mert a sálját akarta a nyakamba kötni. Ezt udvariasan, de határozottan elhárítottam. A beszéd viszont hosszú volt. Az igazgató bácsi valami Vereckei úttörőkkel kezdte. Mátyásnál már aludtam, csak az 1848-as kisdobos szóra ébredtem újfent!

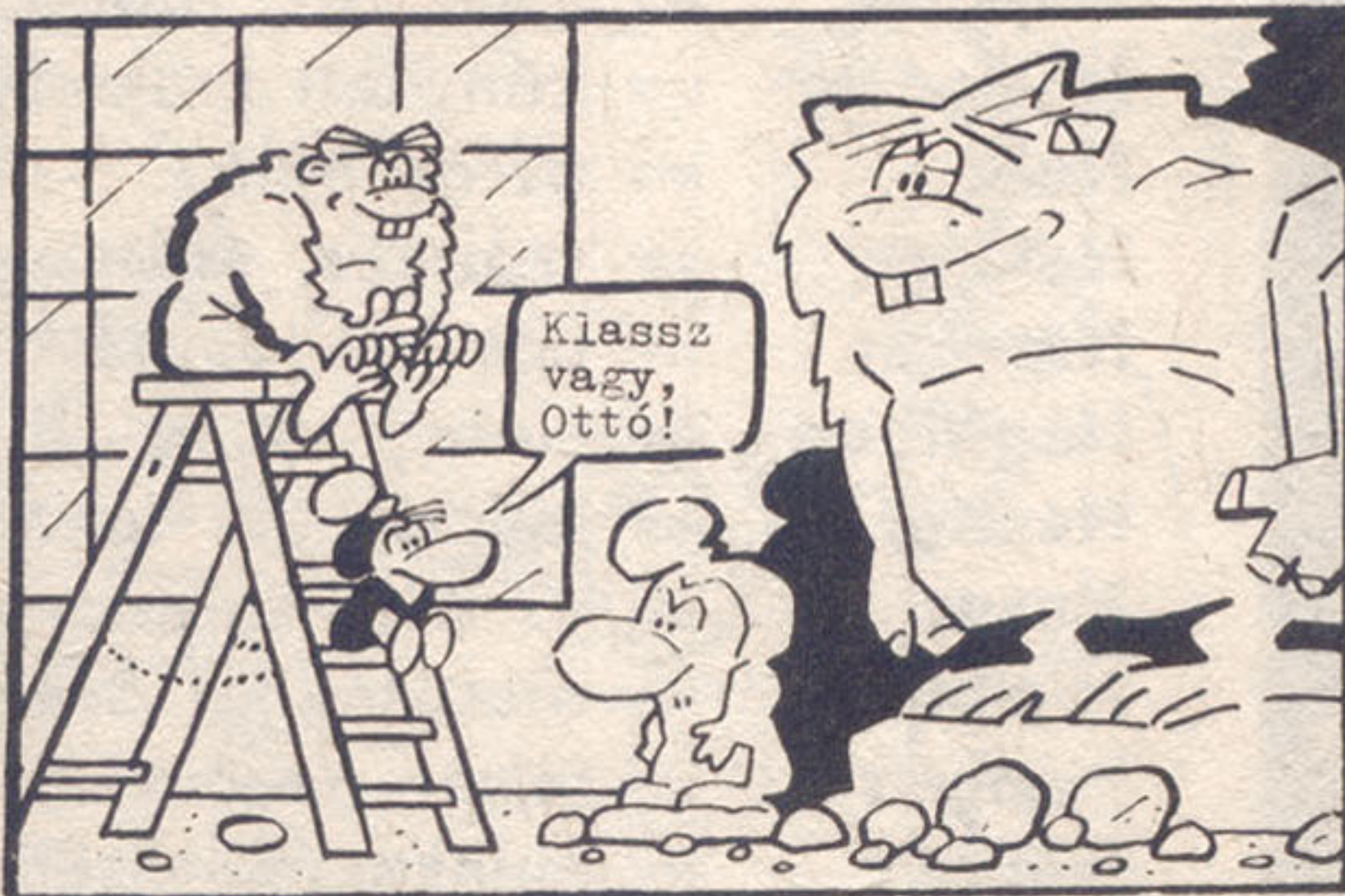
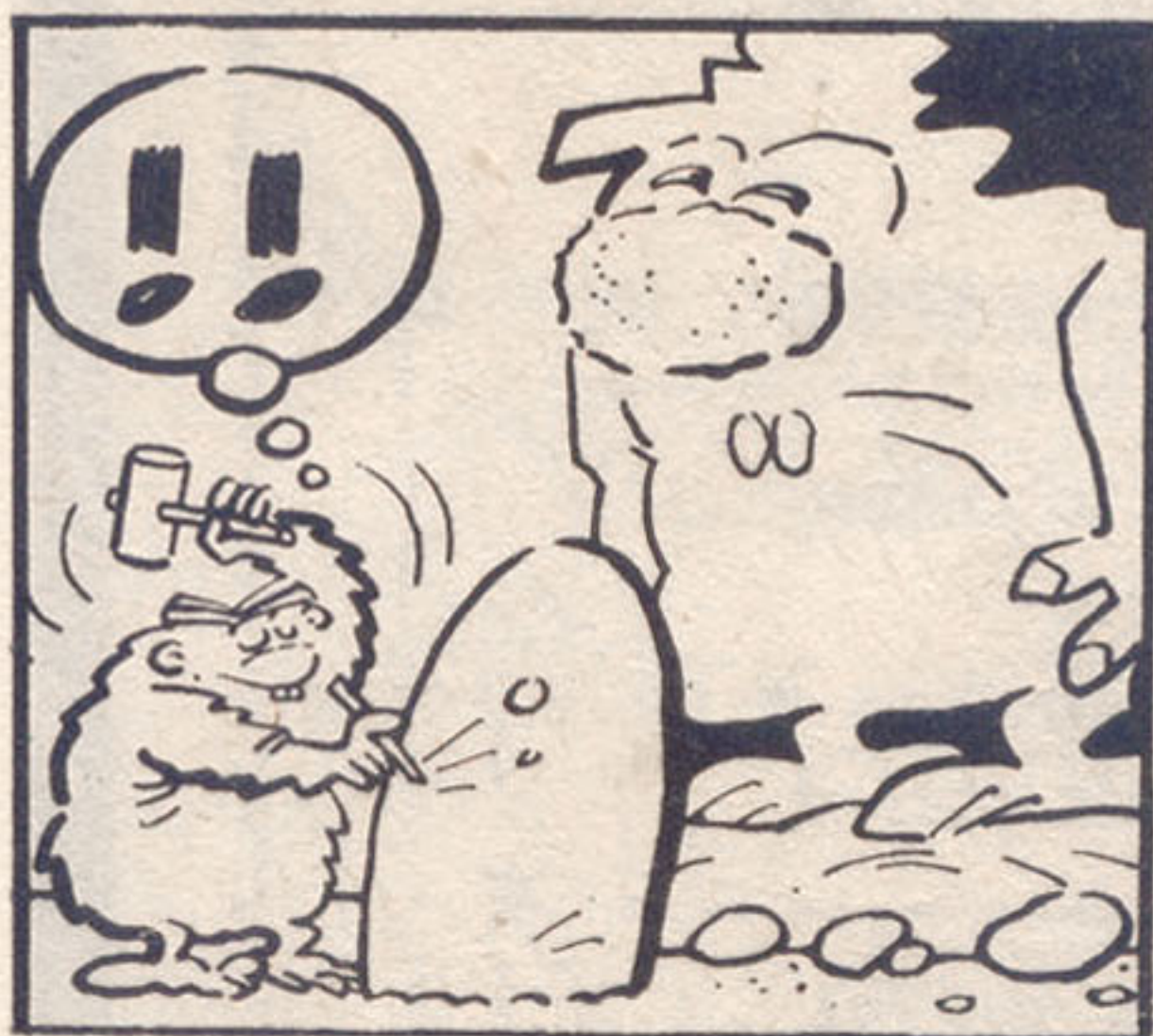
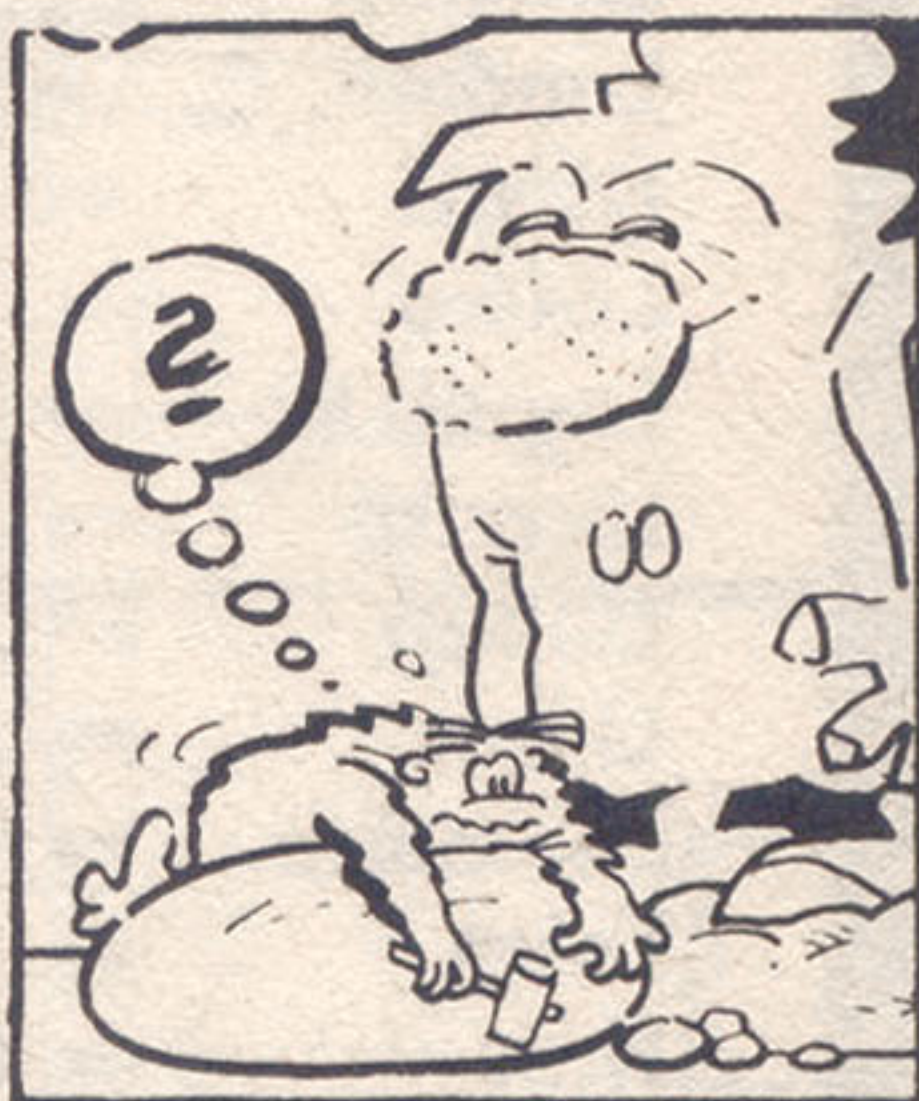
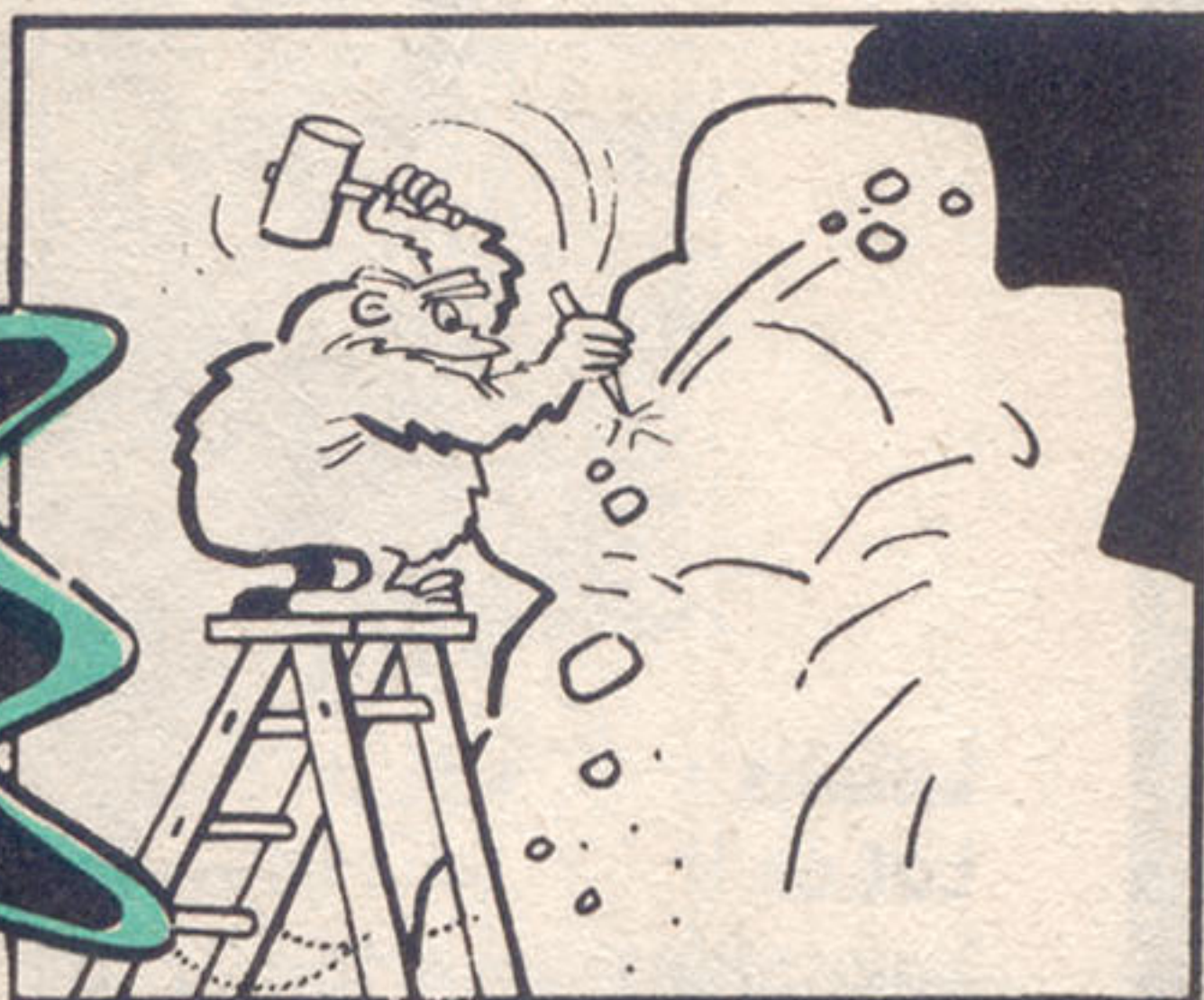
Volt ajándék is, a szülői munkaközösségtől. Megkaptuk a tizedik könyvjelzőt. Hogy mit törhették a fejüket!

AVATOTTAN

Az úttörőcsapat elvitt a cukrászdába	+ 10 krémes
Anyuék is	+ 10 krémes
De a nagyi is örült, hogy úttörő lettem	+ 10 krémes

Egyszóval felejthetetlen nap volt. A mentőautóban már az egész fejem olyan kék volt, mint a büszkén viselt, vadonatúj nyakkendőm.

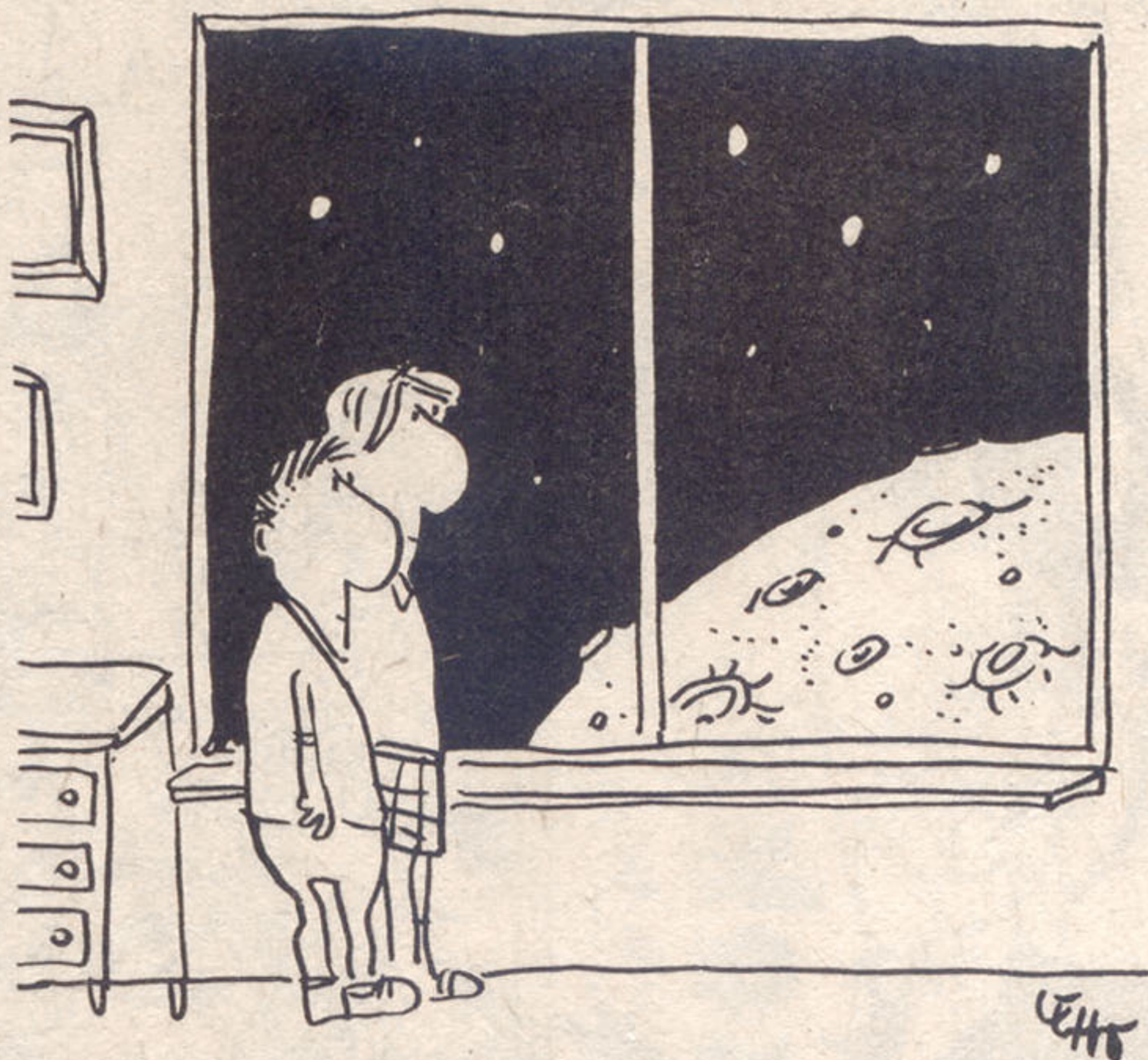
Ottó és Alvin



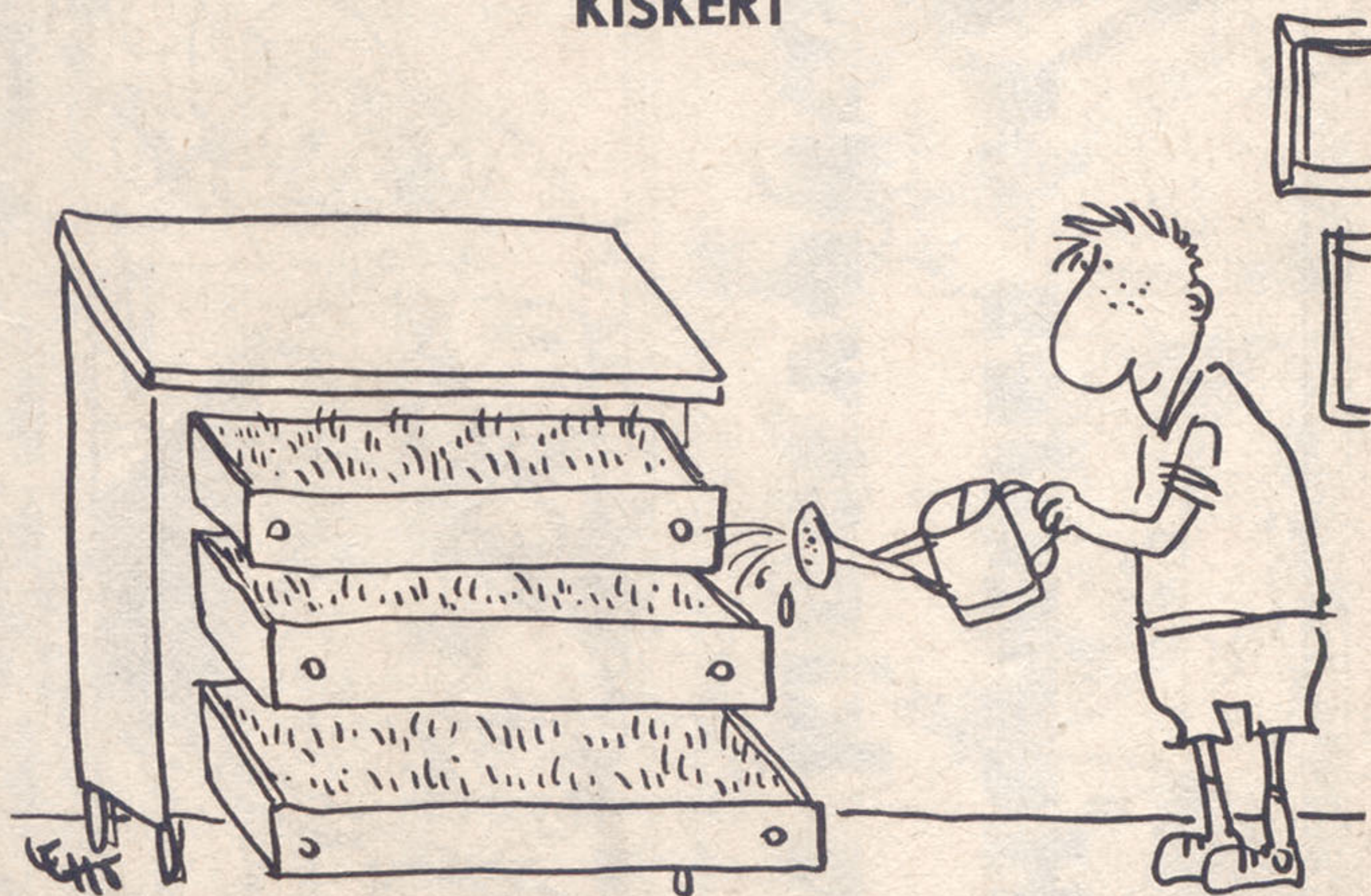
„L”ferdített szavak

Labilis	= bizonytalan éjjeliedény-tulajdonos
Labor	= kísérleti alkohol
Lakonikus	= tömör bérlő
Lambda	= görög foci
Landol	= leszálló szájvíz
Lárva	= apátlan, anyátlan álca
Lasszó	= hurkolt mondatrész
Legalizál	= törvényesen öblöget
Librettó	= zöldborsós szövegkönyv
Liliputi	= puszi a pici Lilitől
Linzer	= édes állókép
Literatúra	= tízdecis, szépirodalmi barangolás
Lokni	= fűrtös lábvédő
Naiv	= tájékozatlan papírméret
Napalm	= rossz ízű, robbanó gyümölcs
Navigátor	= irányított krokodil
Necc	= tréfás háló
Nektár	= százszor, százszor rosszabb, mint a sör
Nemezis	= bosszúállás azon is
Néptribun	= plebejusok a „B” közében
Nesztor	= bölcs, halk lakoma
Nexus	= jó összeköttetésű áruház a belvárosban
Nimbusz	= dicsőséggel övezett jármű
Nóniusz	= félvér mérőló
Normáz	= munkamennyiséget fényez
Nótárius	= dalárusokat jegyző deák

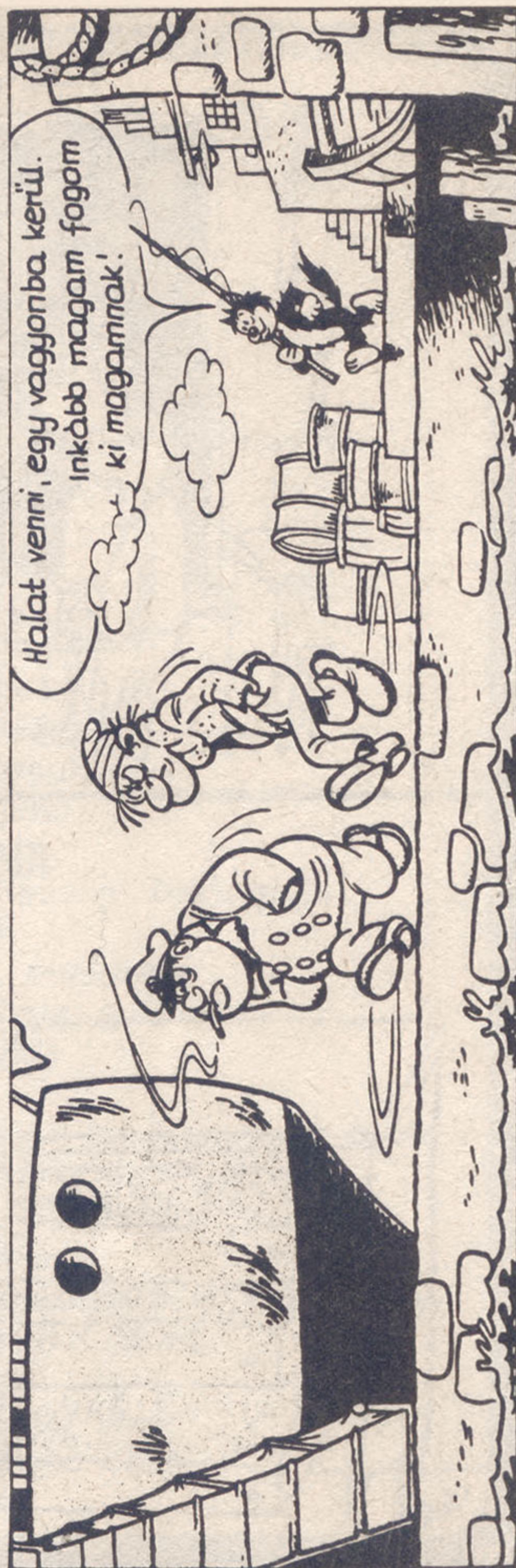
TORONYHÁZ

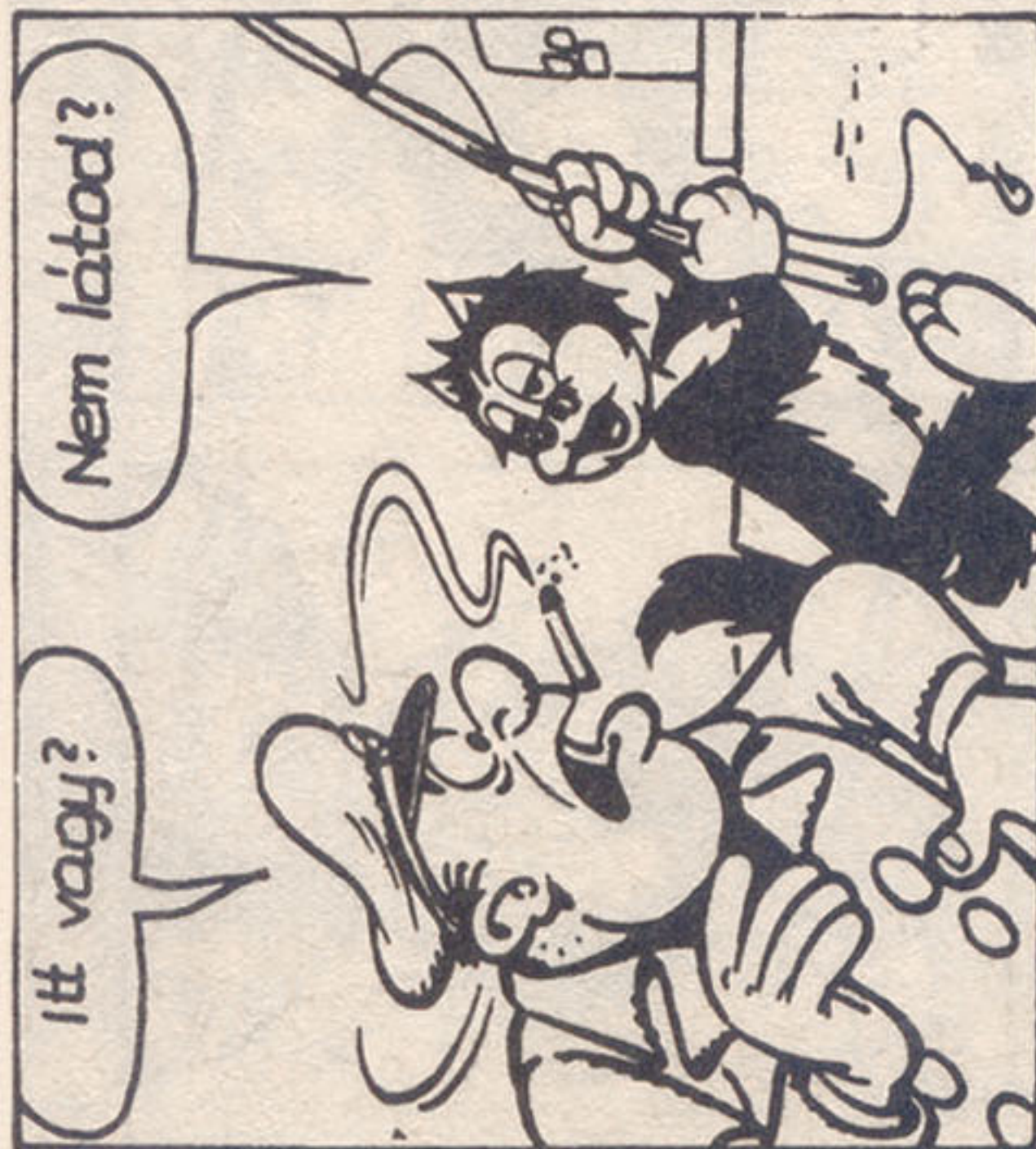


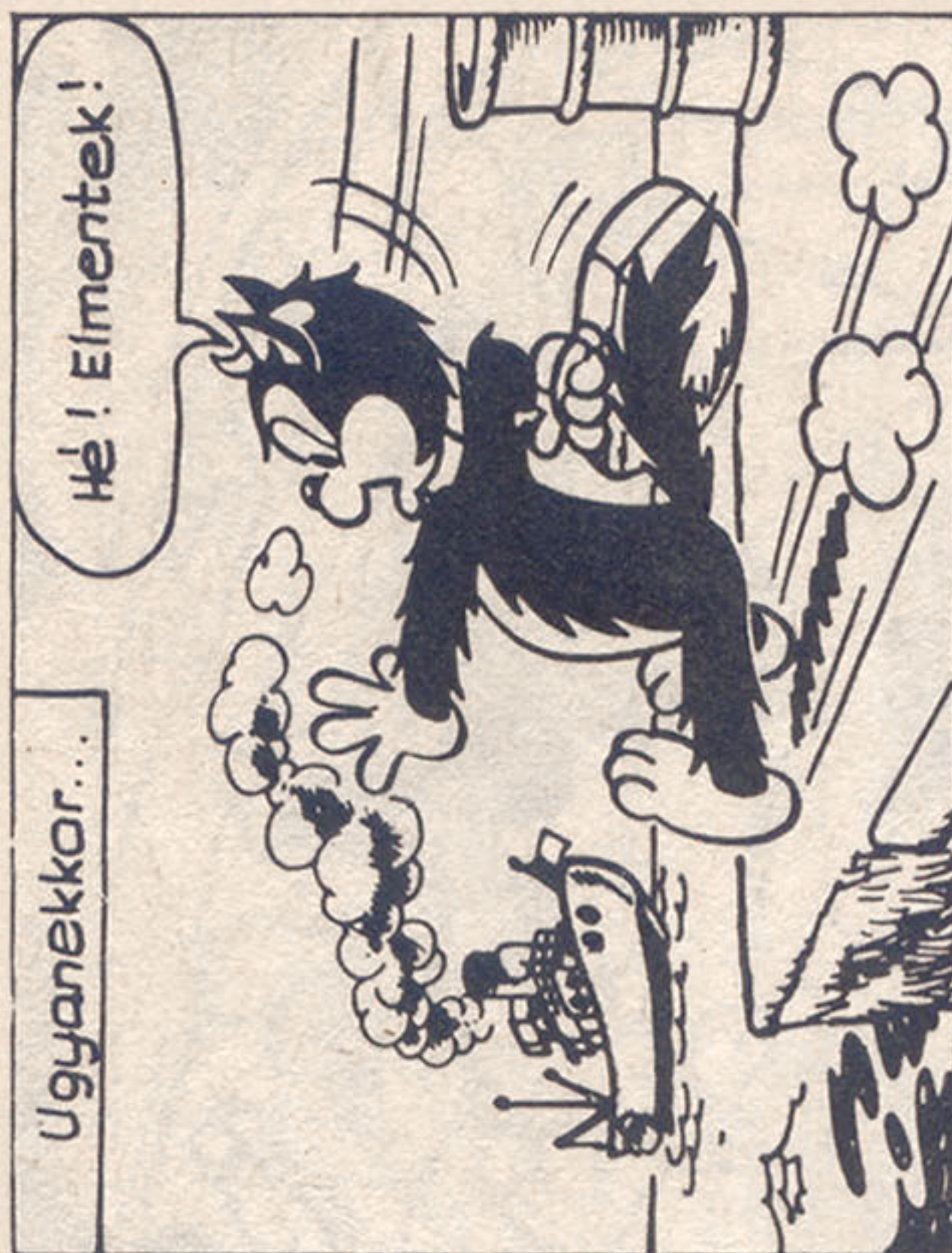
KISKERT

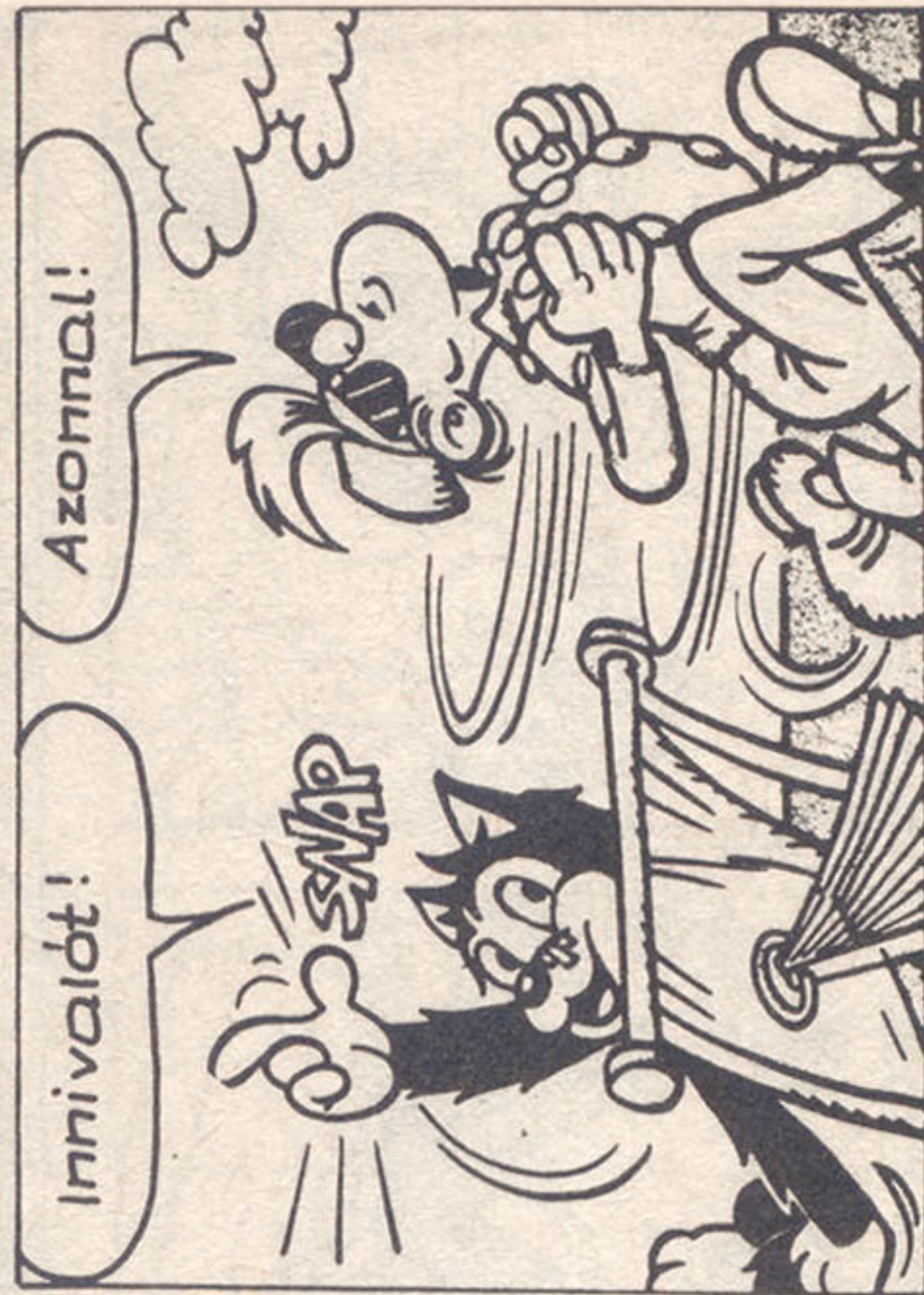
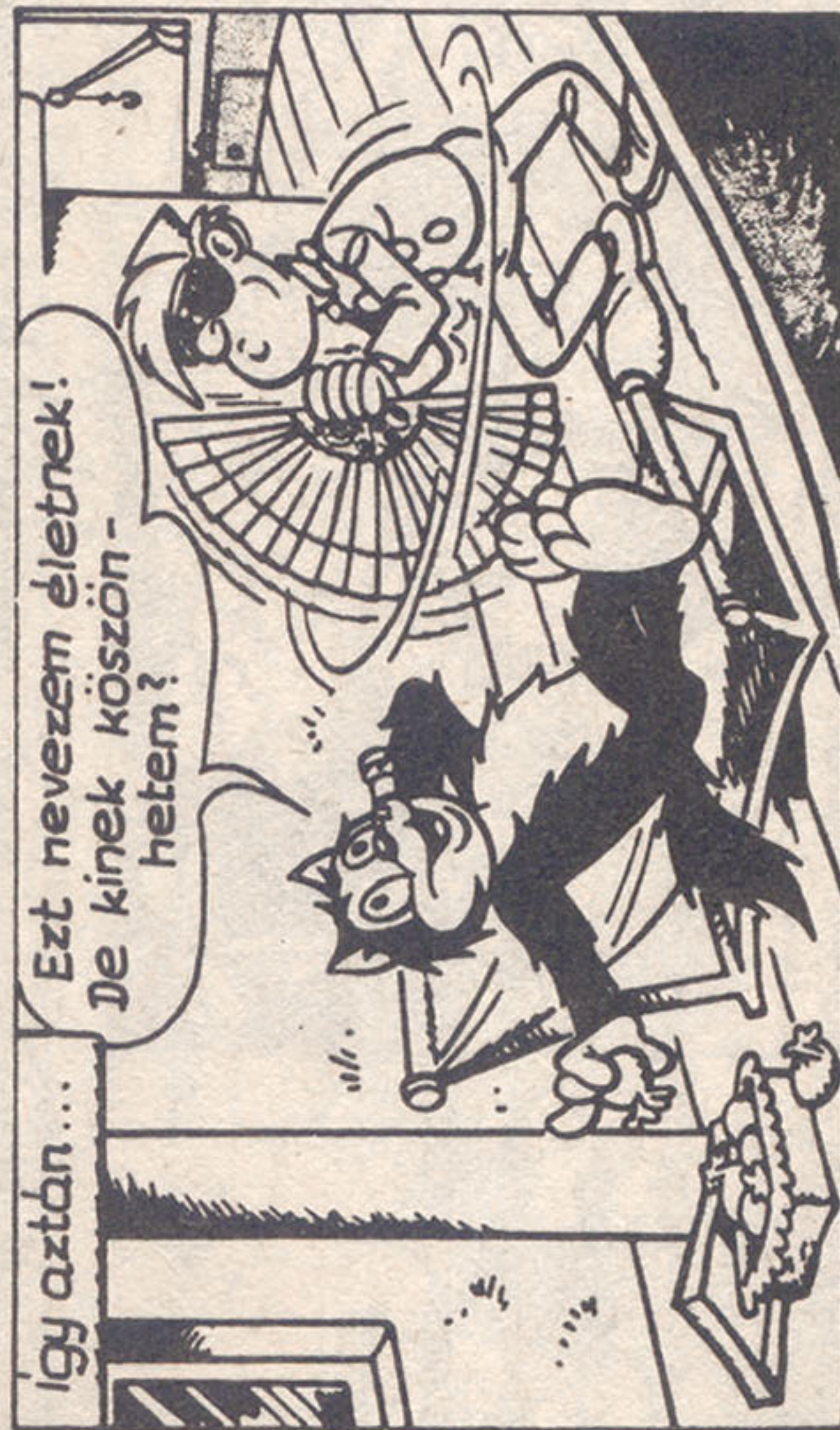
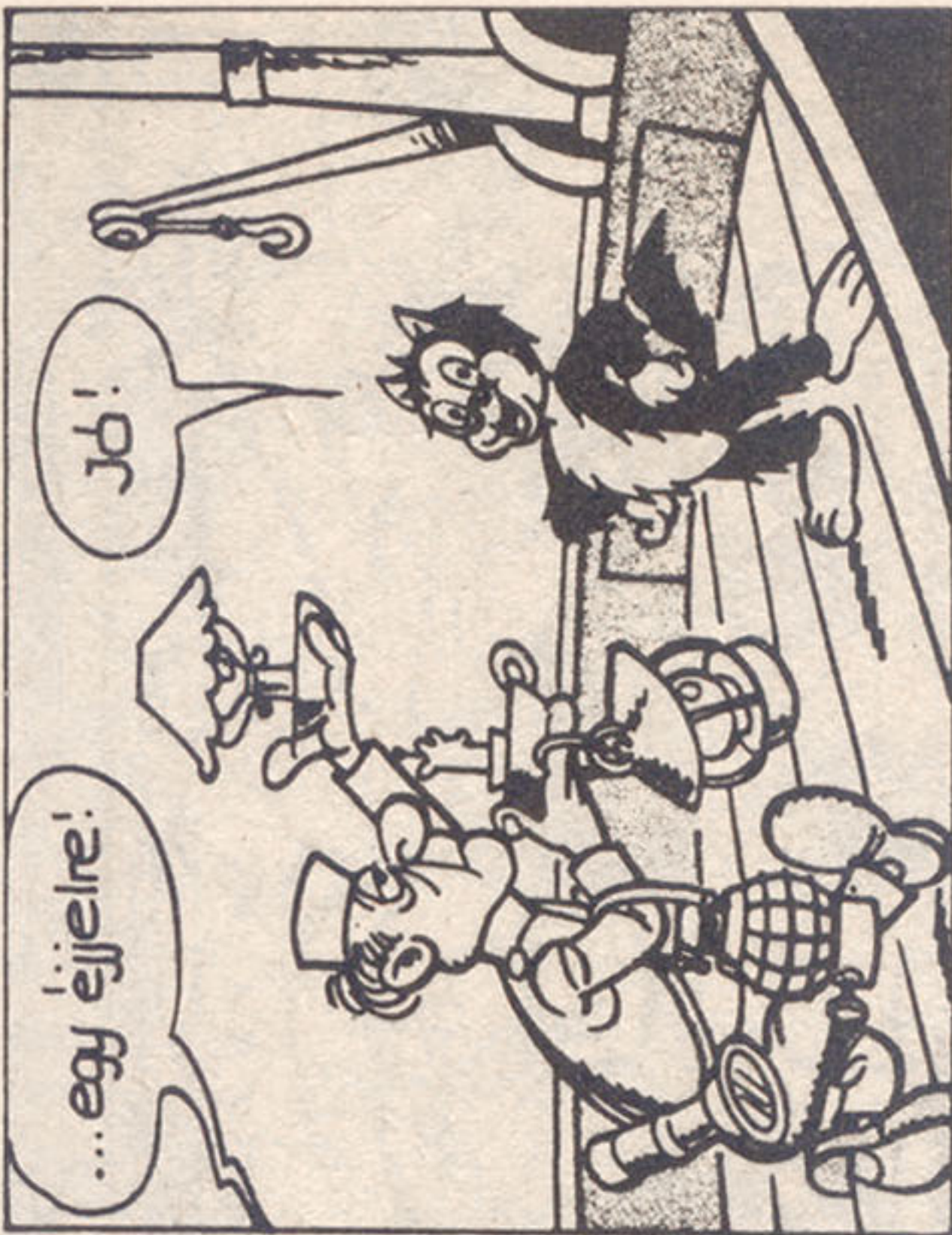
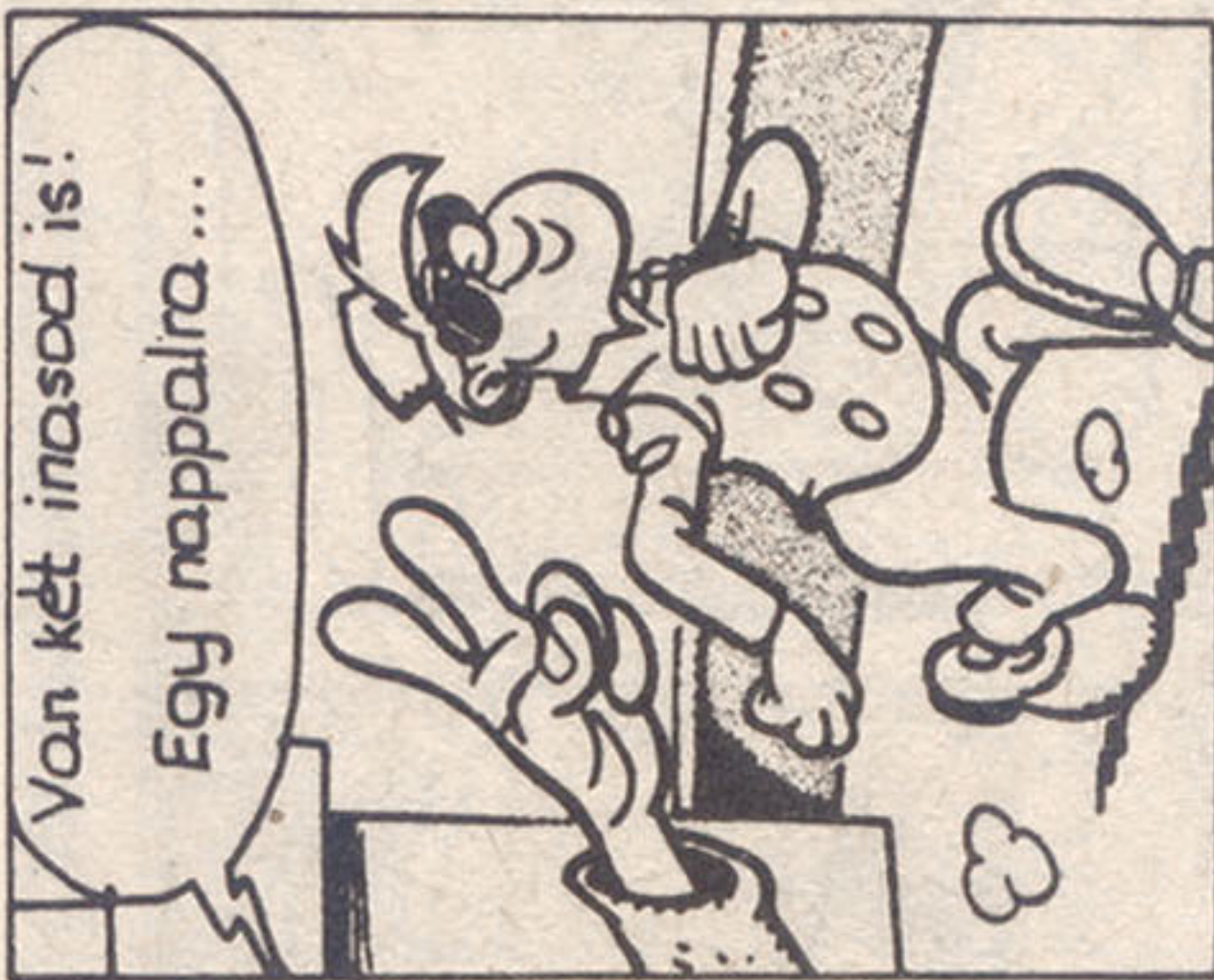
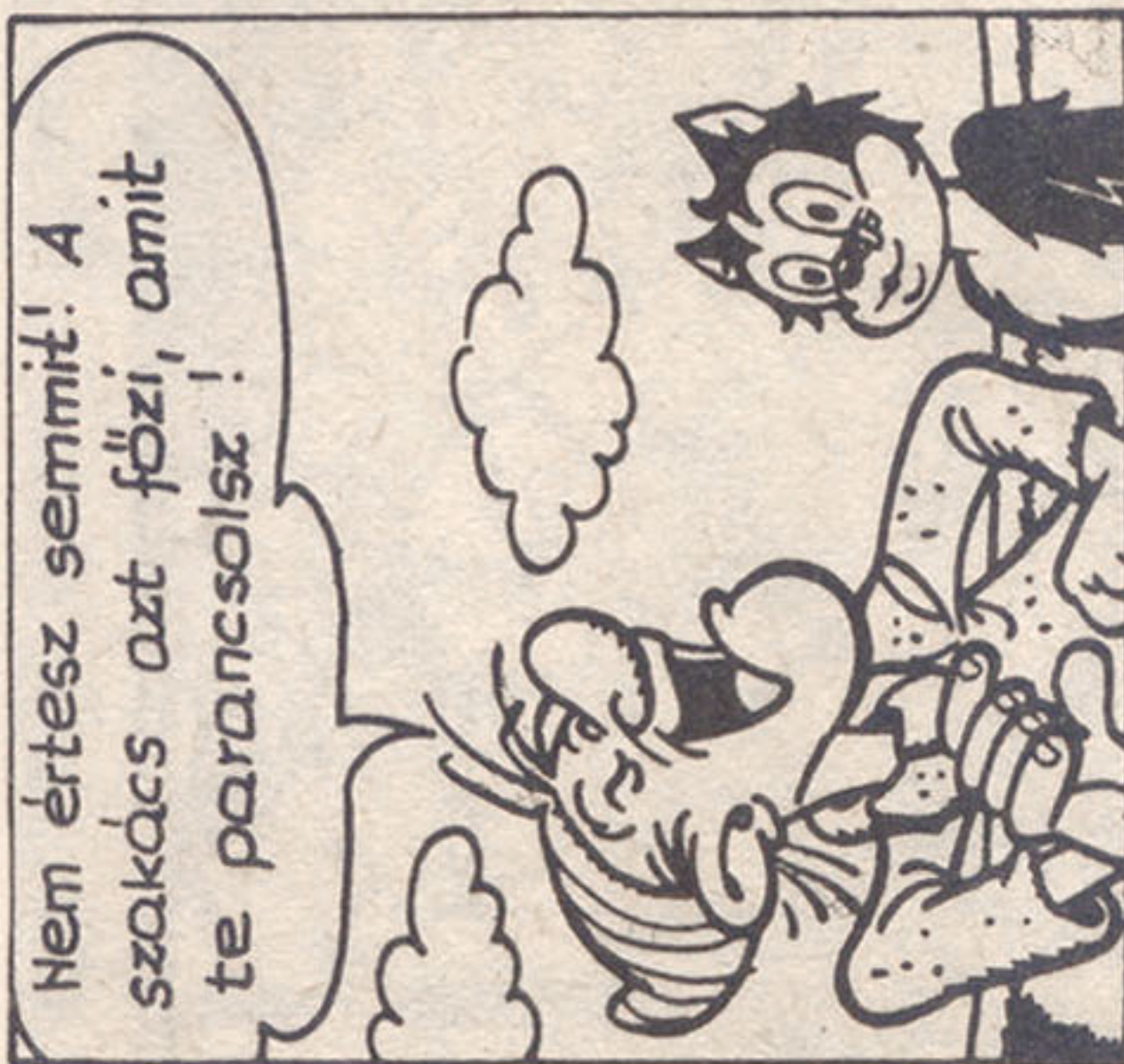


Herkules és a kincs vadászok

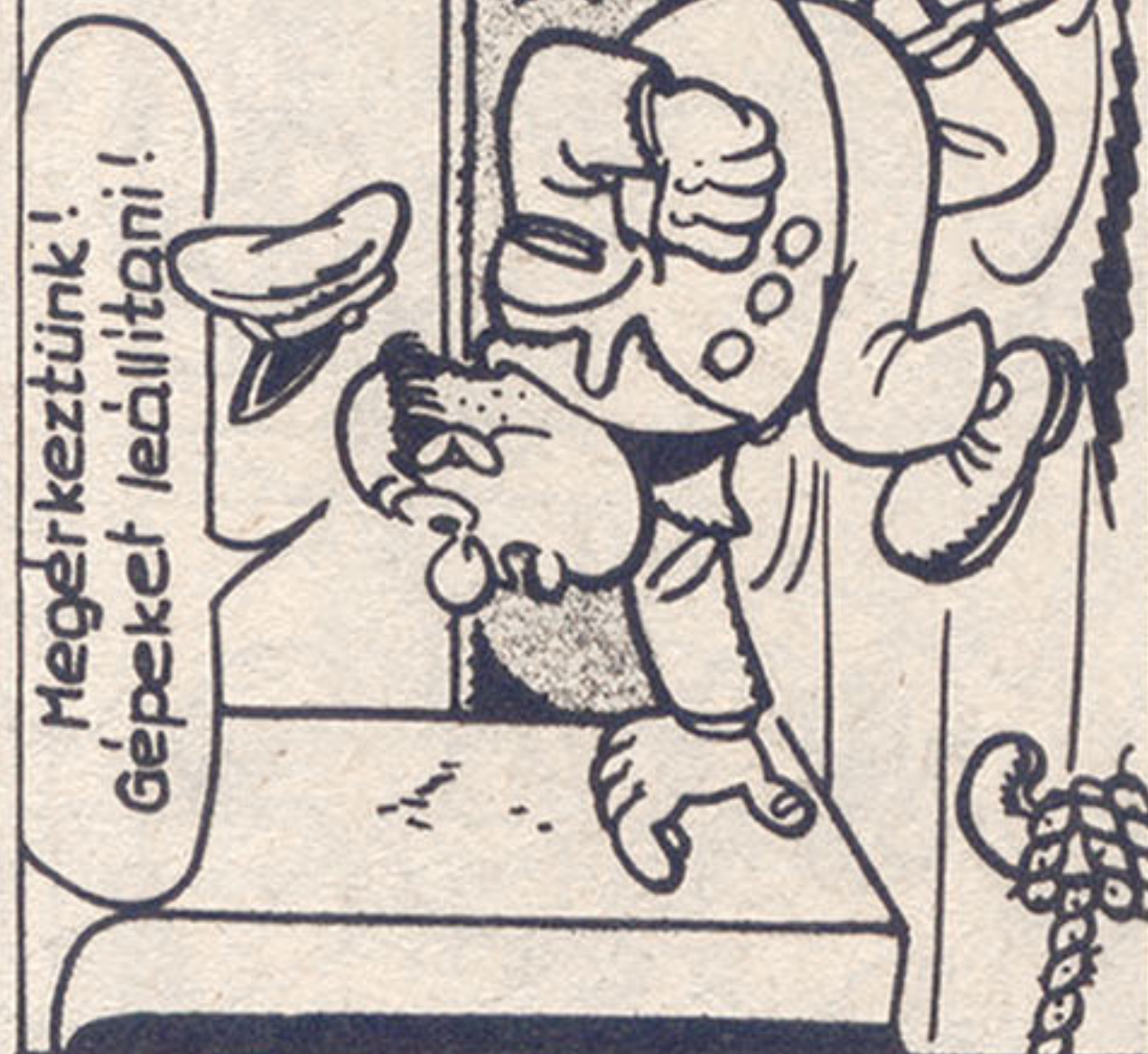




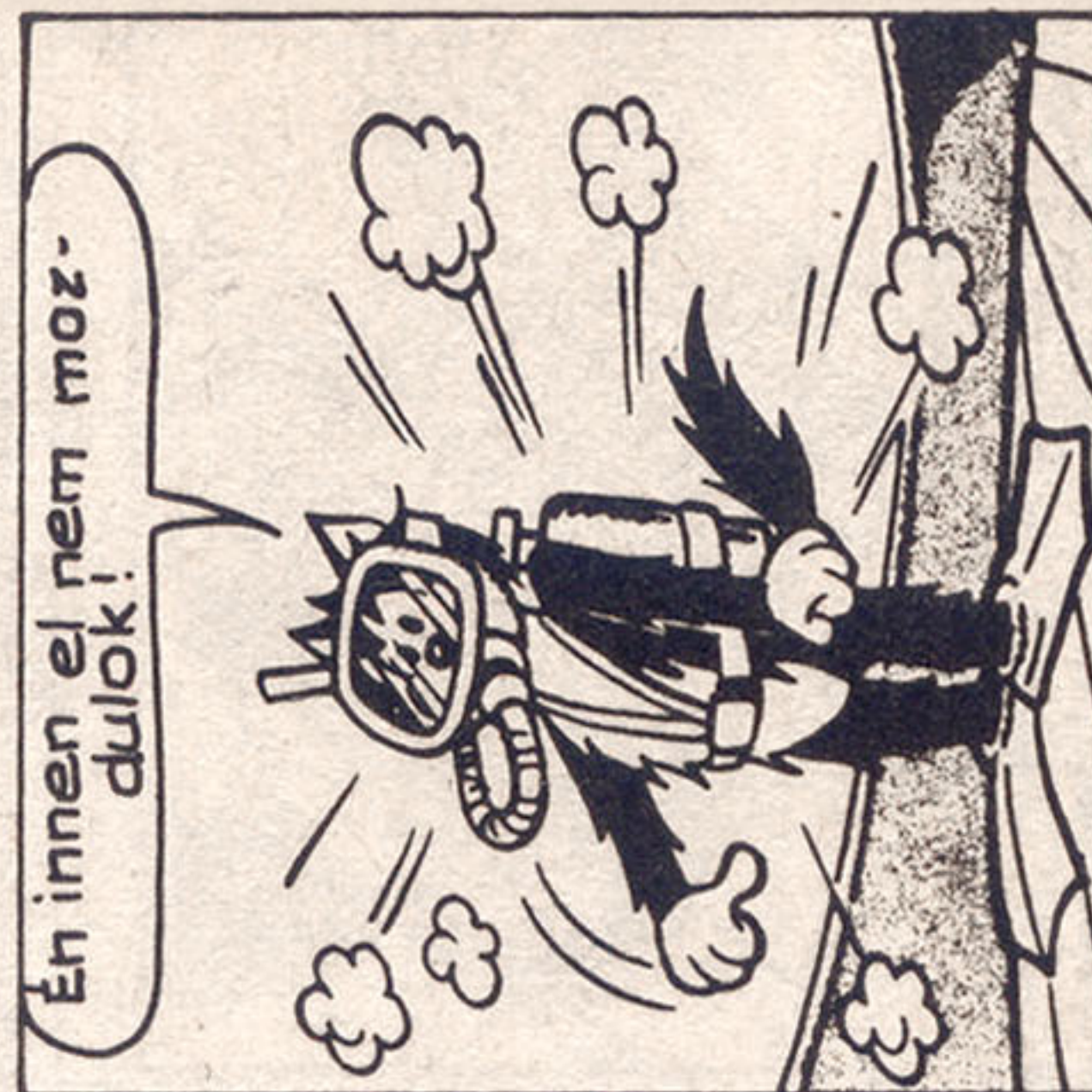
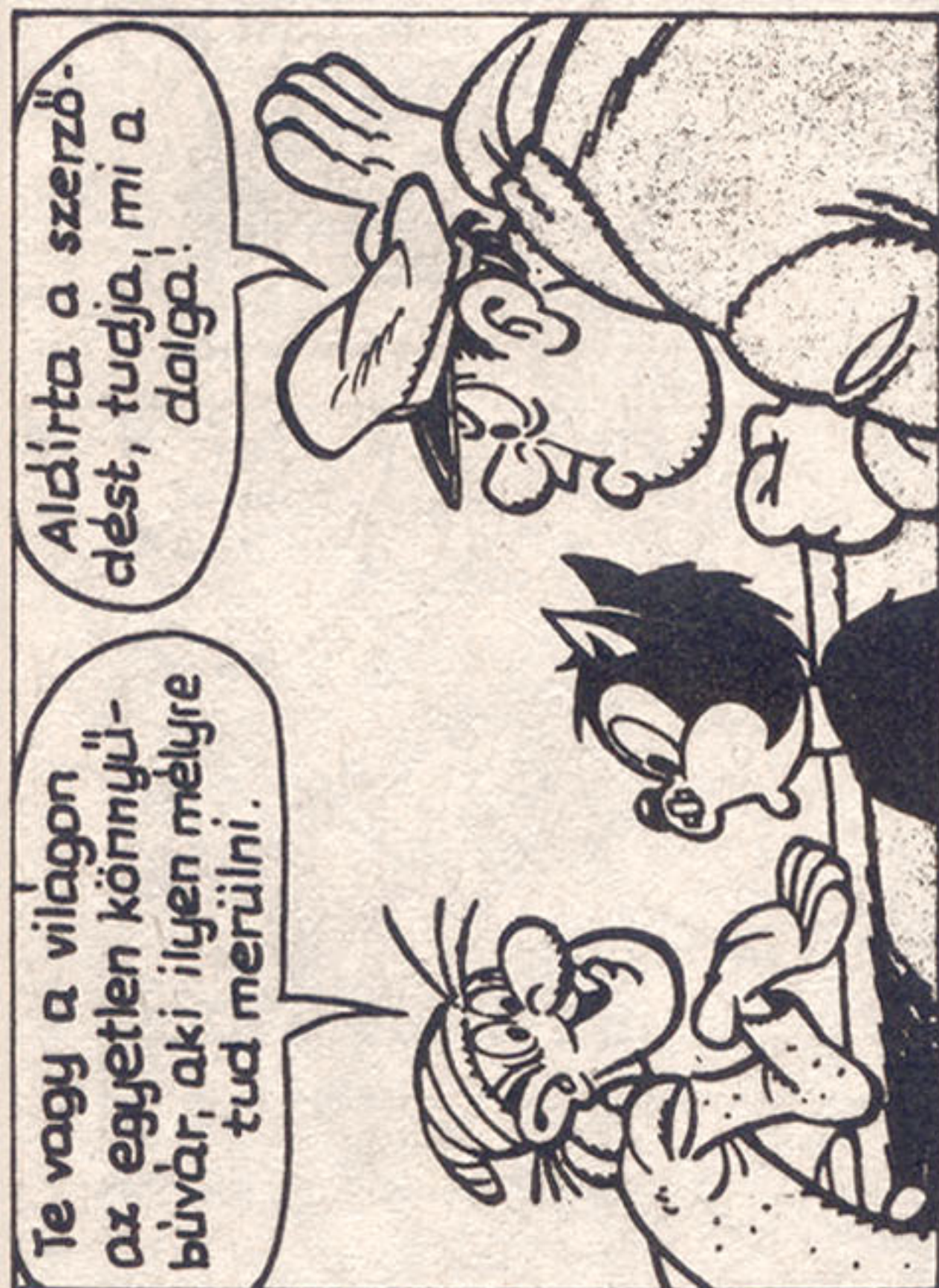


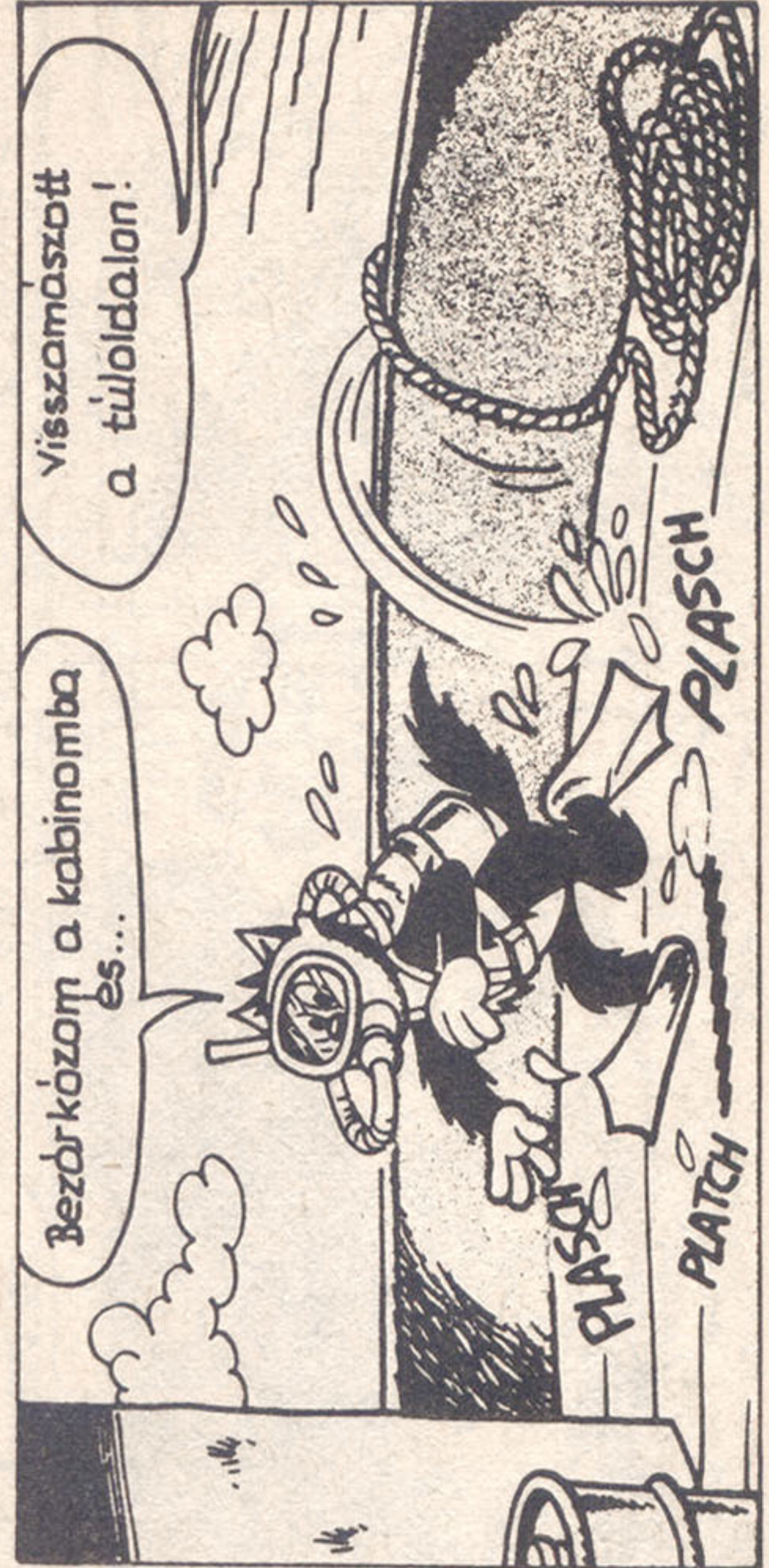
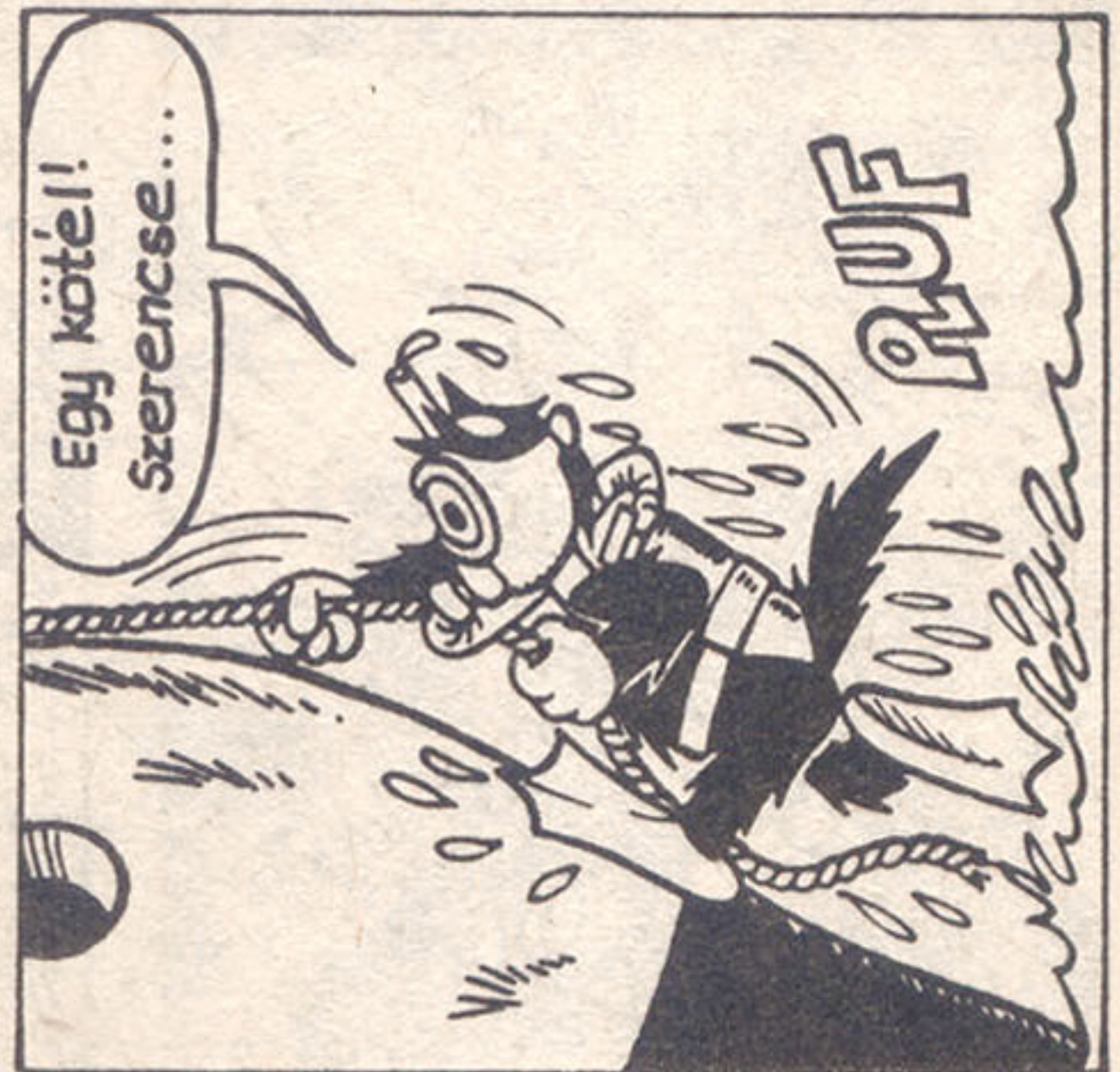
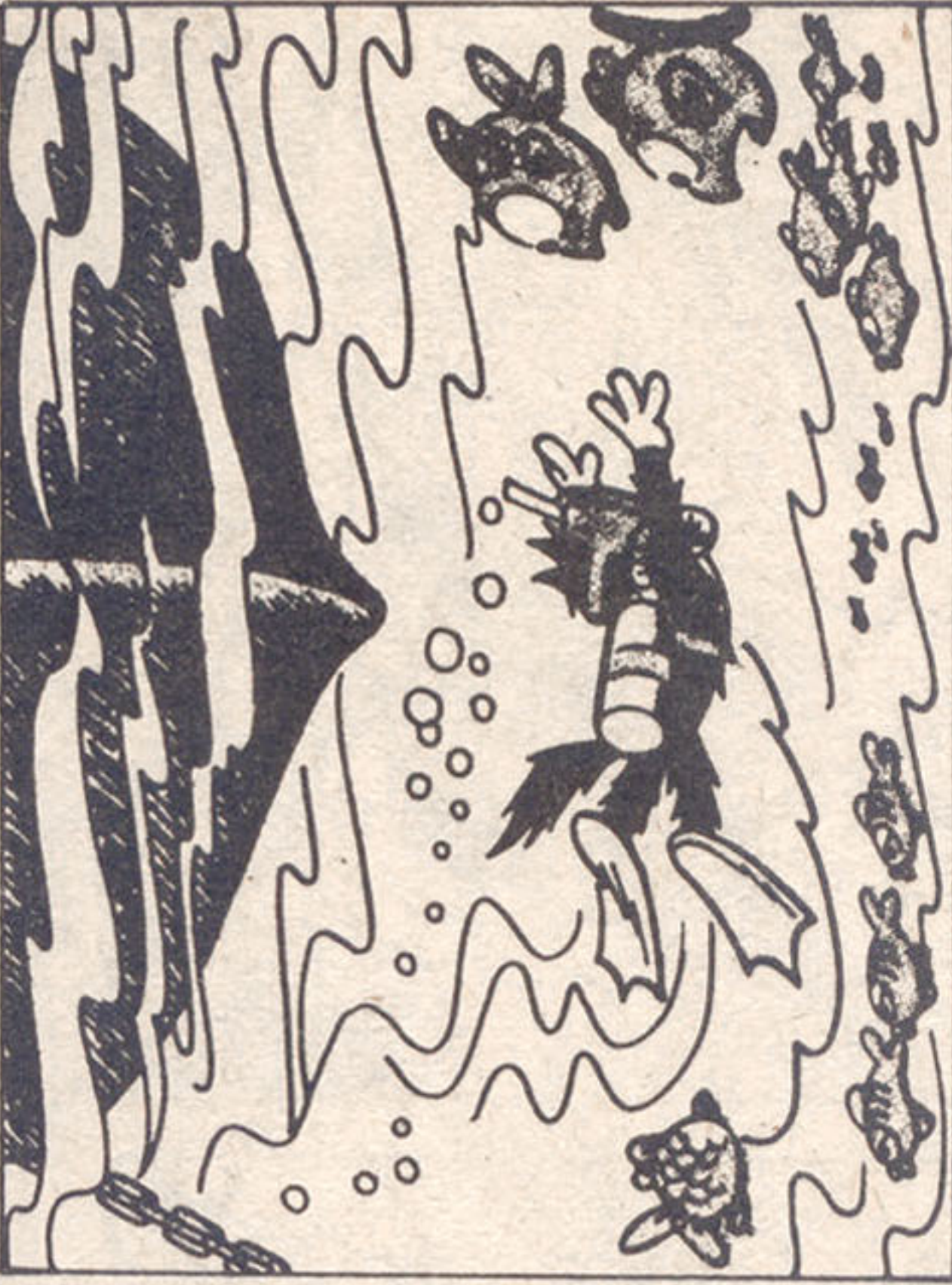
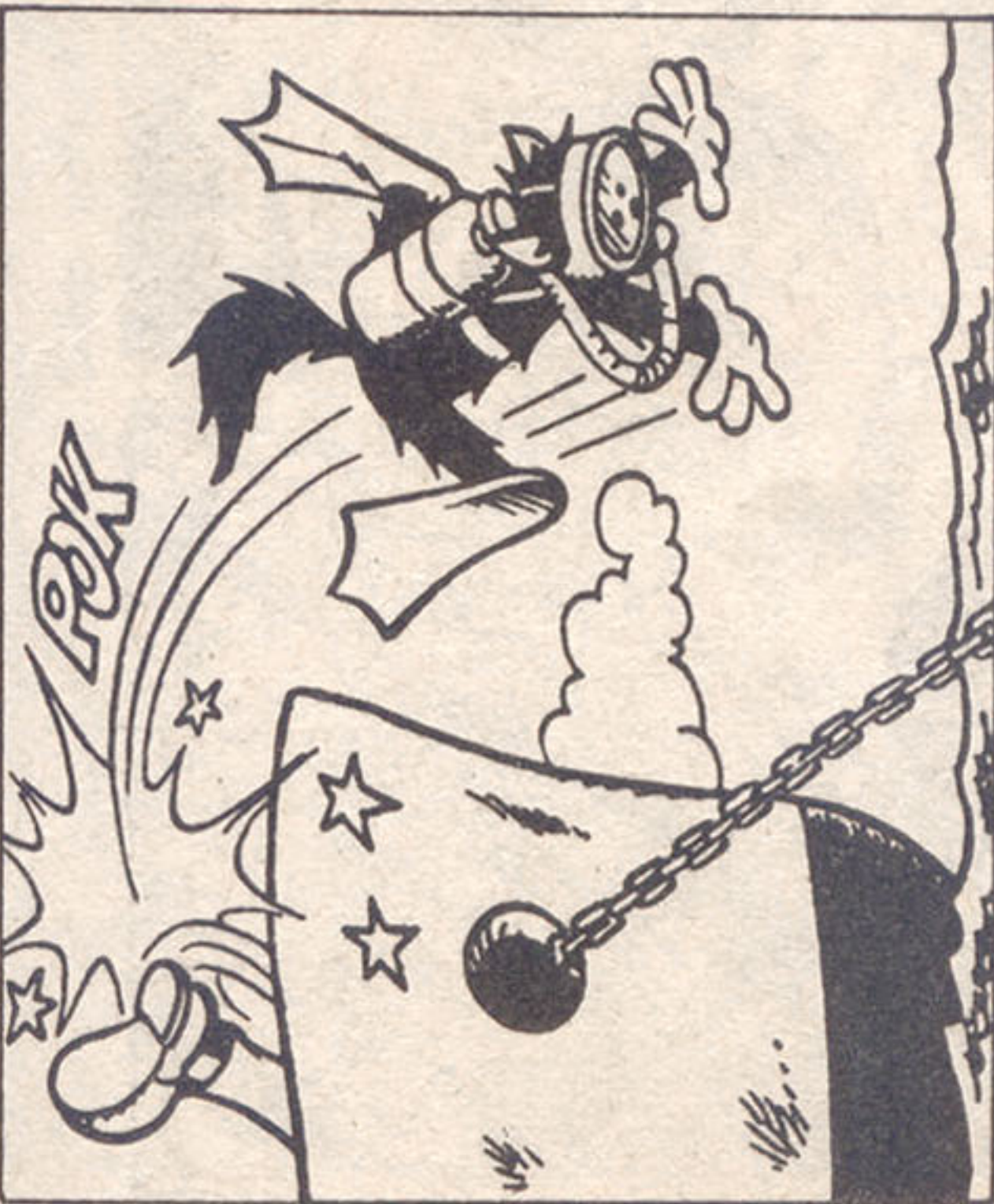


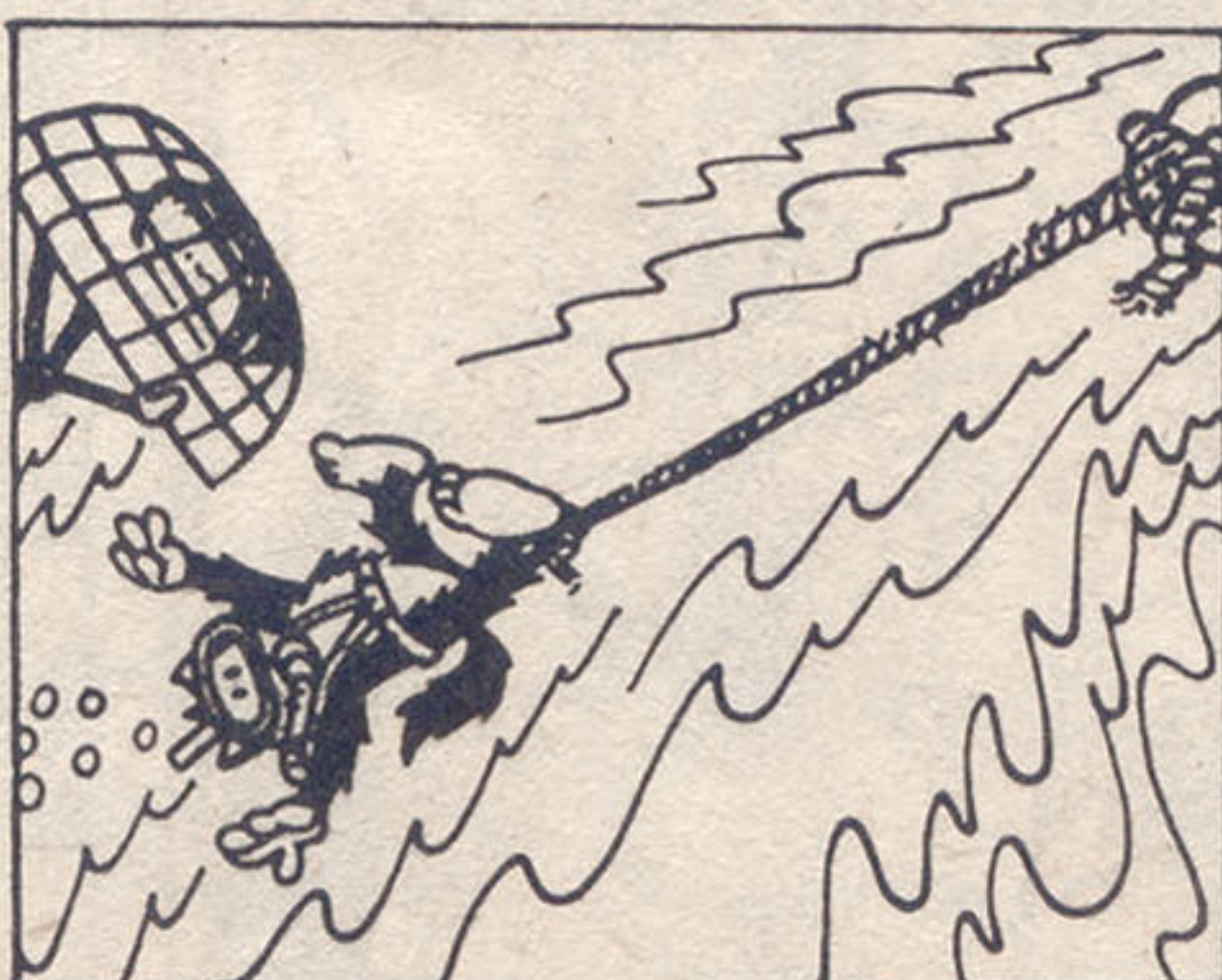
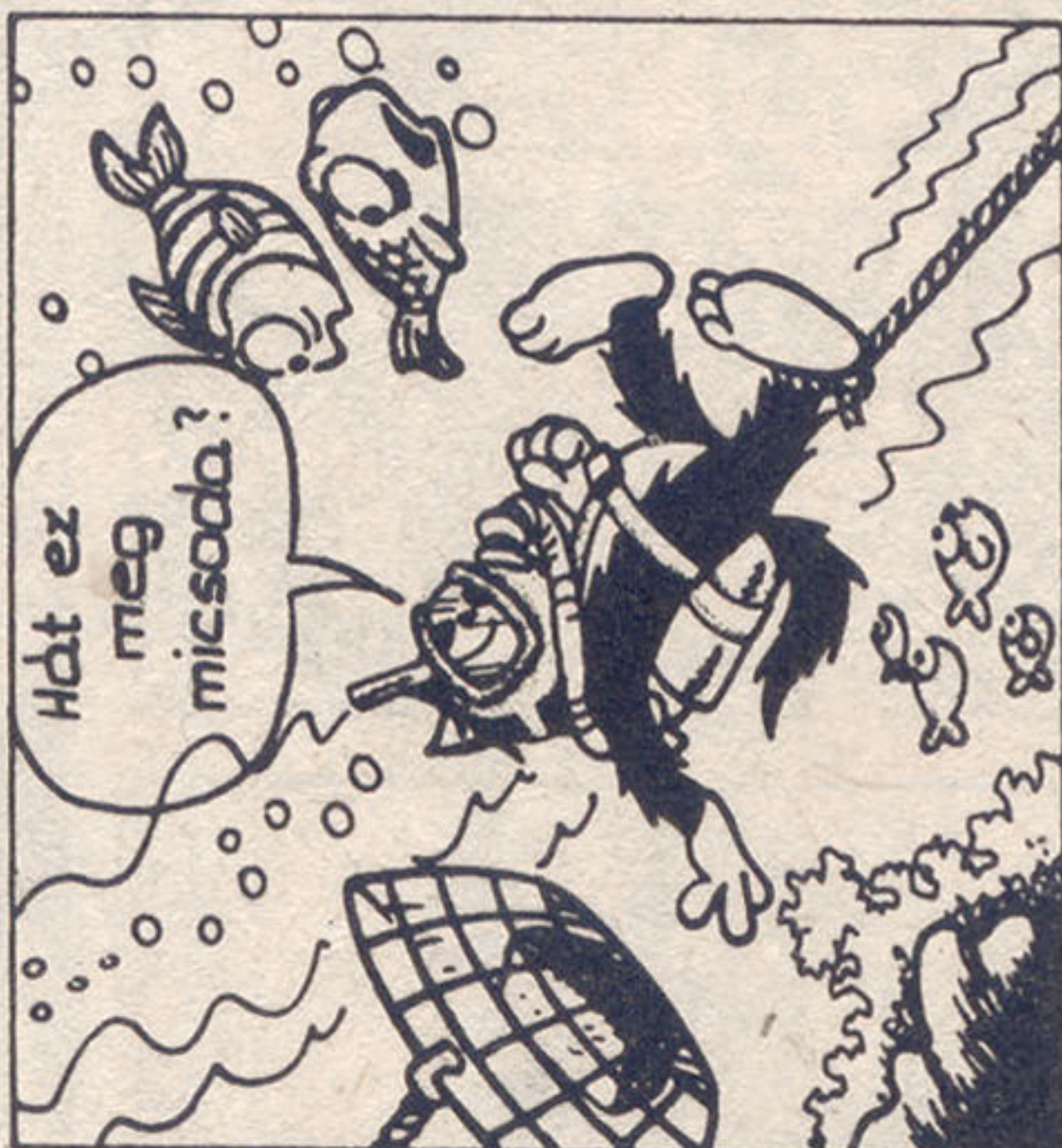
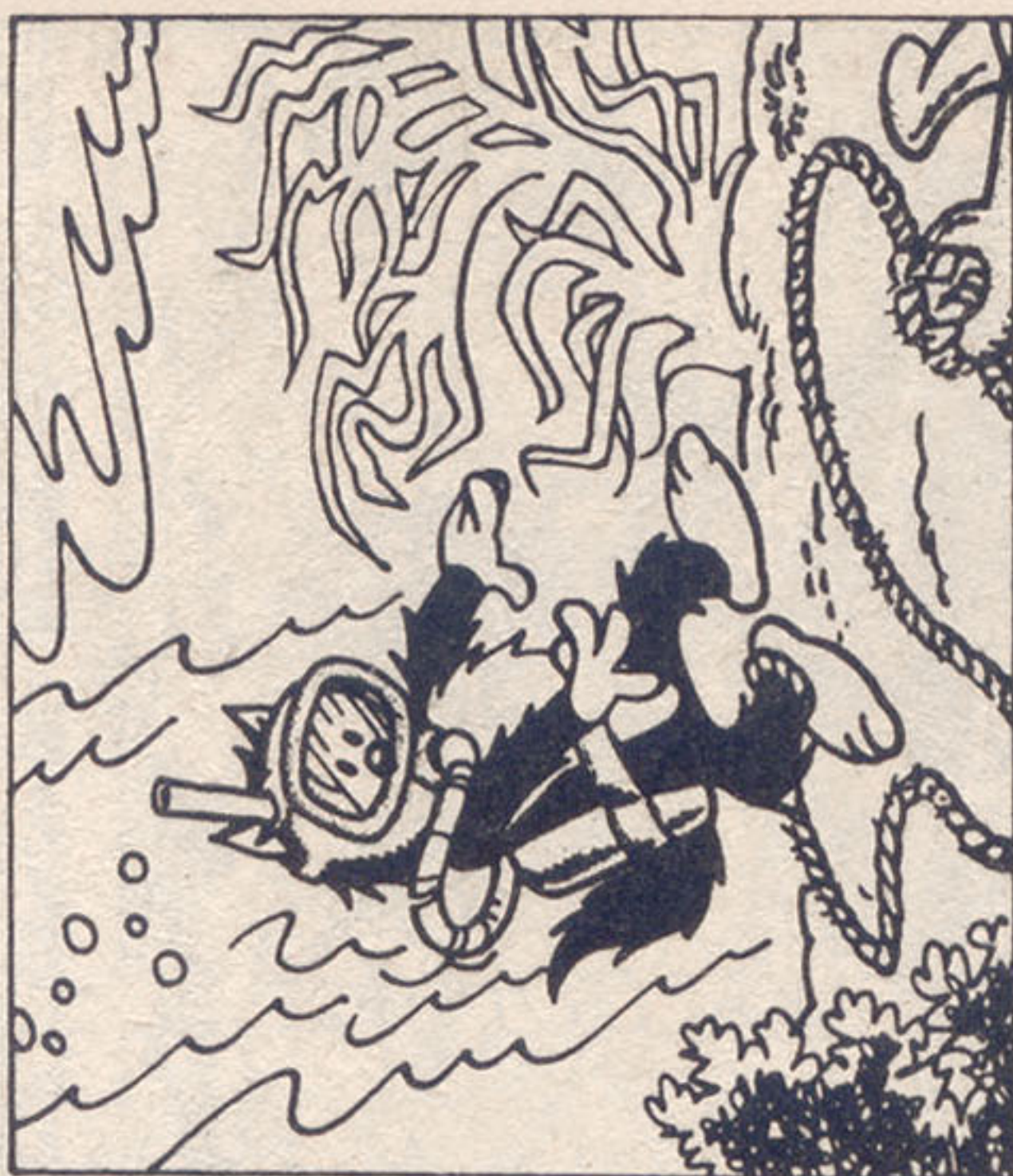
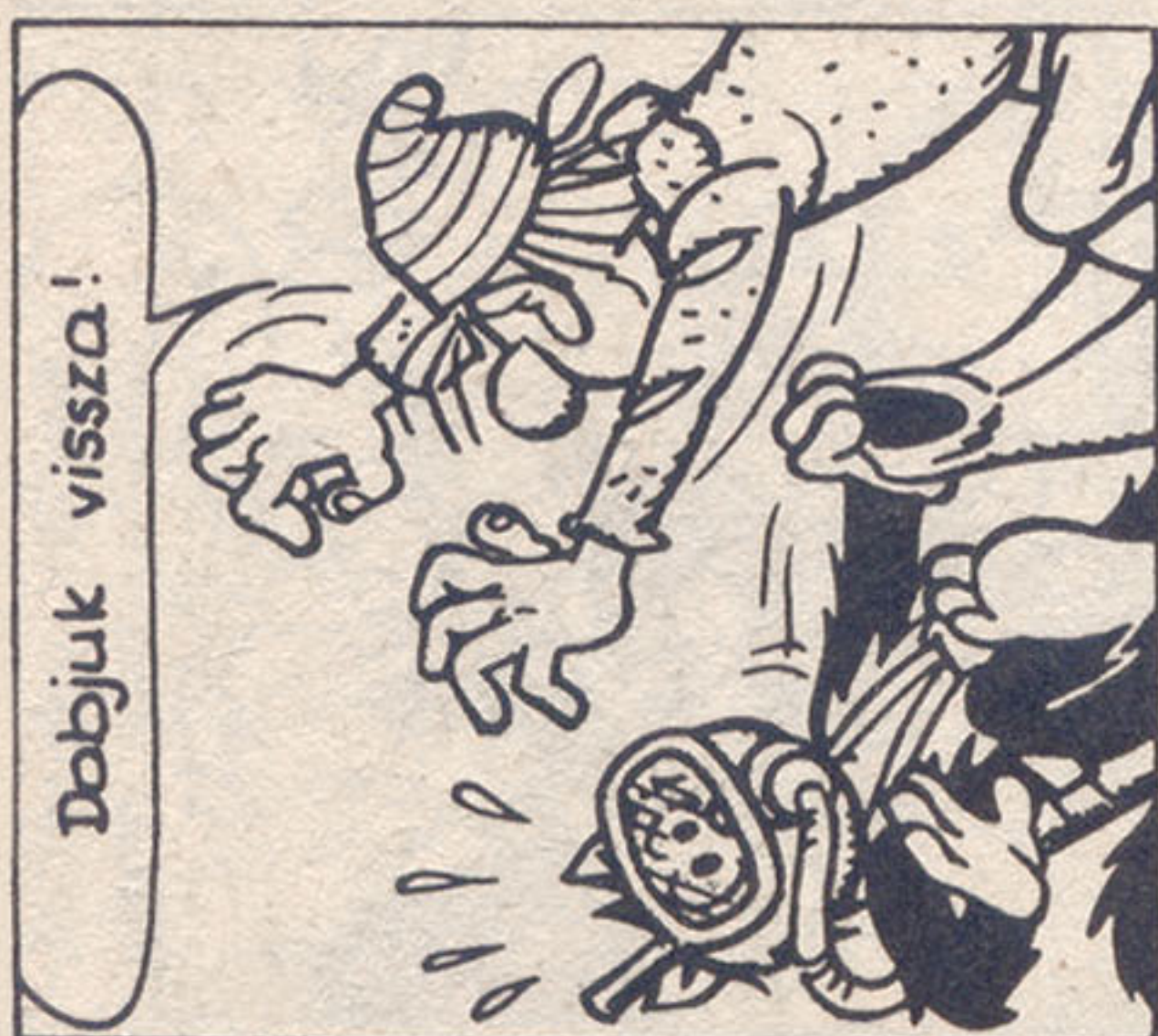
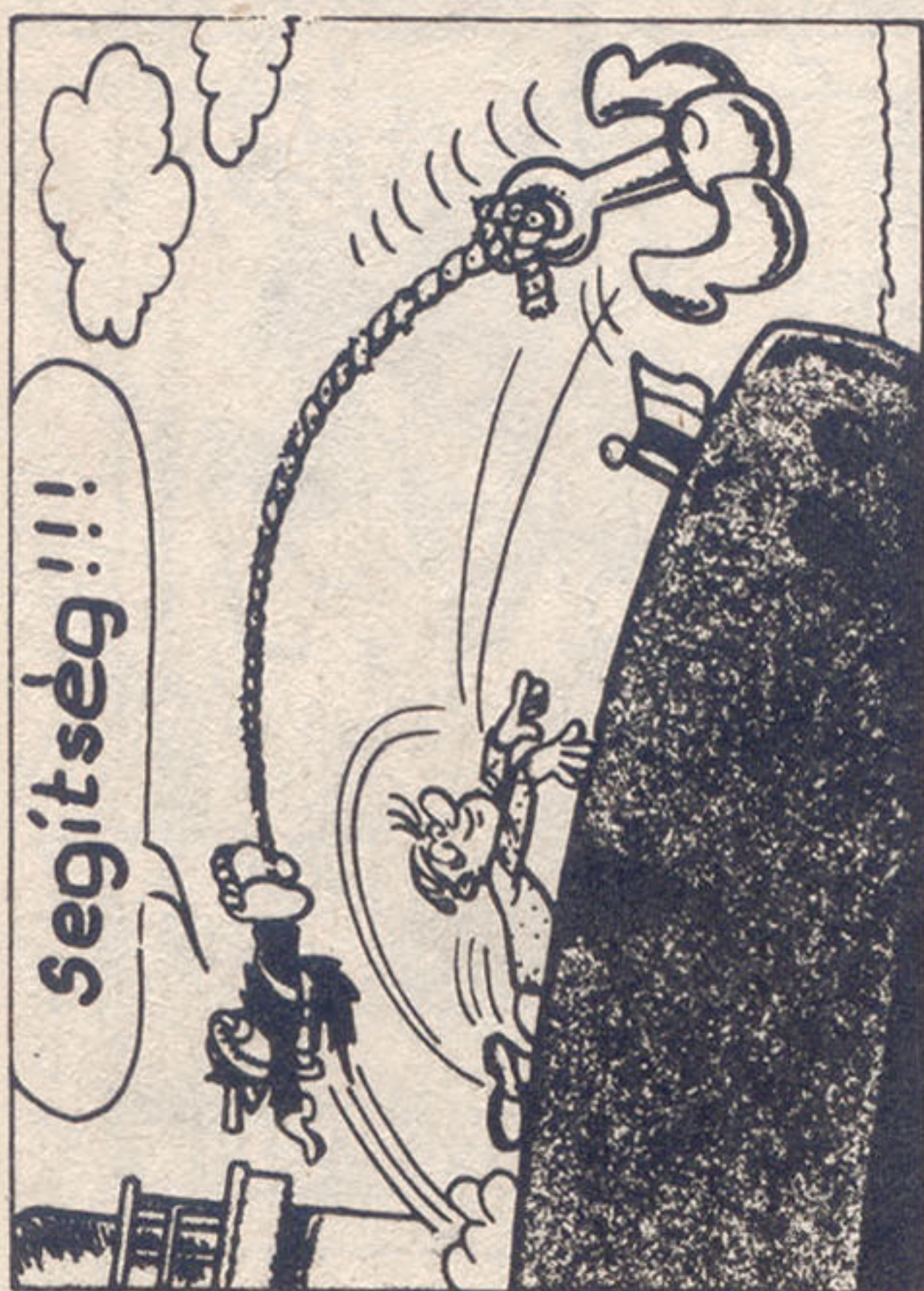
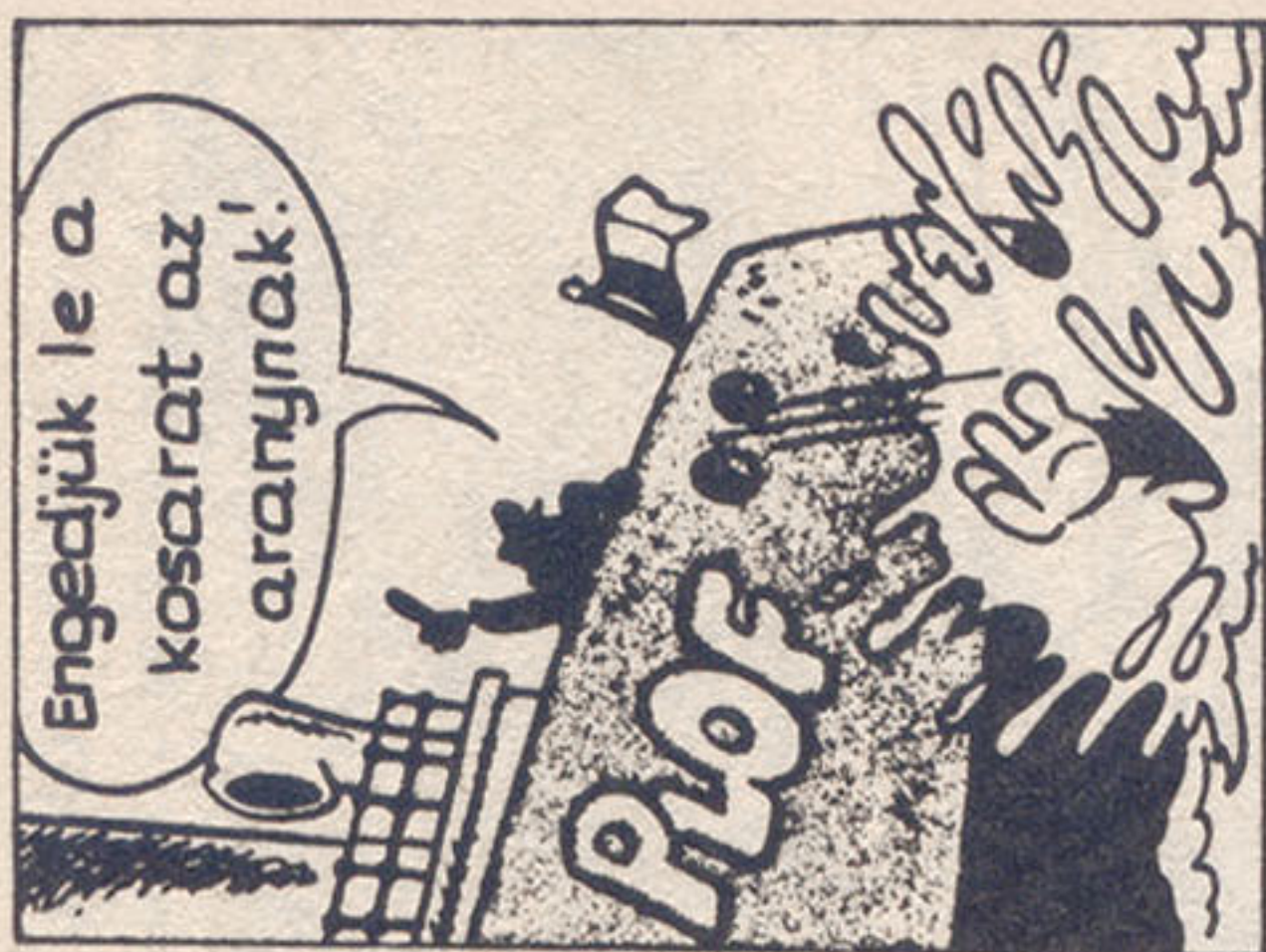
Herkules
számdra csodálatosan tel-
tek ezek a na-
pok. Minden ki-
vánsága pa-
nacsnak szá-
mitott...

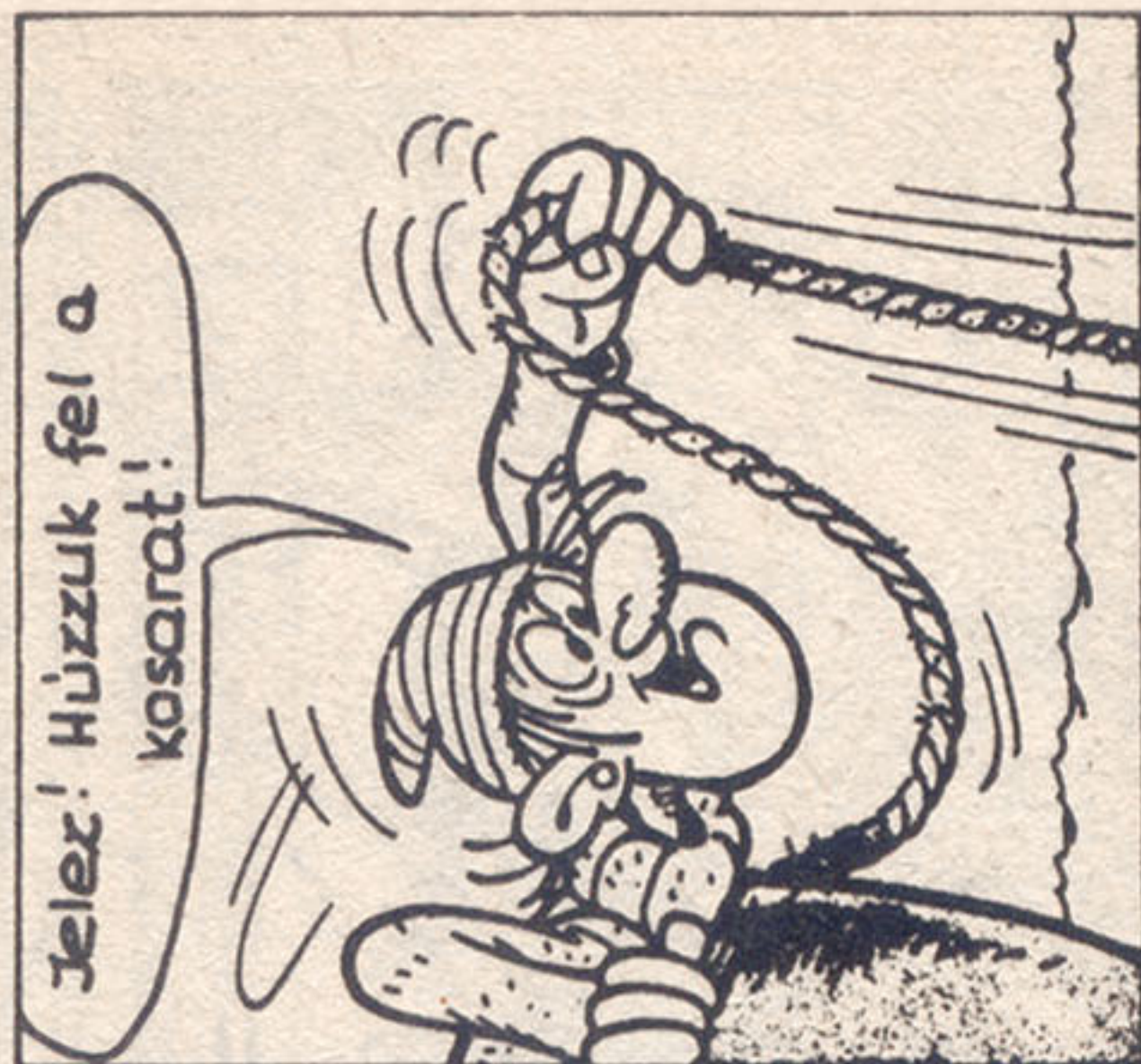
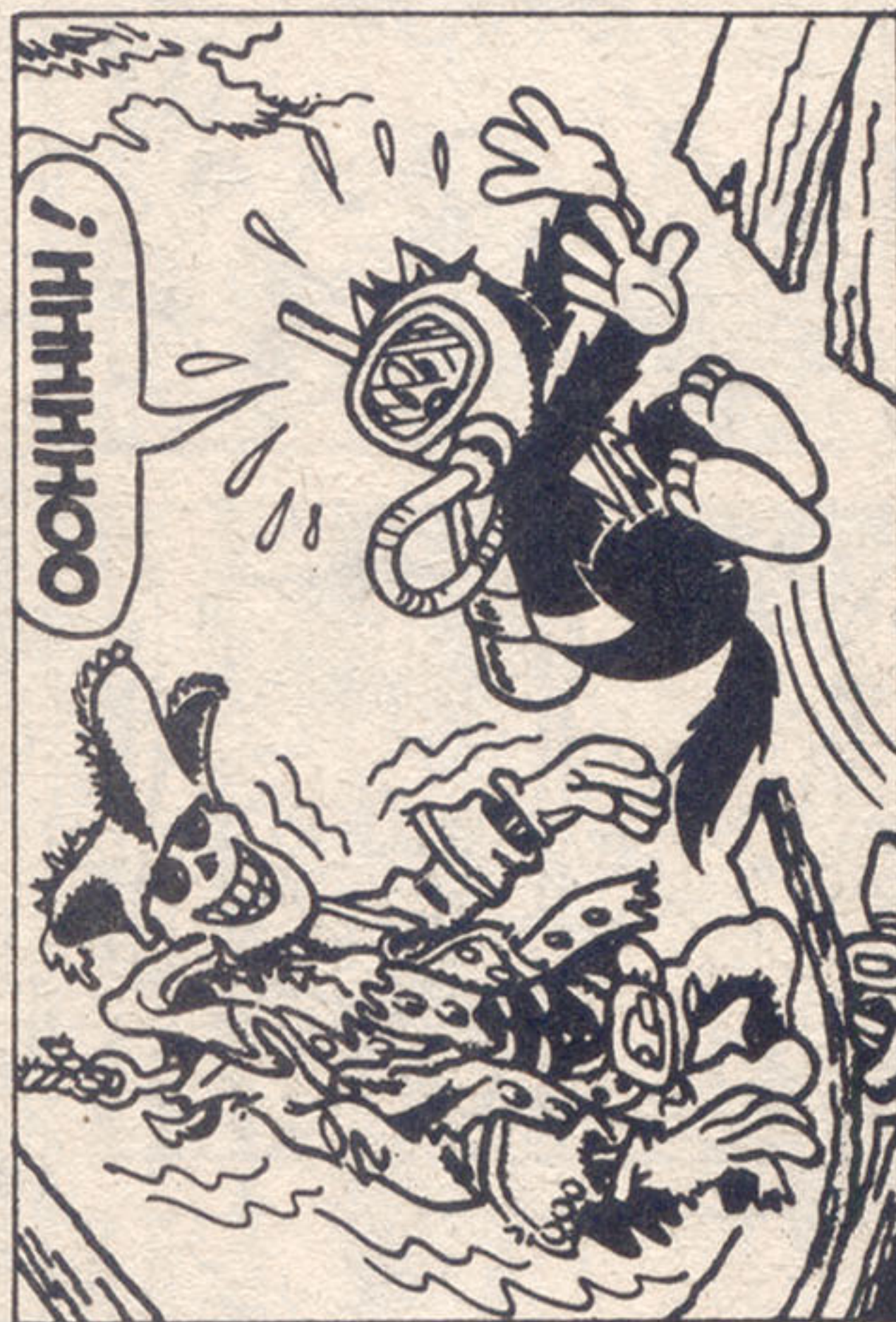
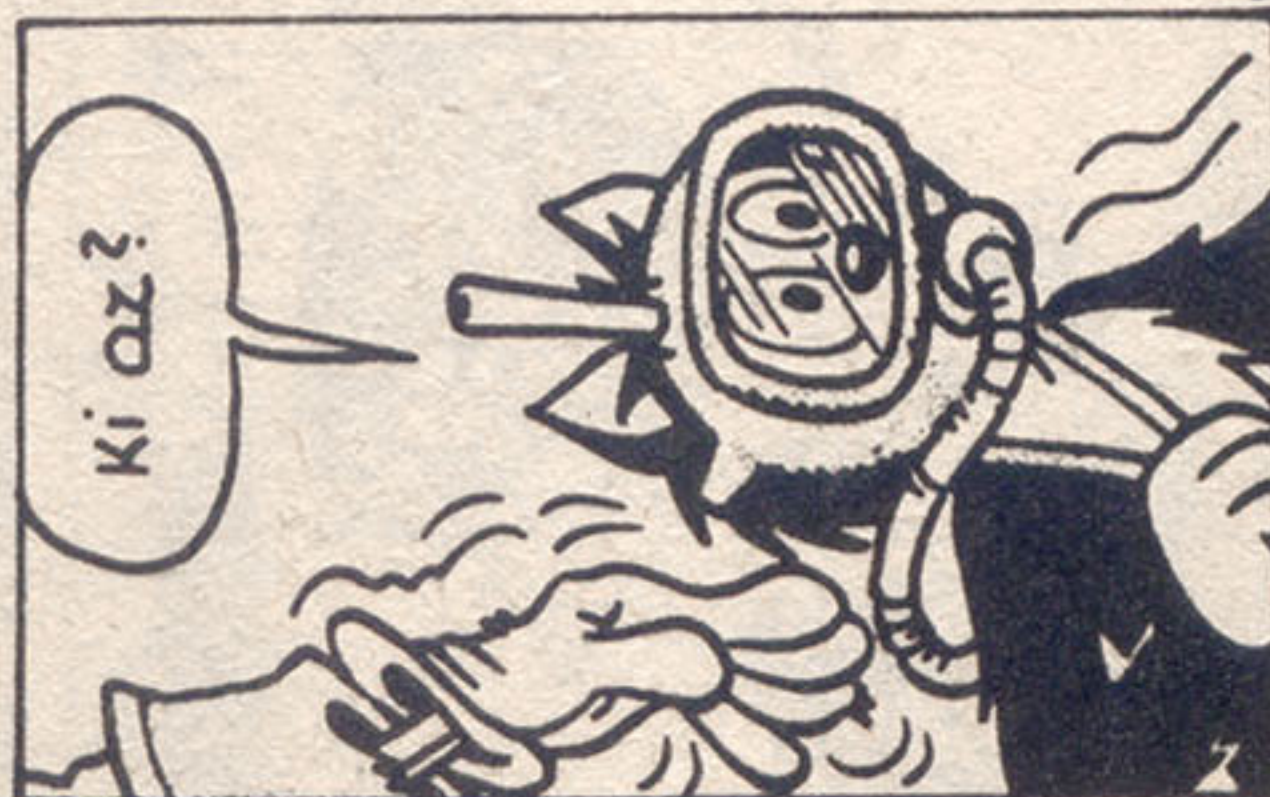
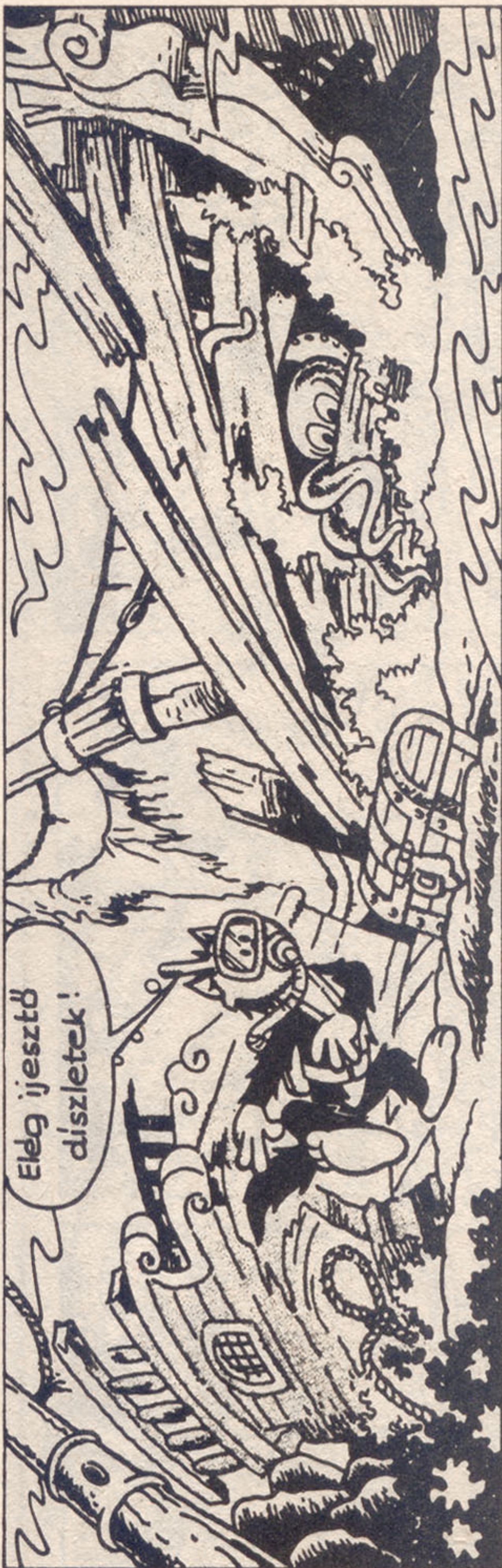


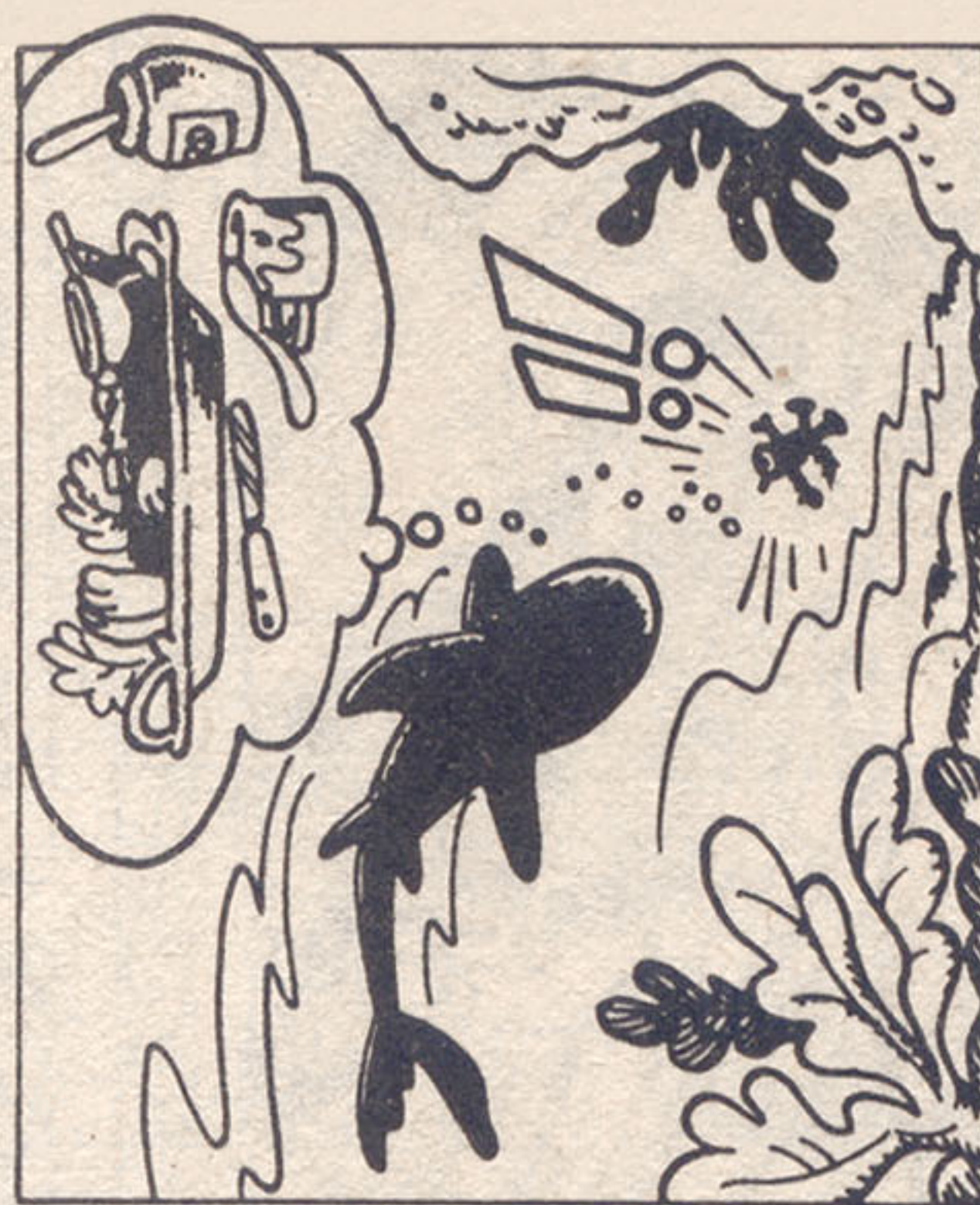
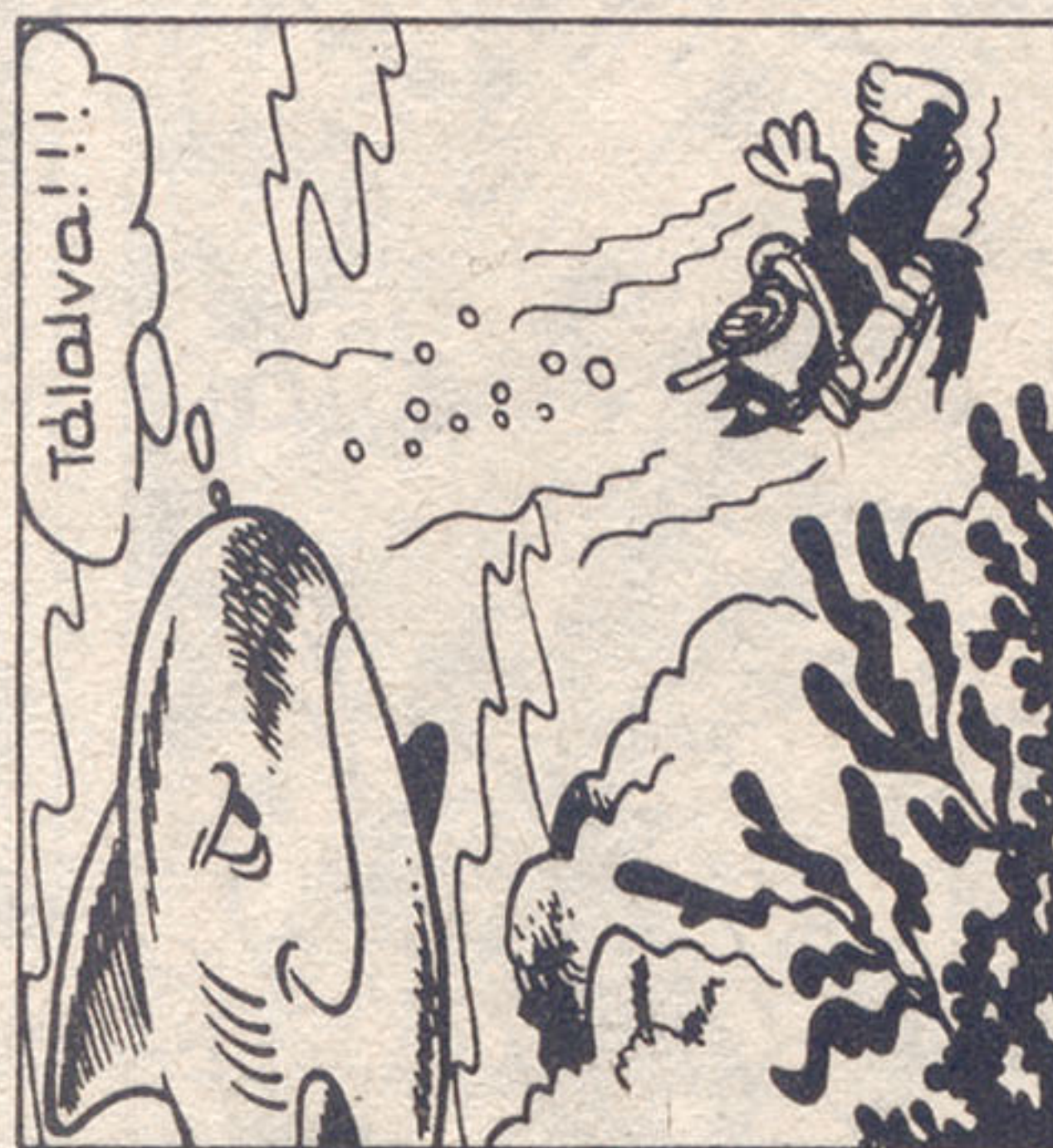
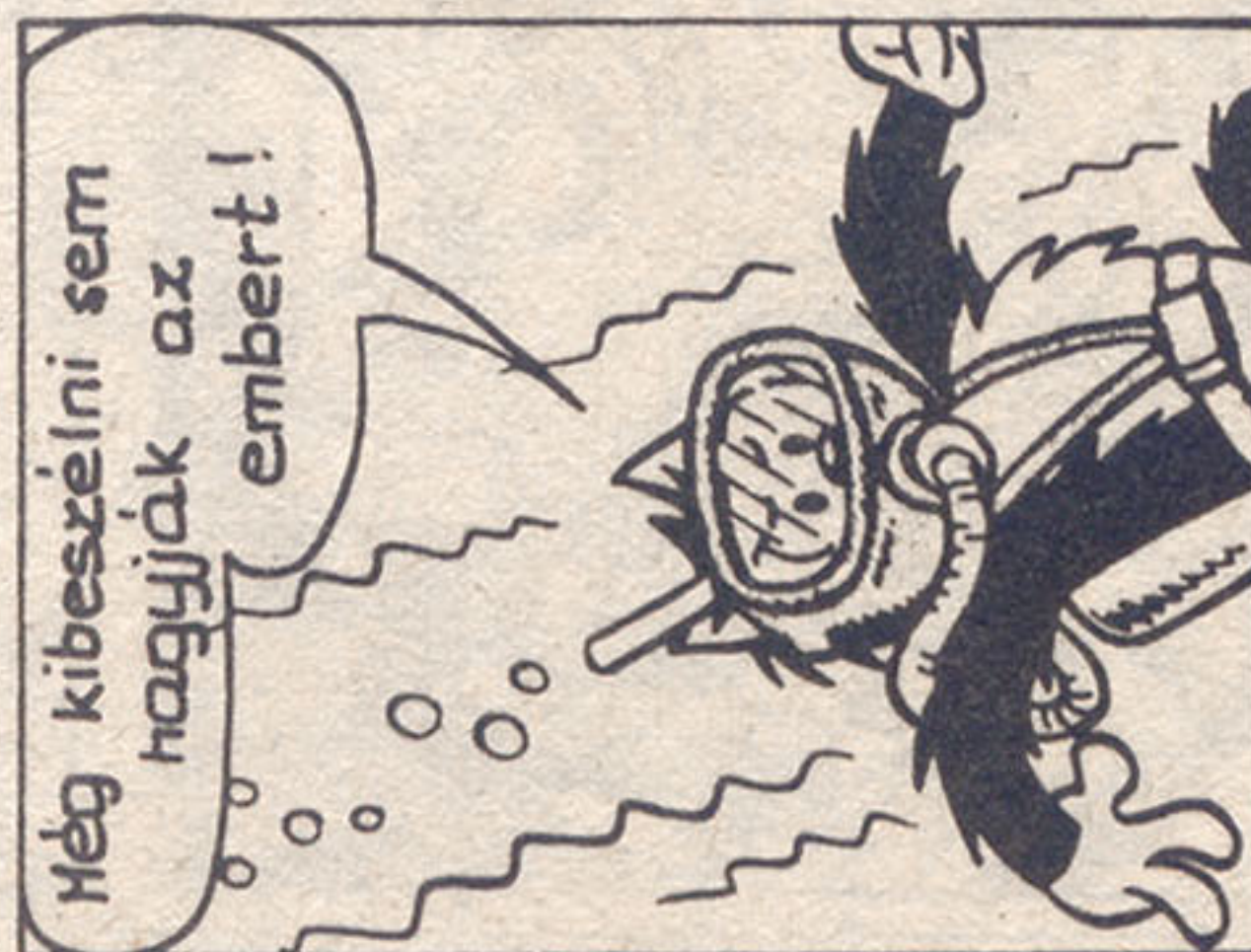
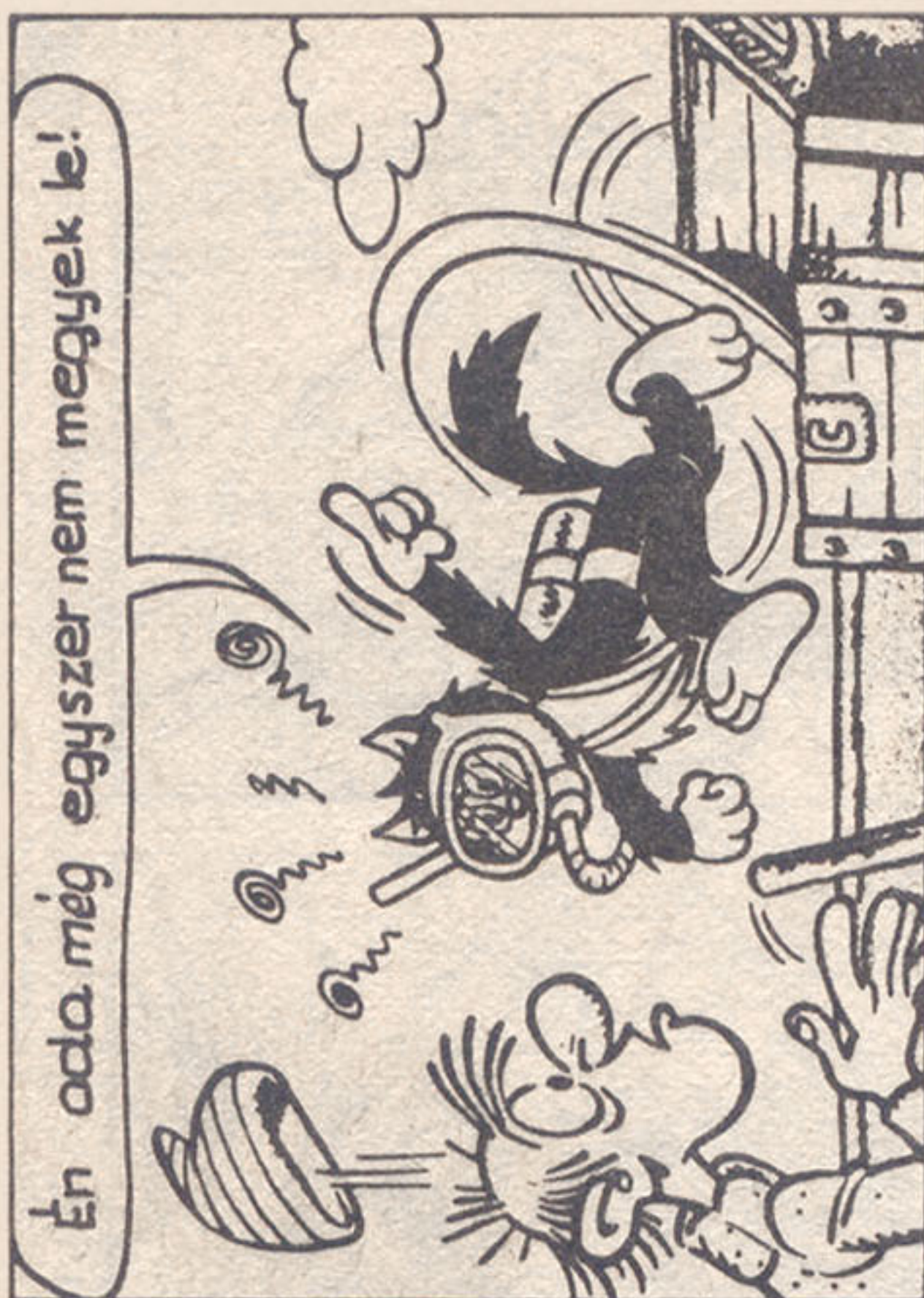
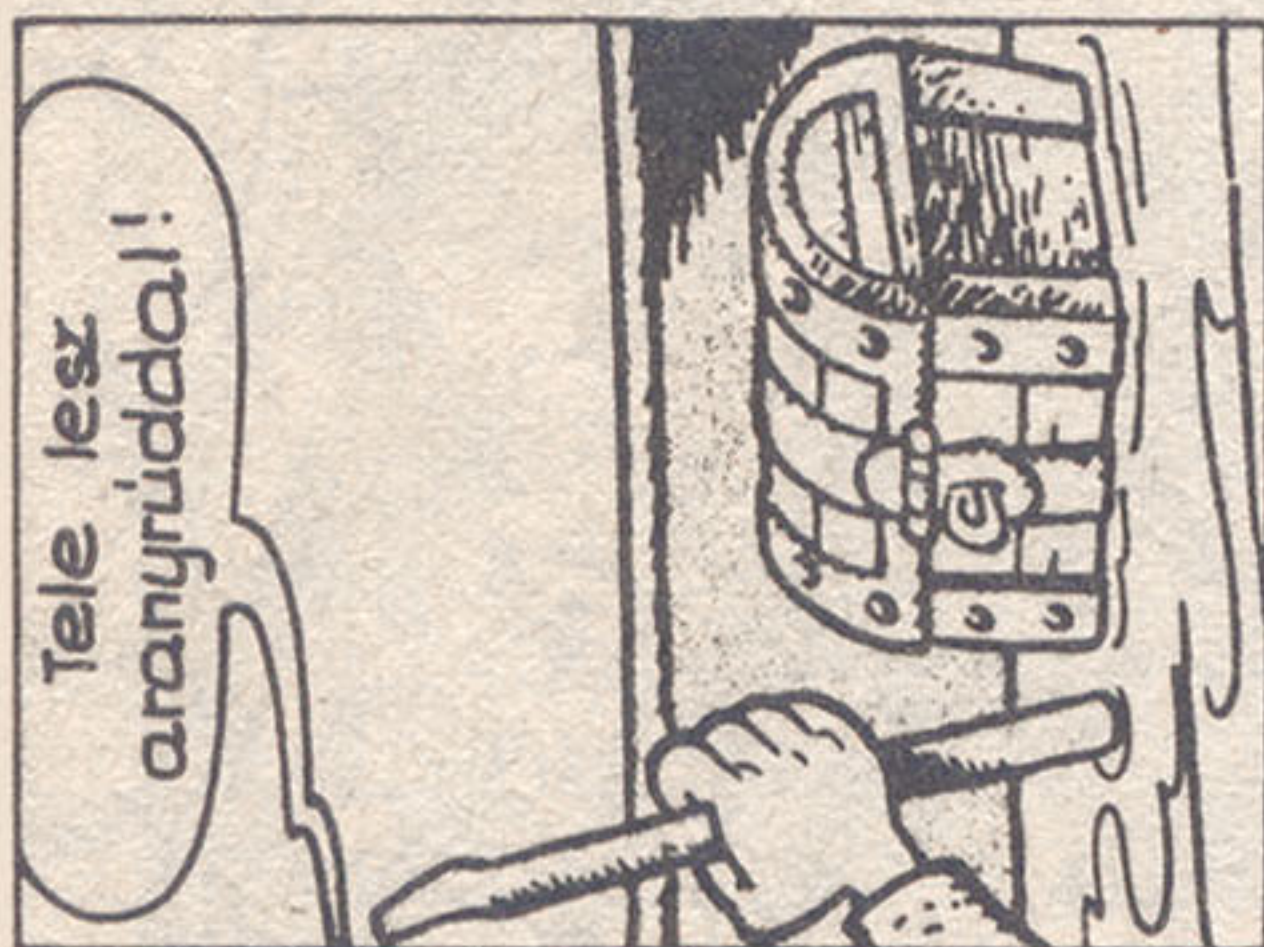


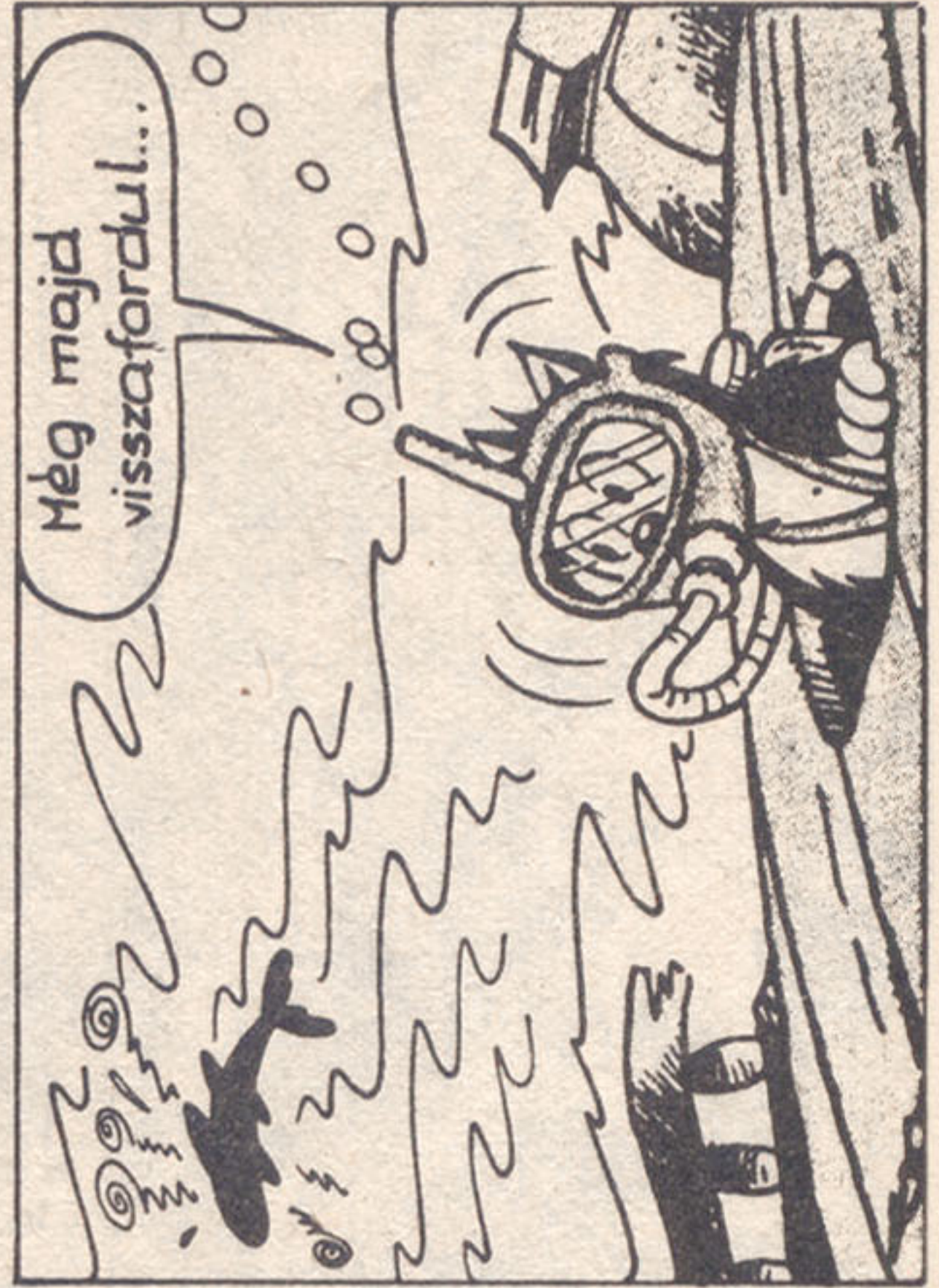
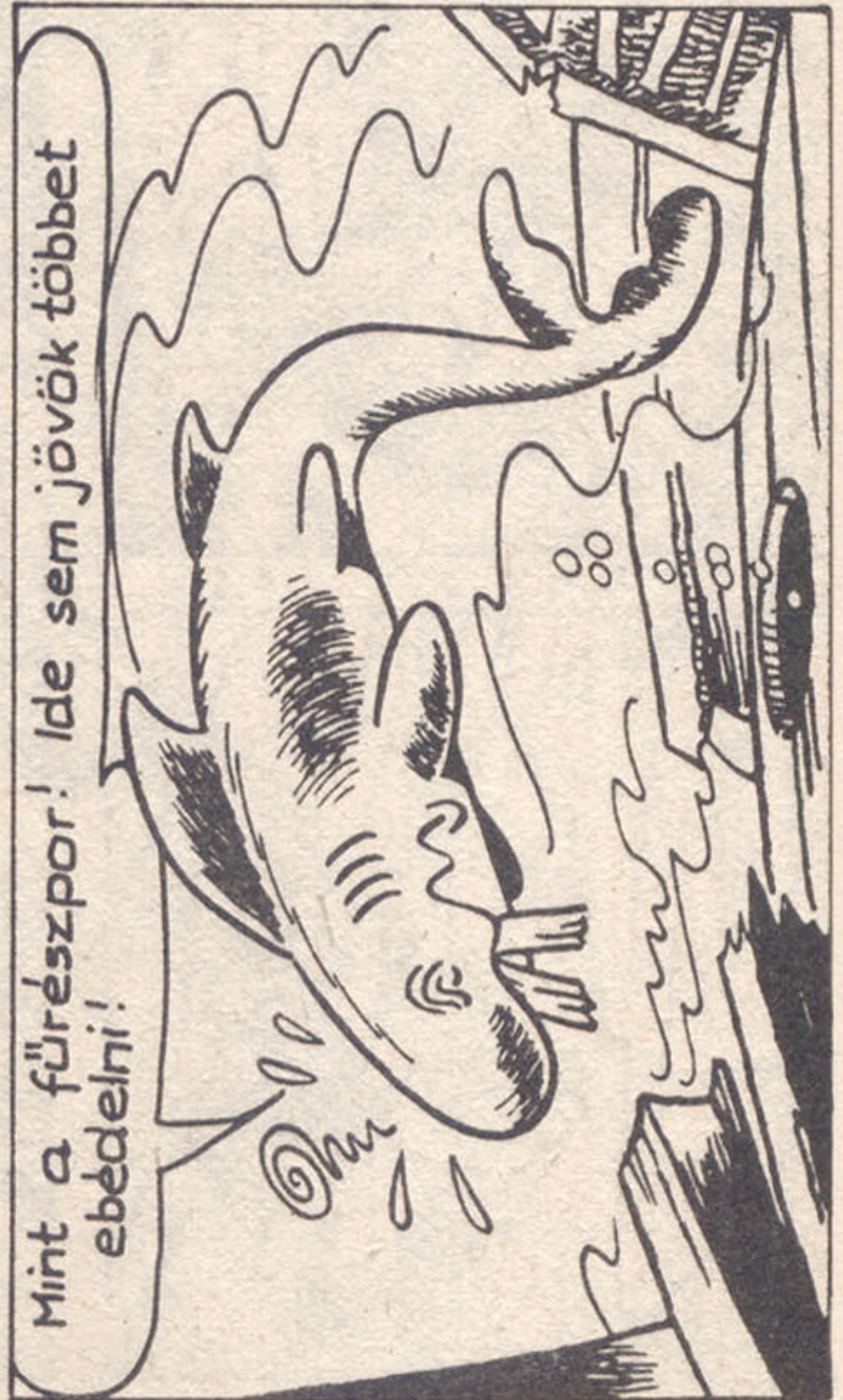
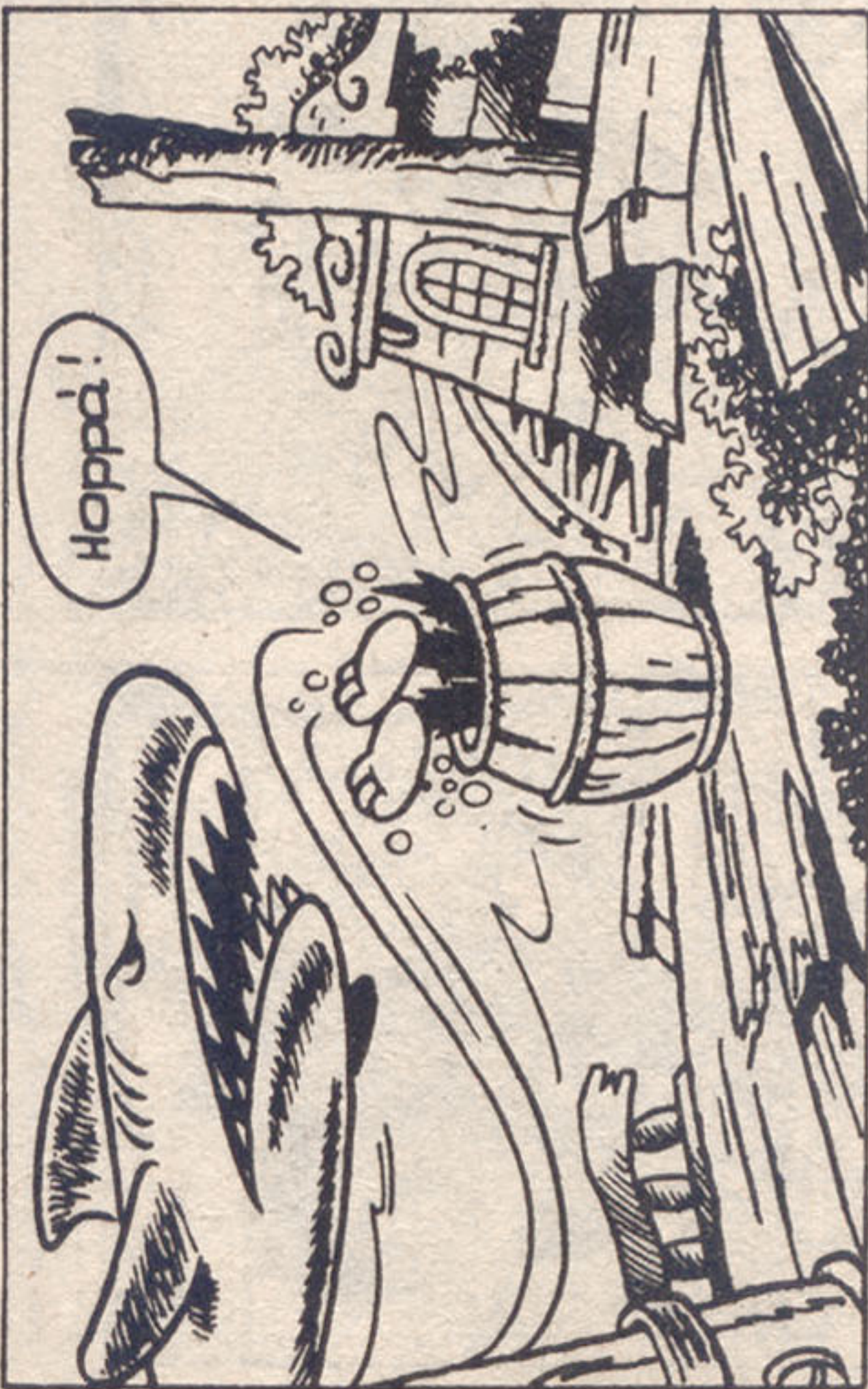


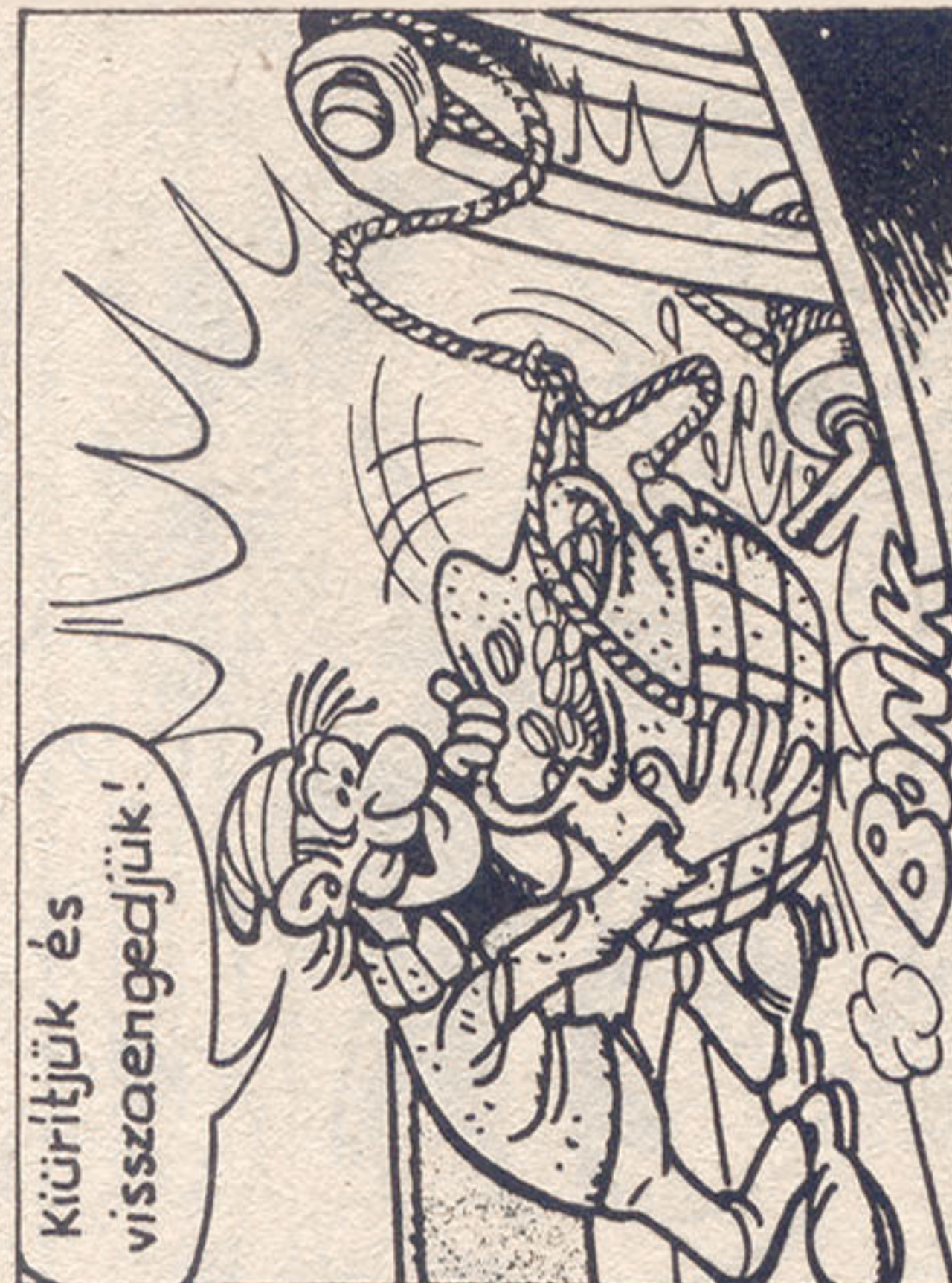
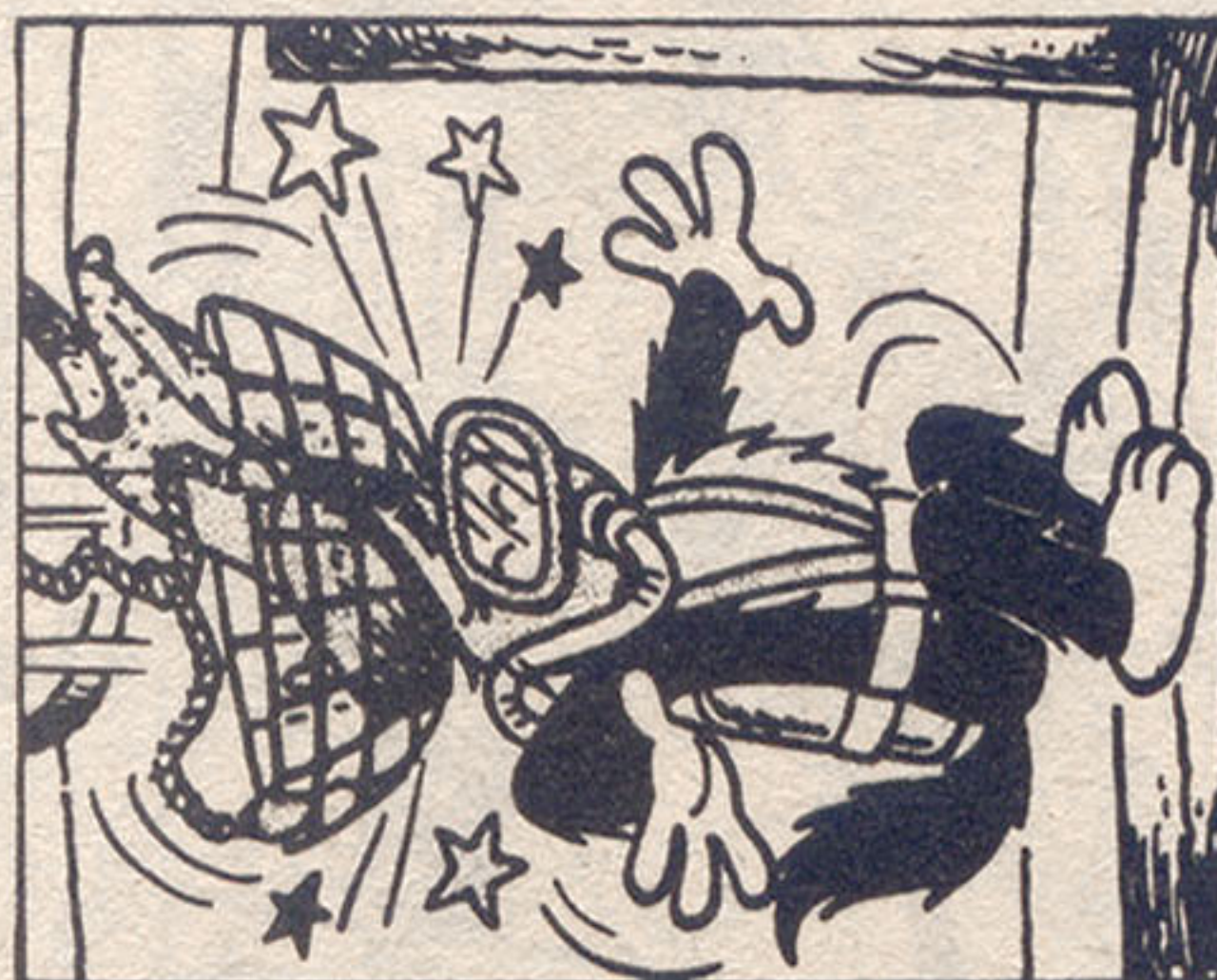
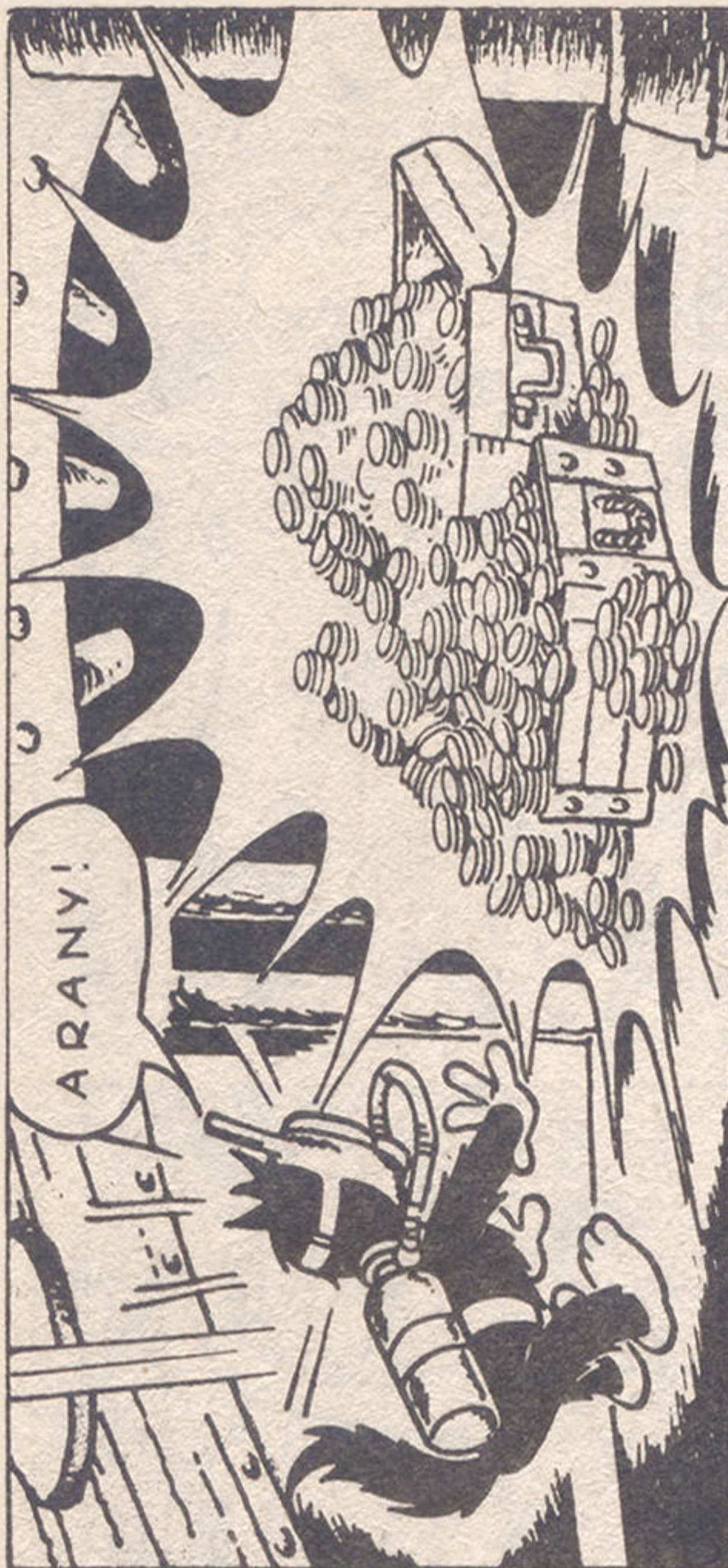
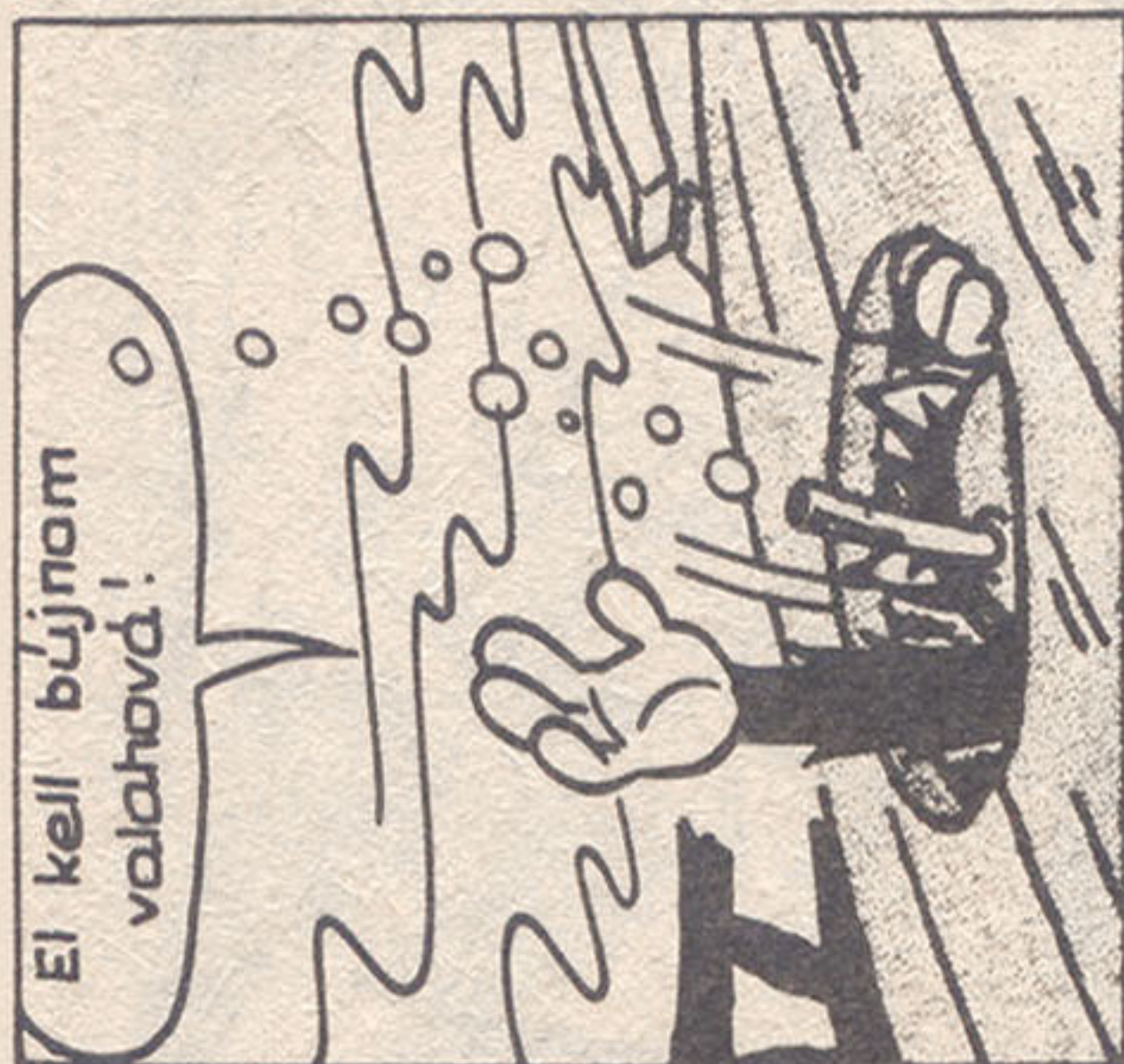


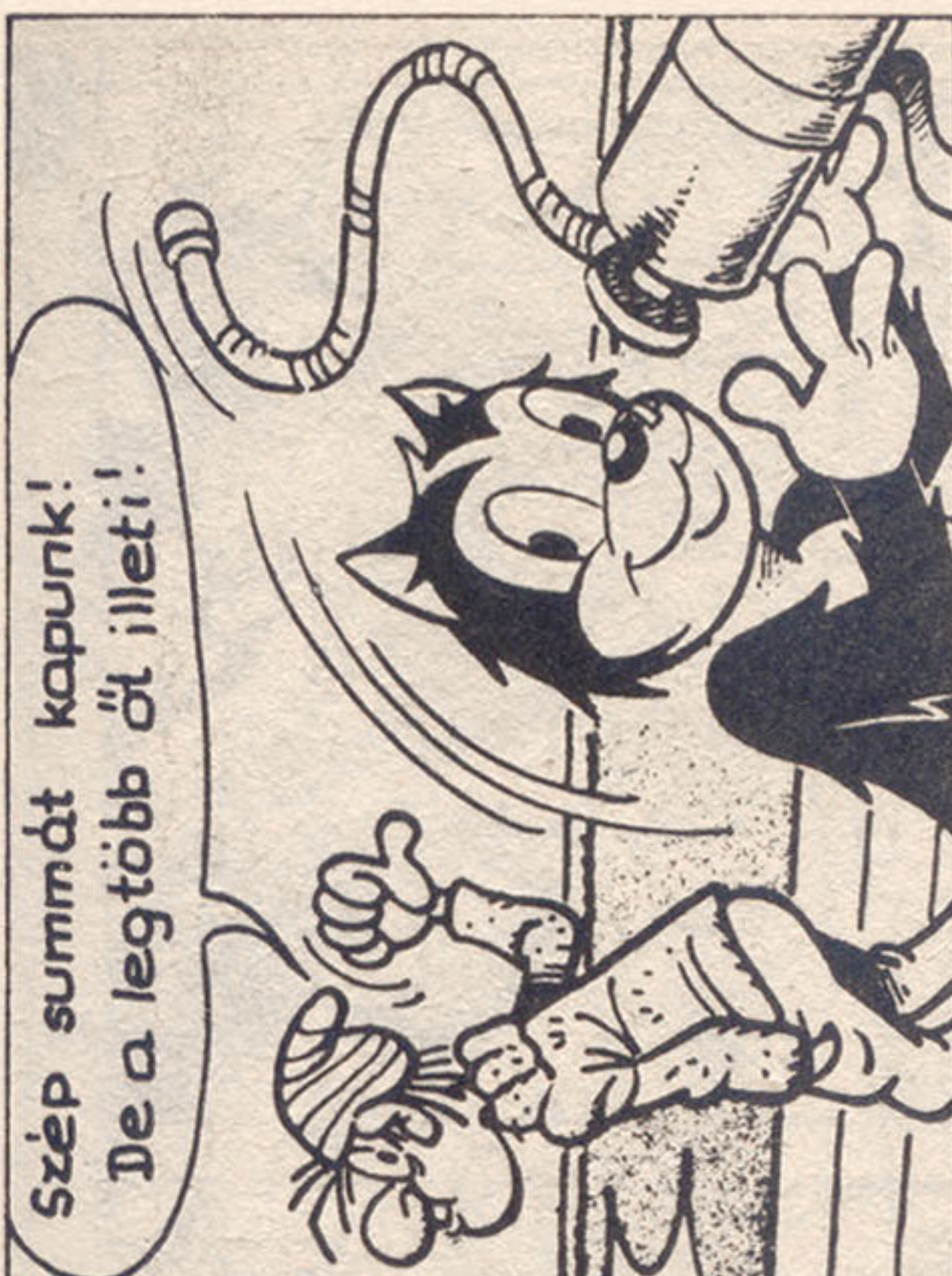
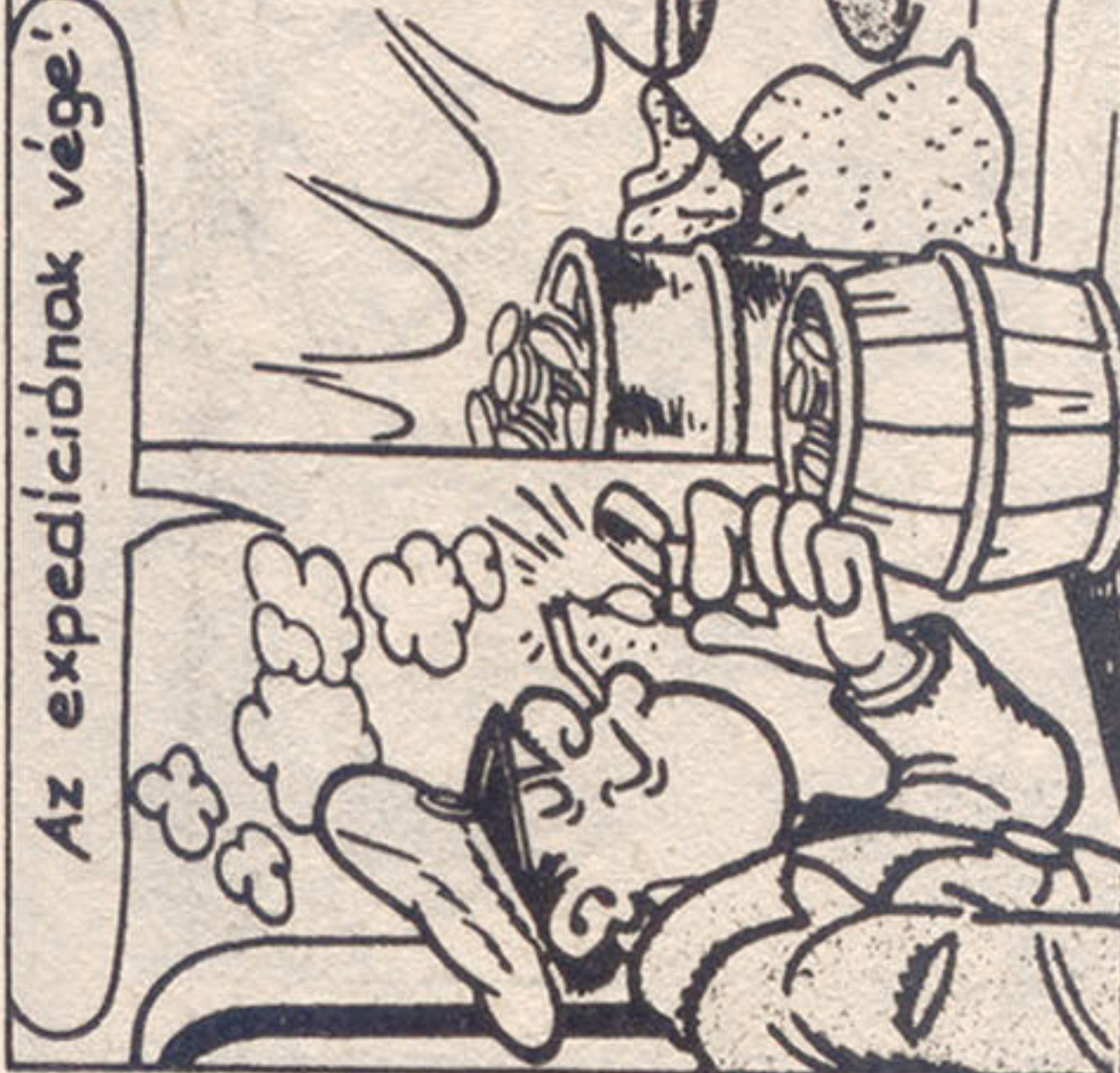




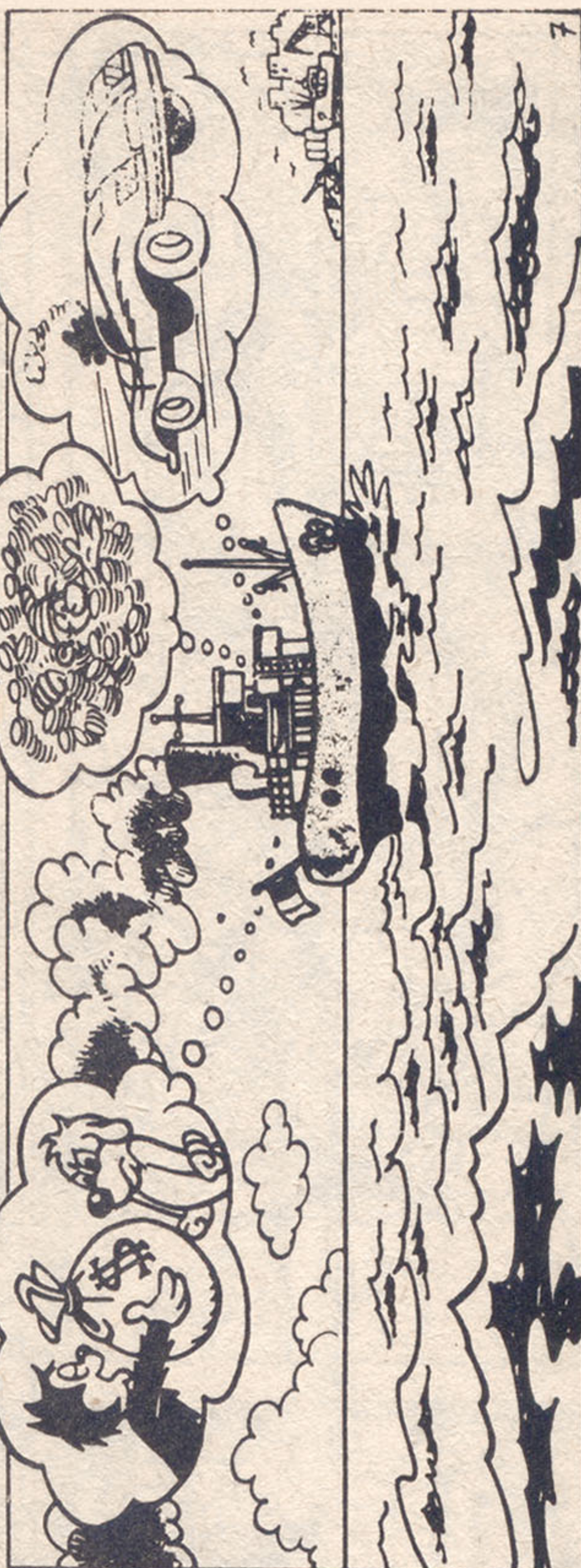






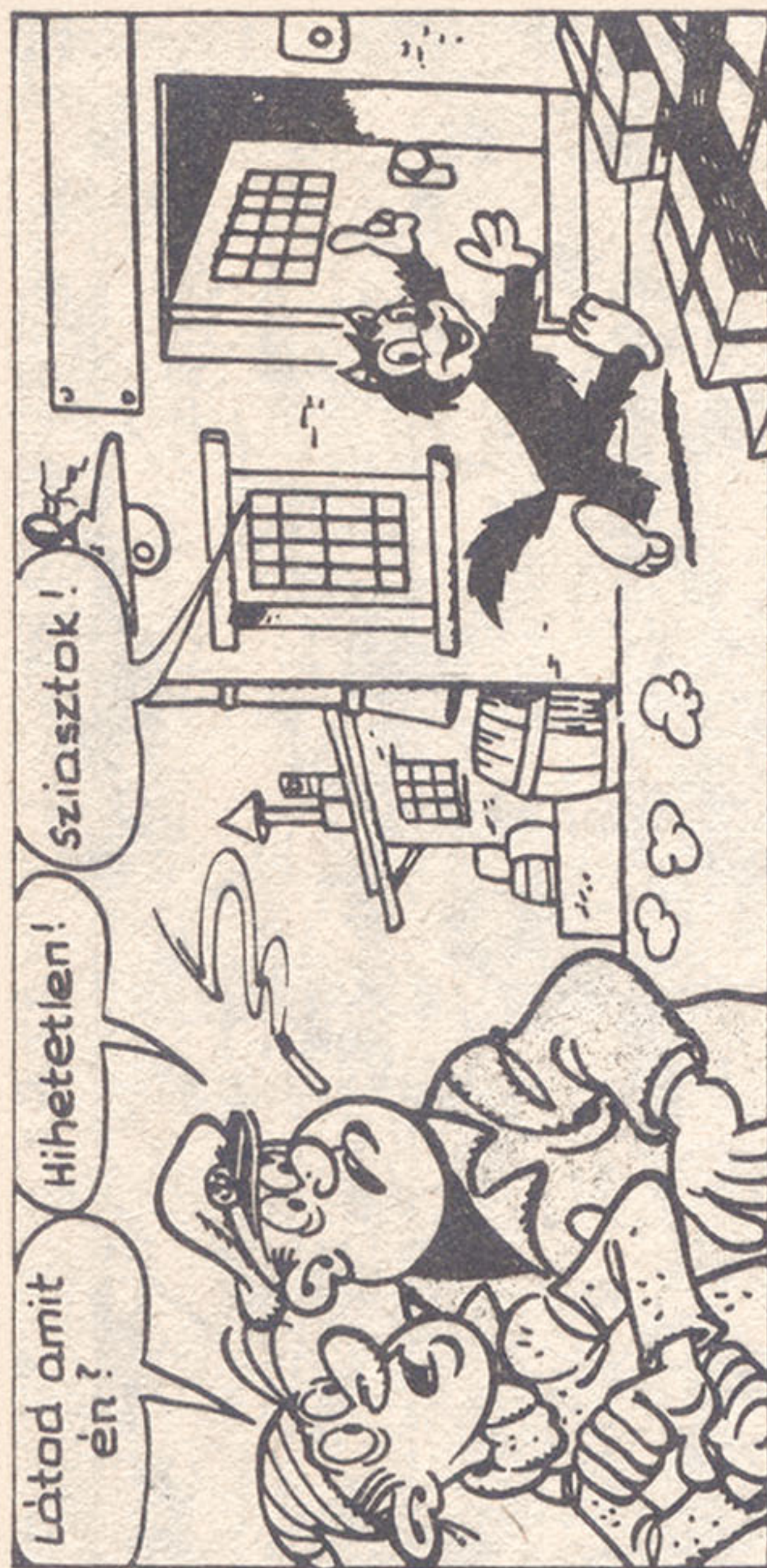


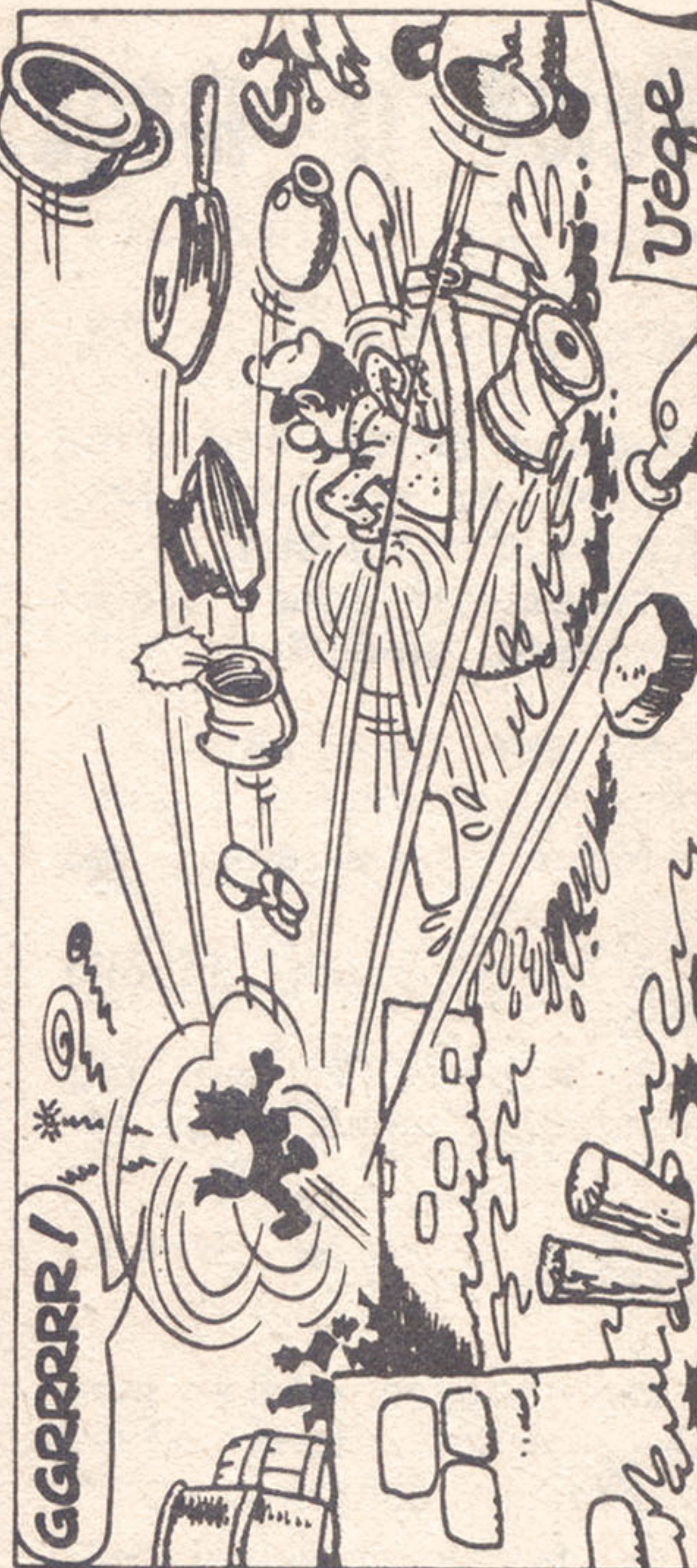
A hazaut
esemenytele-
nül, dlmodo-
zdssal tett
el...





Másnap...





Veled is megeshetett volna...

ALTATÓ I.

A mama altatót énekel a gyerekeknek. Az egy ideig hallgatja, majd megszólal:

— Mama, énekelsz tovább, vagy hagysz aludni?

ALTATÓ II.

— Miért énekel annyit ma este az apu?

— A kistestvéredet próbálja elaltatni.

— A helyében én már rég megjátszottam volna, hogy alszom...

MADÁRTAN

— Ezek nagyon értékes madarak — mutat a tanár a múzeum kitömött állataira.

— És tessék mondani —, így az egyik gyerek — mivel vannak kitömve, hogy olyan értékesek?

KÉSÉS

— Apu, tudod-e, melyik vonat késik a legtöbbet?

— Melyik, fiam?

— Az, amelyet tavaly ígértél a születésnapomra.

ÁKARATERŐ

— Anya, kérek még egy szem cukrot!

— Már kaptál hármát, fiam.

— Csak még egyet...

— Tessék.

— Köszönöm, de meg kell mondanom: kevés az akarat-erőd, anya.

ZSEBPÉNZ

— Apa, kérek ötven forintot.

— Minek neked az a rengeteg pénz? Amikor én gyerek voltam, megelégedtem fil-lérekkel is.

— Jó, akkor adj ötezer fil-lért!

VARJÚ

— Nézd fiam, a gólya hozott neked egy kistestvért.

— A gólya?

— Miért nem hiszed?

— Hinni hiszem, csak azt nem tudom, honnan került ide a gólya, amikor éppen a nagy télben még egy árva varjú sincsen.

ALKU

— Zolika, ha szépen ki-mondod azt a szót, hogy roller, veszek neked egyet.

— Tudod mit, apa, vegyél inkább nekem egy — biciklit!

ABLAK

— Édesanyám, nehéz munka-e az ablakmosás?

— Bizony nehéz.

— No, akkor pihenhet egy kicsit. Arra az ablakra, amit épp most törtem be, nem lesz gondja...

SAROKBAN

— Na, édes fiam, rendesen viselkedtél ma az iskolában?

— Hogyne! Mi mást csinálhatna az ember, ha egész délelőtt a sarokban kell állnia!?

VÁSÁR

— Eridj, fiam, a boltba, hozz nekem bort! — utasítja a nagyapa a fiút.

— Pénz nélkül, nagyapa?

— Hogyne, pénzért még a bolond is tud hozni.

Visszajön a gyerek, adja az üres üveget a nagyapjának.

— Ki látott már olyat fiam, — mondja a nagyapa —, hogy valaki üres üvegből ivott volna?!

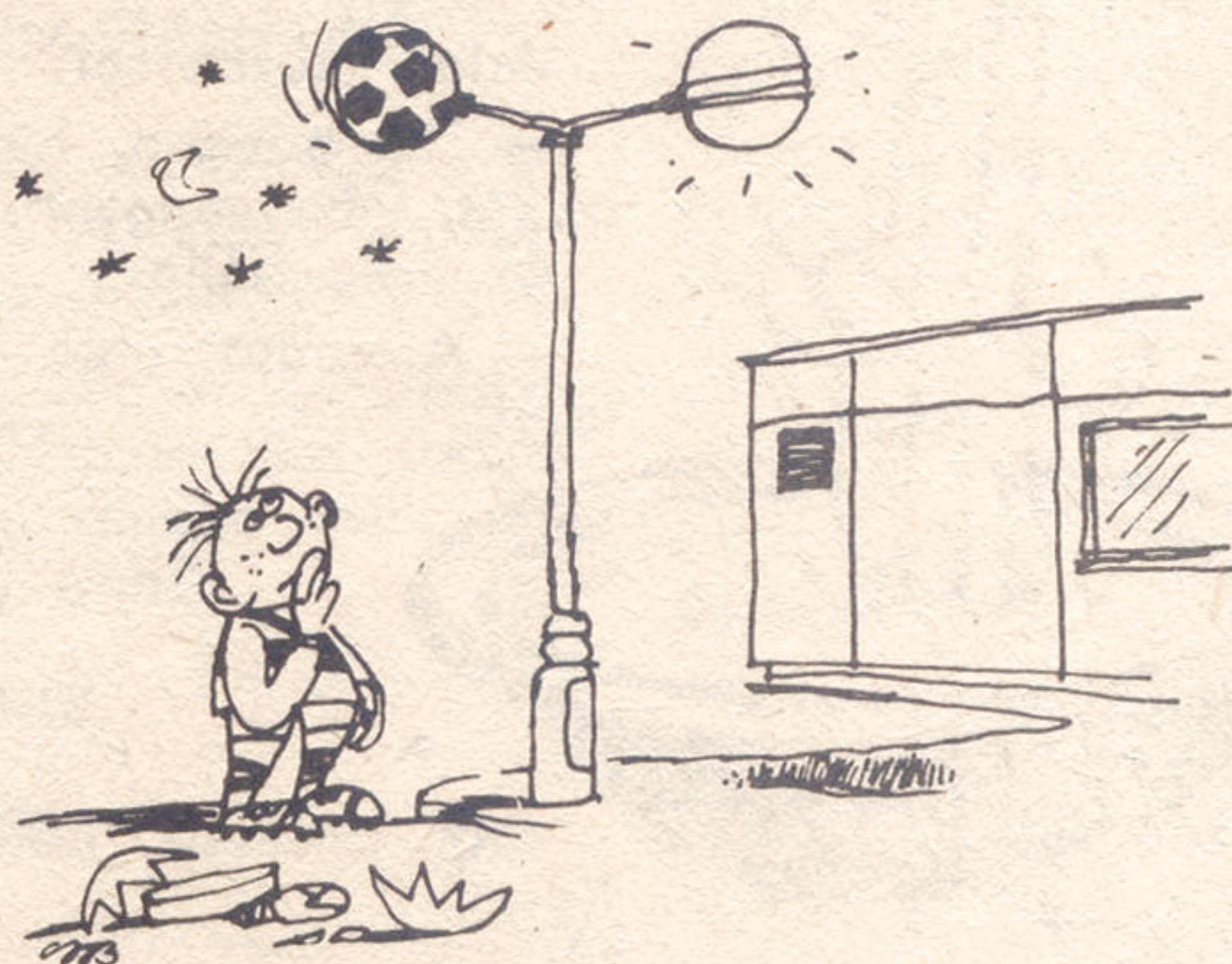
— Márpedig tele üvegből még a bolond is tud inni!

MEGLEPETÉS

Péterke, hogy meglepetést szerezzen anyjának, megfürdeti a kisöccsét.

— Ugye, nem csinálom rosszabbul anyánál?

— Nem, csak a mama ilyenkor leveszi a cipőmet is.



CSERE?

Vicc- özön

VÉLEMÉNYEZÉS

Pistike papája a válóper után nem sokkal újra megnősül. Egyik nap magához hívja fiacskáját.

— Pistikém, hát itt van az új mama...

— Na, na... — mondja Pistike — nem is olyan új.

GYÁSZ

— Két lefátyolozott nő találkozik az utcán.

— Ön is özvegy? — kérdi az egyik.

— Nem, kérem — hangzik a válasz. — Én csúnya vagyok!

Karai Éva, Budapest

ÖREG KATONA MESÉLI

— Bizony, abban a nagy csatában én is elvesztettem a fél lábam.

Valaki közbeszól:

— De bátyám, hiszen mind a két lába megvan.

Az öreg bólint:

— A csata után megtaláltam!



BABONÁS EMBER

Mihály a derekát simogatja, és közben így panaszkodik a szomszédnak:

— Jaj, boszorkány ez az én Julisom... Alighanem megvert a szemével... Jaj a derekam!

Ekkor feltűnik Julis a sodrófával.

— Bújj el, Mihály — kiáltja kaján mosollyal a szomszéd. — Jön az asszony, és nagyon hadonászik a szemével!

SZÓLTÁL?

A férj felpillant az újságból.

— Mondtál valamit, szívem?

— Igen, de az még tegnap volt.

A SKÓT SZÜLETÉSNAPJA

— Drágám — mondja a felesége. — A szép ünnepre vettem neked két sorsjegyet.

— Észnél vagy? — ripakodik rá a férj. — Két sorsjegyet venni, amikor csak egy főnyeremény van?

MILYEN IGAZ

Pisti moziba szeretne menni.

— Mama, kérek moziravatót.

— Kérj a papától!

Pisti gondterhelten ráncolja a homlokát. Aztán diadalmasan felkiált:

— Mama, kérjél te, hiszen régebben ismered!

CSERE

Házastársamat társasházra cserélném!

SZÓRAKOZÓK

Kovács egy pingvint sétáltat az utcán, s szembe találkozik a barátjával.

— Hát ez mi? — kérdi az.

— Madár — magyarázza készségesen Kovács. — A sarkvidékről tévedt hozzánk.

— Én a helyedben kivinném az állatkertbe.

— Pompás ötlet — mondja Kovács, de másnap, amikor ismét találkoznak, ott totyog mellette a pingvin.

— Hát nem vitted az állatkertbe? — csodálkozik a barát.

— De! — biccent Kovács. — Tegnap az állatkertbe vittem, ma moziba megyünk!

BABONA

— Mit gondol, tényleg szerencsétlenséget jelent fekete macskával találkozni?

— Igen, egy egérnek.

ZENE

Beethoven egyszer egy gyengécske operát hallgatott. Az előadás után így dicsérte a művet a szerzőnek:

— Az ön operája annyira tetszik, hogy valószínűleg zenét írok hozzá.

FEJLŐDÉS

— Csodálatos dolog a fejlődés — lelkesedik a tanító. — Tegnap ugye, nem volt rádió, ma van; tegnap nem volt tévé, ma van... Tudnátok folytatni?

— Igen. Tegnap még nem volt kistestvérem, ma már van!

CSÚCSFORGALOM

A kalauz: — De értse meg, asszonyom, nincs már egyetlen szabad hely sem.

Az utas: — No, és az az egy, ott elől? Igazán fiatal a vezető, ő állhat.

PILLANATKÉPEK

— Miért van az elefántnak piros szeme?

— Hogy el tudjon rejtőzni a cseresznyefán.



— Pincér, mennyire öreg ez a sült csirke?

— Bocsánat uram, a csirkéhez csak rizs jár, életrajz nem!



— Jean, mi ez a nagy nyerítés?

— A zakója fakó lett, uram!



— Jean, intézkedjen, hogy a daru emelje fel a gerendát!

— Lehetetlen, uram. Már elrepült!

SZÜLETÉS

Pistike és mamája megállnak az állatkertben, az elefánt ketrece előtt.

— Mama, hogy születik az elefánt? De nehogy azt akard nekem bemmesélni, hogy ezt is a gólya hozza!

AZ ELSŐ

Egy kezdő ügyvéd elegáns irodát nyitott. A szép berendezéshez hófehér telefont helyezett az íróasztalára. Megérkezett az első ügyfél. A fiatal ügyvéd a hatás kedvéért negyed órát várakoztatta, majd amikor az ügyfél belépett, éppen így szólt a kagylóba:

— No, de kedves vezérigazgató úr, ne vesztegessük az időt. Igen, ha óhajtja... Hát akkor rendben... Megegyeztünk.

Leteszi a kagylót, s a klienshez fordult, aki zavartan fészkelődik a fotelben.

— Mit kíván, kérem?

— Ügyvéd úr, én a szerelő vagyok. Jöttem bekötni a telefont.

RÁADÁS

Gazda: Na, mi az, János? Üres sajtárral jössz az istállóból? Tán nem adott semmit az öreg tehén?

János: Adott biz'a! Hat liter tejet, meg egy alapos rúgást!

Vörös Ágnes, Tatahánya

KOSZ

— Pisti! Az arcod tiszta, de mitől olyan piszkos a kezéd?

— Mert megmostam vele az arcomat.

ÉLMÉNY

— Tegnap kerestelek, de nem voltál otthon.

— Debrecenbe utaztunk. A nagymamát látogattuk meg.

— Én még sohasem jártam Debrecenben. Mesélj, milyen város?

— Olyan, mint Budapest, csak ott sárgák a buszok.

HŰ, DE RÁZÓSI

— Mit csináltatok ma a suliban? — kérdi Pistit a kishúga.

— Semmit.

— És akkor hogy tudjátok, mikor kell abbahagyni?

AZ ENGEDETLEN

— Bumfordi úr, miért sír folyton a gyerek?

— Engedetlen kölyök ez. Naponta többször elnászpángolom, hogy hallgasson már, de csak böög tovább.

MEGFELELŐ EMBERT...

A bohóc éjnek idején kétségbeesve beront a cirkuszigazgató szobájába.

— Igazgató úr! Igazgató úr! Ég a cirkusz.

Az igazgató átfordul a másik oldalára, és bosszankodva mondja:

— Mit akar tőlem? Keltse fel a tűznyelőt!

JÓ KIFOGÁS

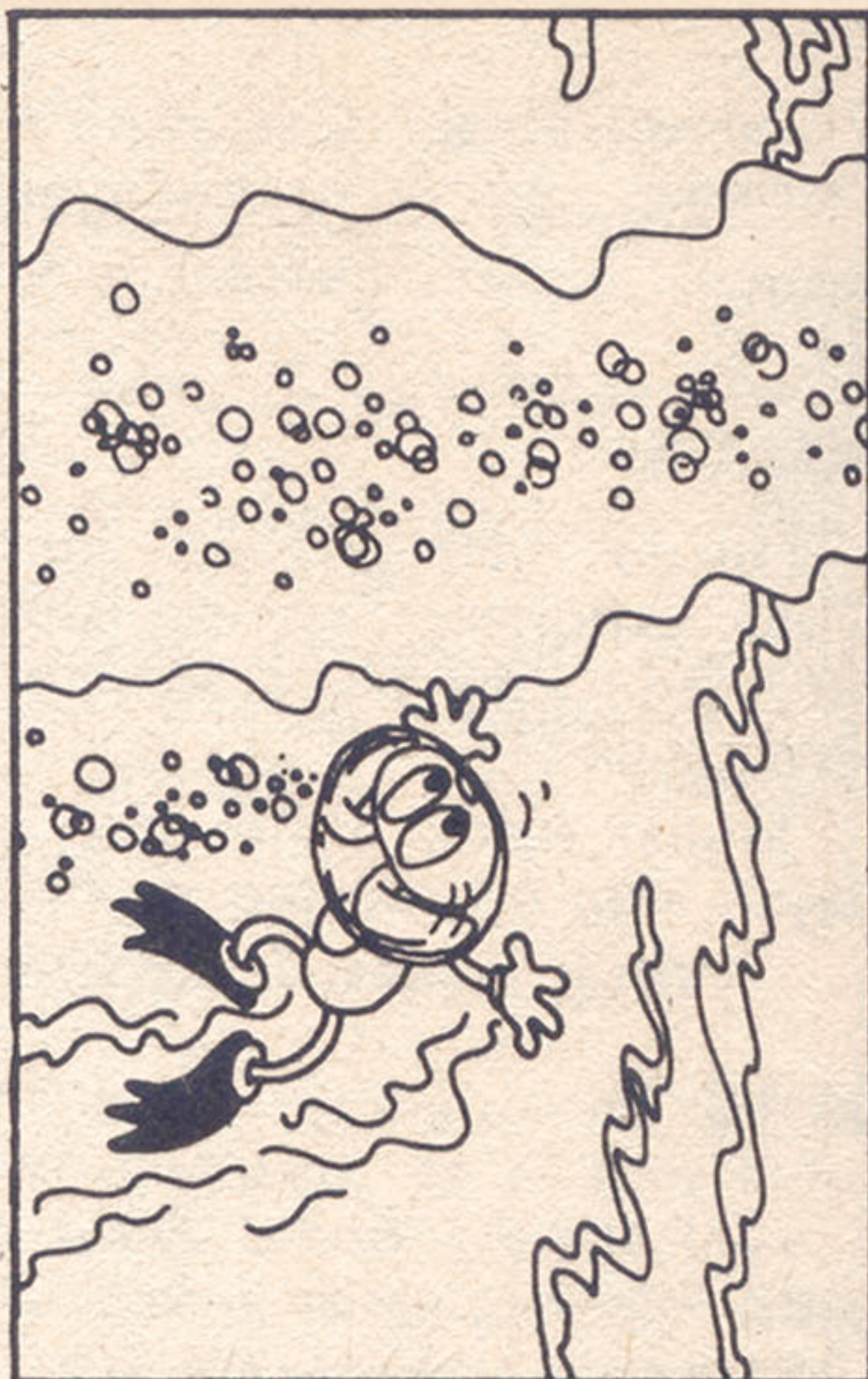
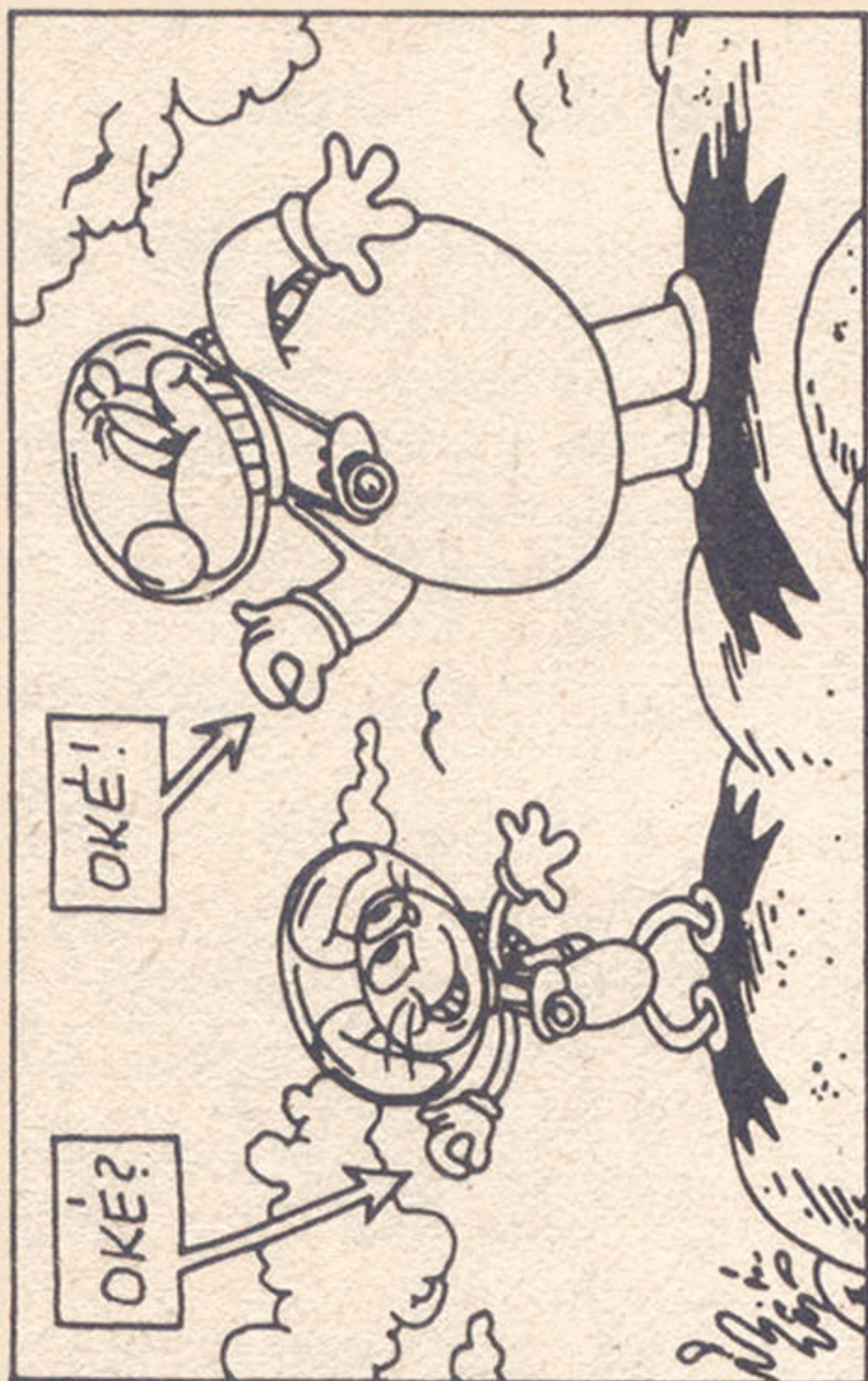
— Géza, a te kézírásod nagyon csúnya! Miért nem igyekszel olvashatóan írni?

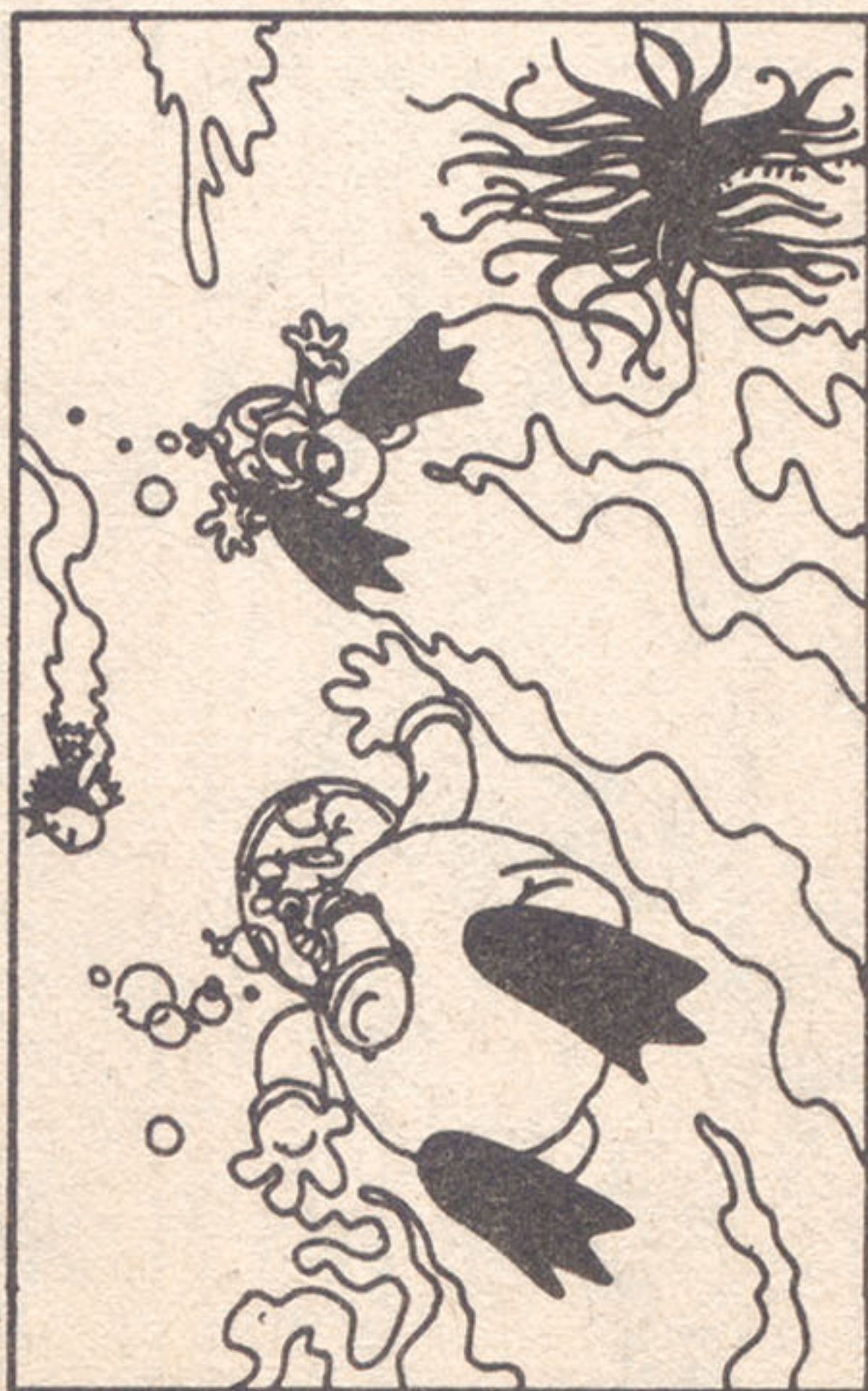
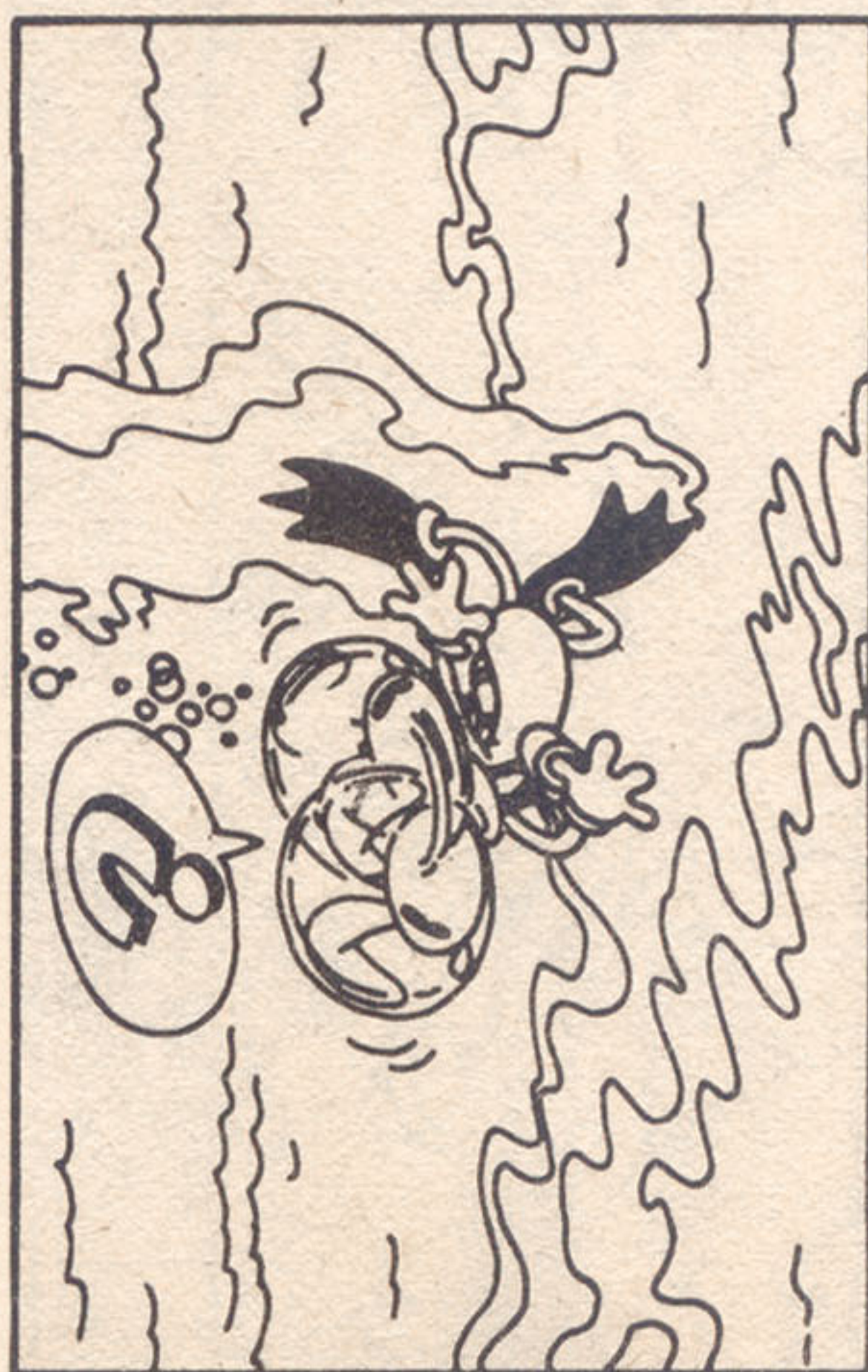
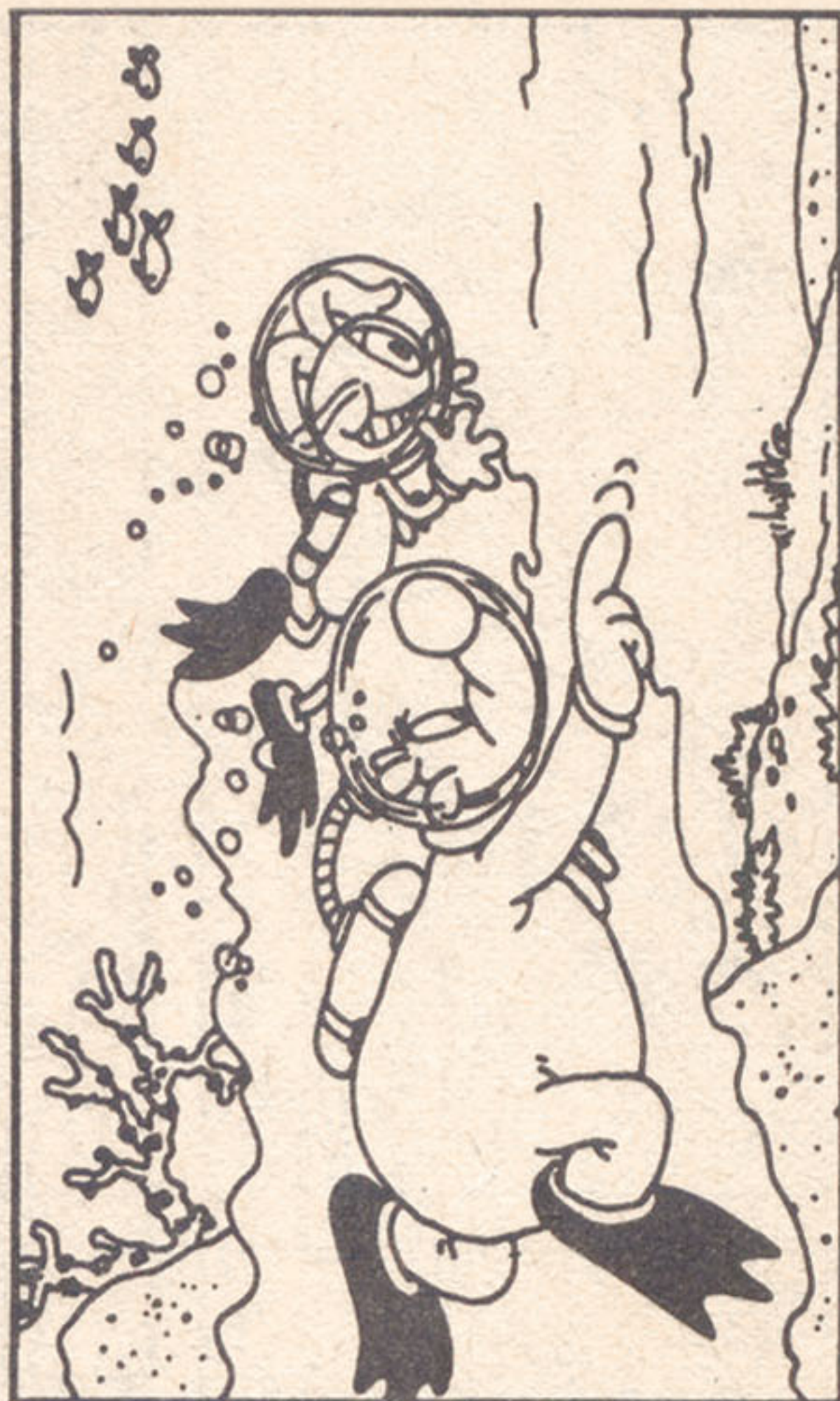
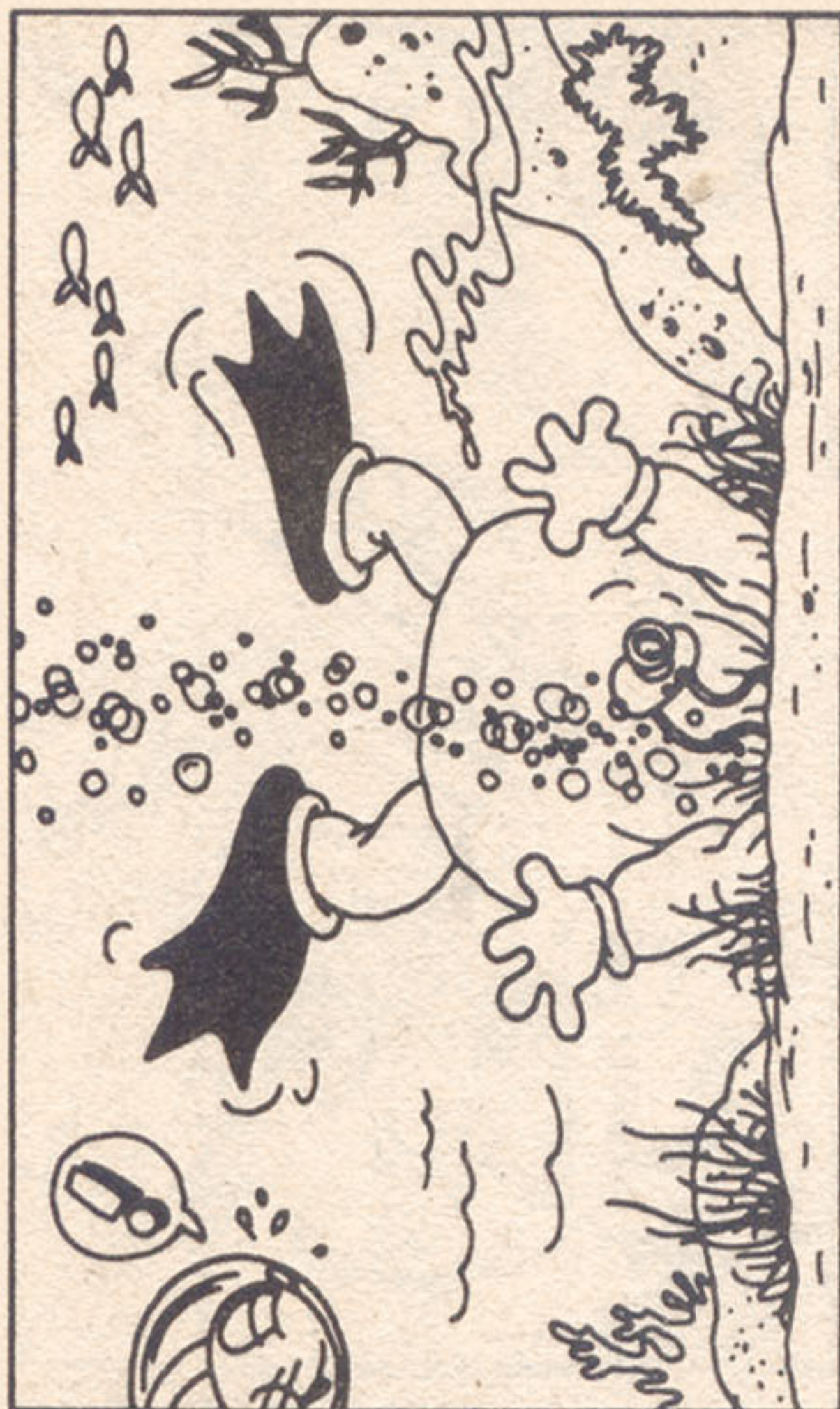
— Azért, tanárnő kérem — magyarázza a fiú —, mert ha szépen írok, akkor kiderül, hogy nem tudok helyesen írni!

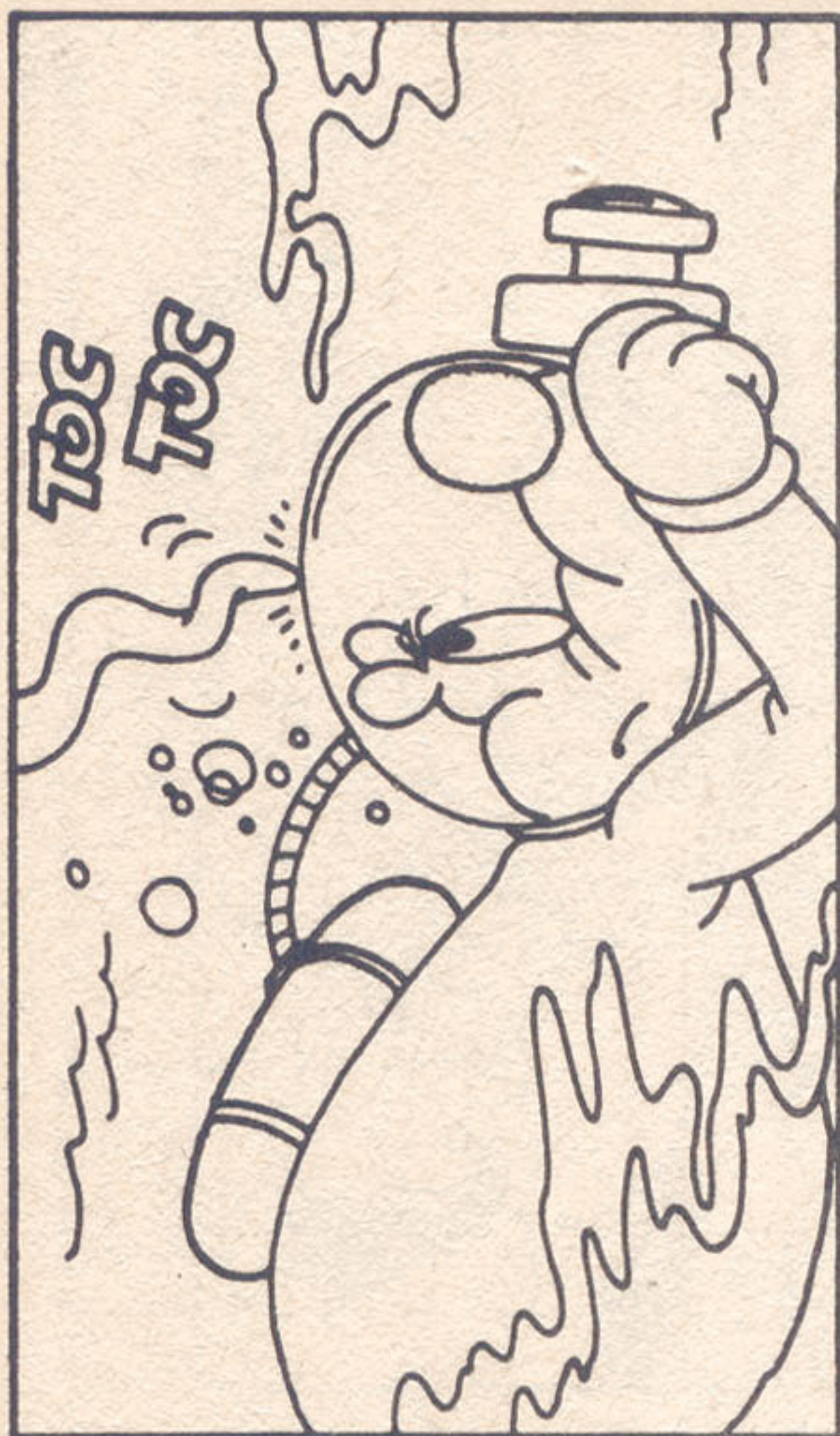
TISZTELT BÍRÓSÁGI!

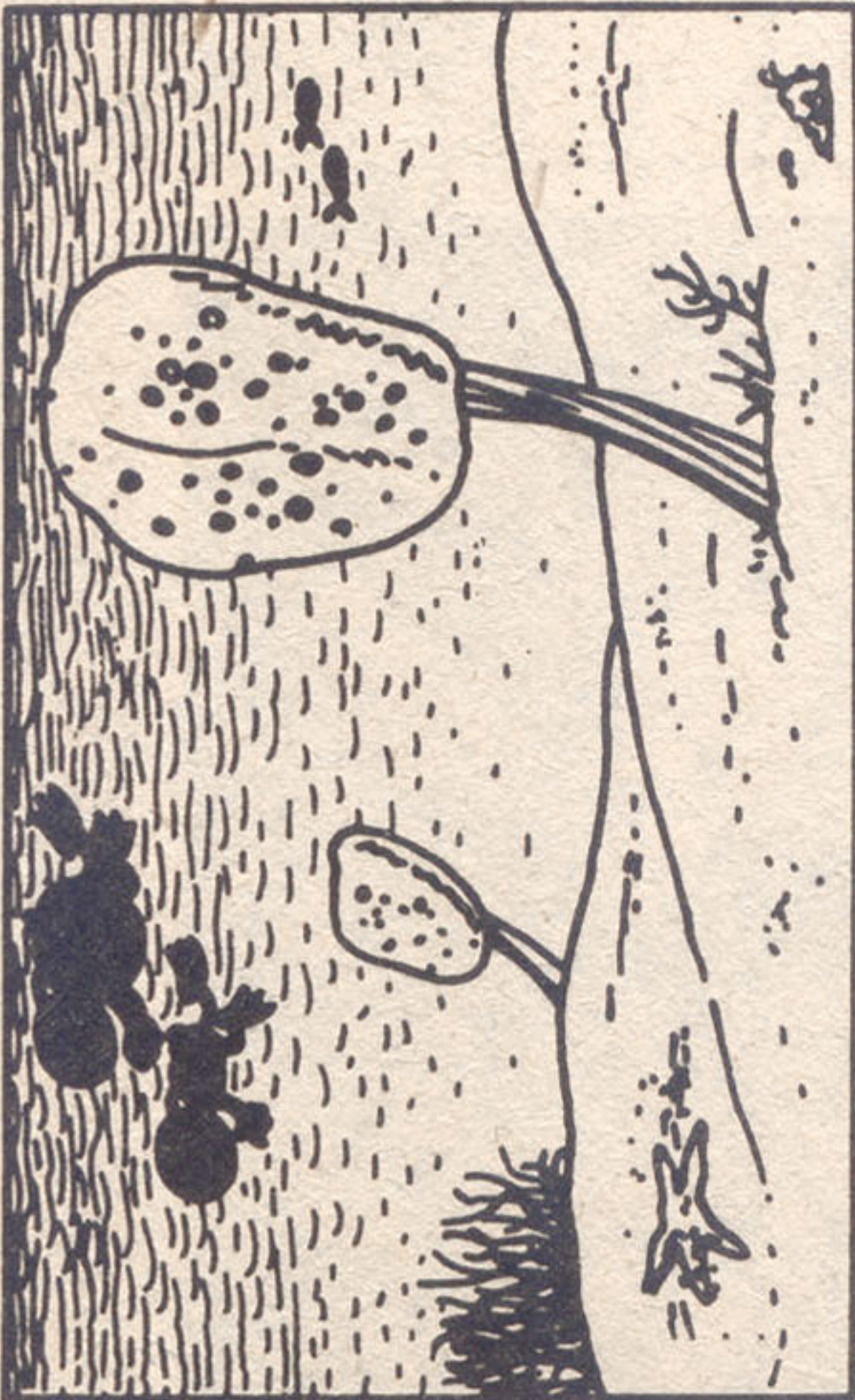
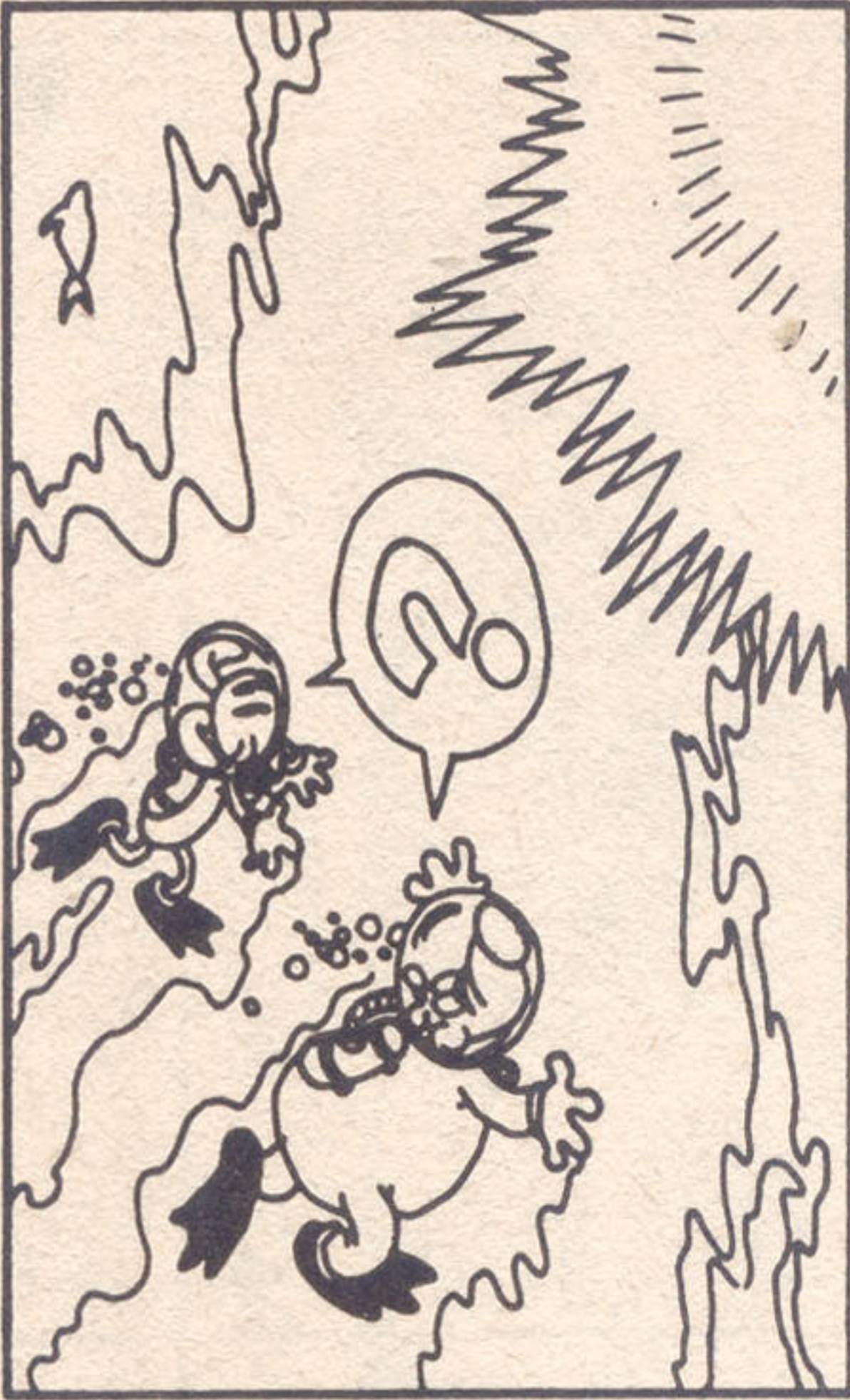
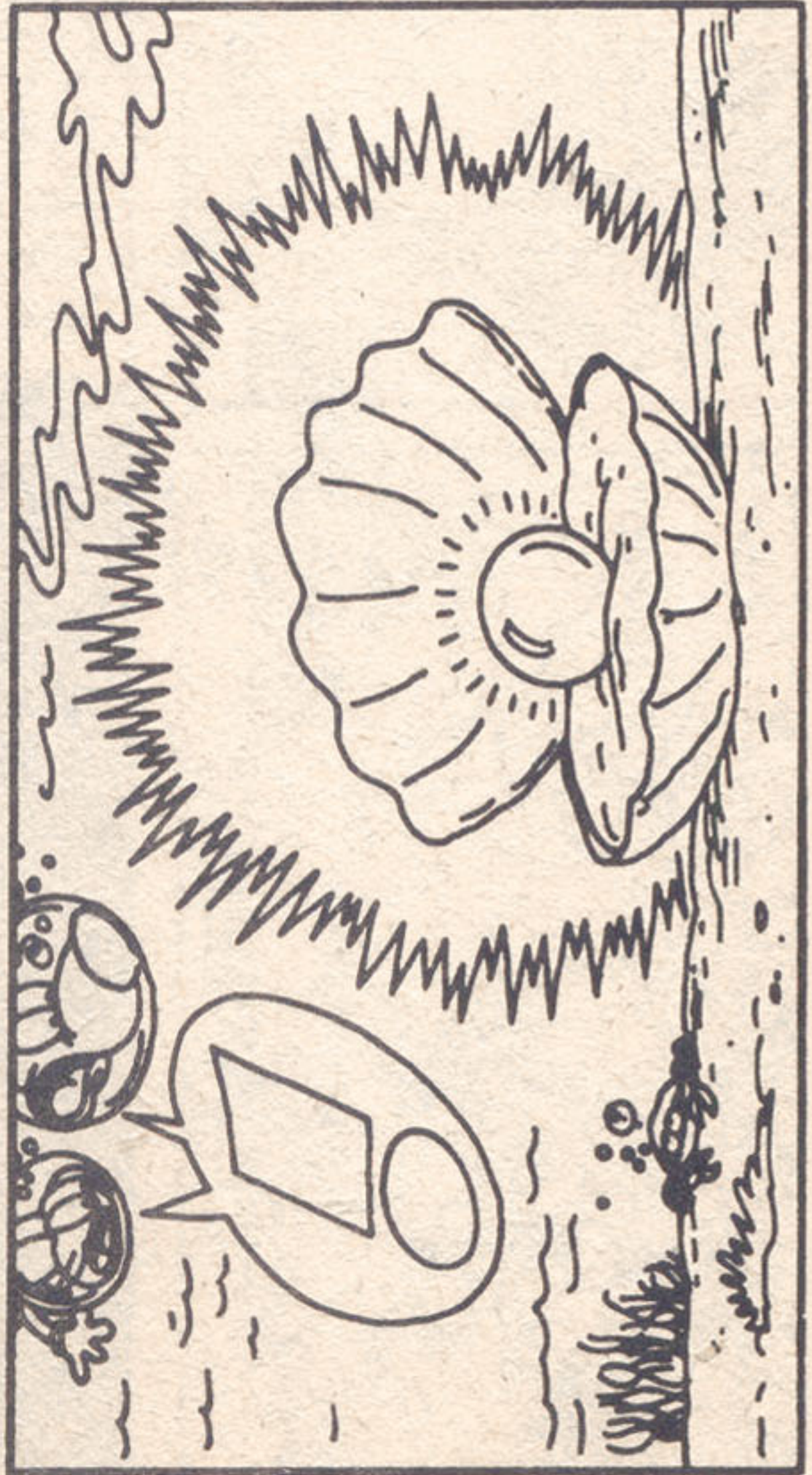
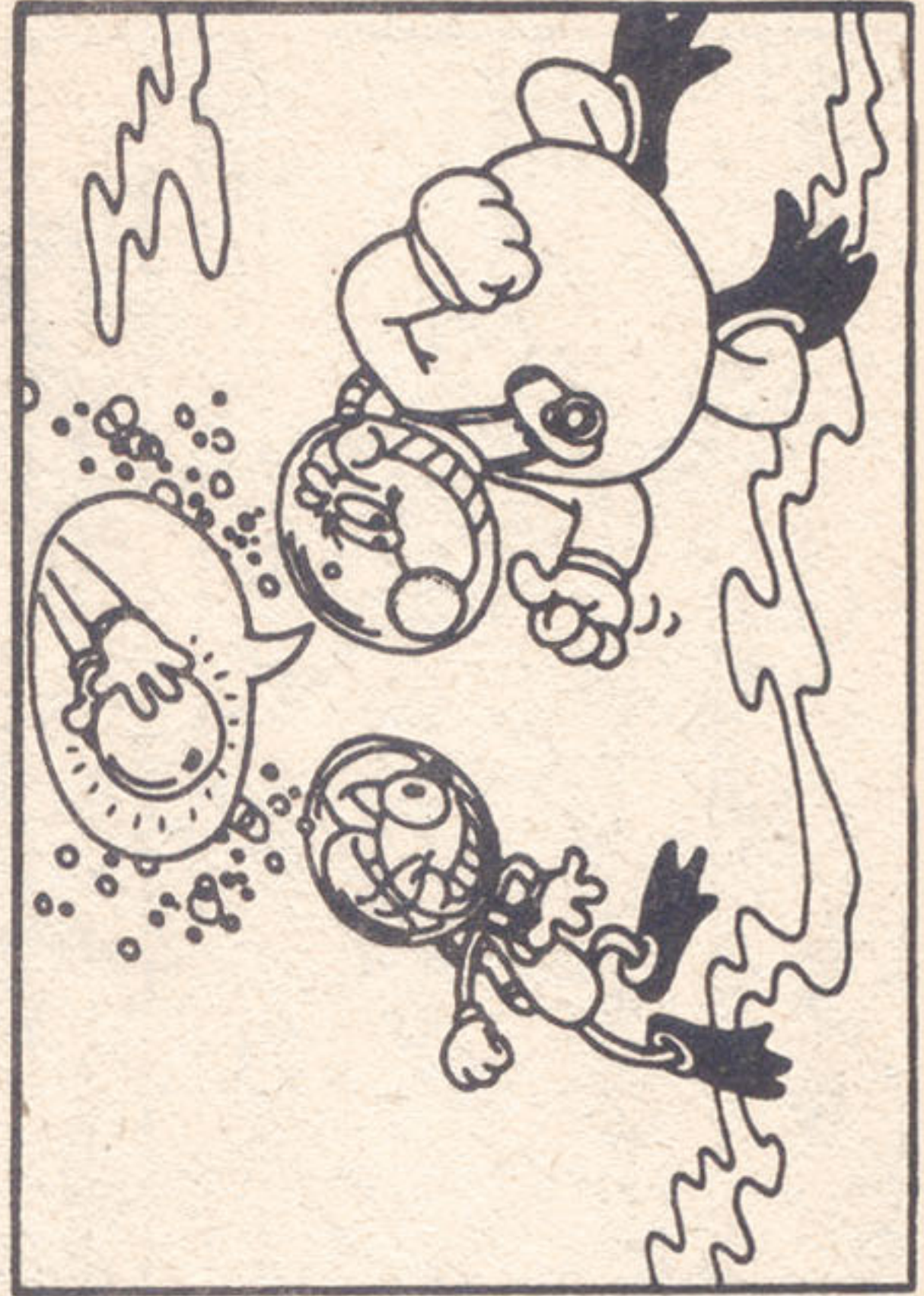
„Nem tudom pontosan, hogyan került hozzám a pénztárca. Magát a pénztárcát előzőleg nem láttam, de a benne lévő pénz valahogy ismerősnek tűnt. Ezért megtartottam, a tárcát pedig eldobtam...”

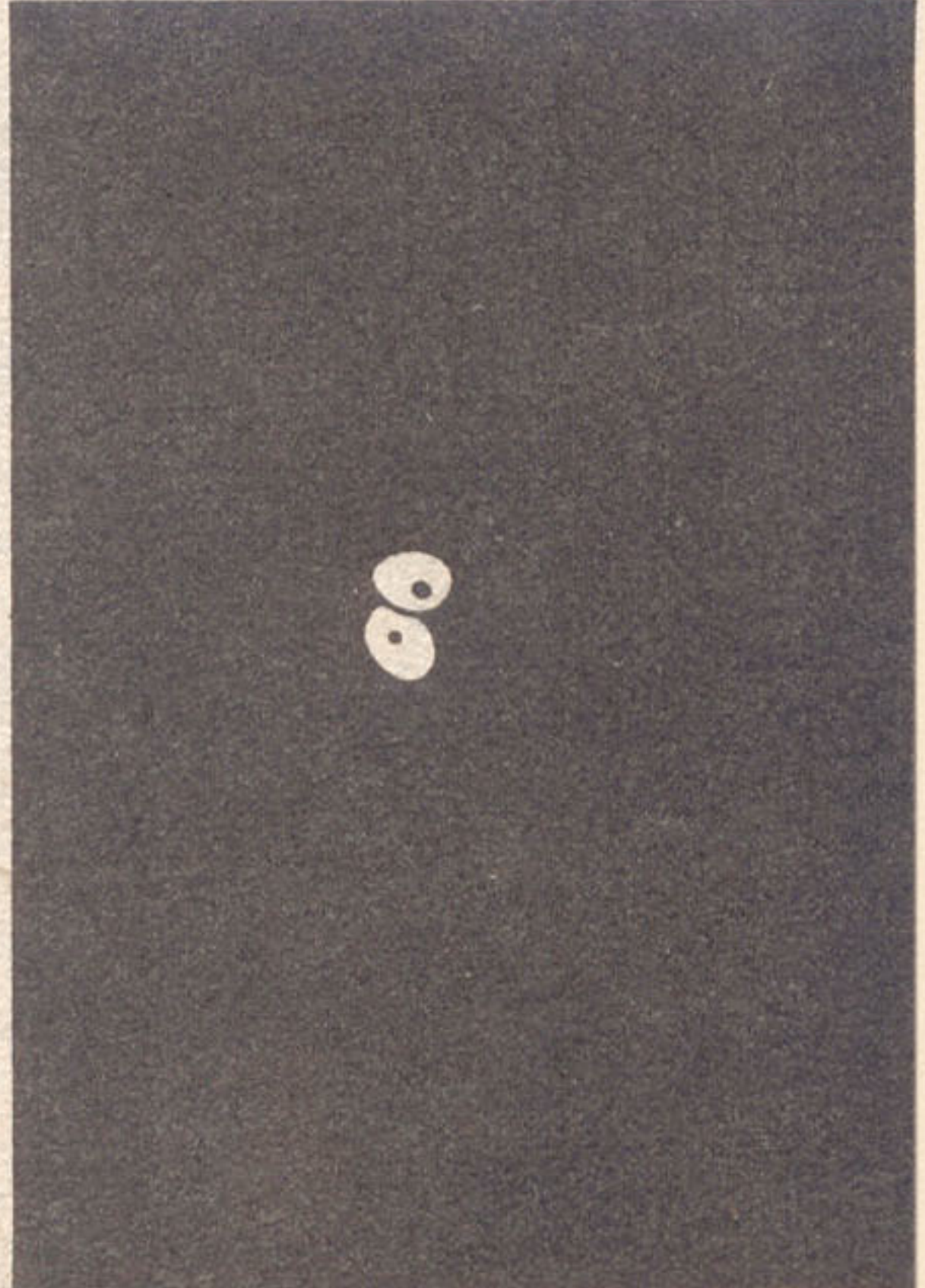
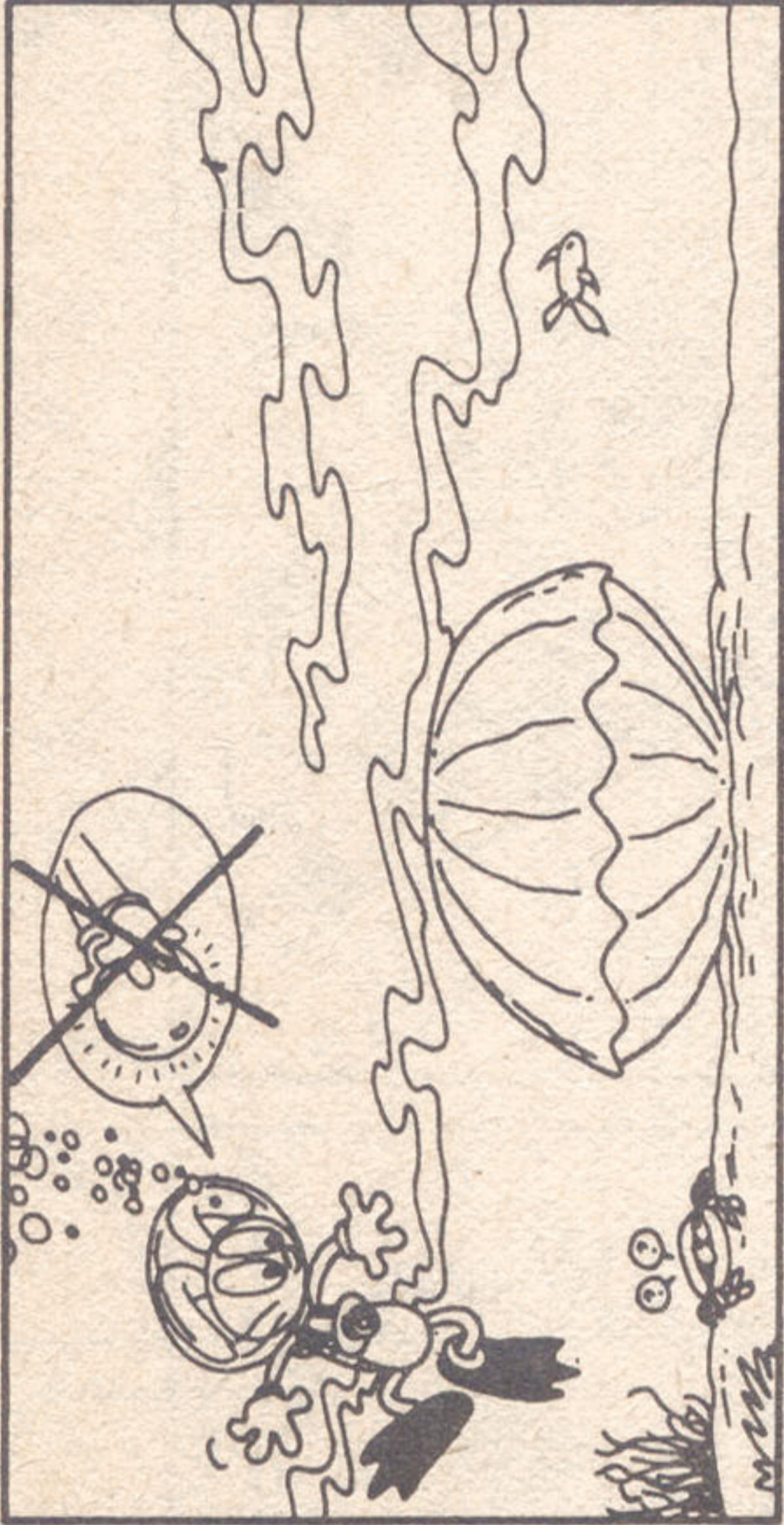
A rózsá- színű nyúl

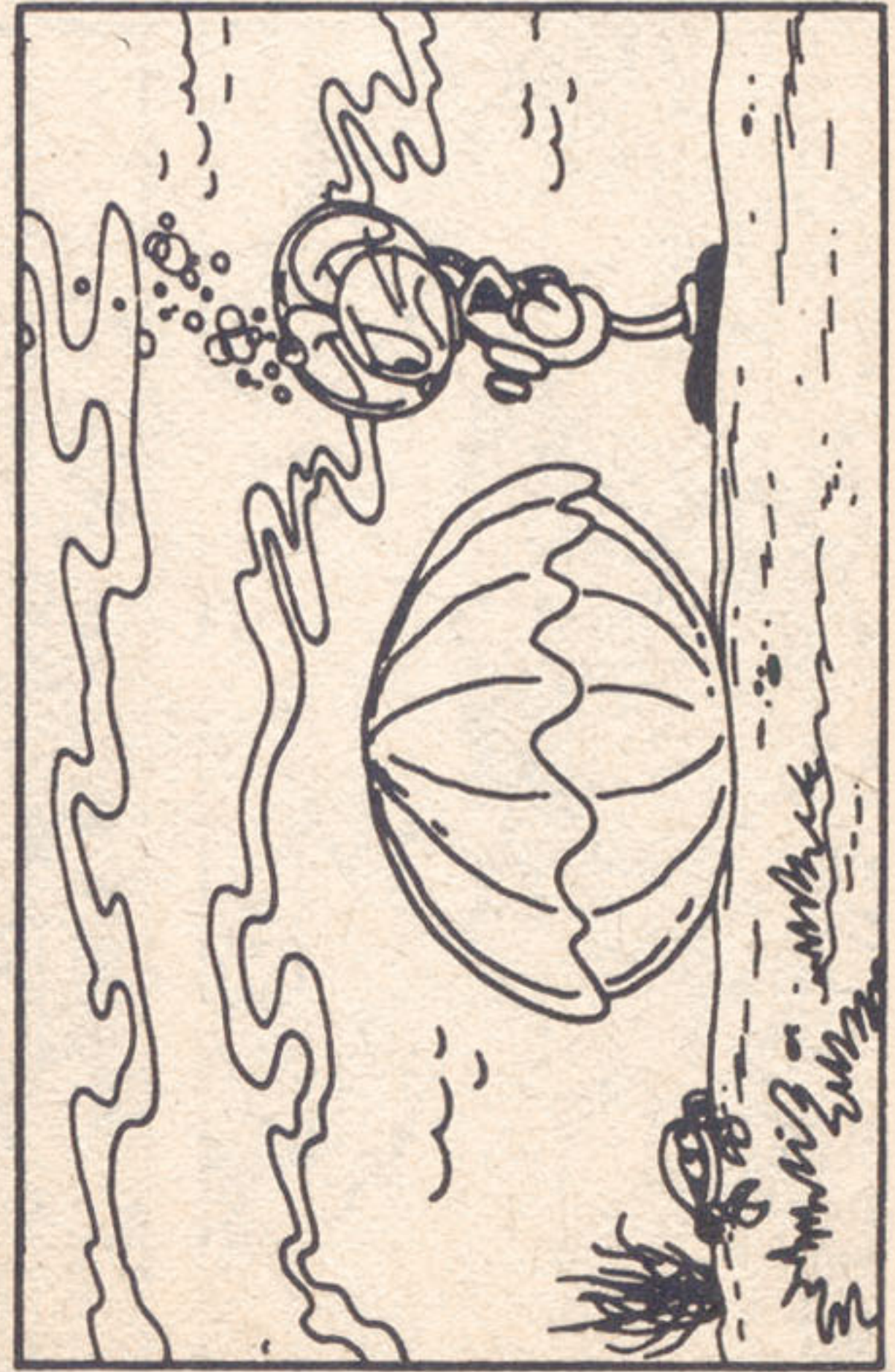
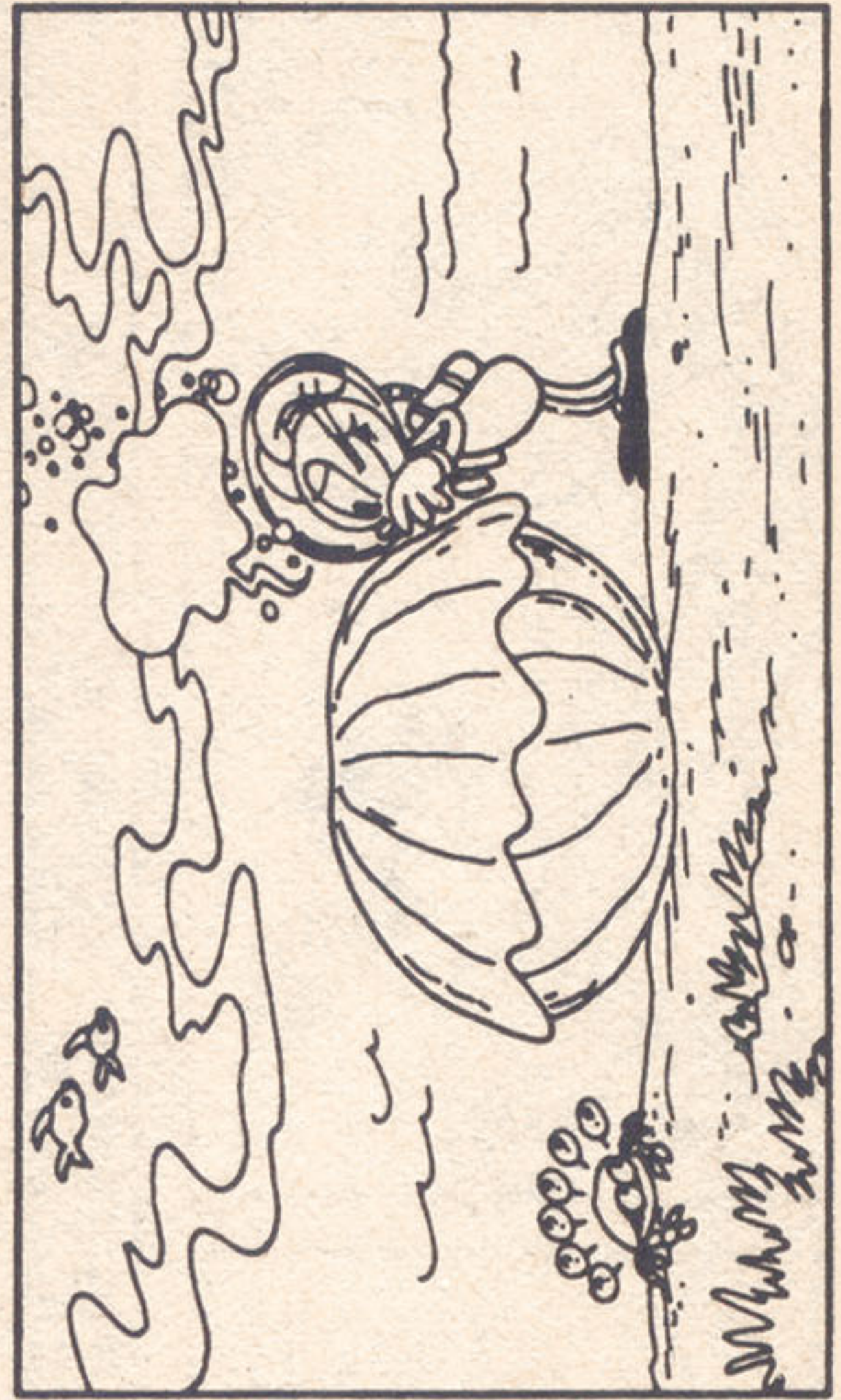


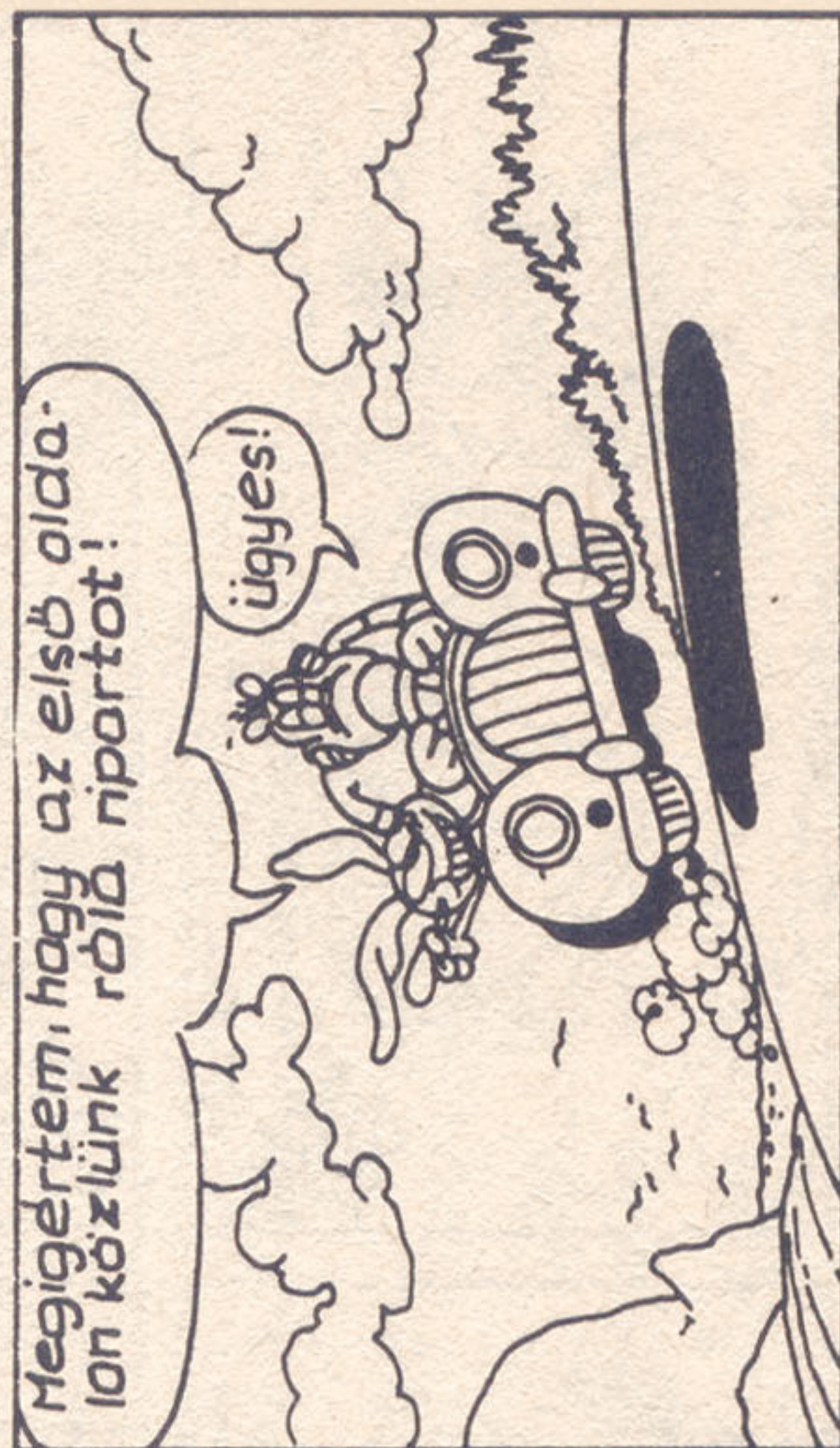
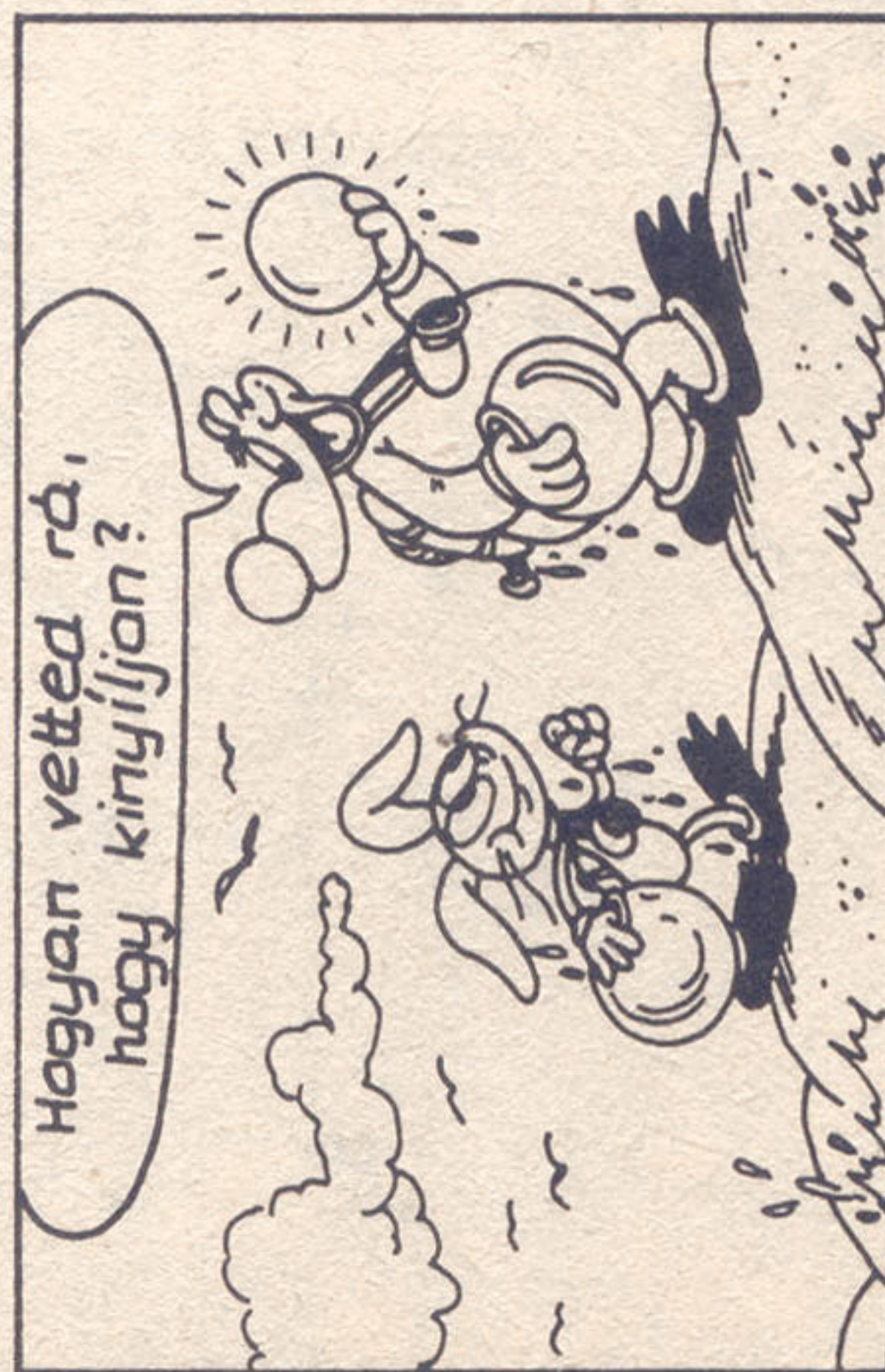
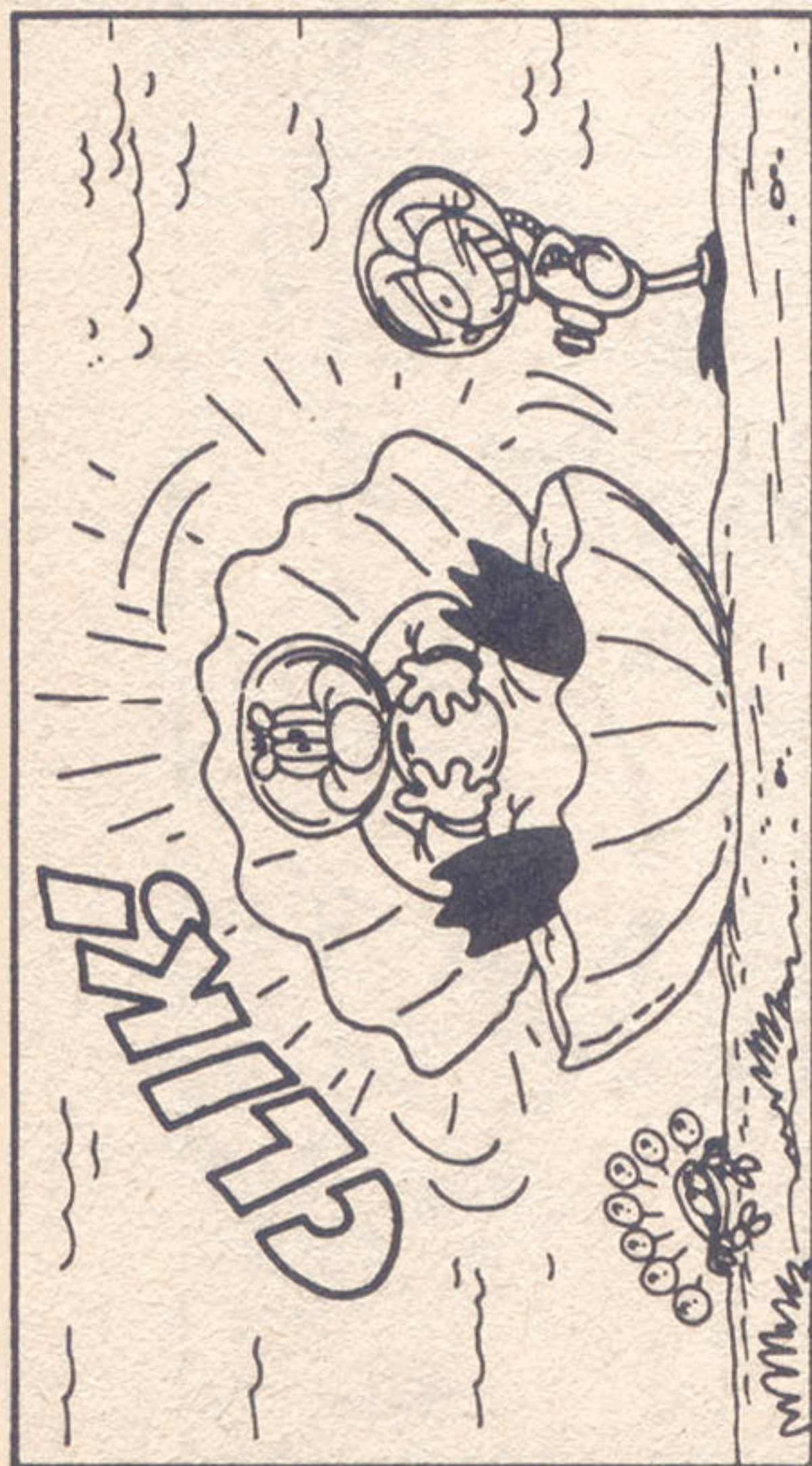


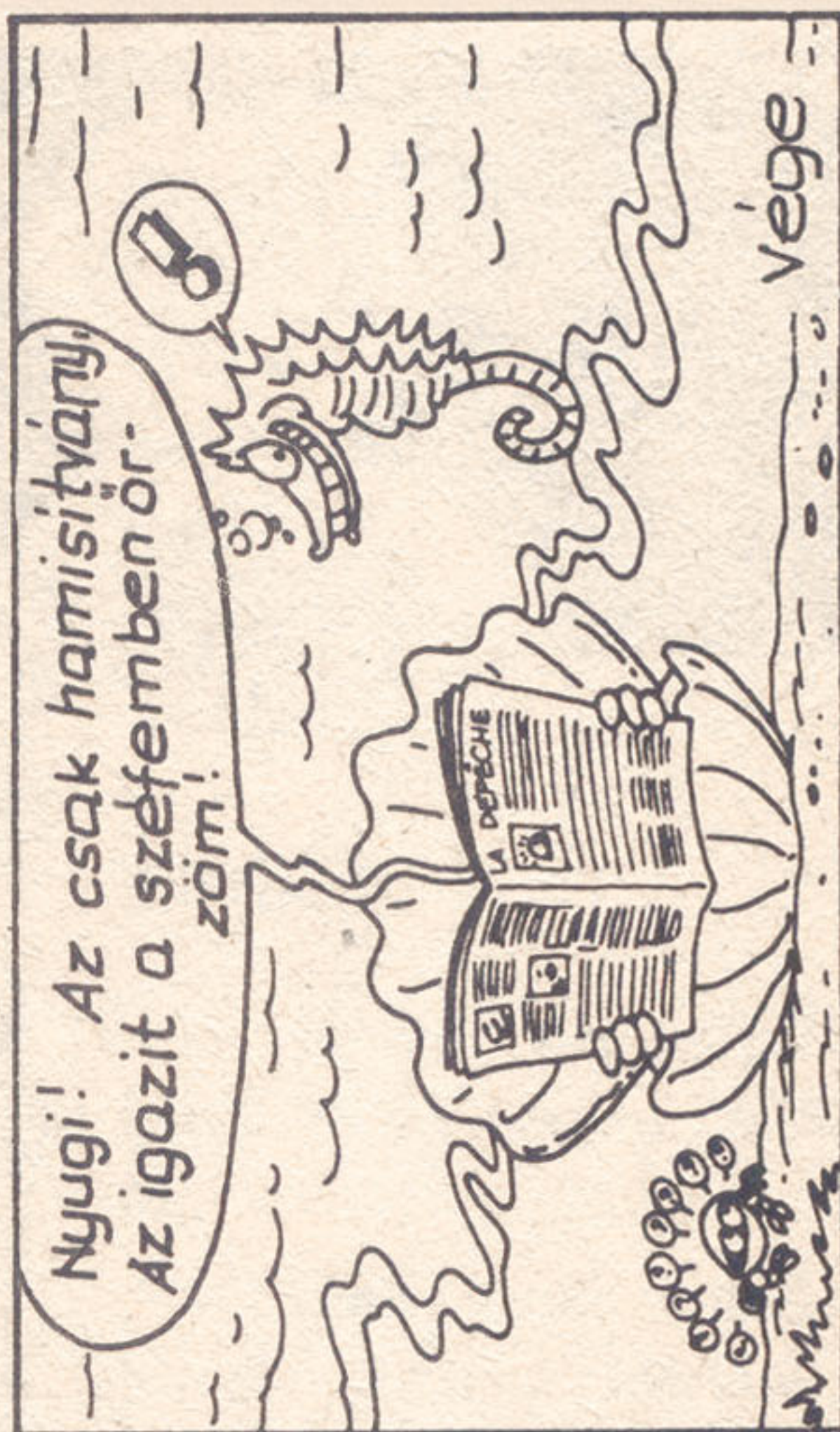
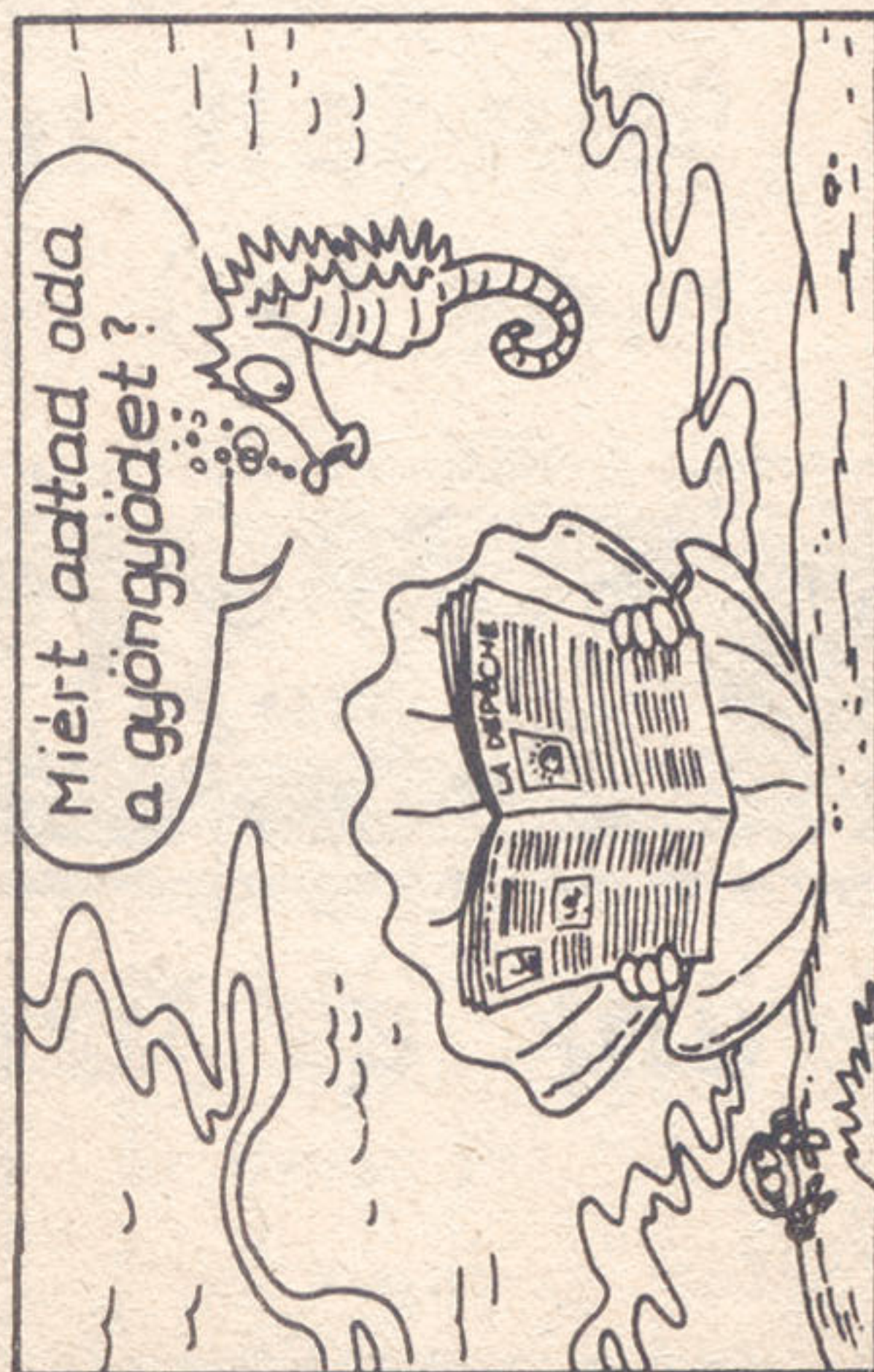
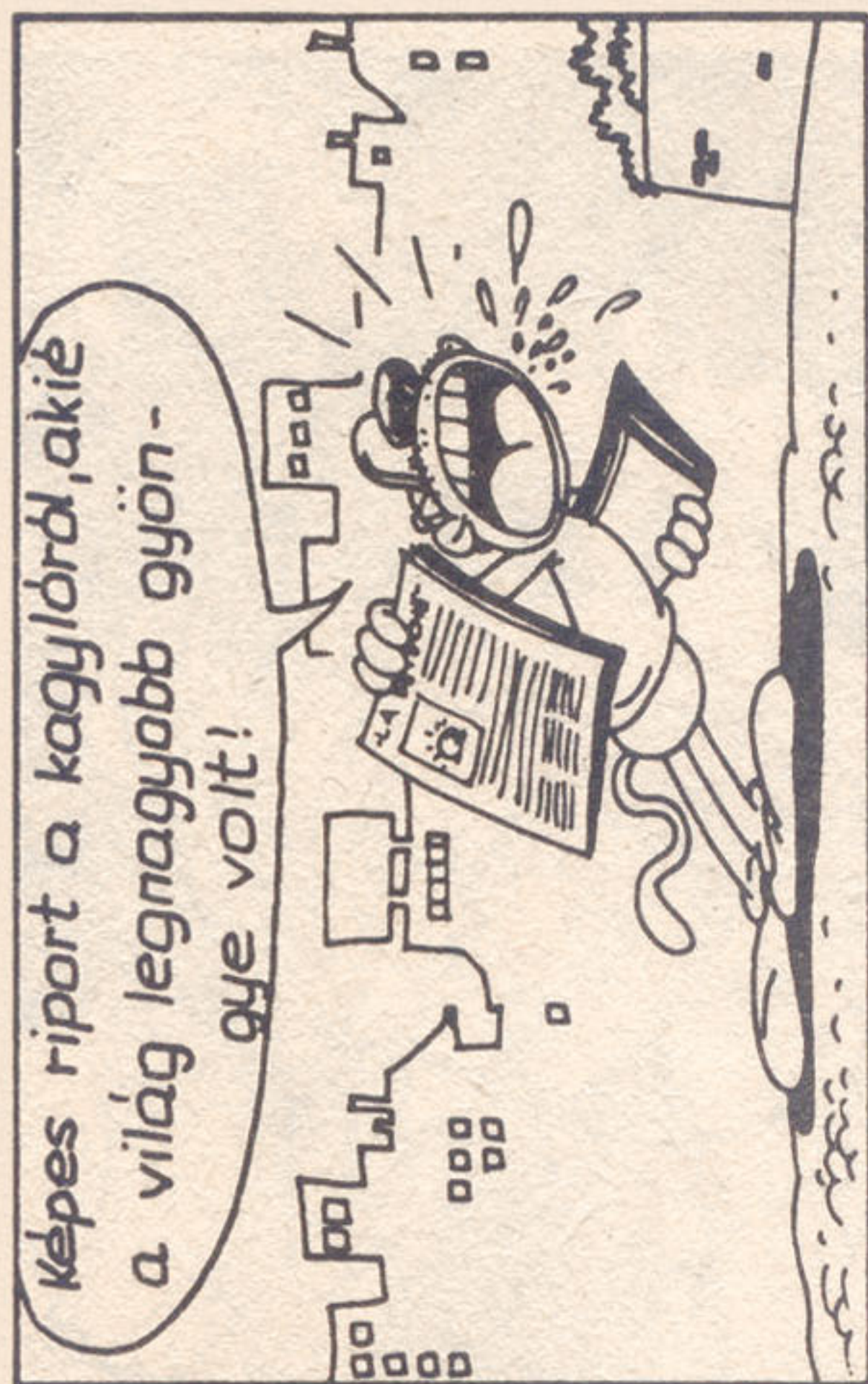
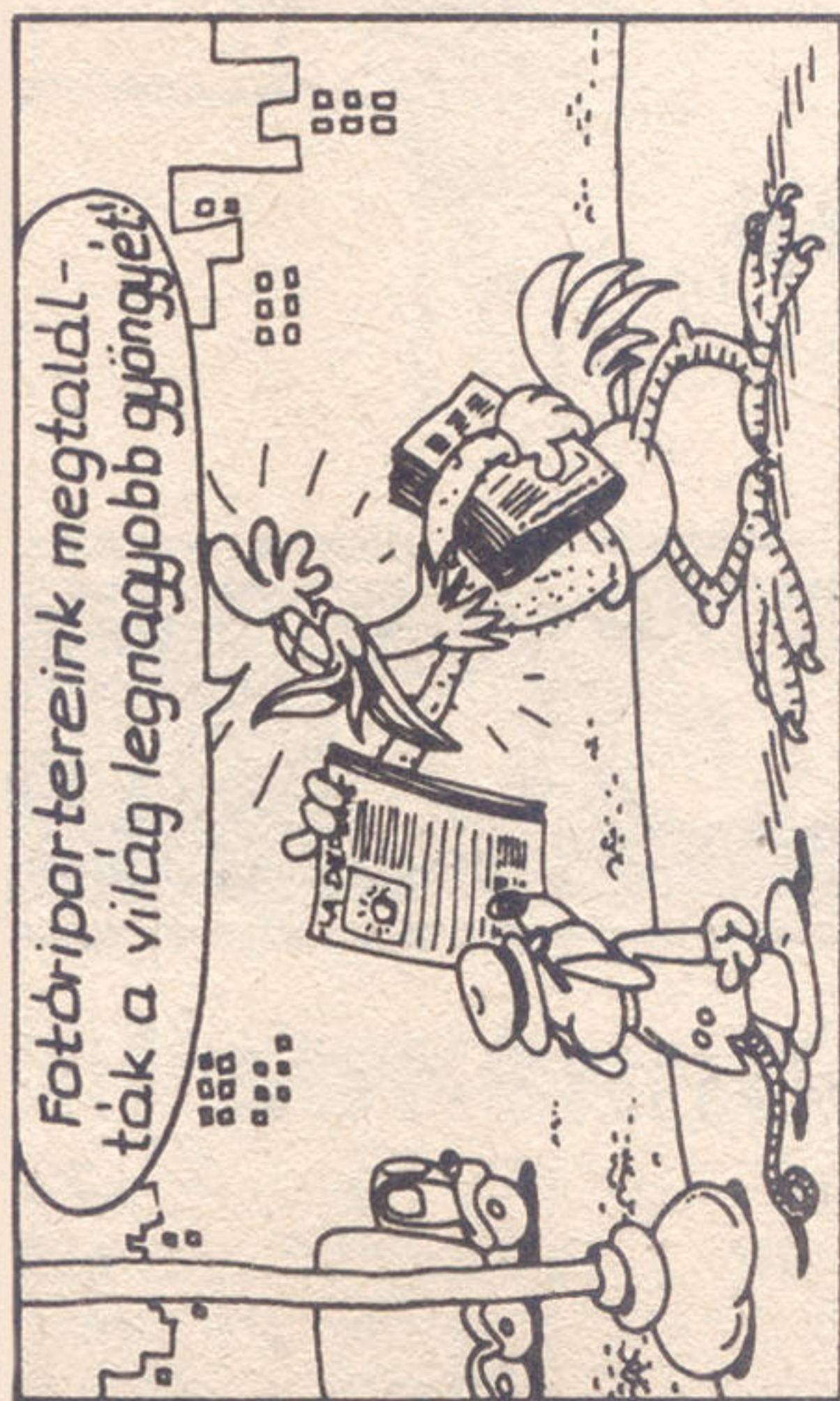




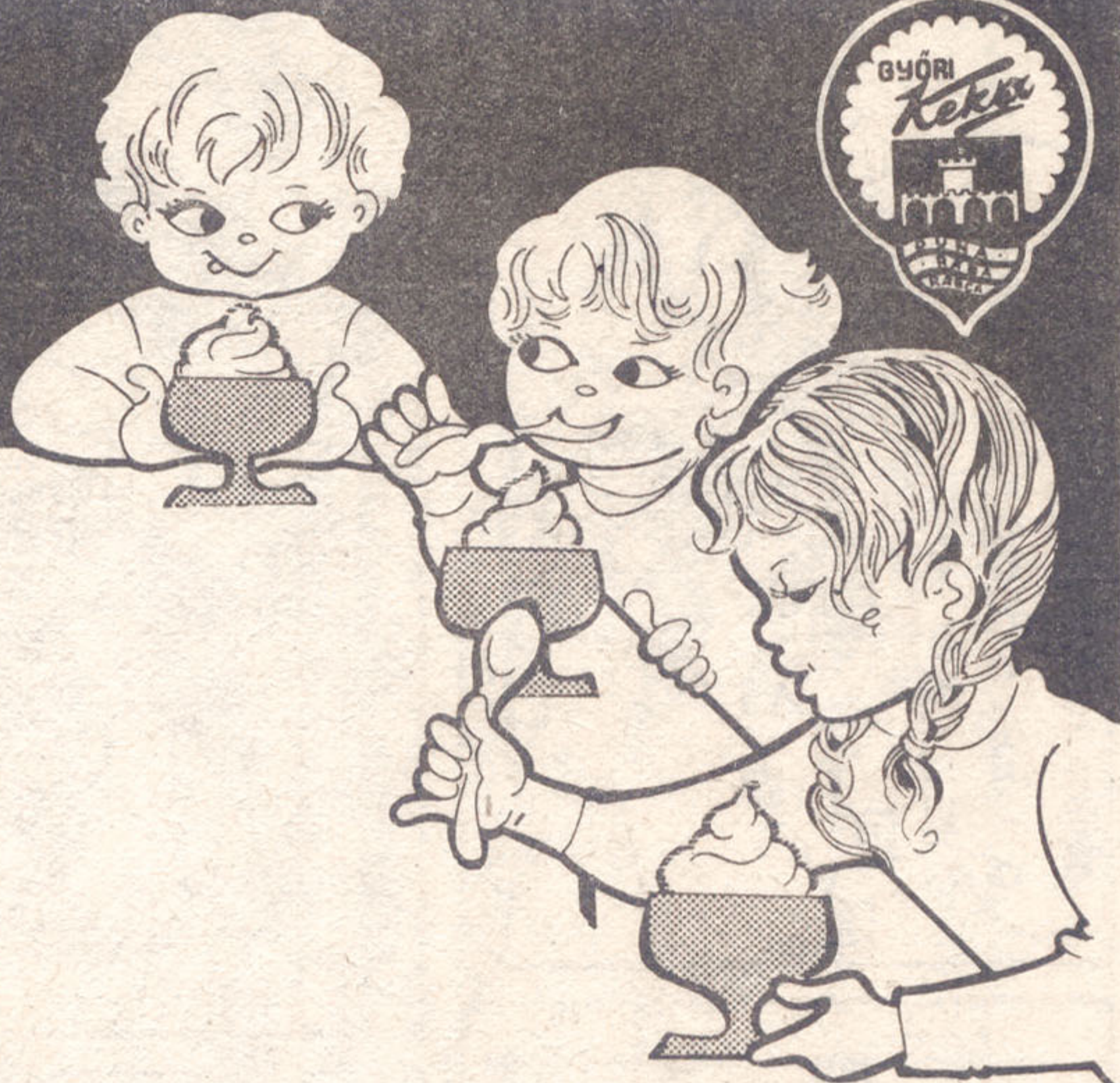








vege



**Minden nap
más ízű**

PUDINGOT

kérünk az uzsonnához !

Van egy perced?



BOLCS VÁLASZ

Bemegy az óráshoz egy jókedvű fiatalember, akinek leesett az órája, s megállt. Az órás megkérdi:

— Mondja, uram, megállt az óra máskor is, ha leejtette?

— Természetesen. Csak nem gondolja, hogy elszaladt?

Kálmán Éva, Nagyrada



ÉRTHETŐ

— Jól jár az órájuk? — kérdi a vendég a házigazdától.

— Igen, csak érteni kell hozzá. Amikor nyolcat mutat és tizet üt, akkor fél kilenc van...

Ficze Gyöngyi, Csömör



PONTOS IDŐ

Egy ember az utcán megszólít egy járókelőt:

— Uram, legyen szíves megmondani, mennyi a pontos idő?

— Fél öt. De az én órám öt percet siet.

— Köszönöm, akkor majd megkérdezem mástól!

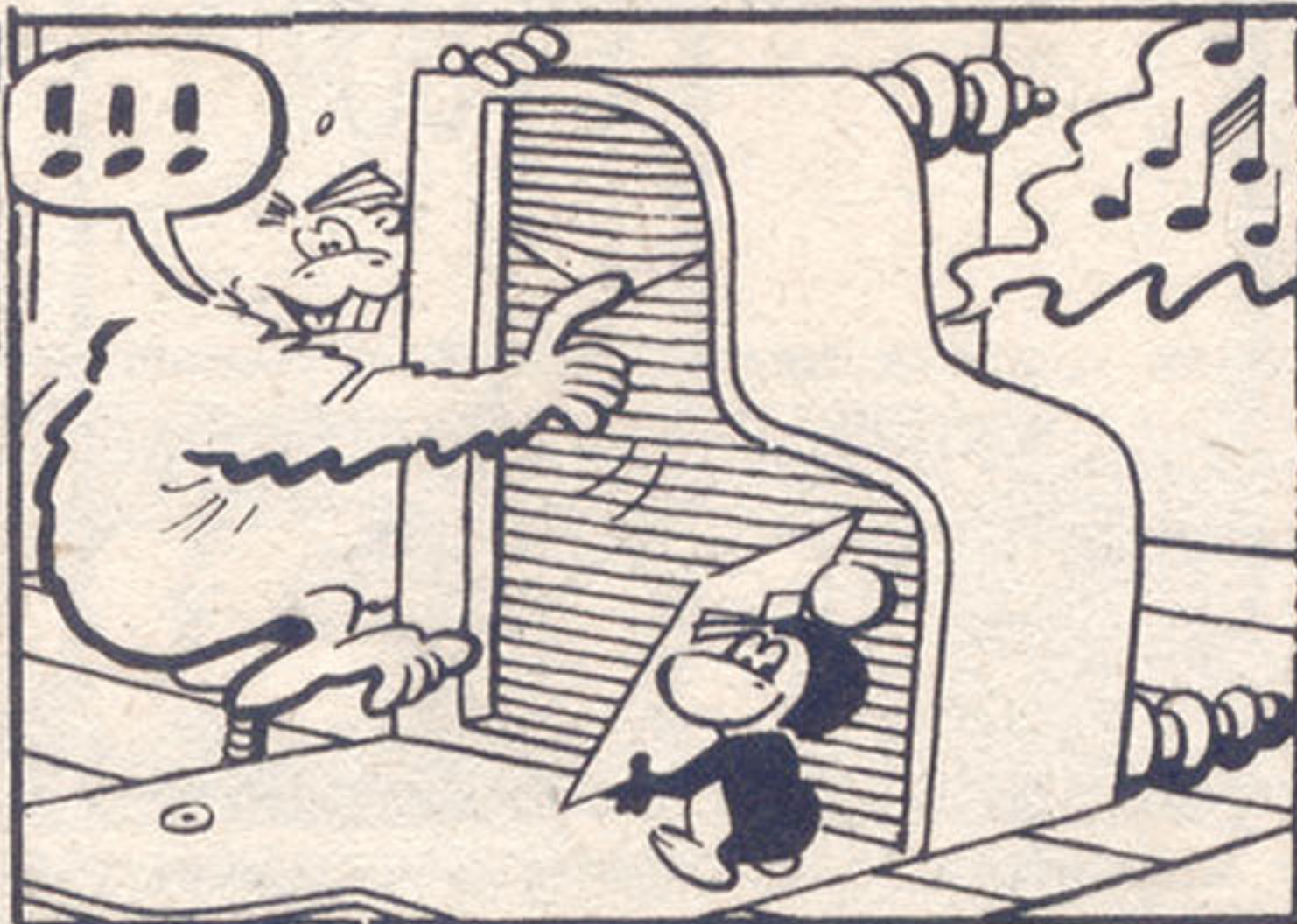
Ottó és Alvin

Hölgyeim és Uraim!
Következik az est
fénypontja!

Ottolino mester
zongorázik néhány
darabot!

Hé, a zongora
le van zárva!

Rajta, Ottó,
a közönség már
türelmetlen!



Speciális módszerek

— Hát hogy lesz, mint lesz? kérdezem rátermetten Füst-szűrő János csapatvezetőt az ideai tervekről.

— Valamennyi jelentősebb akcióban részt veszünk — mondja. — Természetesen a helyi adottságoknak megfelelő formában.

— Természetesen...

— „Védetté nyilvánítjuk” például a régi sportpályát, amelyet immár vállmagasságban borít az örökké újjászülető természet.

— Majd eljövünk a pálya-avatóra.

— Miféle pályaavatóra? Hiszen most mondom, hogy védetté nyilvánítjuk. Rezervátum lesz. Igazi katángkóró, valódi bodza és hamisítatlan papsajt burjánzik majd a pályán, ahogyan a természet csak burjánozni engedi őket. Később talán mókusokat is telepítünk ide. Vagy tigrist. De hát ezek még csak tervek...

— Hogyne, hogyne. És a téli úttörő-olimpia is közeledik.

— Úgy bizony. És mi hallat-

ni fogjuk a szavunkat valamennyi sportágban.

— Ezek szerint már folyik is a sokoldalú felkészülés?

— Felkészülés?!... Ja, vagy úgy! Nos nem erről van szó. Búzdító, lelkesítő táviratokat küldünk valamennyi résztvevőnek. Ebben nem lehetünk kicsinyesek.

— Mire a legbüszkébbek?

— Ó, nehéz kérdés. Egyik eredményünk vakítóbb, mint a másik. De talán a kulturális szemlénkre. Szerepelt a programban zene, irodalom, kórusművek, vidám jelenetek, meg egy előadás a dél-francia trubadúrénekek fejlődéstörténetéről.

— Csak nem...?

— Nem mondanám, ha nem így történt volna. De hát ez volt a rádió aznapi műsorában.

— Önök tehát a rádiót hallgatták a kulturális szemle keretében?

— Na ja. Az úttörő leleményes, mint a kőszikla. És jobb műsort mi sem tudtunk volna összeállítani! ...

a papírhulladék
ipari nyersanyag
új füzetek fontos
alapanyag



Propán Bence, a szupersztár!

A Hermész Triszmegisztosz úti iskola háziversenyeinek legmegrendítőbb egyéniségével beszélgetünk.

— Melyik győzelmedre vagy a legbüszkébb?

— Hát... tulajdonképpen egyik sem ért váratlanul. A cselgáncsversenyen például mindössze négyen vettünk részt. A két pontozó, a vezetőbíró, meg én. Azt látni kellett volna, hogy megörültek nekem, amikor betévedtem a terembe. Már tuszkoltak is fel a dobogóra.

— Hm. Nem lehetett túlságosan megerőltető verseny.

— Nem hajtottam ki magam, ez már szentigaz. Így aztán rögtön elindultam az asztalitenisz-bajnokságon is.

— És ott is te győztél!

— Ez természetes. Egyetlen ellenfelem a Komplet Arabella lett volna, de inkább alakítottunk egy vegyespárost, és ellenfél hiányában meg is nyertük a tornát. Elvégre taktika is van a világon, na nem igaz?

— Persze, persze... na és a birkózásban?

— Ott népes mezőny jött össze, már úgy volt, hogy visszalépek. Végülis két aranyérem untig elég. Aztán hirtelen fogyni kezdtek az ellenfelek. Rizikó Márton minden elképzelhető súlyhatáron átesett. Lúg Vincét az édesapja cipelte el tánc- és illemtan órára. Átmeneti Elemér csak annyit hallott, hogy itt valami bunyó készül, ezért szerelés helyett a két haverját hozta... Így végül hibapont nélkül lettem első.

— És hogyan tovább?

— Belefáradtam a sikerekbe. Szeretném edzőként hasznosítani a sok-sok gigászi küzdelemben szerzett tapasztalataimat...

Álomsuli

A verőfényes Hengerpalást általános iskolája kívülről éppen olyan, mint egy általános iskola. Ez már önmagában is felkeltette a gyánakvásunkat. És nem csalódtunk! Az egyik ajtó mögül váratlanul lágy dallam csendült.

— Tetszik hallani? — hallatszott mellettünk egy udvarias hang. — A 7/c. az osztályfőnökét várja. Ez a kedvenc dala a drága Meridián tanár úrnak.

Még csak nem is válaszolhattunk, máris megérkezett a drága Meridián tanár úr, kis csomaggal a kezében.

— Csokoládé! — magyarázta kérdő pillantásunkra. — Az én hibátlan tanítványaimnak. Minden óra előtt hozok valamit ezeknek a csillagszeműeknek. Fizetésnapokon még a feleségem is segít idecipelni a csomagokat.

És kopogott, mielőtt belépett az osztályba...! Azt hittük, ezek után már nem érhet bennünket meglepetés,

de tévedtünk. Komor tekintetű nyolcadikos lépett be a kapun. A vállán batyú, a kezében vándorbot.

— Búcsúzni jöttem! — közölte fahangon. — Szeretném még egyszer megnézni az iskolát, a boldogságnak ezt a palotáját, ahol életem legszebb napjait töltöttem, és amelyre végül is szégyent hoztam.

Csak álltunk megrendülten.

— Igen! — mondta határozottan a komor tekintetű. — Tegnap négyötödöt kaptam fizikából. Az ilyen alakoknak semmi keresnivalójuk e falak között.

Már indult volna, de ebben a pillanatban az igazgató jelent meg, népesebb pedagógus-küldöttség élén.

— Kedves Jónás János! — szólt ünnepélyesen a megtört batyushoz. — Azért vagyunk itt, hogy maradásra bírjuk. Négyötöd ide, négyötöd oda, valamennyien összetépjük tanári diplománkat, ha meg-

fosztod közösségünket napsu-
garas egyéniségedtől!

Rövid, megható dulakodás
kezdődött a kapuban, végül
Jónás János maradt. Az
igazgató pedig az egység
ilyetén történt megóvásának
emlékére tanítási szünetet
rendelt el...



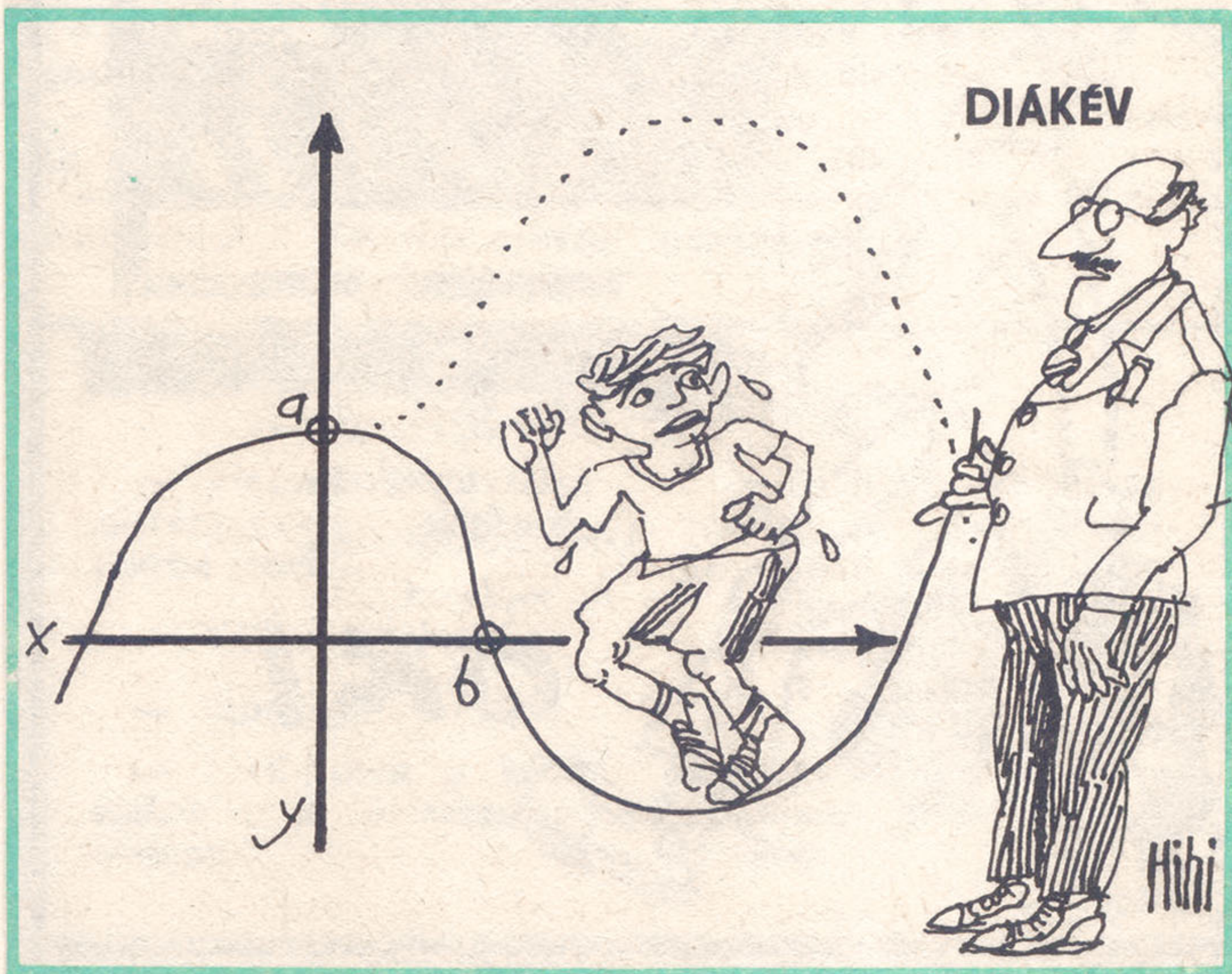
... A vonat zökkenve meg-
állt, mire felébredtem. Aha,
szóval megérkeztem Henger-
palástra. Az iskola előtt
azonban enyhe zsibbadás fo-

gott el, úgy tűnt folytatódik
az álmom. A kapuban ugyanis
egy fiú éppen maga elé tes-
sékelt egy társát.

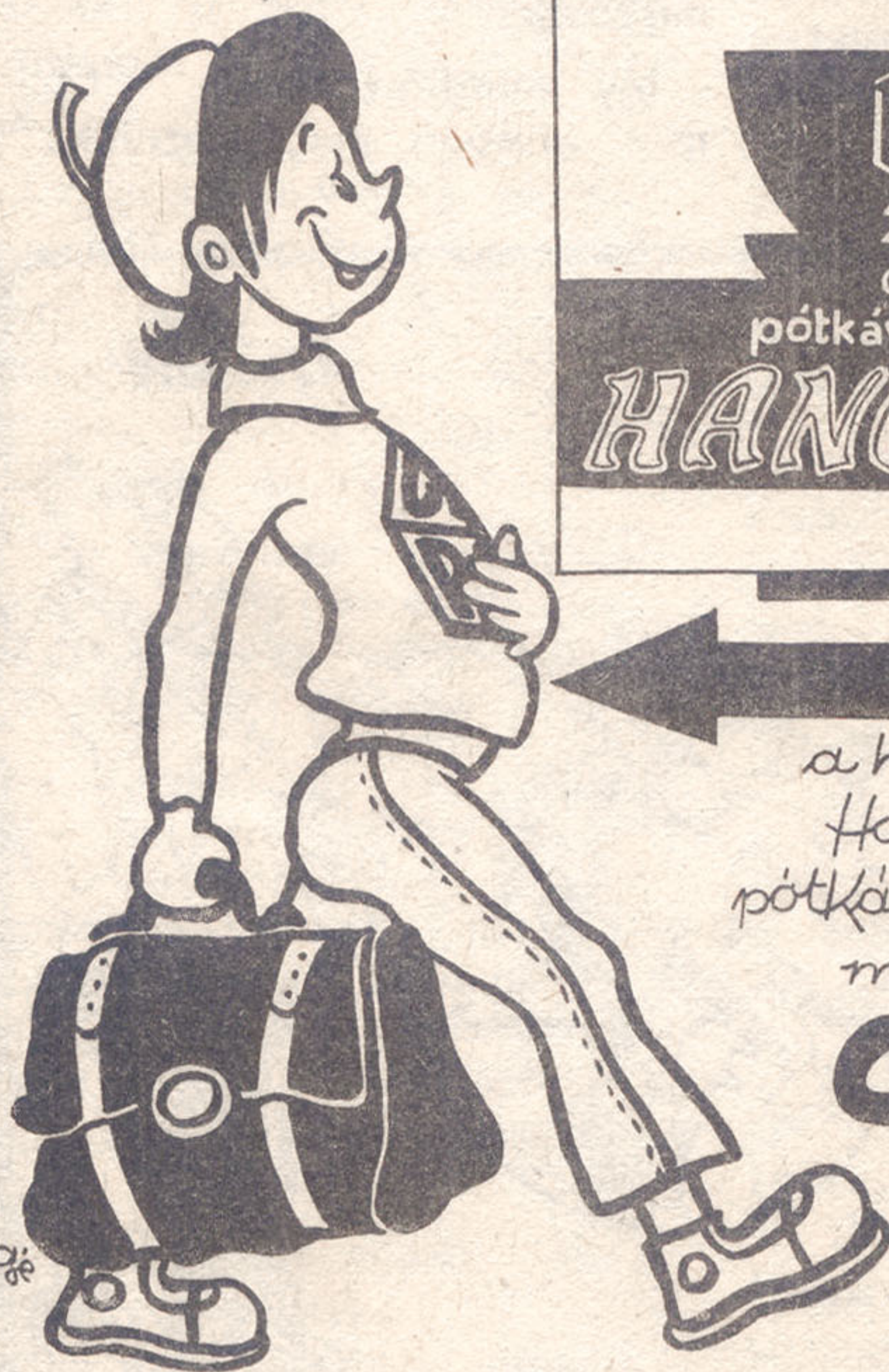
— Parancsolj kérlek, te
messzebből jössz. Igazán át-
fázhattál.

A fiú meghatódva belé-
pett. Nyomban utána sátáni
kacaj és rémült ordítás hal-
latszott, mert a belépő fejé-
re egy fondorlatos módon
odakészített táská hullott a
magasból.

Igy mindjárt más. Most
már valóban megérkeztünk...



A lecke
a fejemben



a hasamban
Hangulat
pótkávékeverék —
minden
O.K.!

Hannibál Nusika útkeresése

— Földhöz vágtam a félméteres, II. Termosz császár arcképével ékesített vázát, amely ezernyi színes cserépre esett szét, és vártam az elismerést — meséli Hannibál Nusika. — Azonban megnemértéssel találkoztam.

— Megörültél? — érdeklődött anyu torka szakadtából. — Ez a váza Dorka néni hagyatéka volt!

— Sebaj! — siklottam át a problémán. — Viszont lágy gipszbe ágyazva elsőrangú mozaik készíthető belőle. Láttam a tv-ben.

— De hát éppen ezt kellett összezúzni?

— Először én is sajnáltam, és ezért először a gyümölcsöstálat vontam be alkotó tevékenységem körébe.

— Azazhogy összetörted.

— Na igen, de valahogy nem tetszettek a cserepei. A kínai teáskészlet viszont egymagában kevésnek bizonyult.

— Megörülök! — állapította meg anyu. — Legalább áruld el, mit fogsz létrehozni ilyen tetemes anyagi kár árán?

— Arra gondoltam, hogy kirakok mozaikból egy félméteres kristályvázát II. Termosz császár arcképével...

HÁT NEM EGYSZERŰ?

— Hogyan lehet egy elefántot a hűtőszekrénybe tenni?

— Két mozdulattal.

— Éspedig?

— 1. Kinyitod a hűtőszekrényt. 2. Beteszed az elefántot.

— És hogyan lehet egy zsiráfot a hűtőszekrénybe tenni?

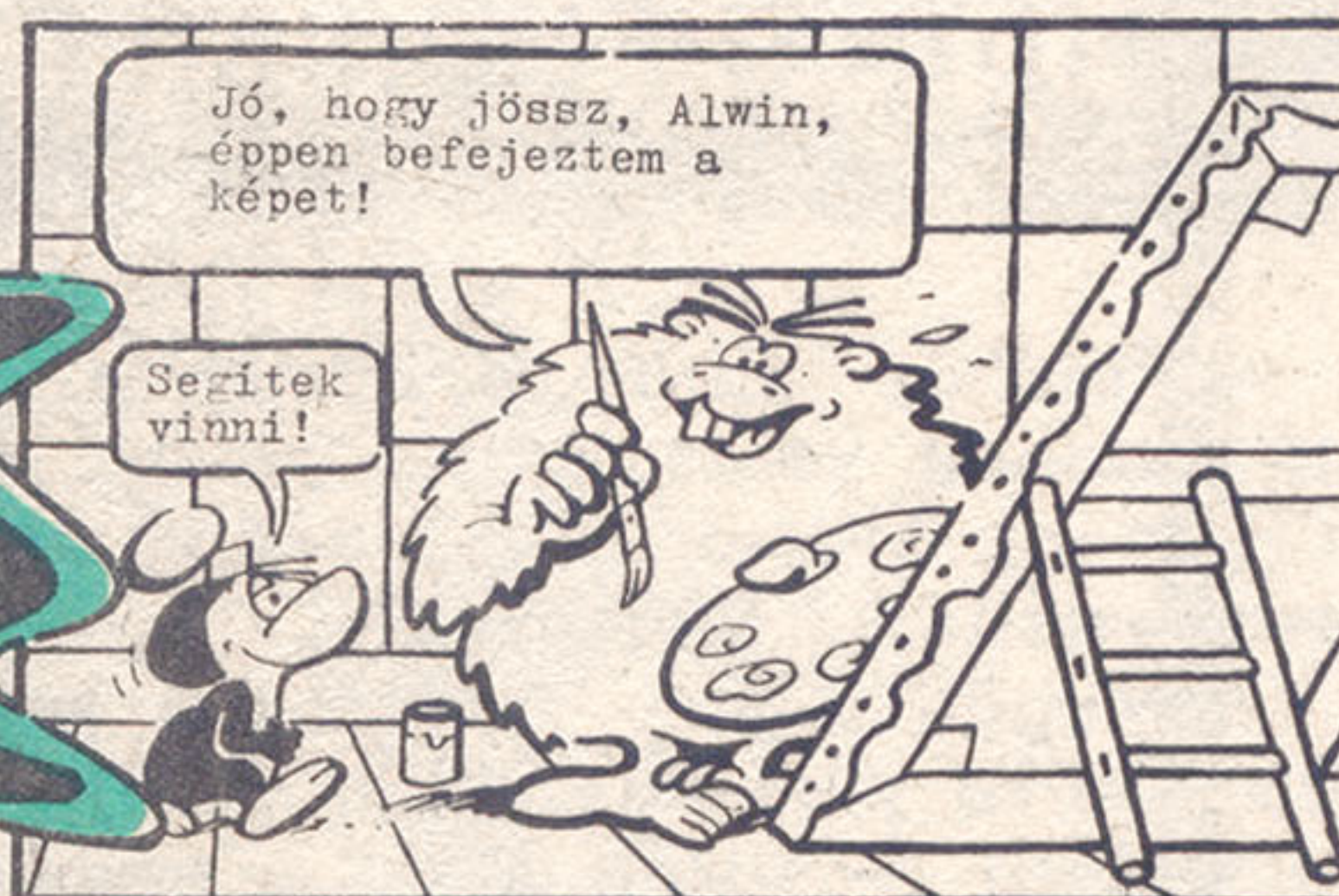
— Nem tudom!

— Három mozdulattal.

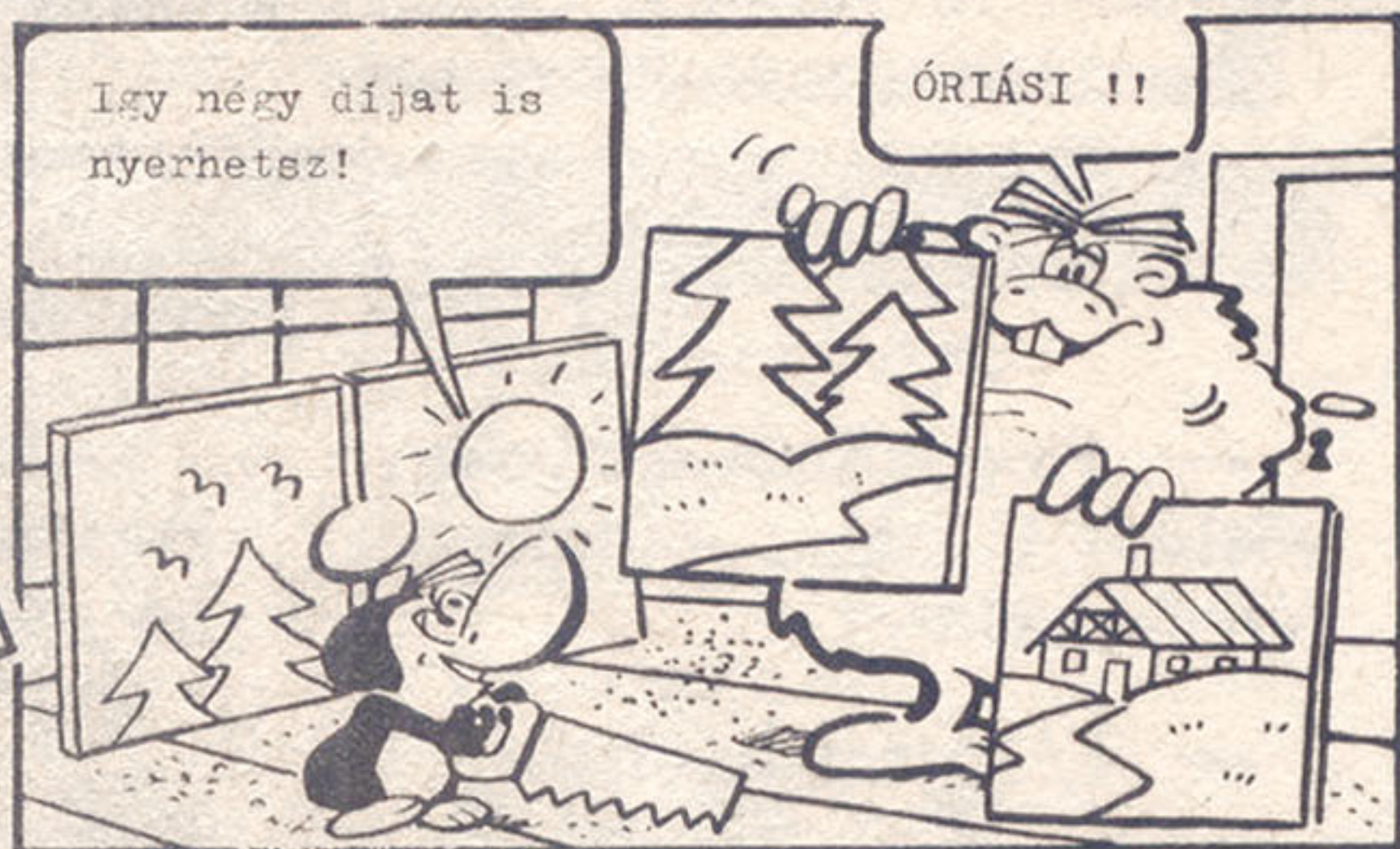
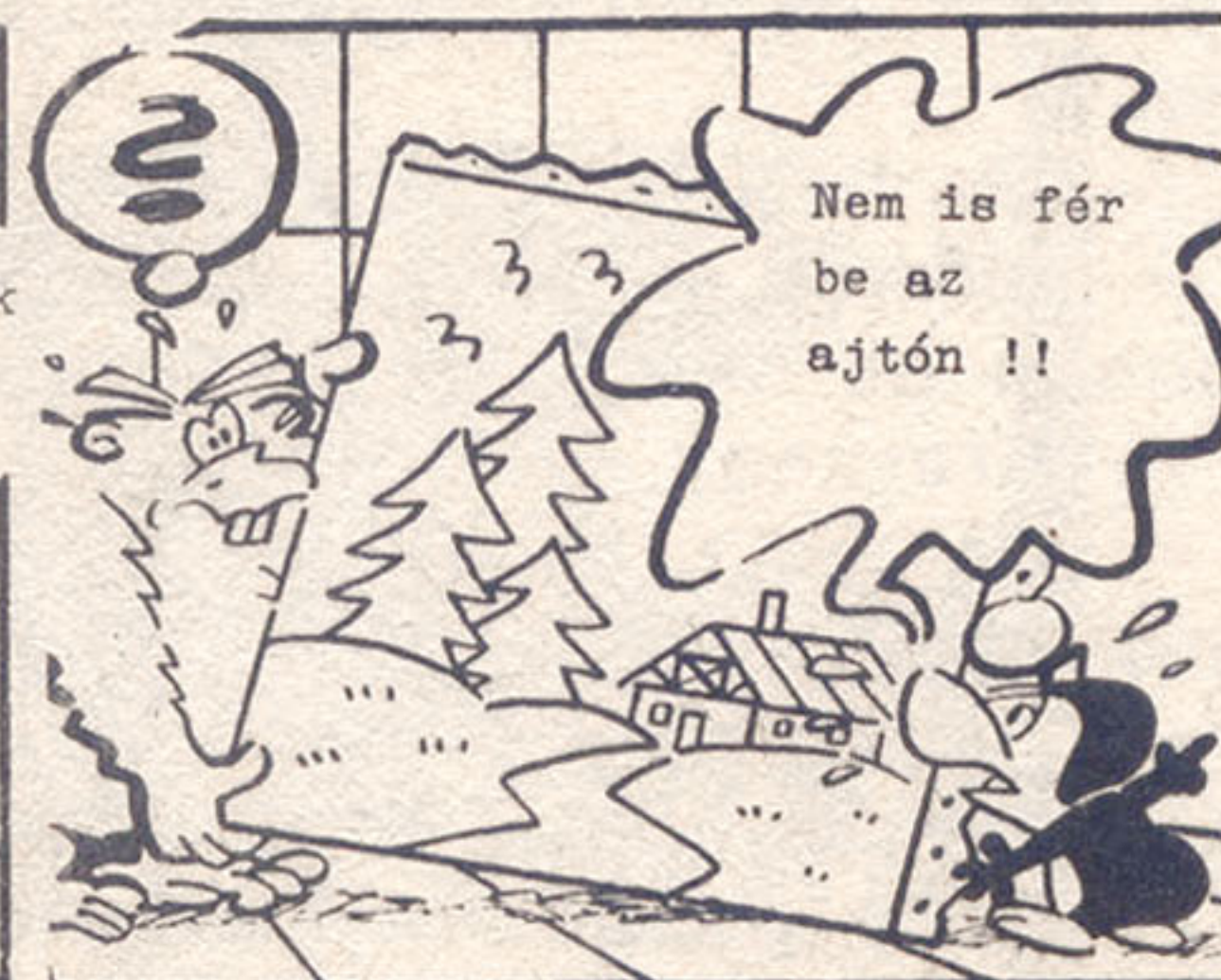
— ?

— 1. Kinyitod a hűtőszekrényt. 2. Kiveszed az elefántot. 3. Beteszed a zsiráfot.

Ottó és Alvin



Remélem, díjat nyerek vele!



Rahedli nēni, a nōtafa

A festői Homloklebeny apró kis pont a térképen, ám a valóságban ennél jóval nagyobb. Már ez is jelzi, hogy különös vidéken járunk, ahol ilyenkor ősszel, szüret táján bőven buzog a népdal. És persze a talajvíz is, de erre most ügyet sem vetünk. Ellenben népdalt fogunk gyűjteni a helybeli Pörölycápa őrssel!

Első utunk a hetvenéves Rahedli nénihez vezet. Csupa vízszintes ránc lesz az arca, amikor betoppanunk.

— Magnetofon! A legjobbkor. Tessék, fáradjatok beljebb!

A belső szobában mintegy ötven komoly tekintetű homloklebenyi lakos ült ünneplőben. Jóságos ég... hiszen ez egy esküvő!

— Úgy, úgy! — dorombolt Rahedli néni. — Az én kisunokám menyegzőjét tartjuk. Na... kapcsoljátok már be!

Dunnyuska Lalinál szerencsére volt egy tekercs a „Lélekharang” együttestől. Két perc múlva nyoma sem volt az unalomnak, csurglizott az egész násznép.

Később mellénk somfordált a hetvenéves Rahedli néni is. Vigasztalhatatlan volt.

— Látjátok, most nem érek rá. De ha holnap eljötök a magnóval...

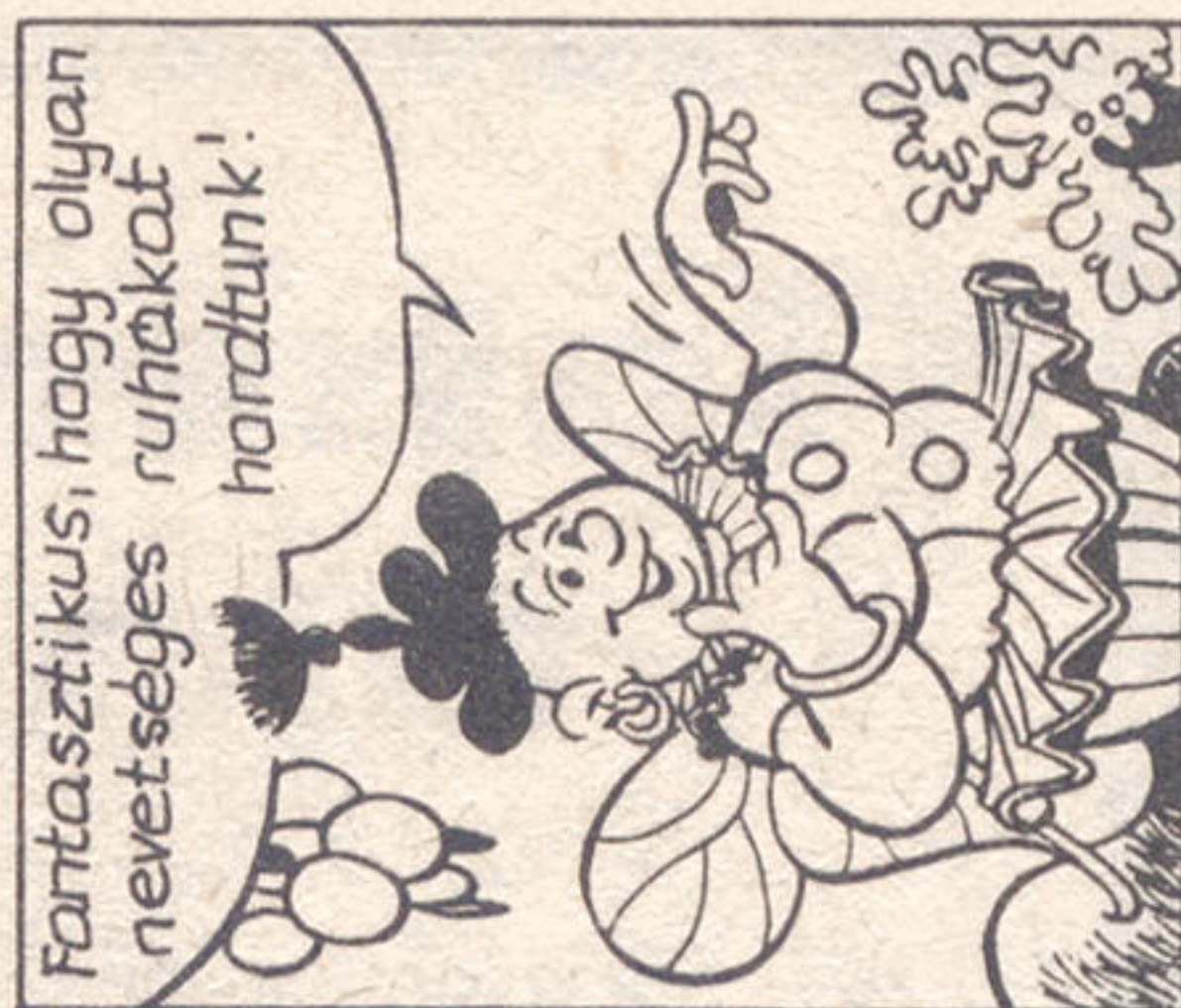
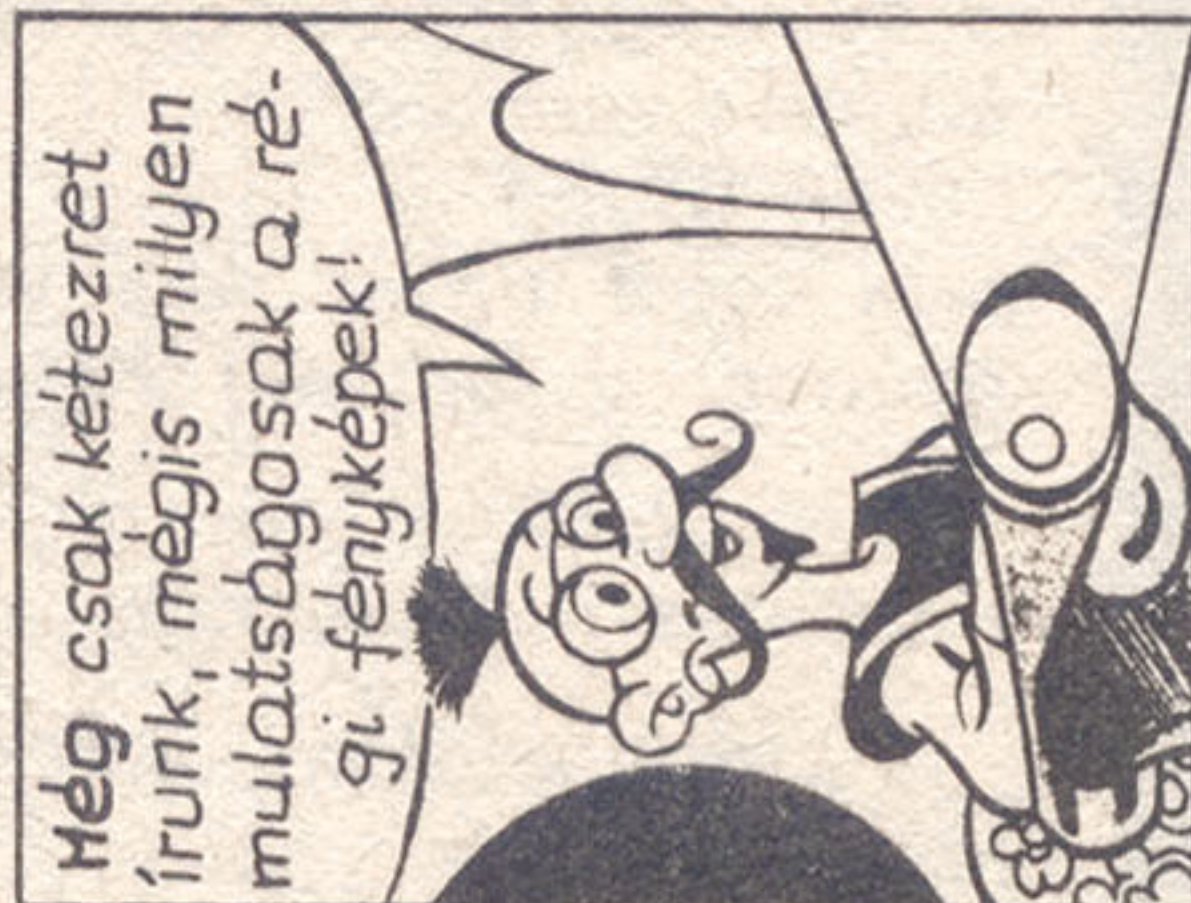
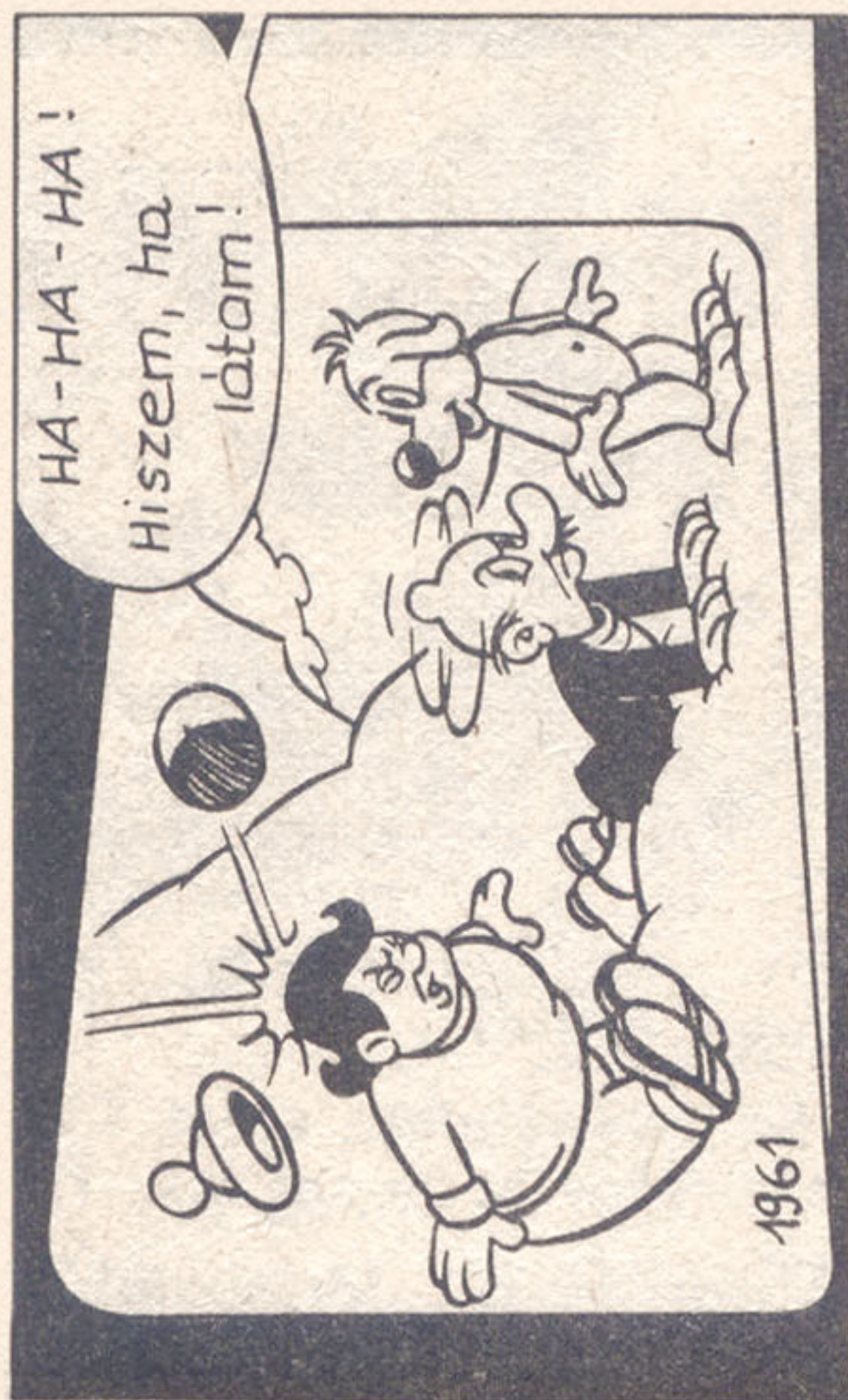
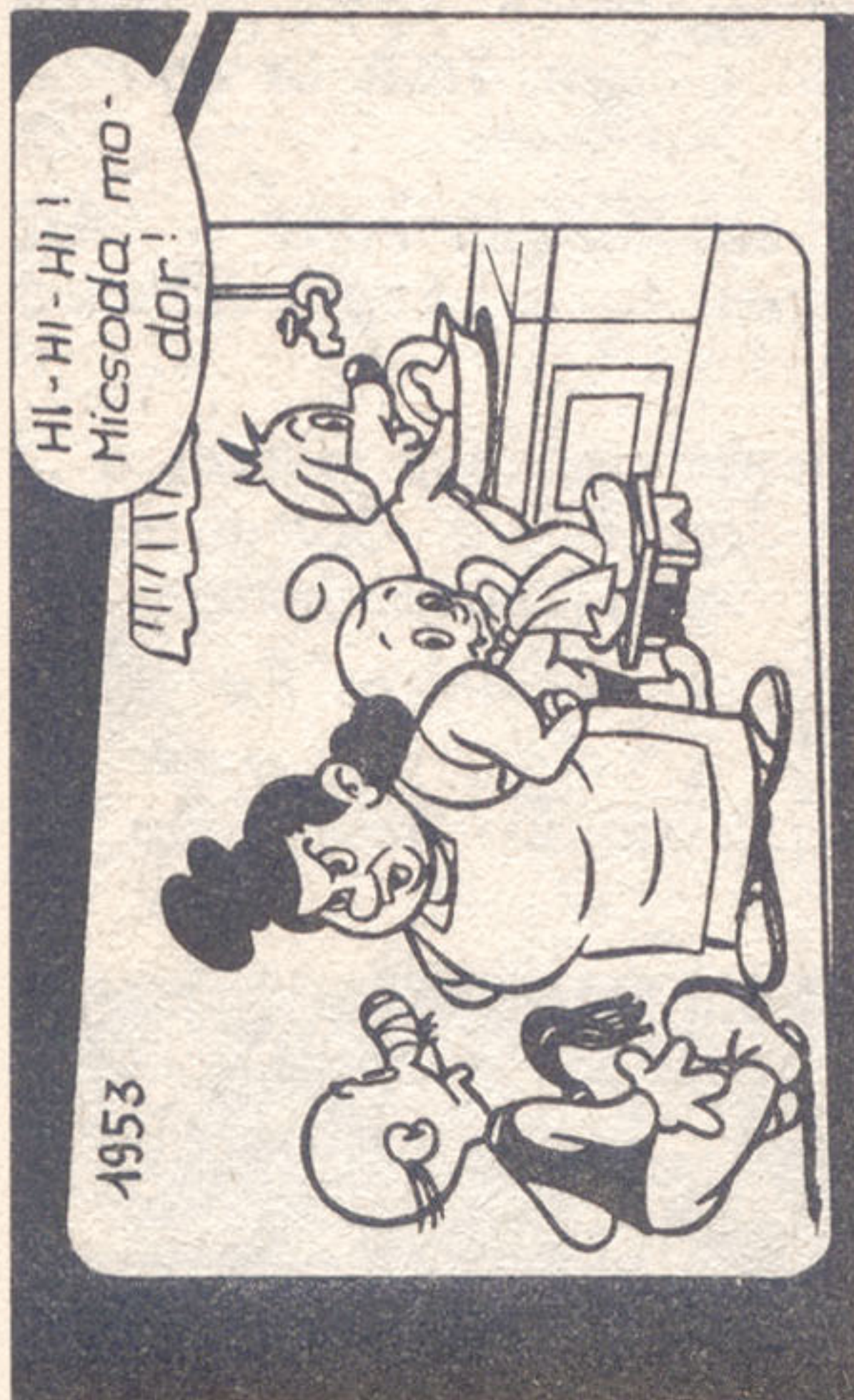
— Akkor ugye, tetszik nekünk énekelni?

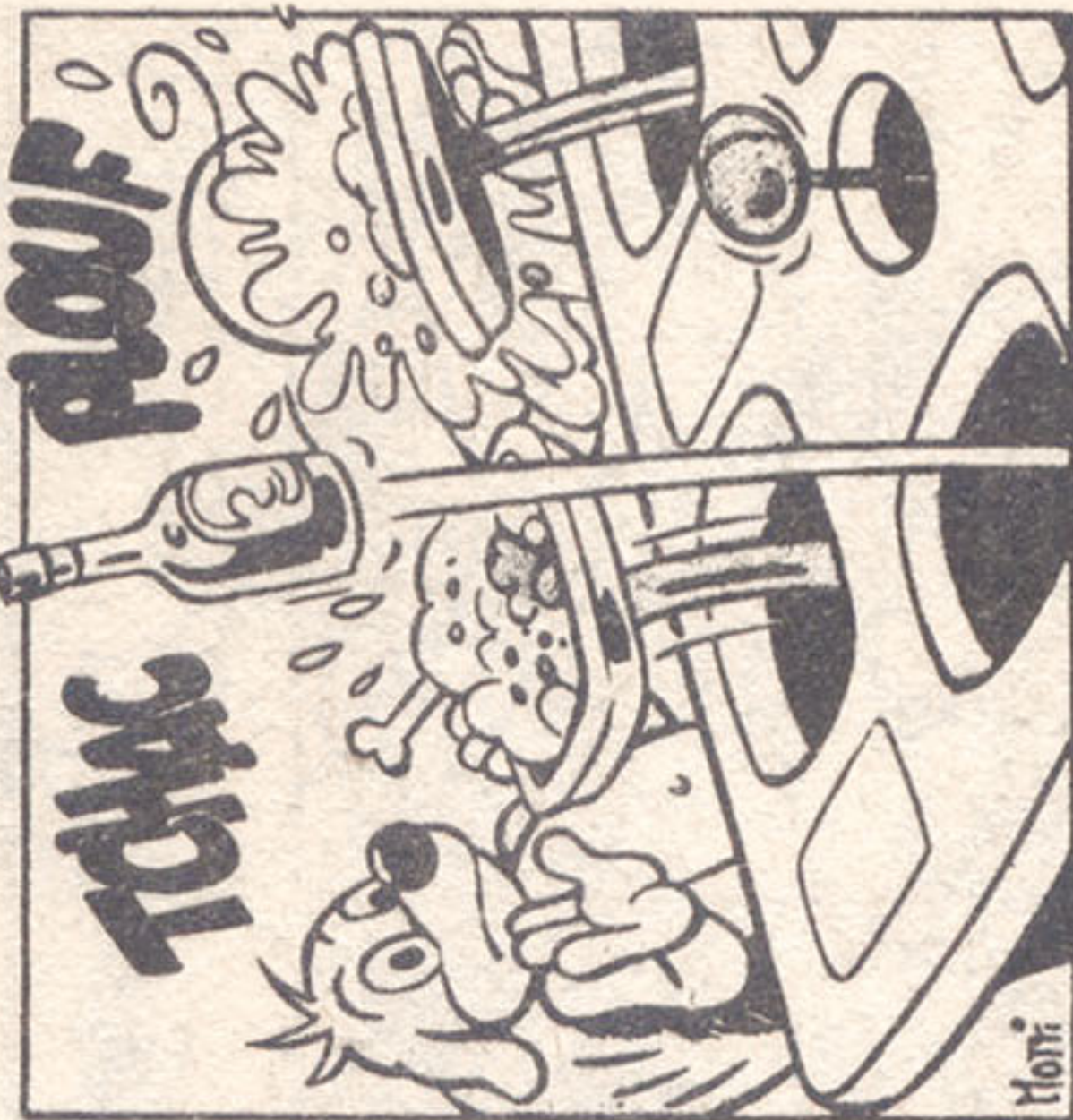
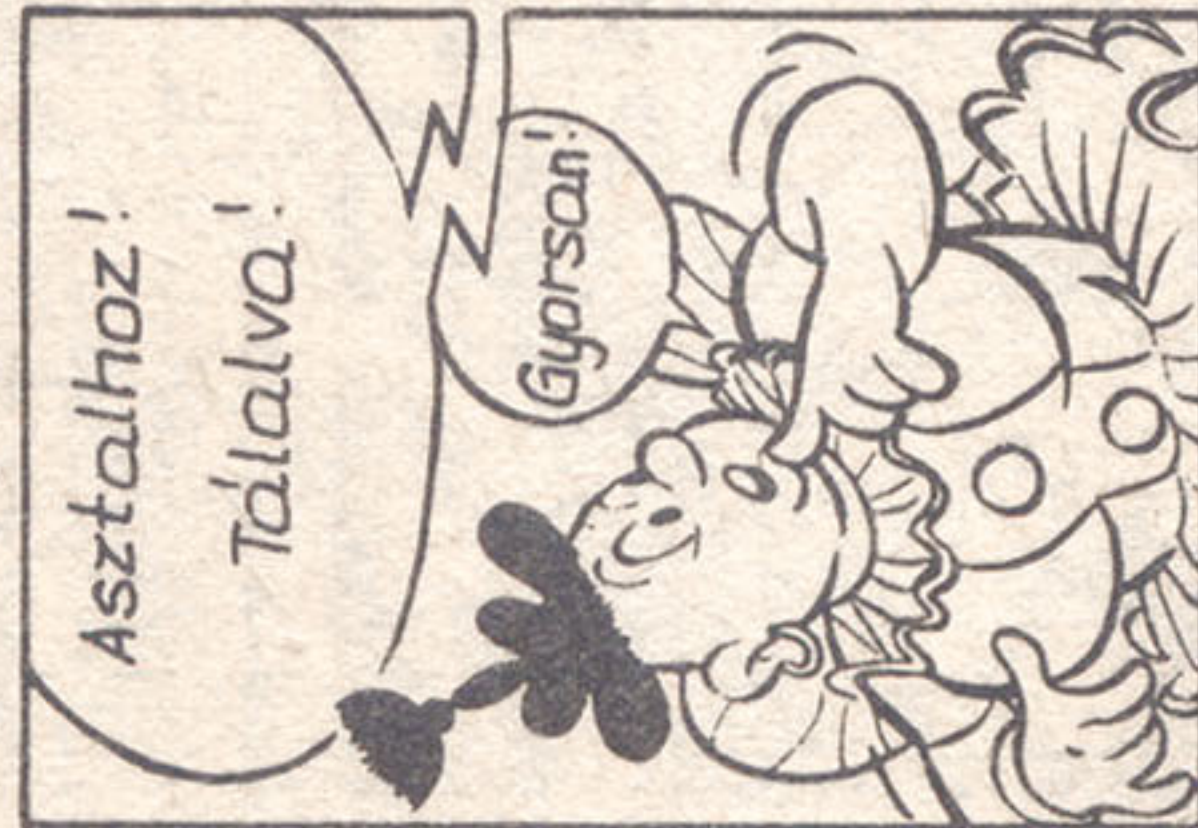
— Énekeljen nektek a Michael Jackson. Viszont szeretném én is felvenni ezeket a számokat!

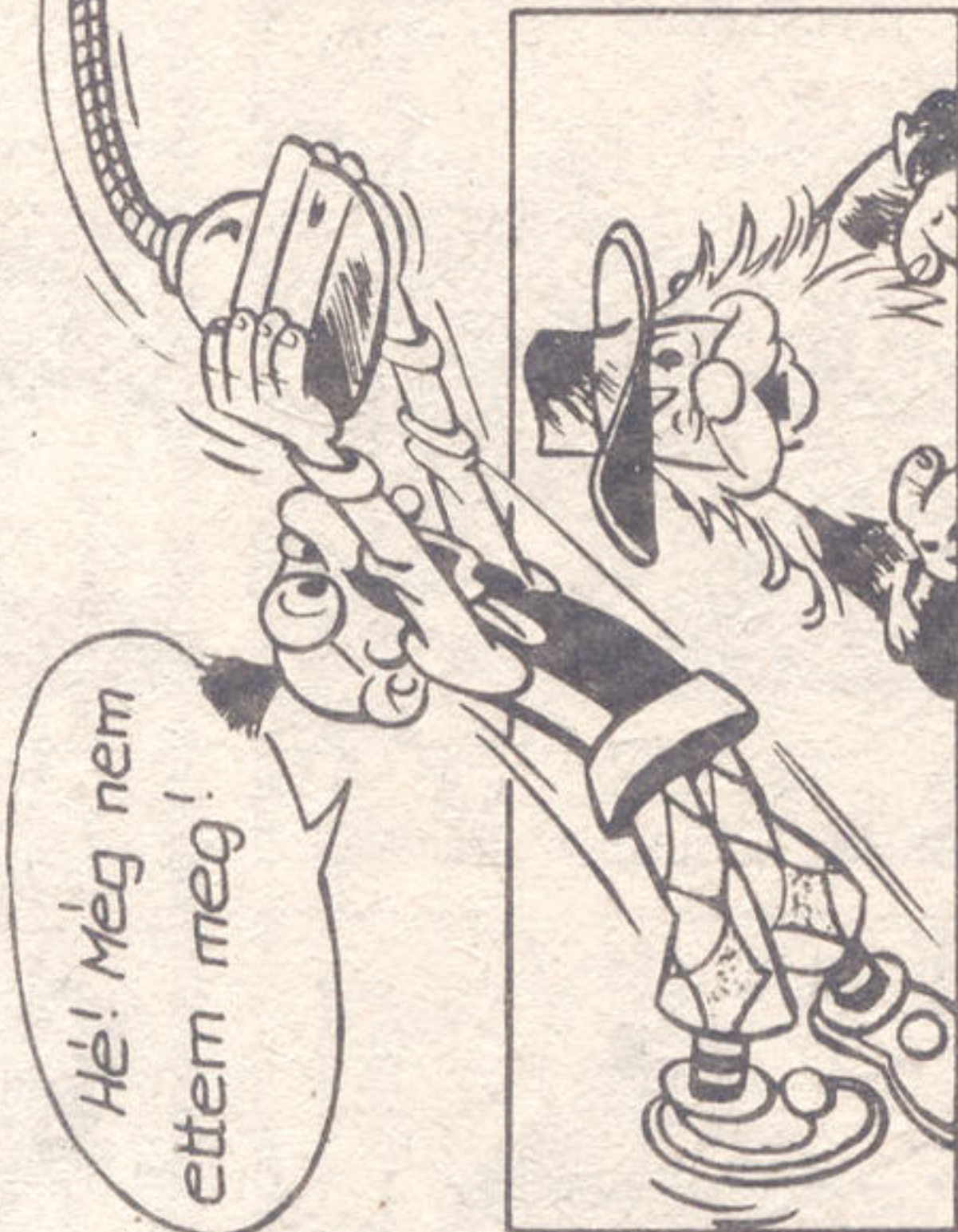
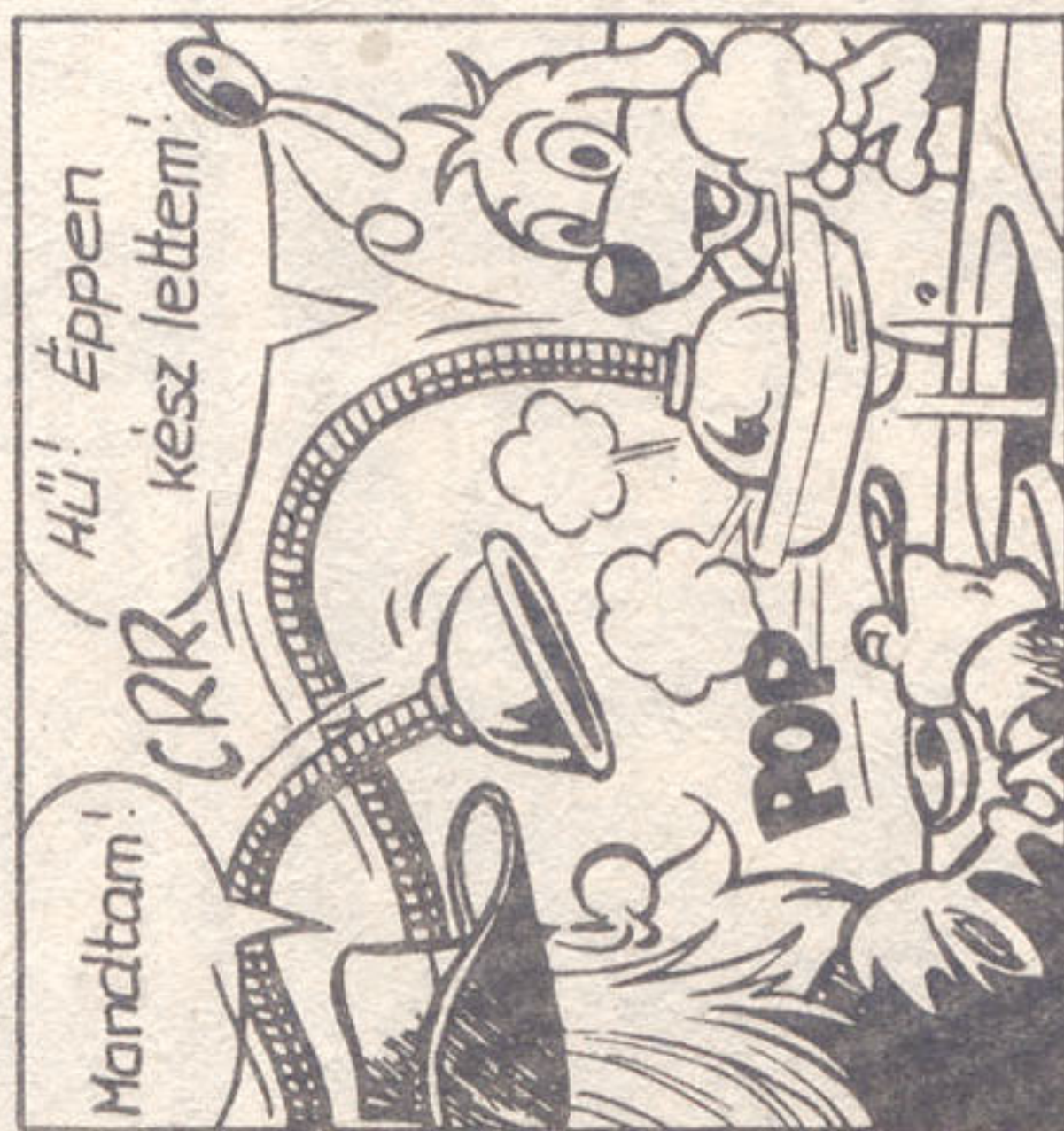
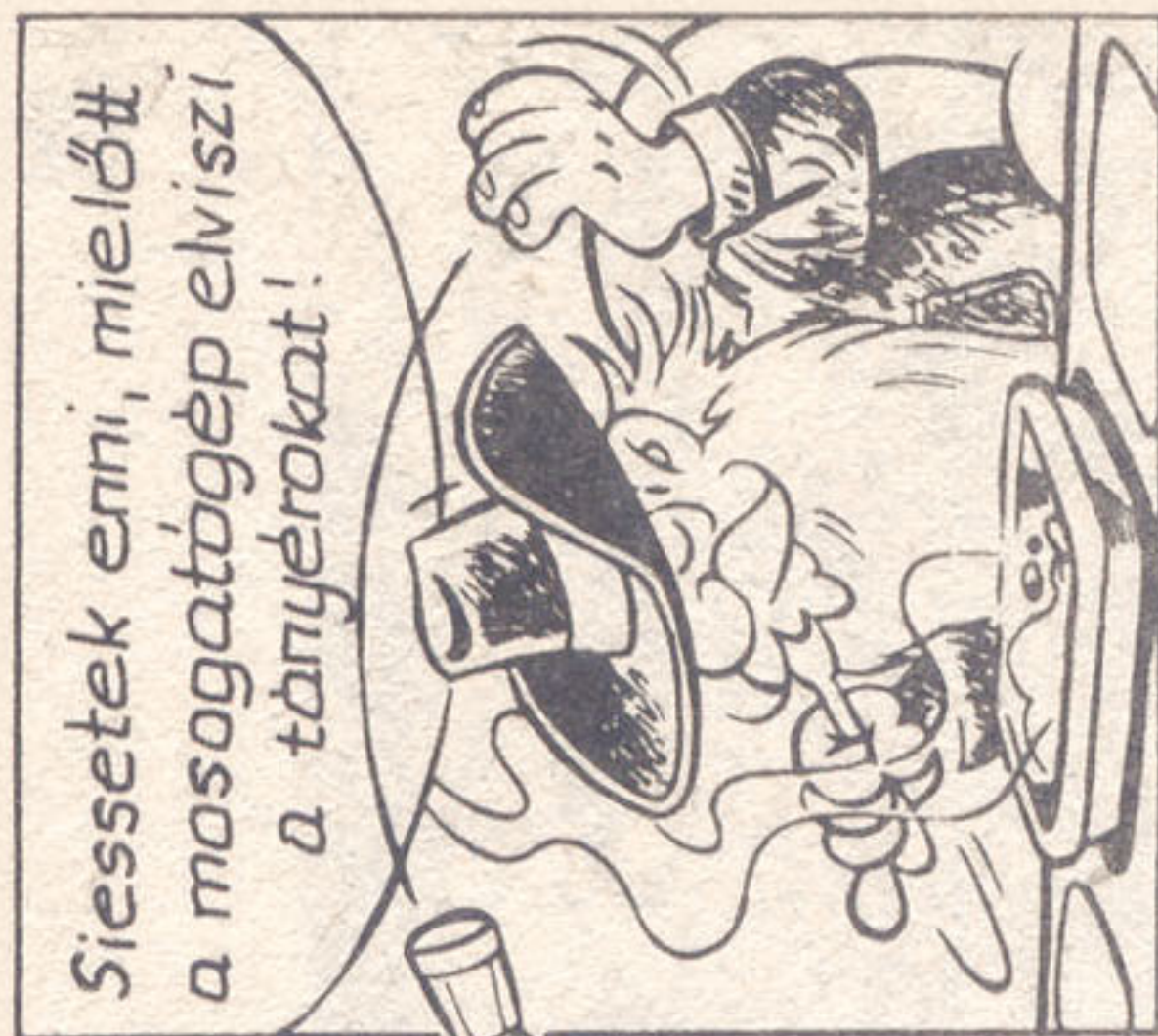
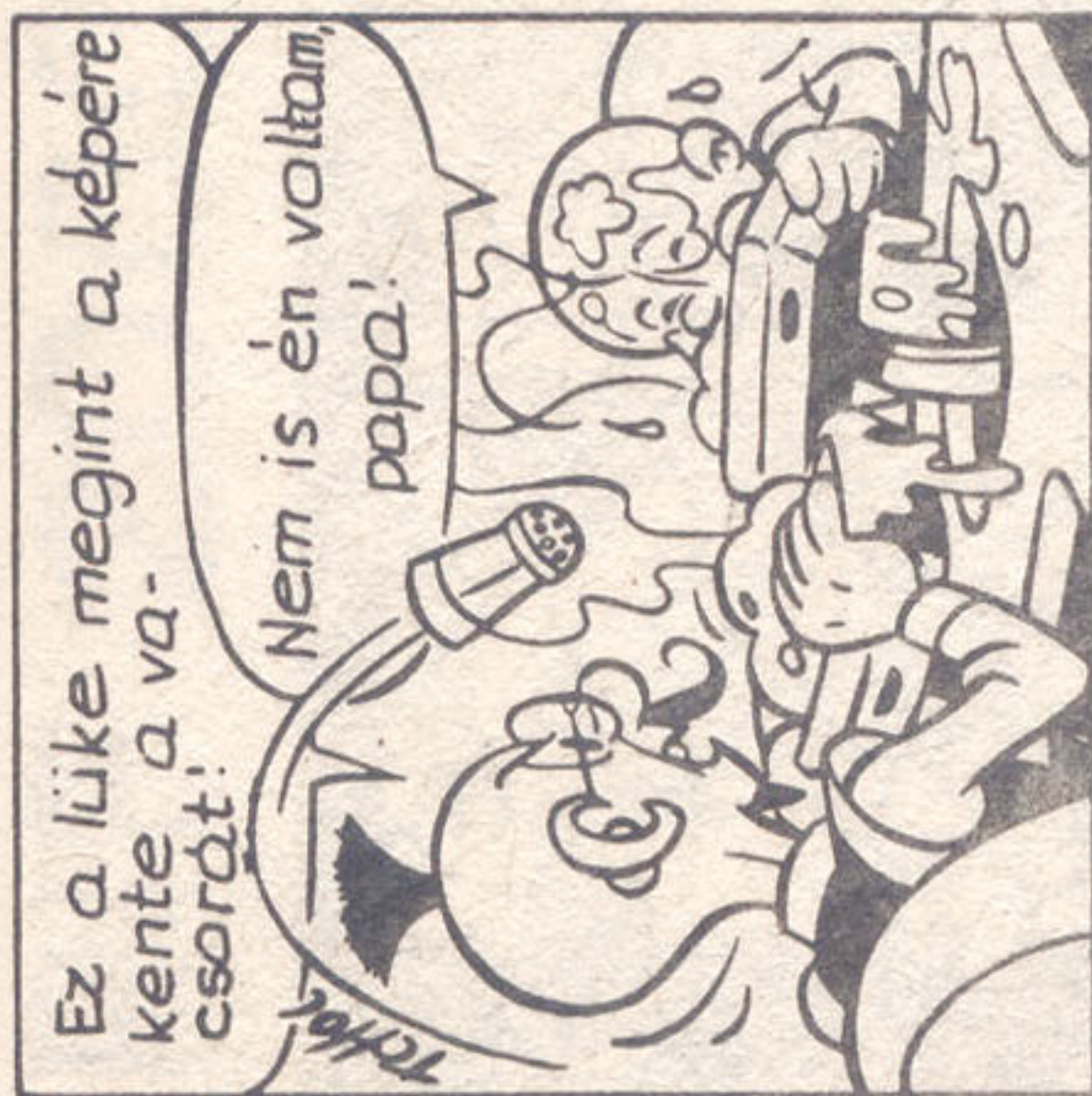
És táncba libbent a vőlegénnyel...

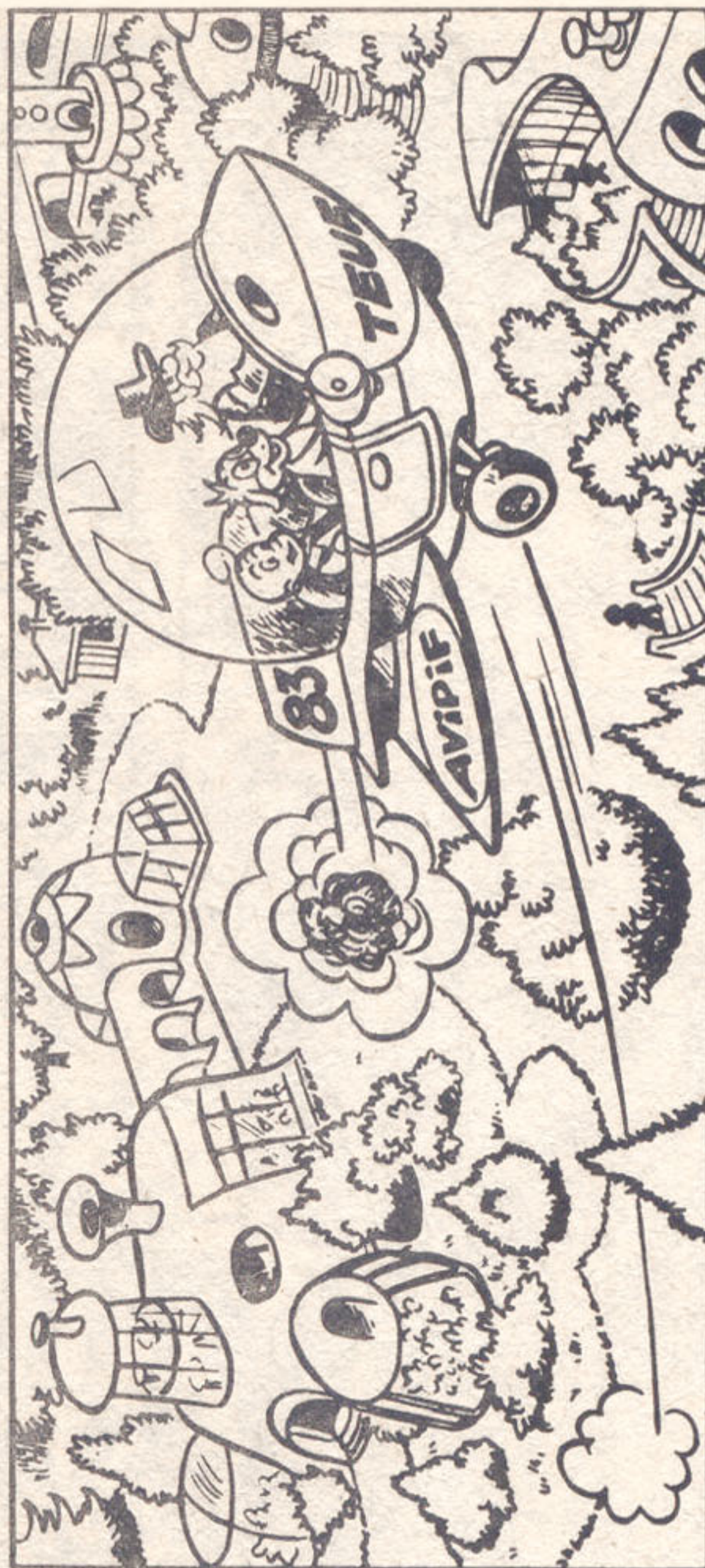
PIF 2000-ben

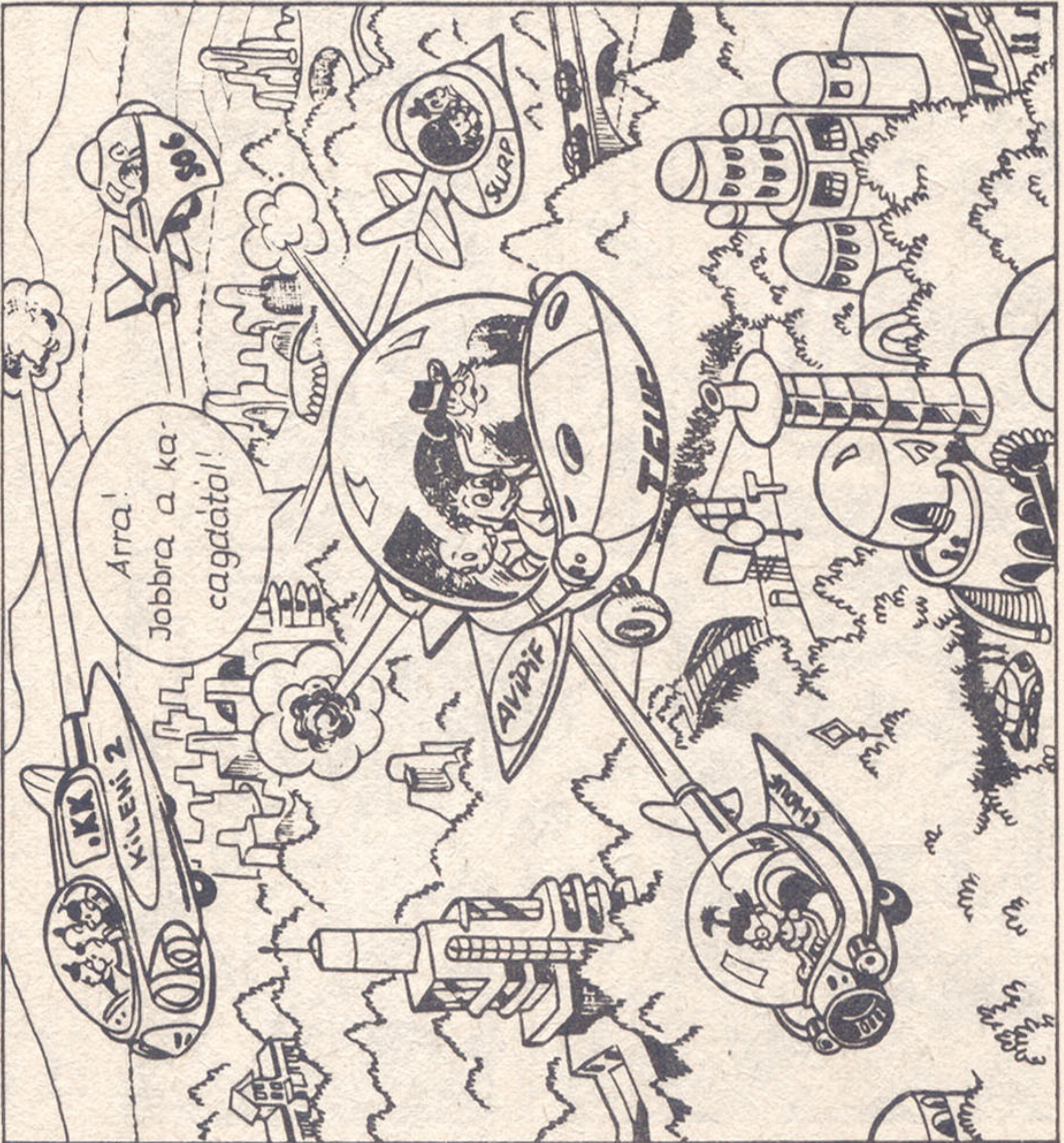
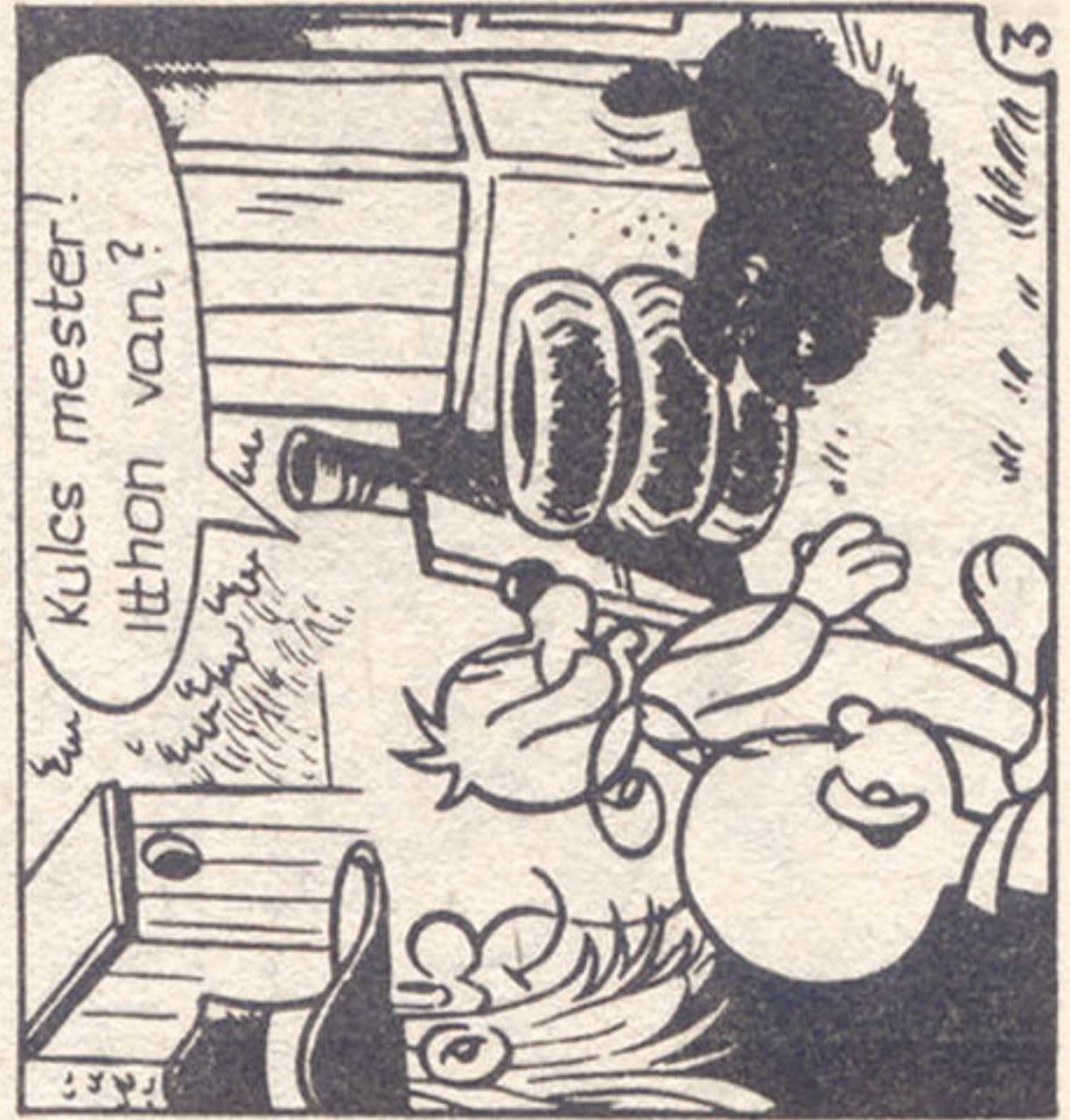
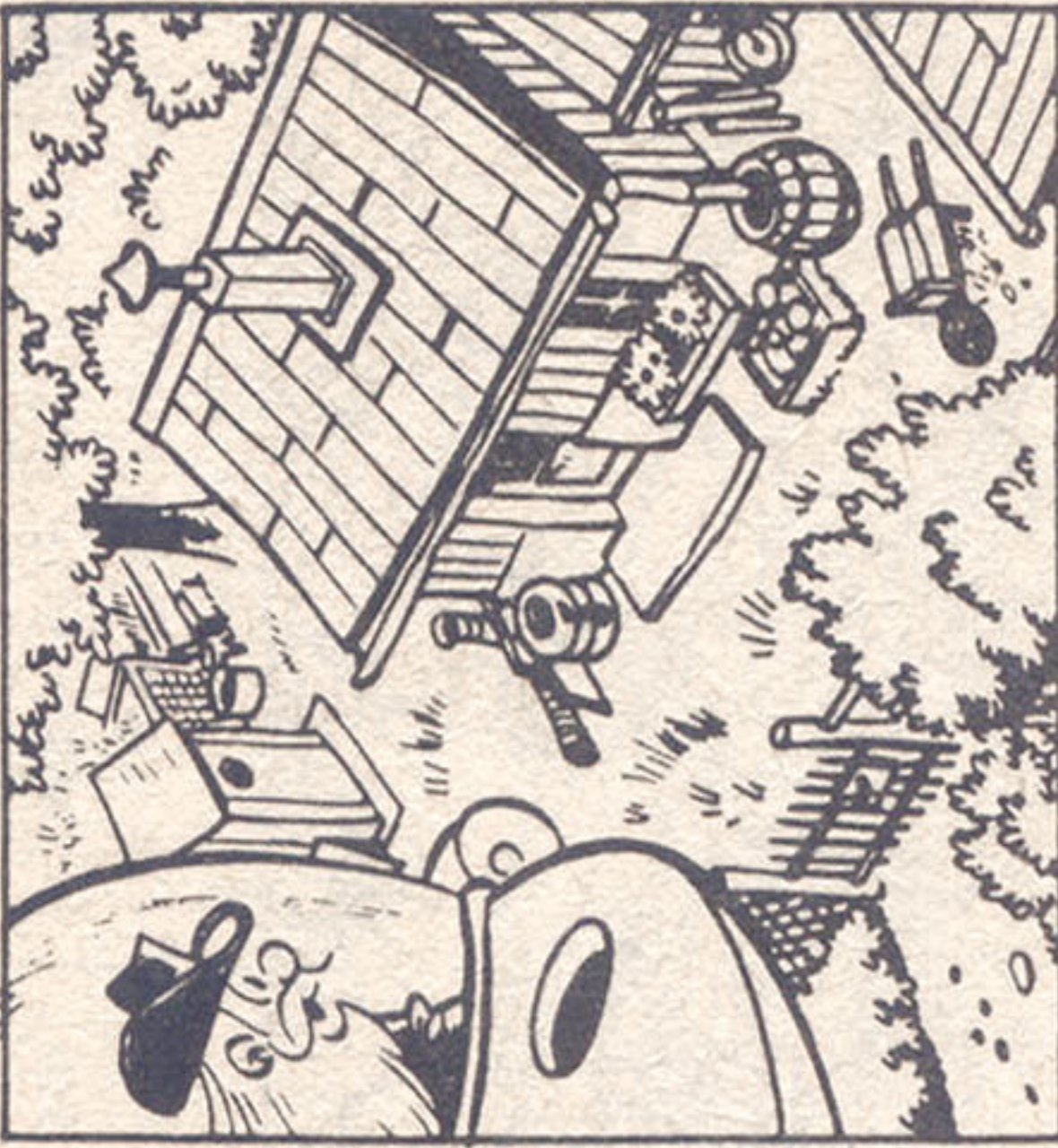
100

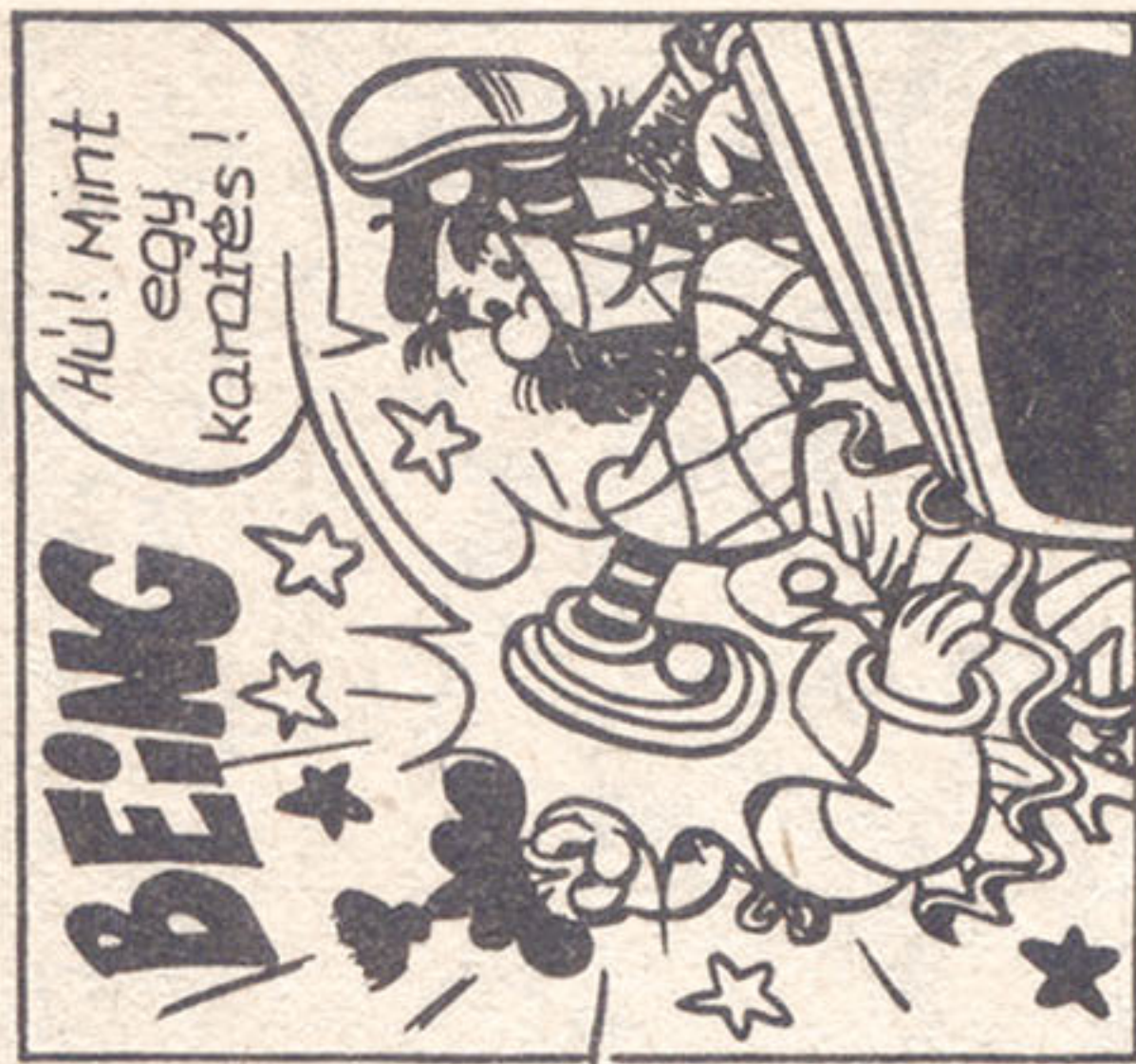
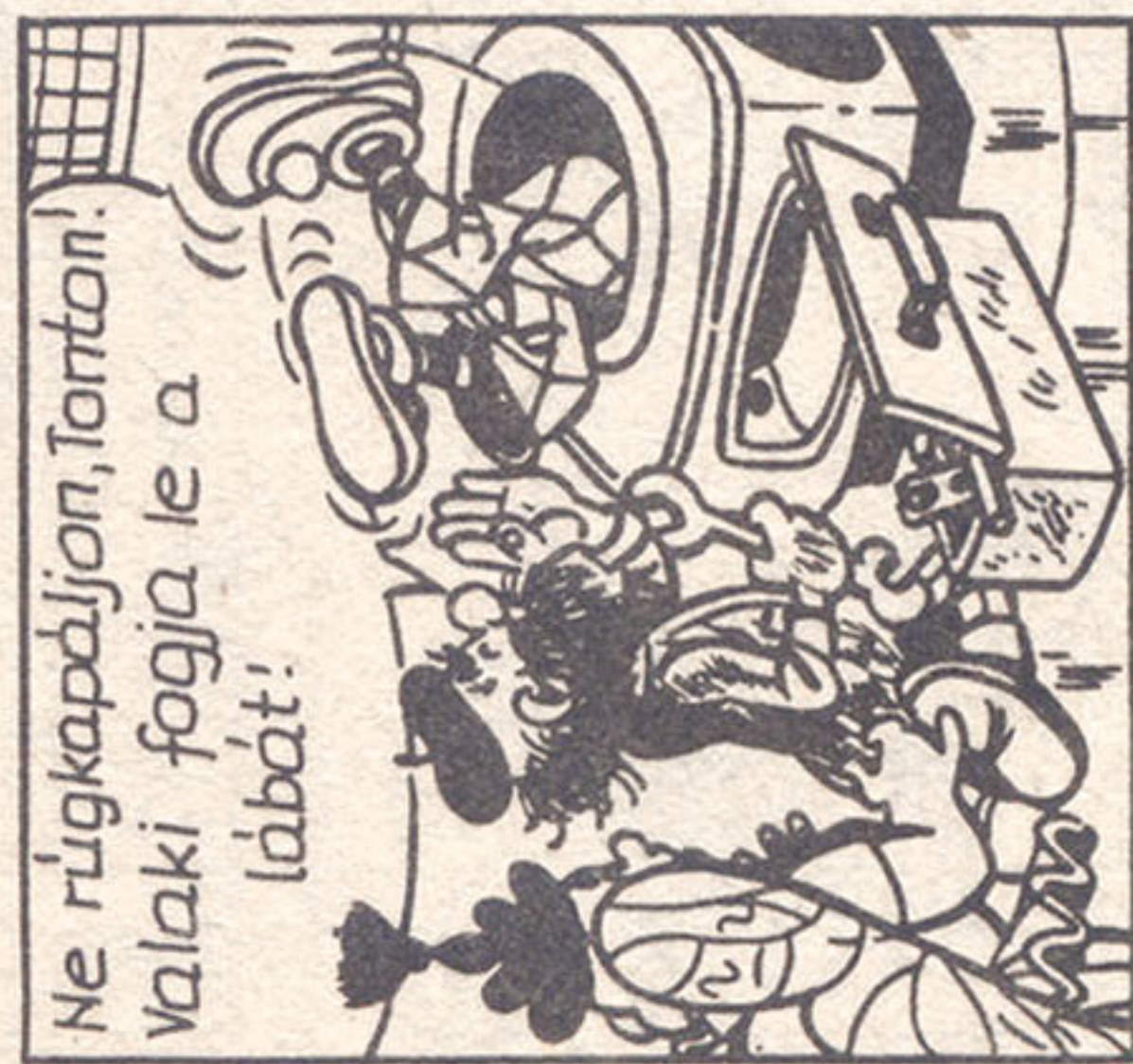


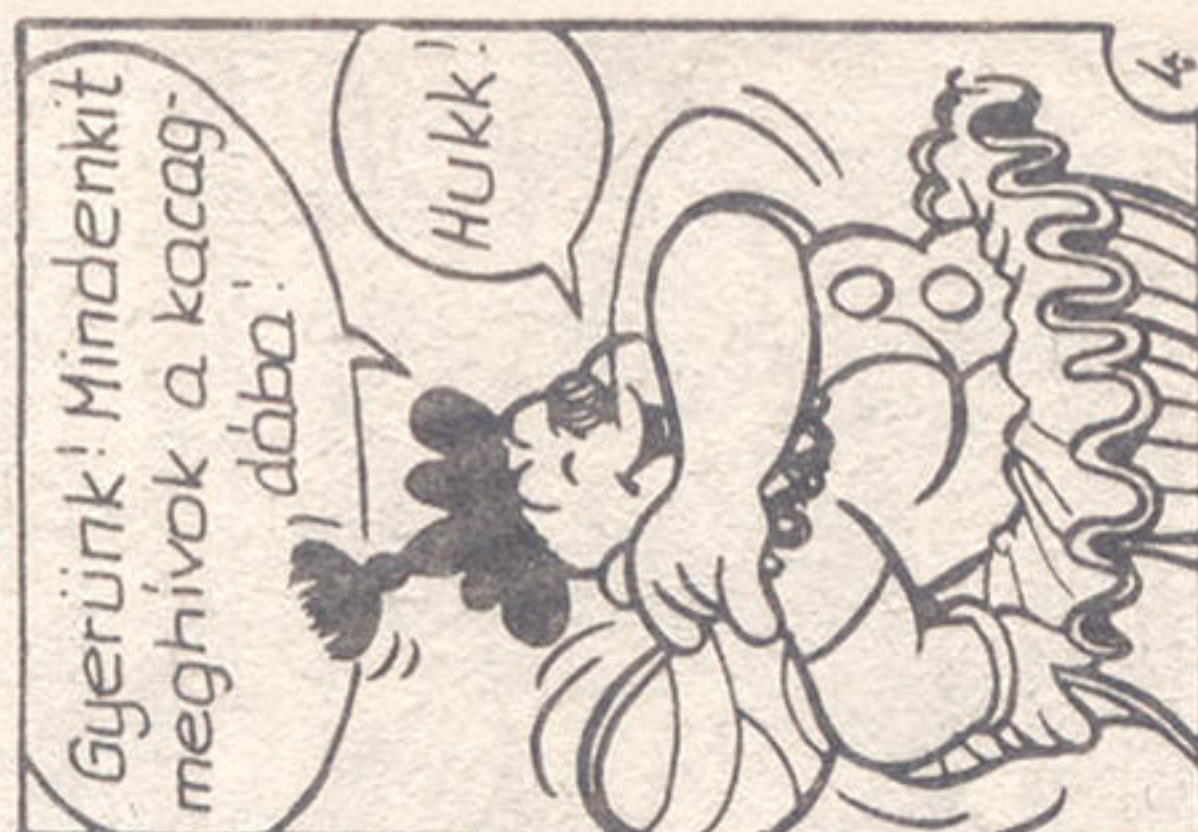


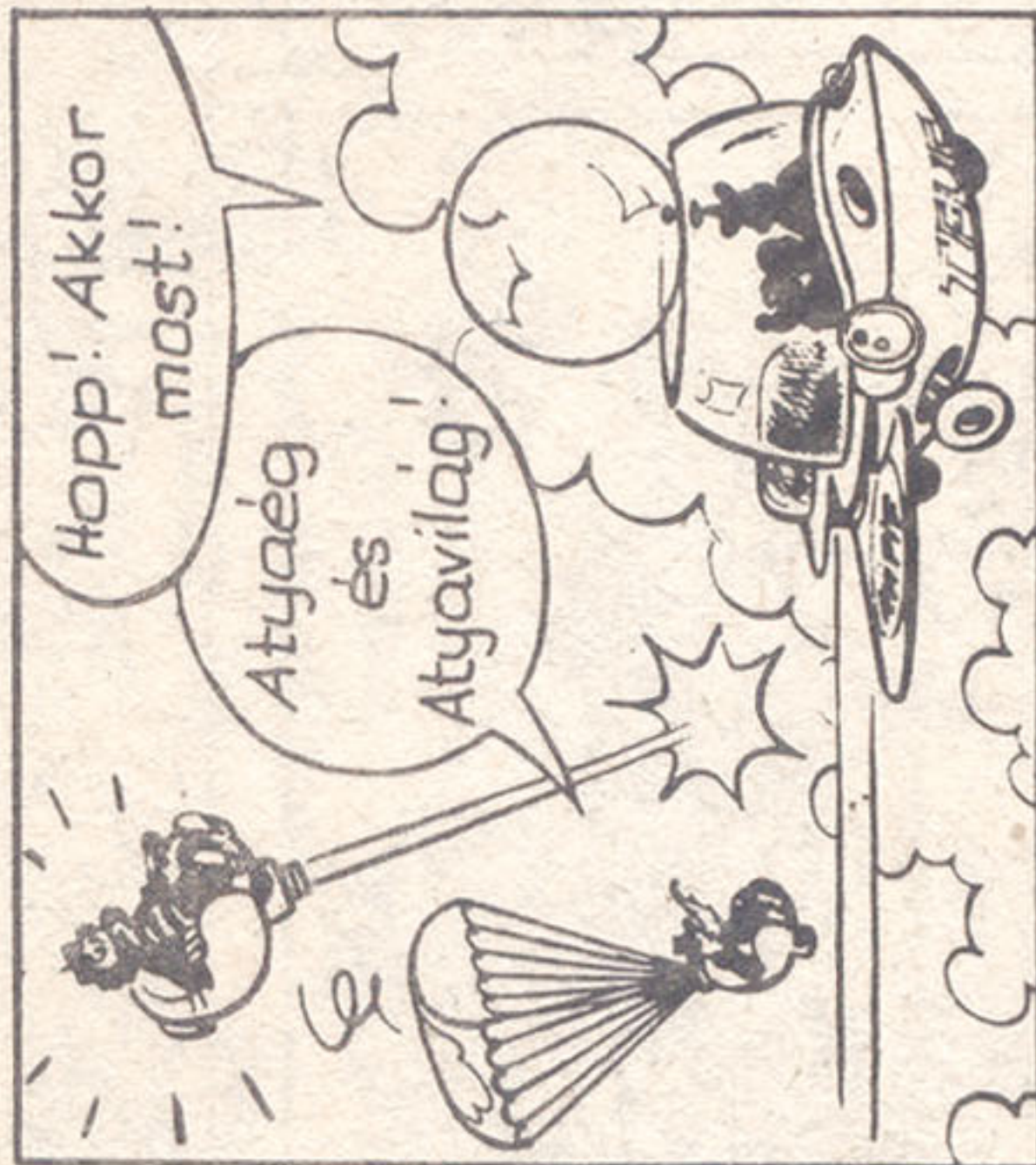
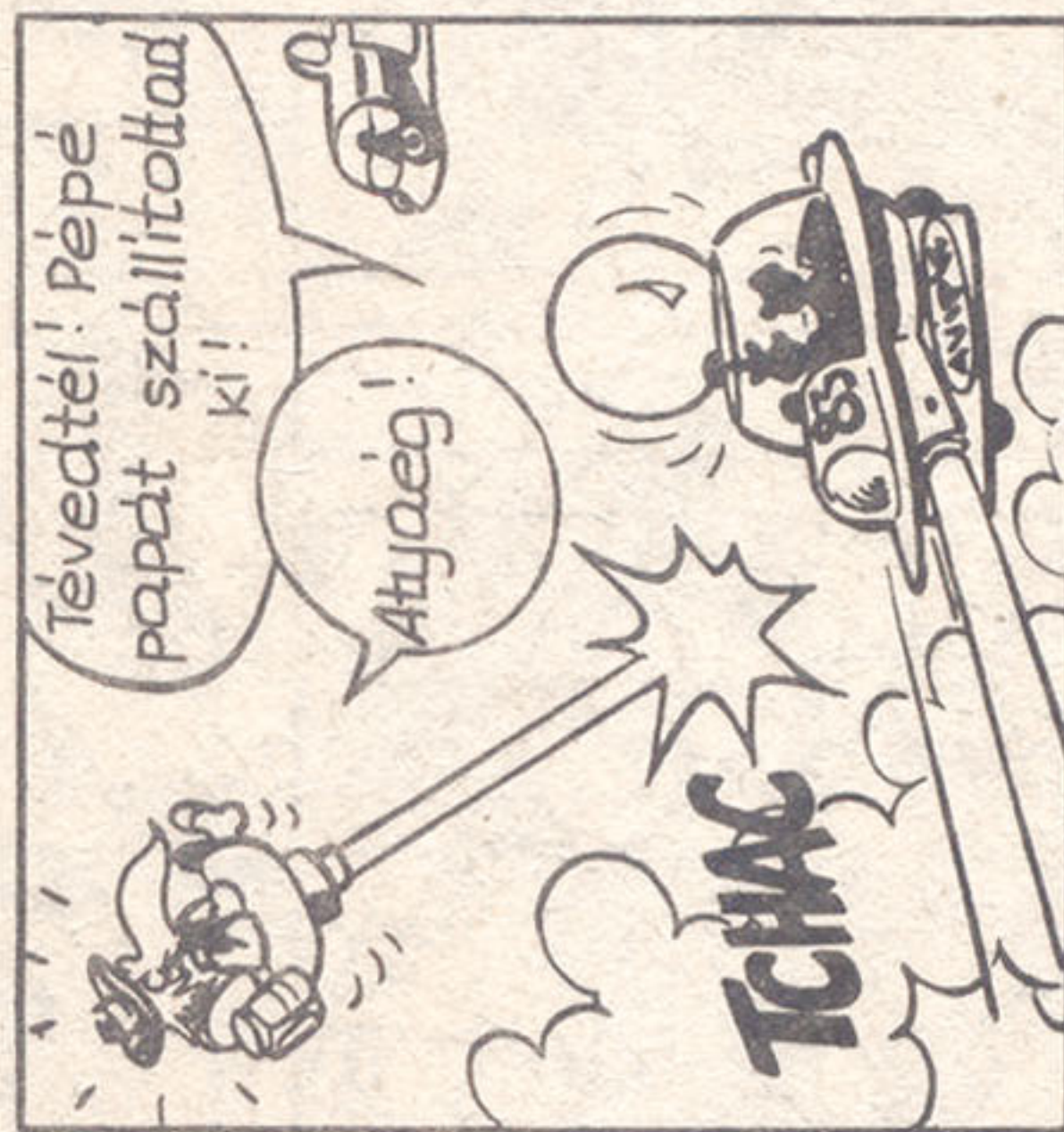
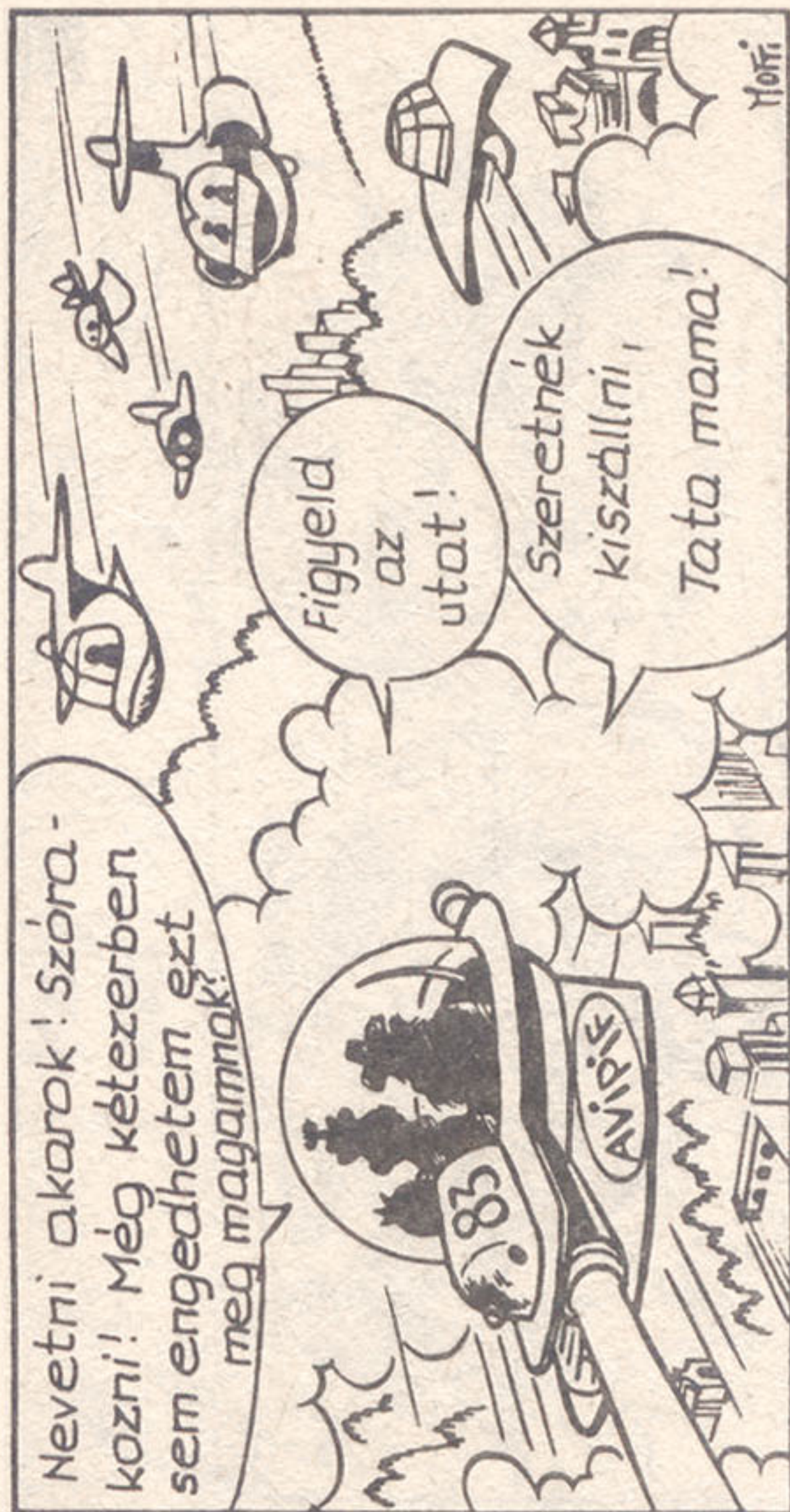
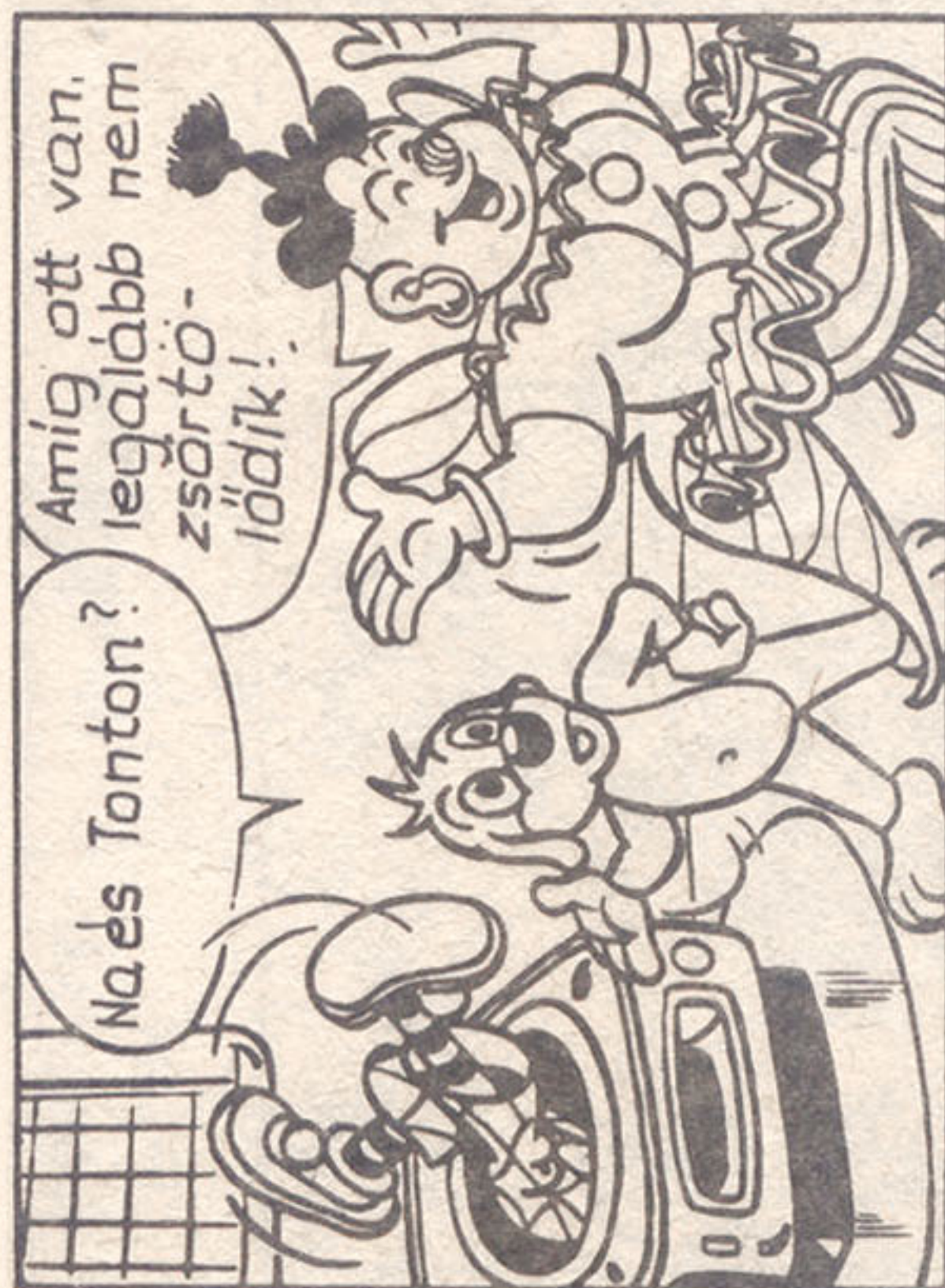


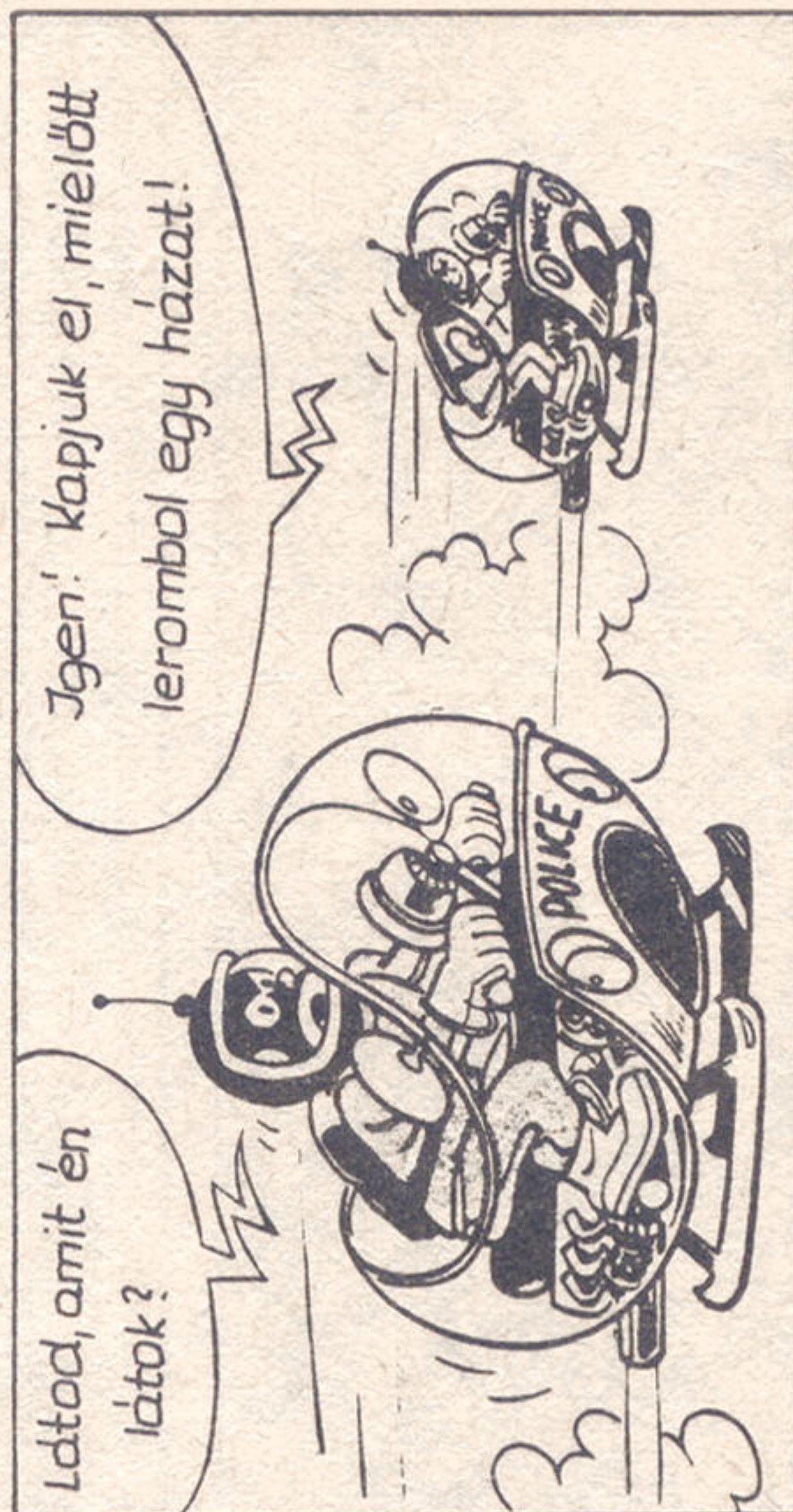
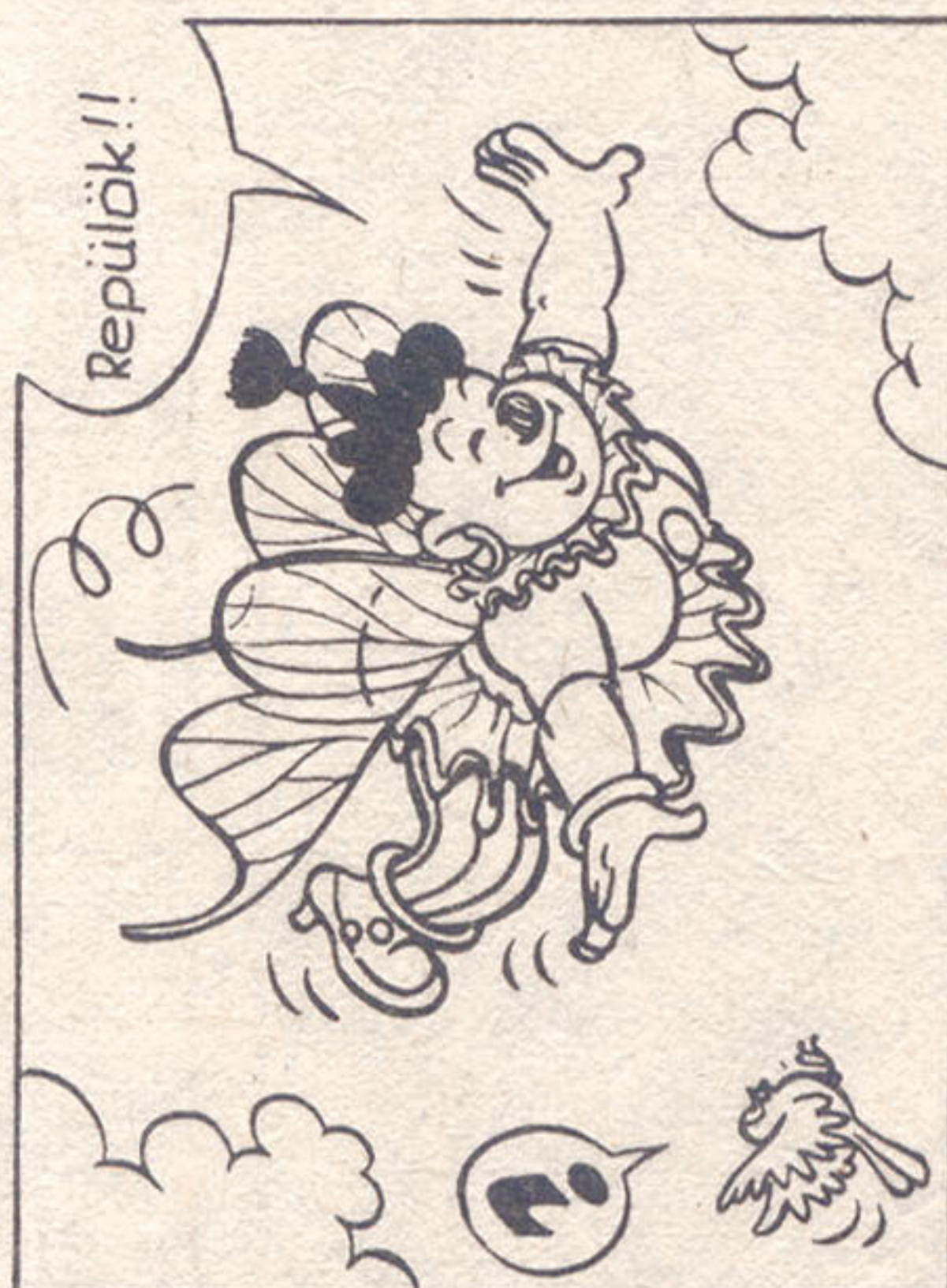
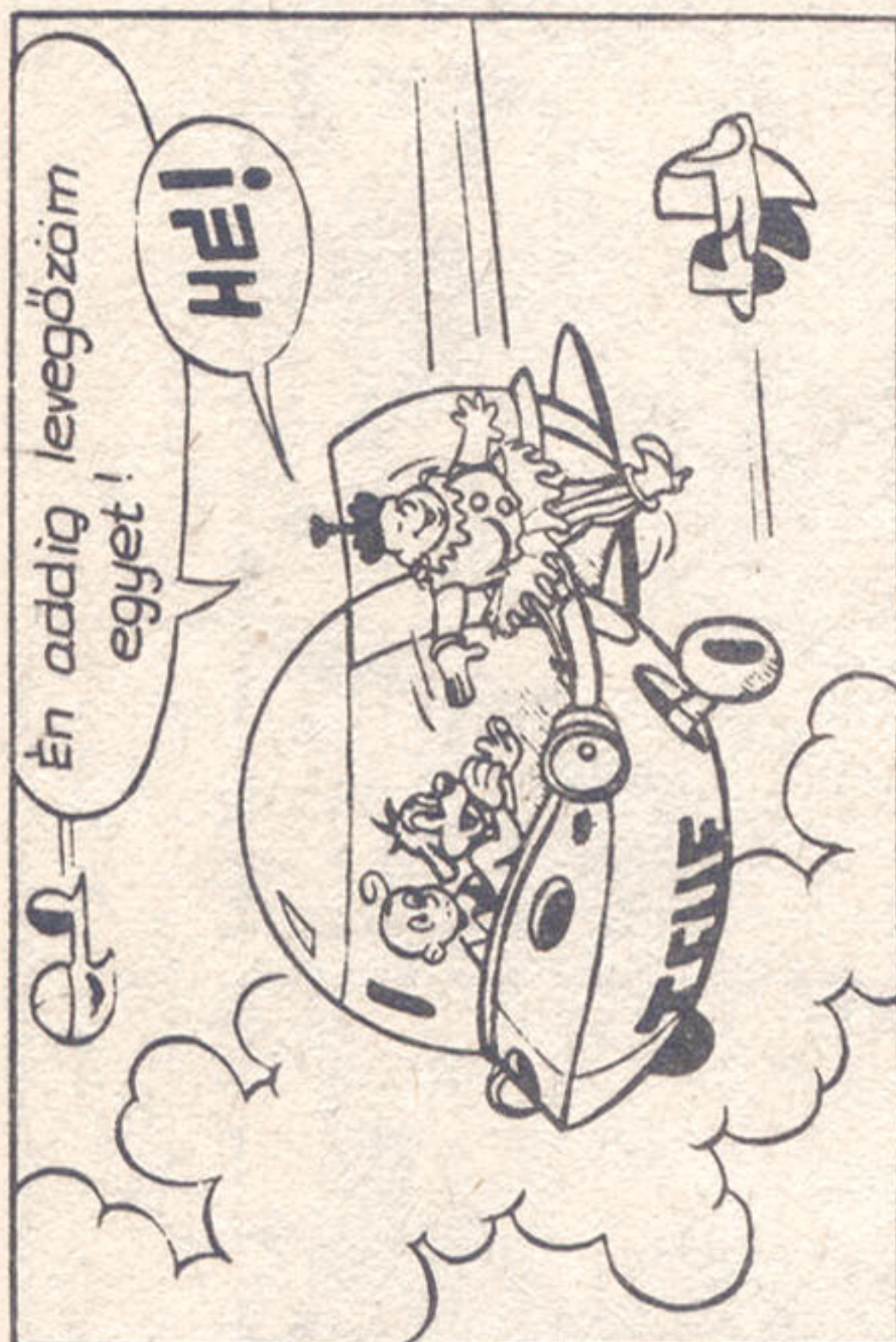


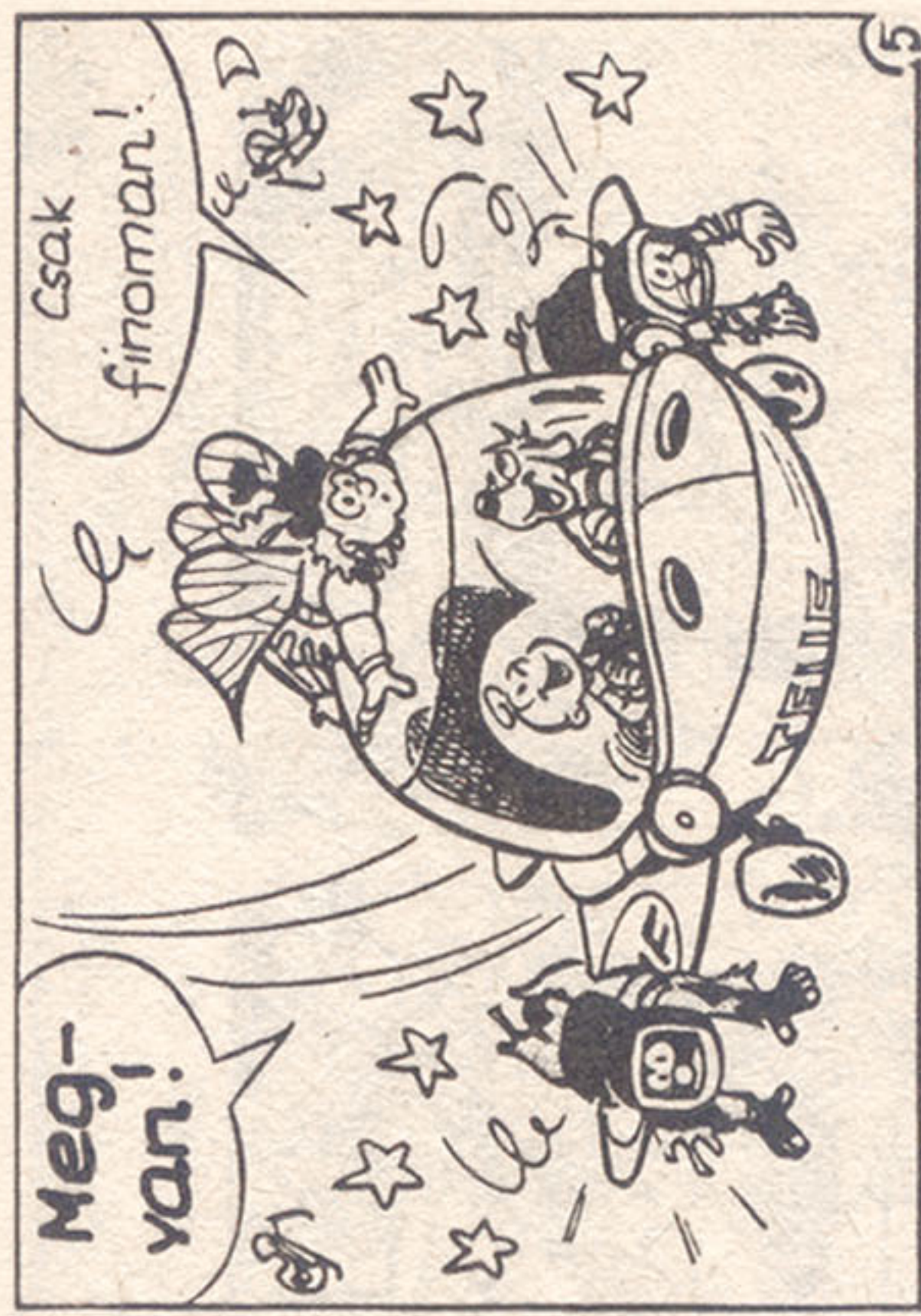
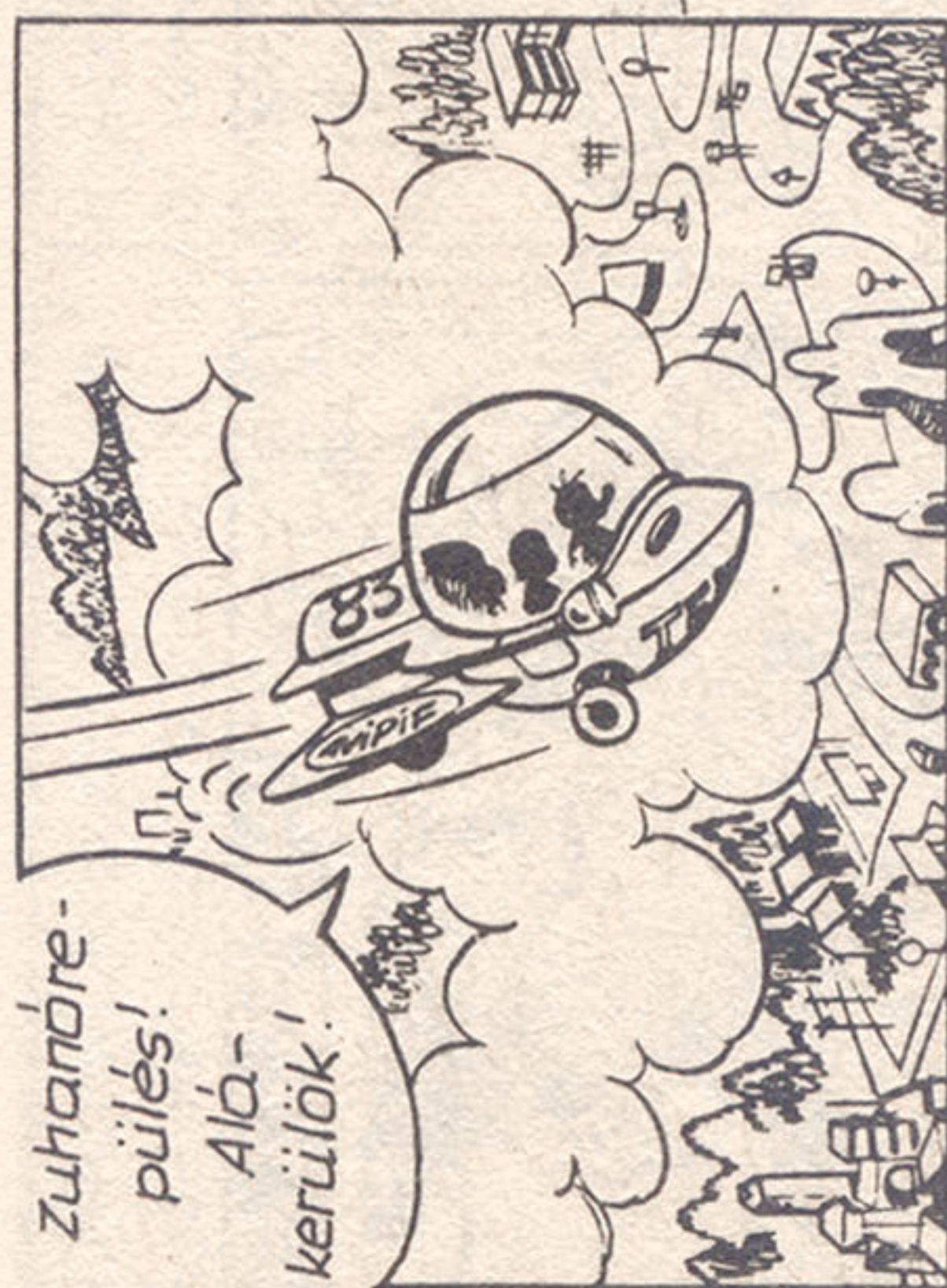


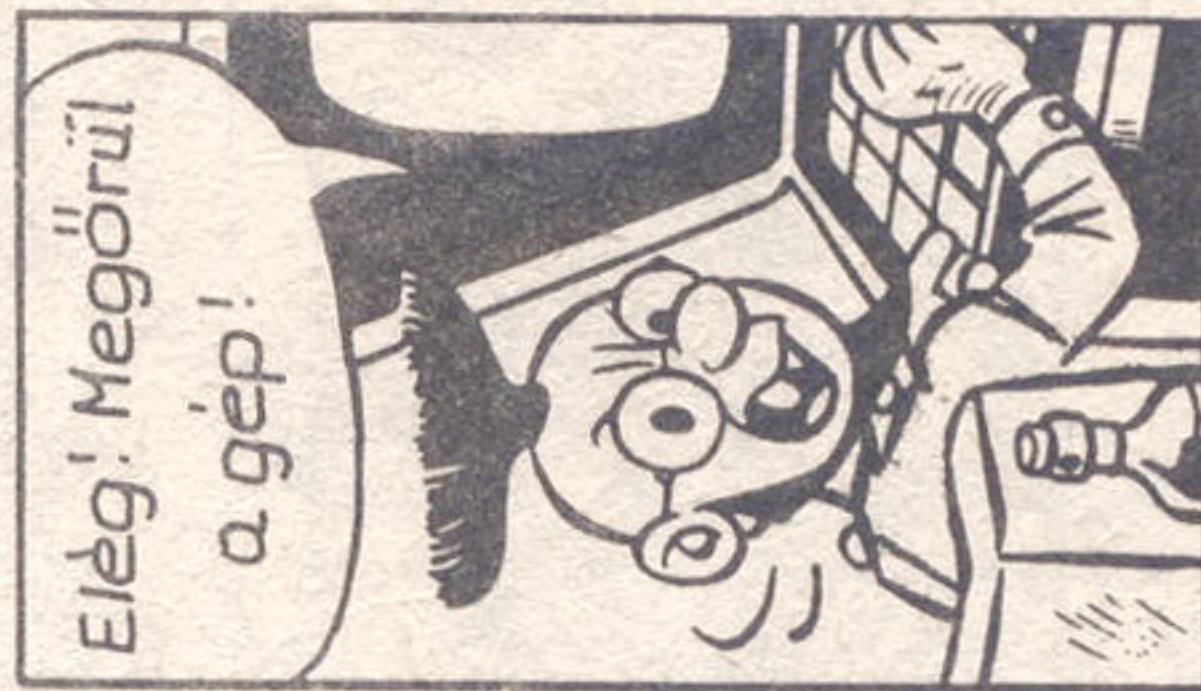
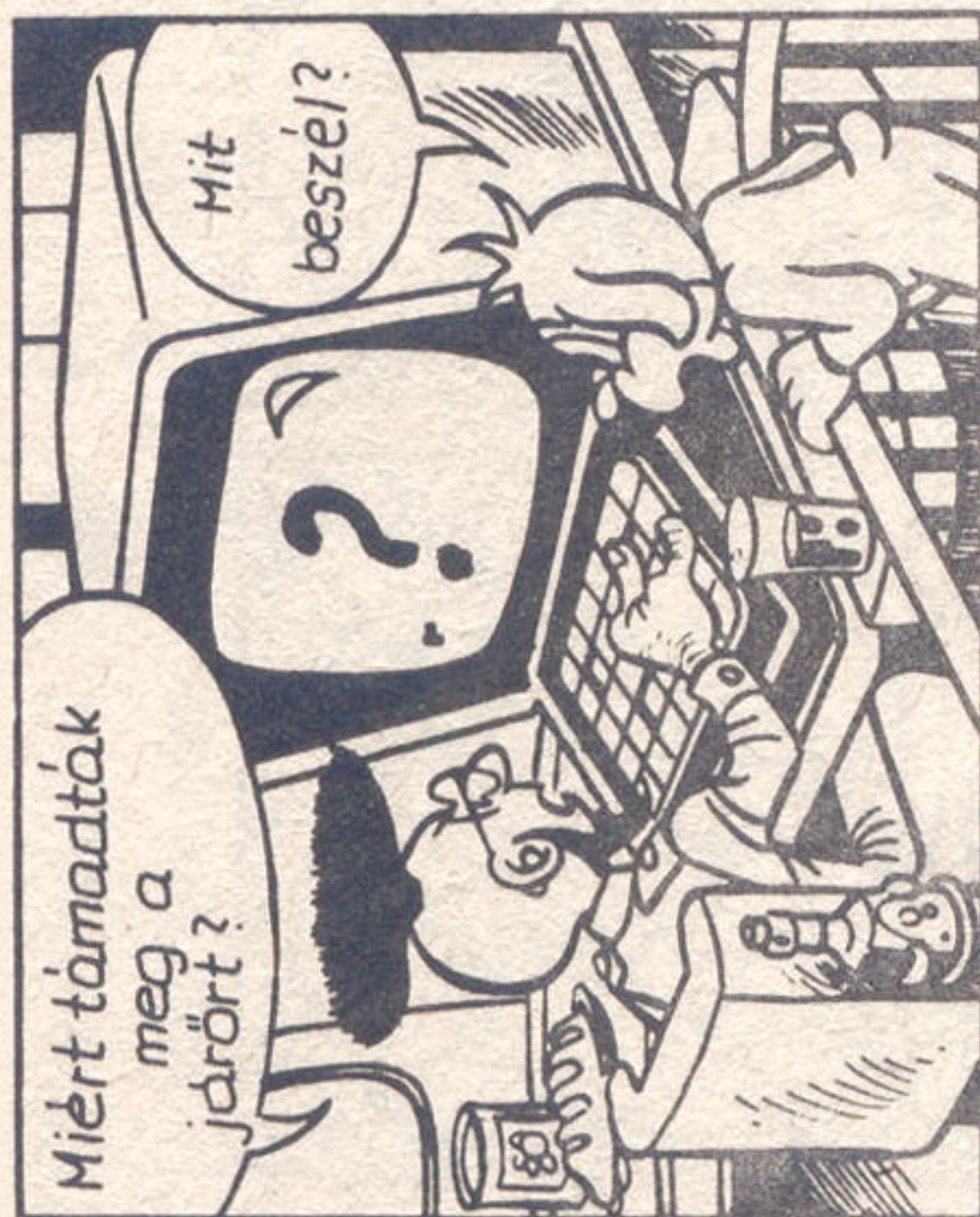


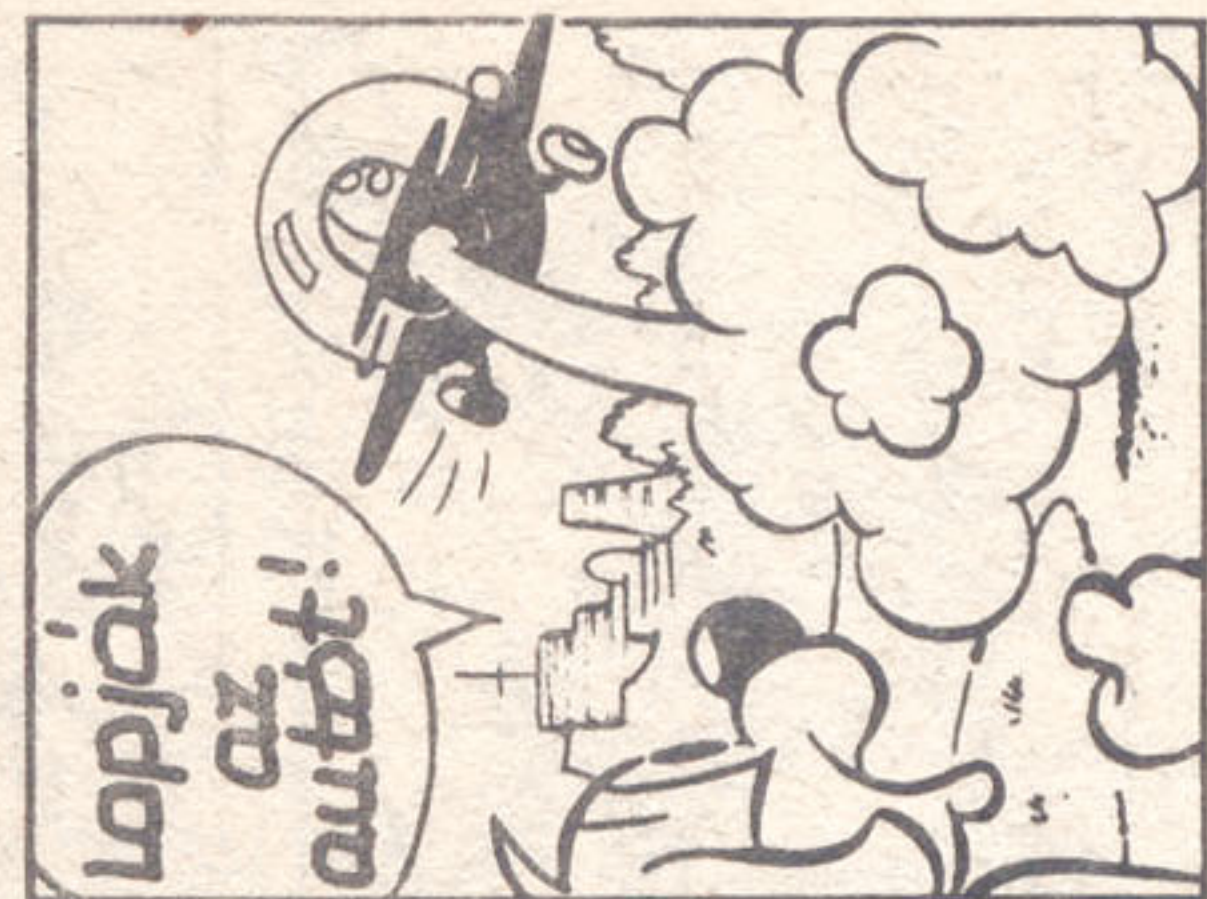
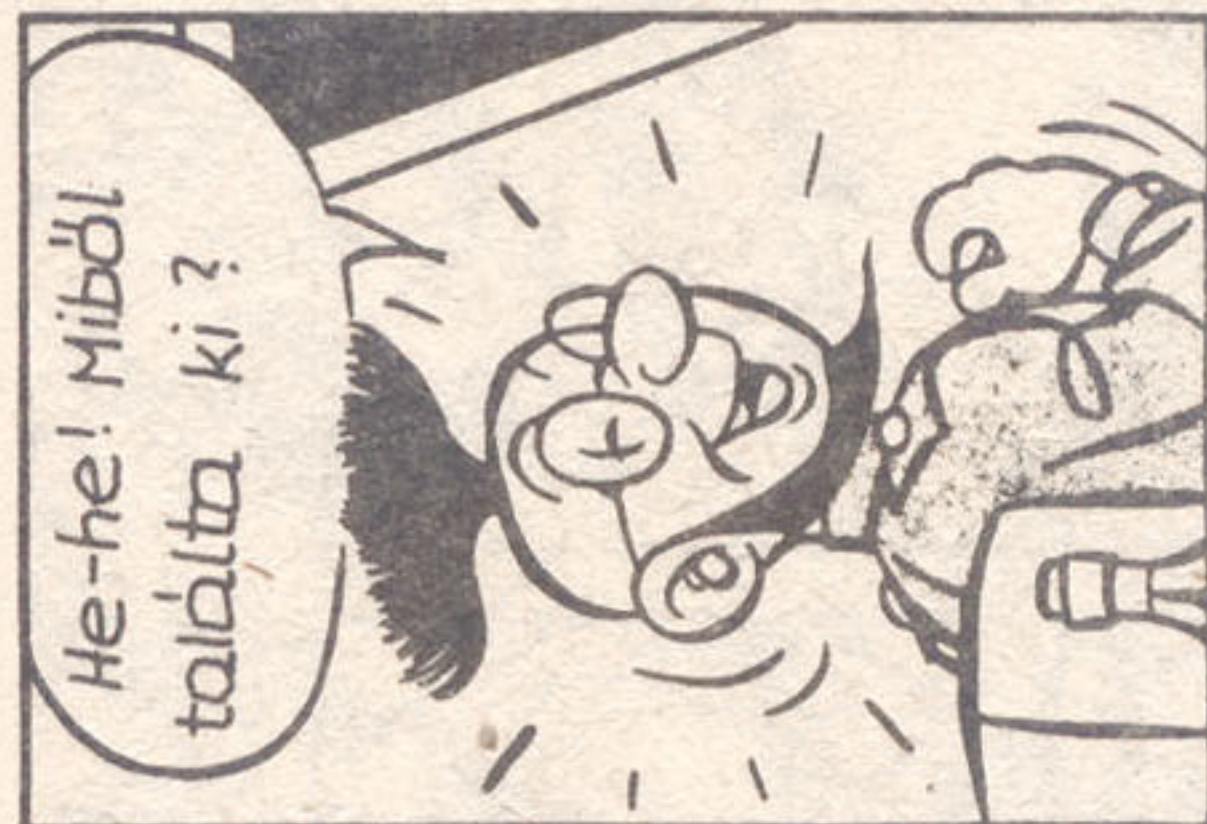
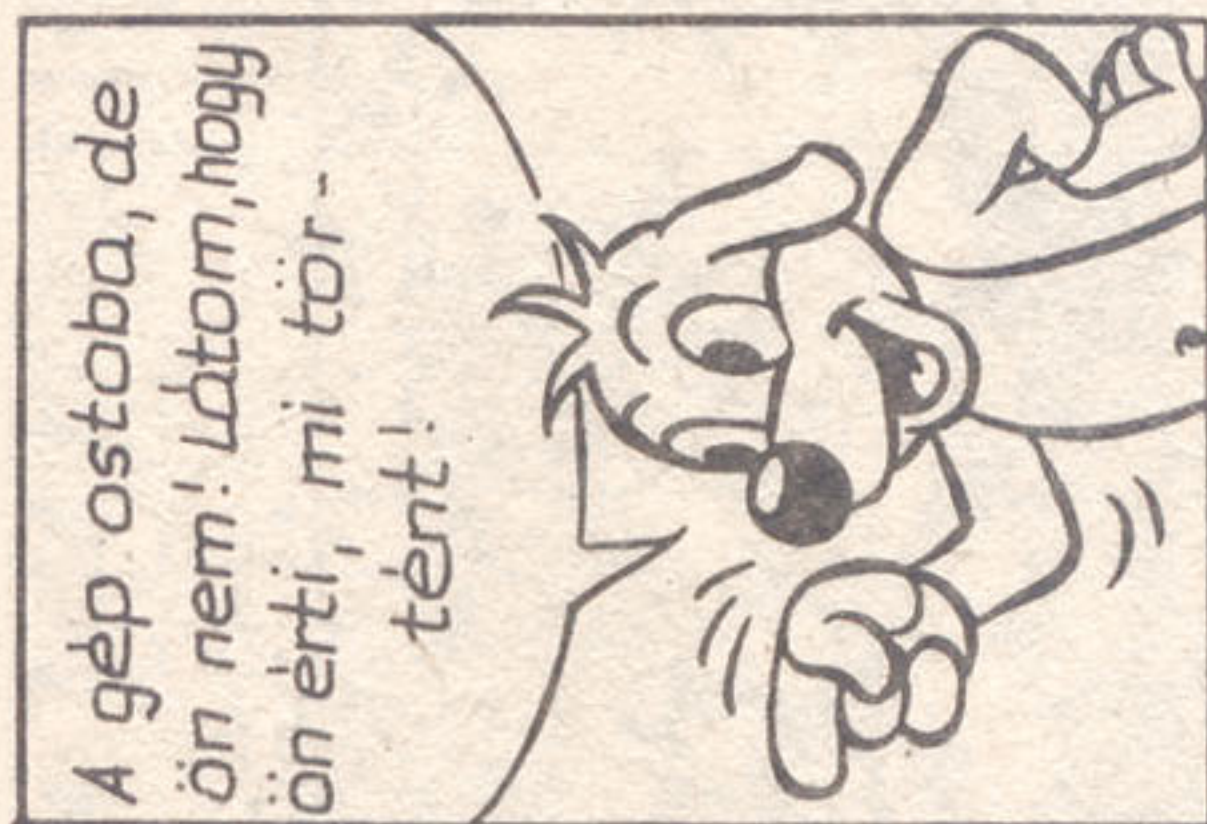


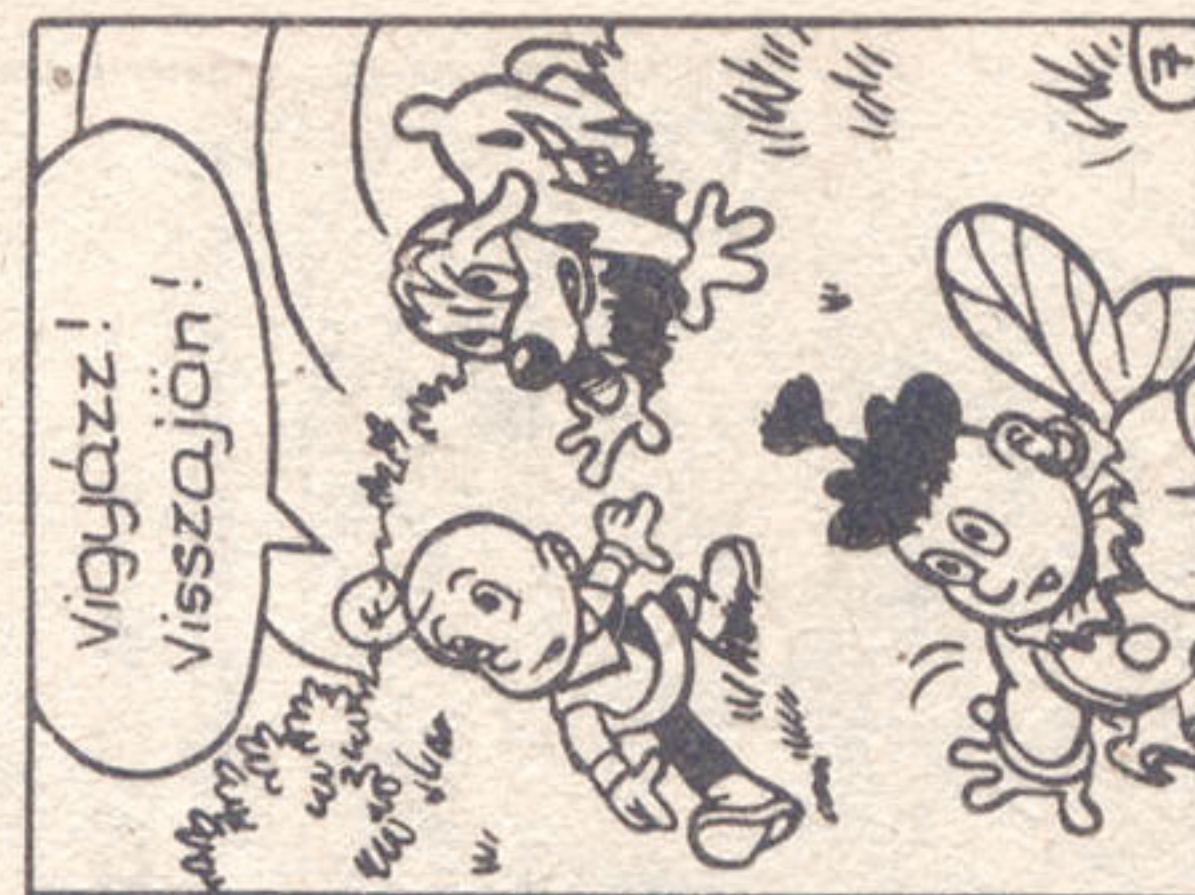
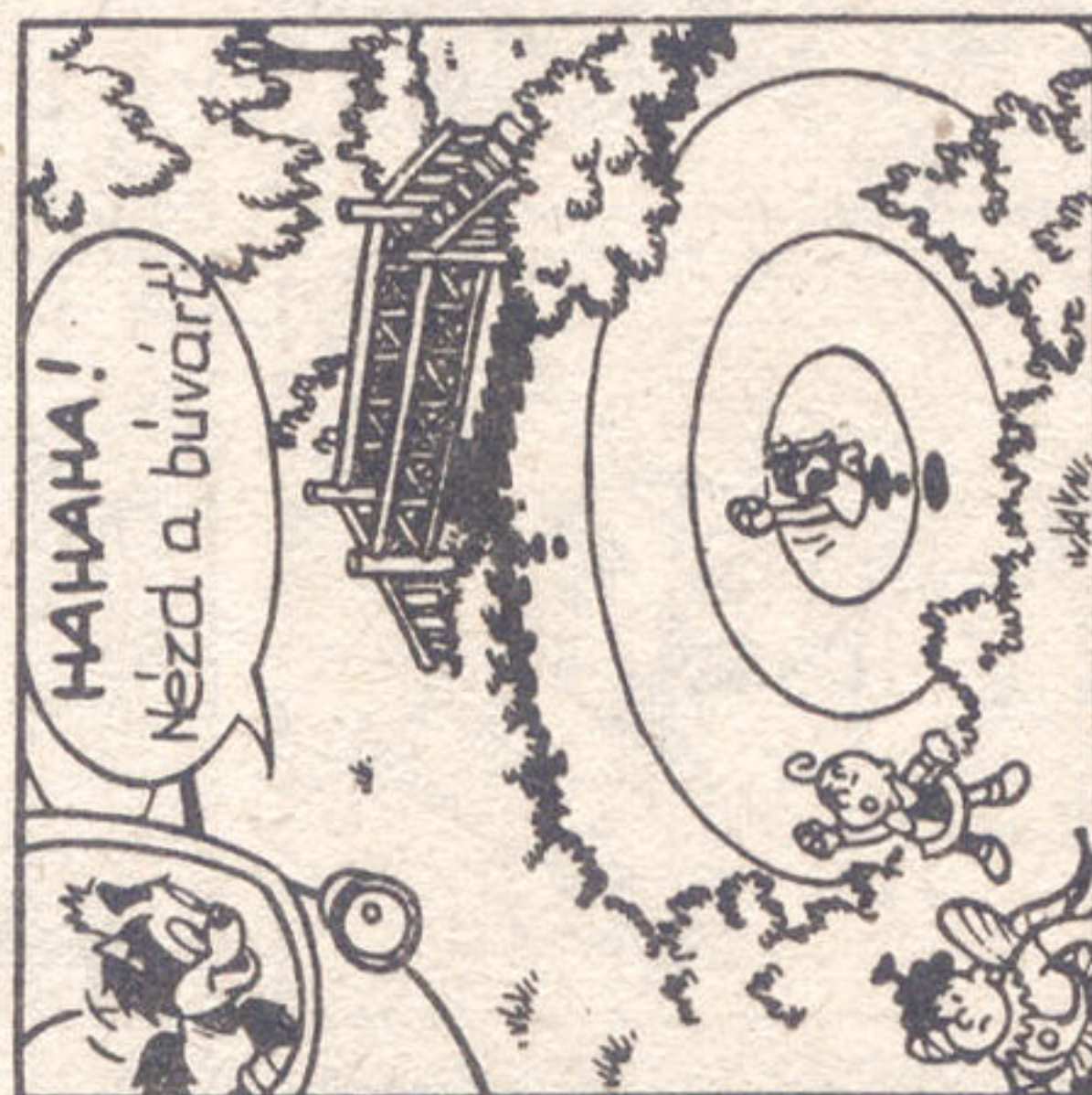
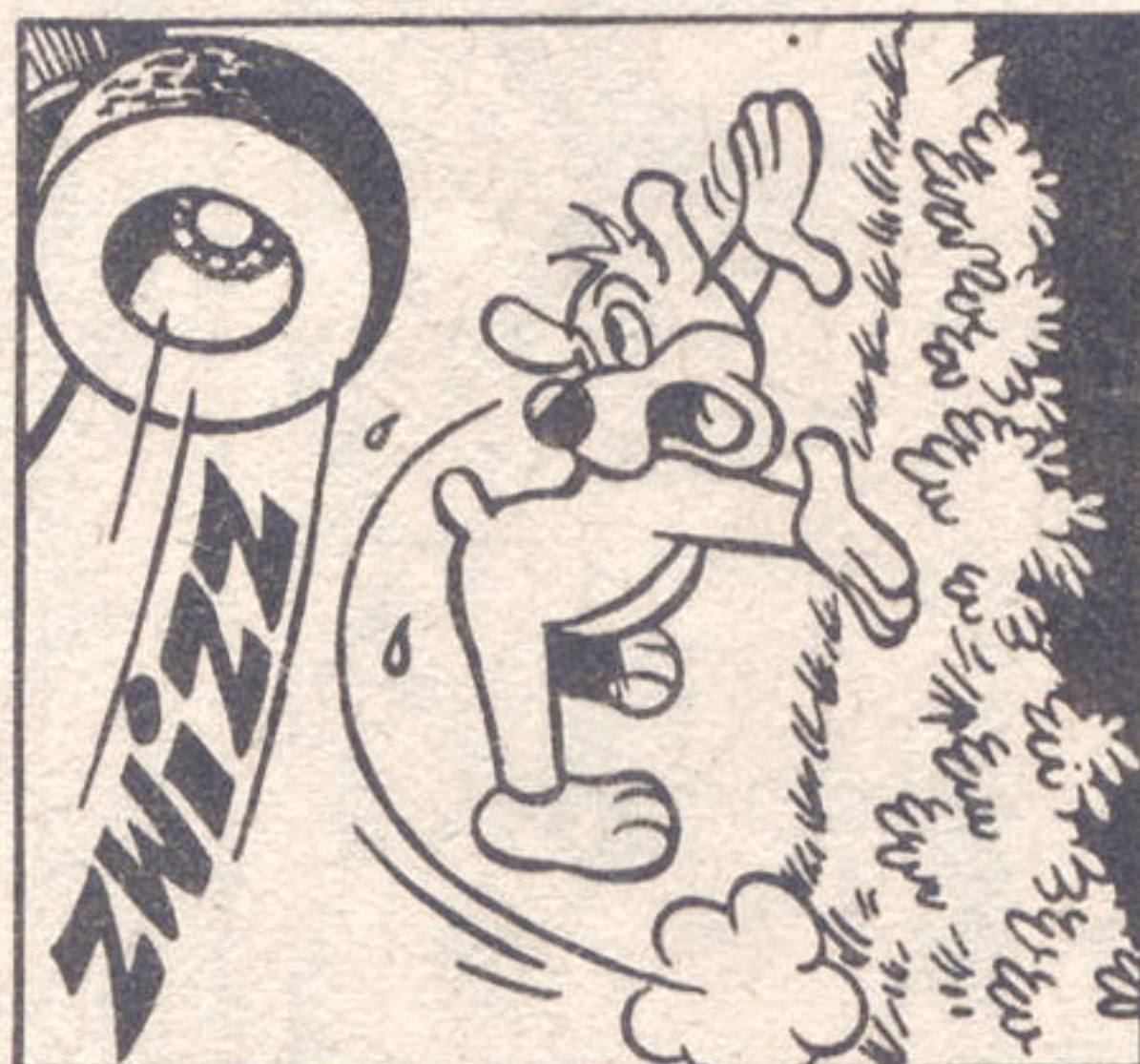
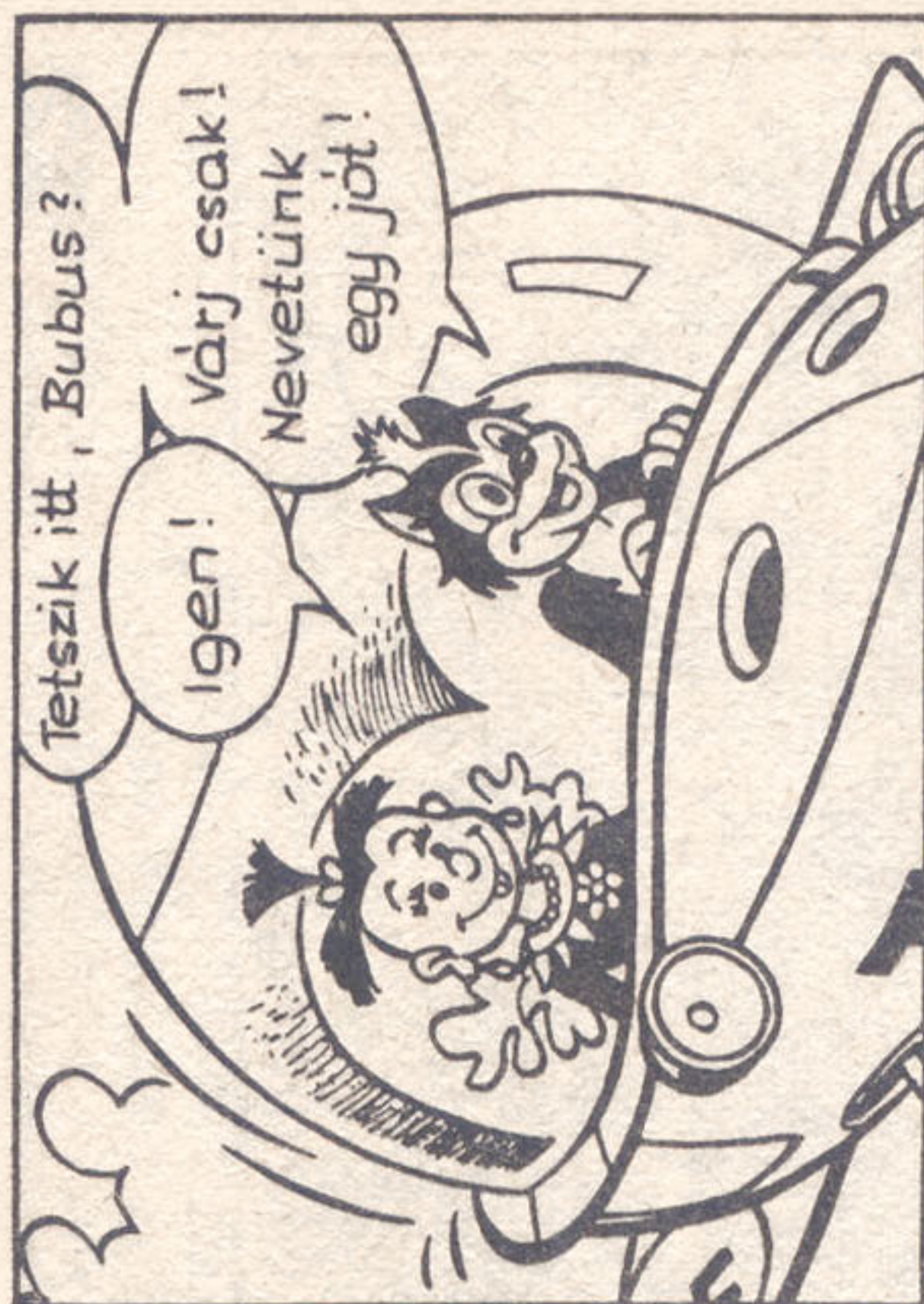
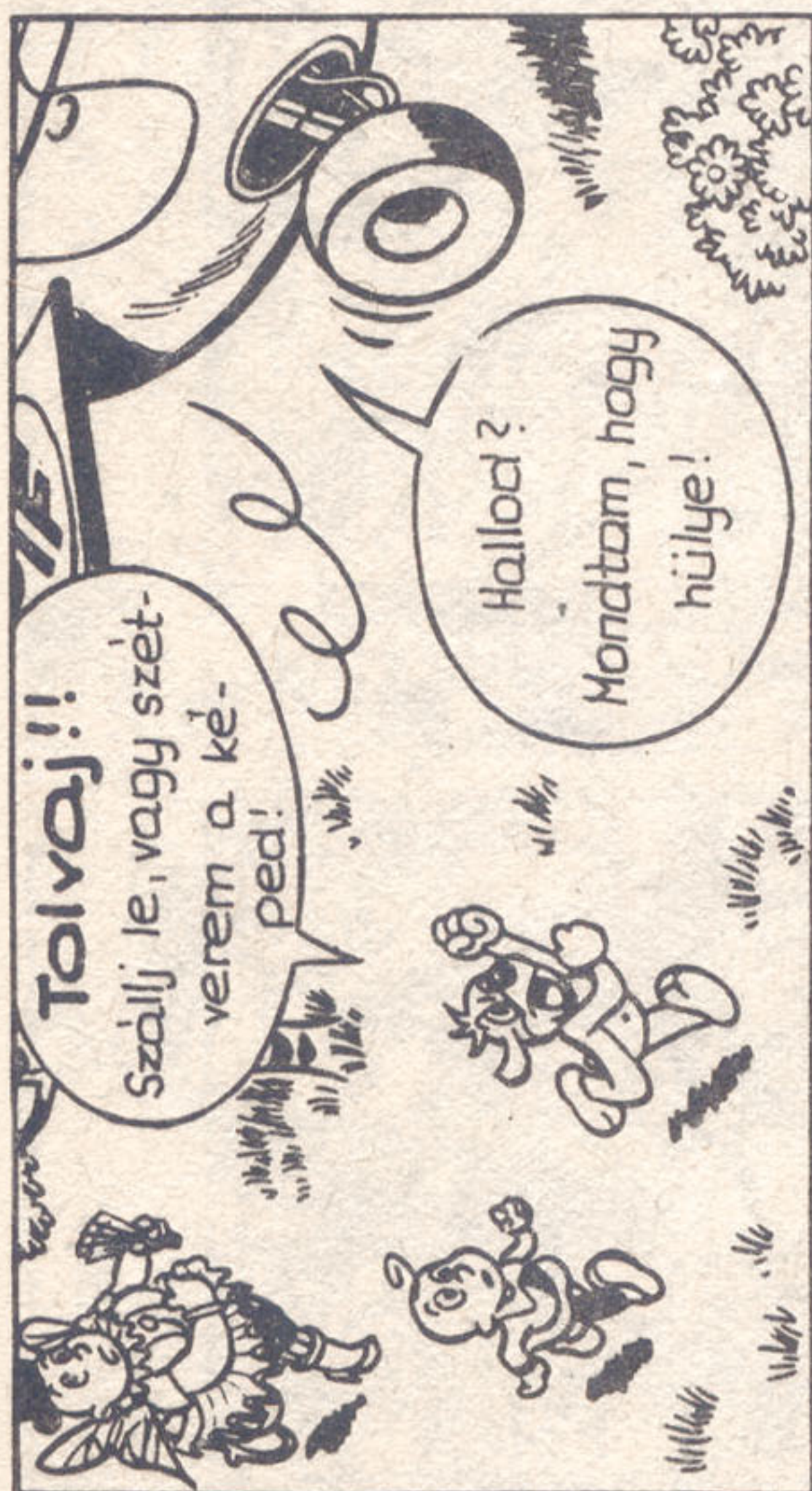


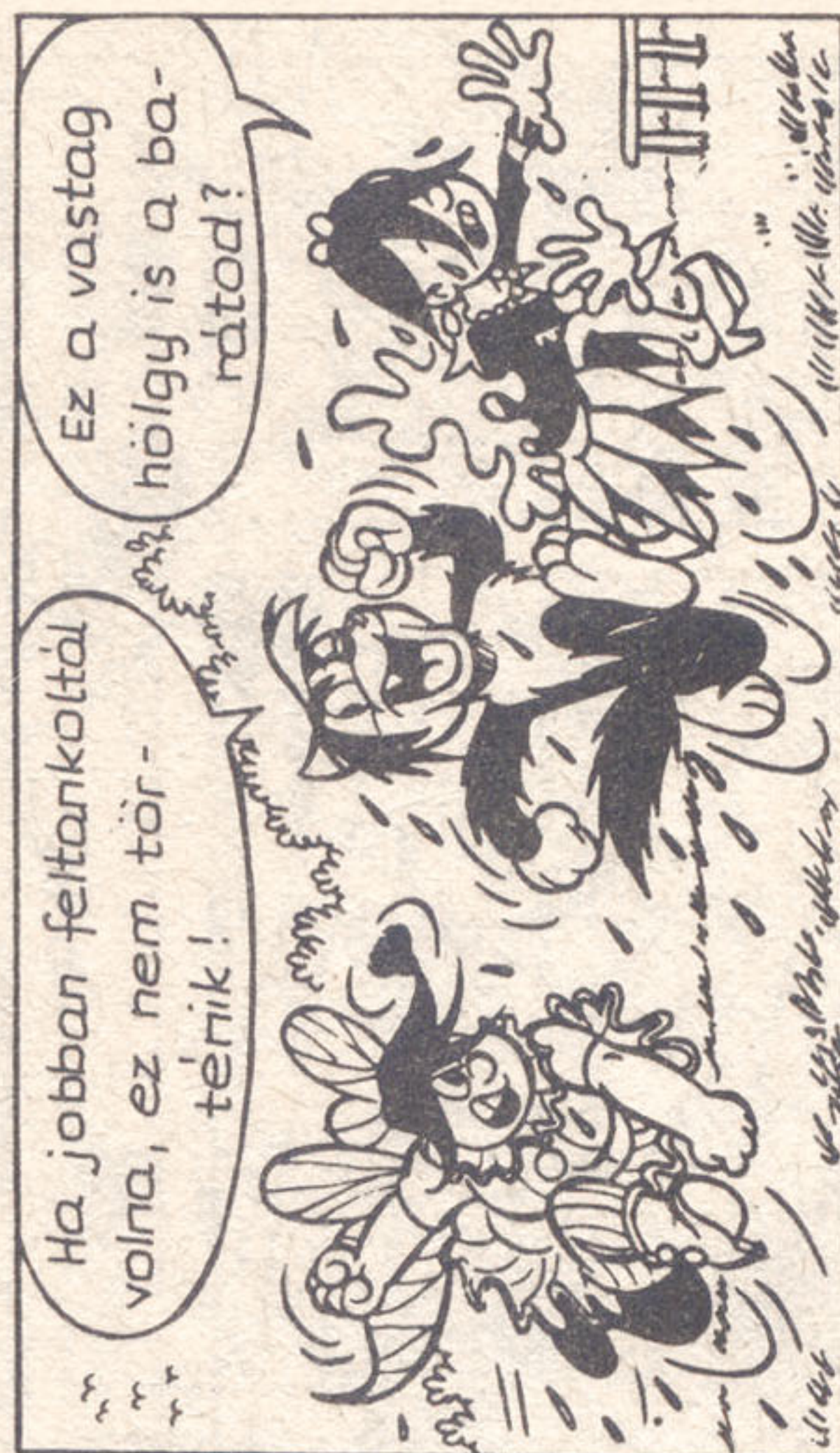
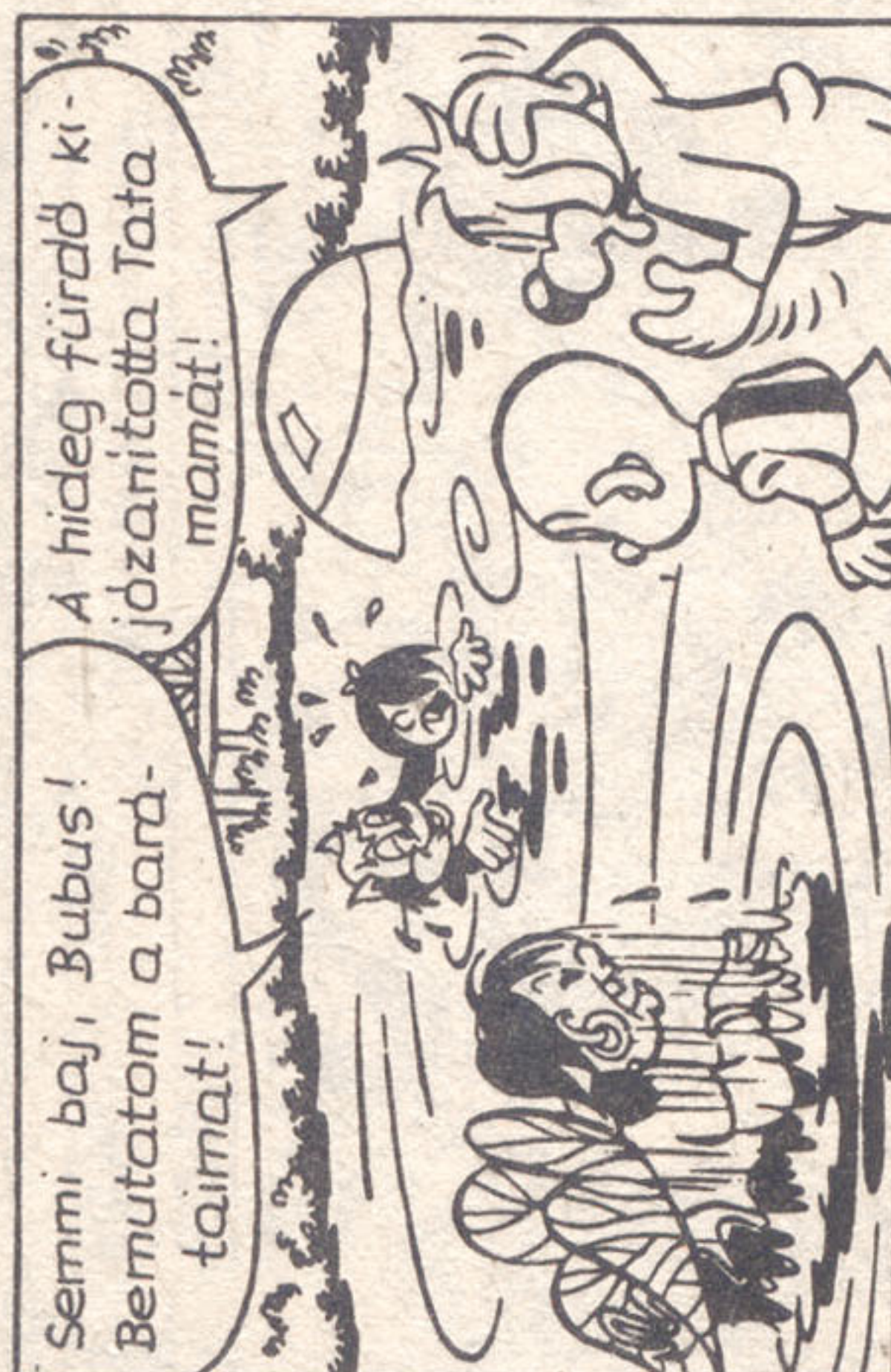
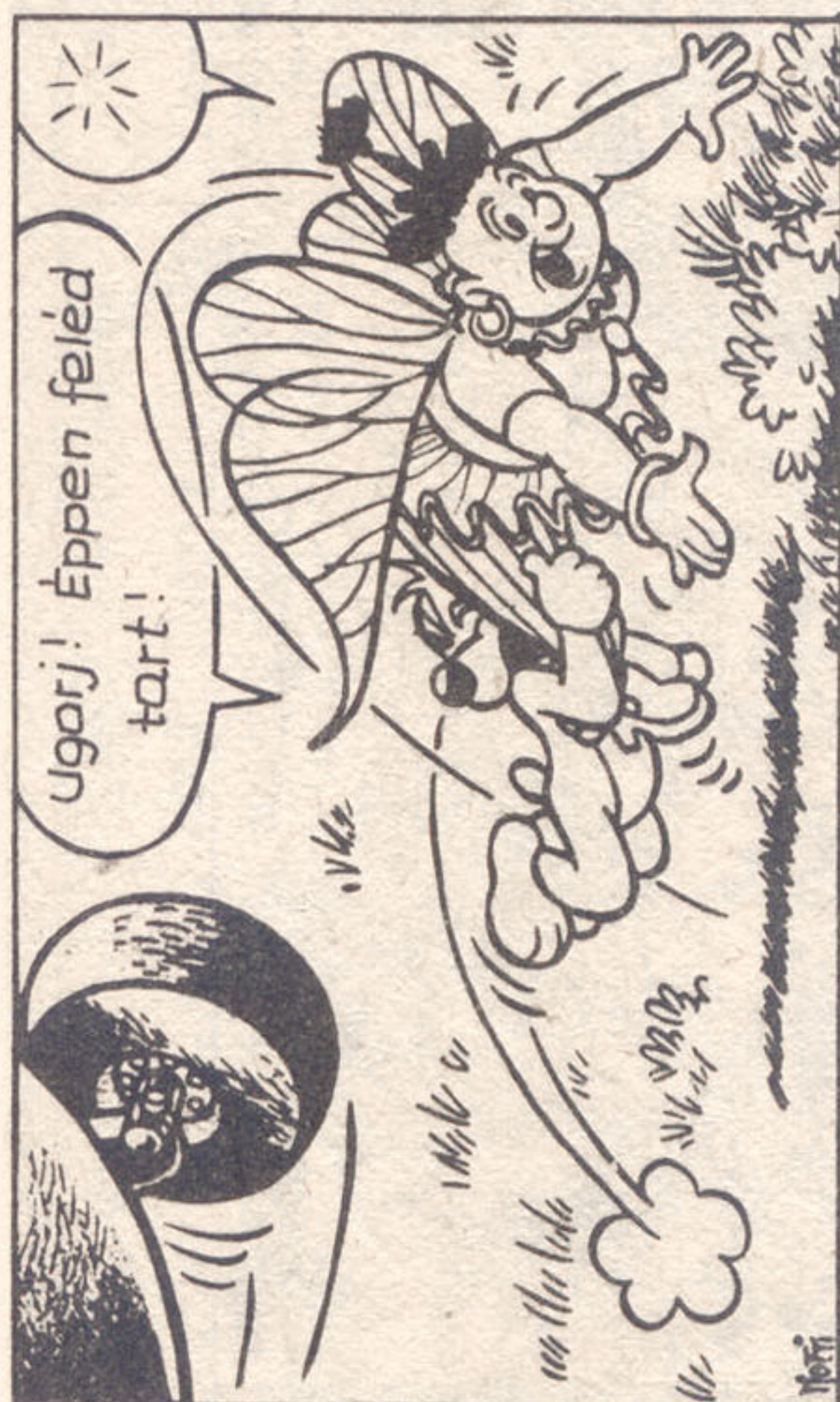


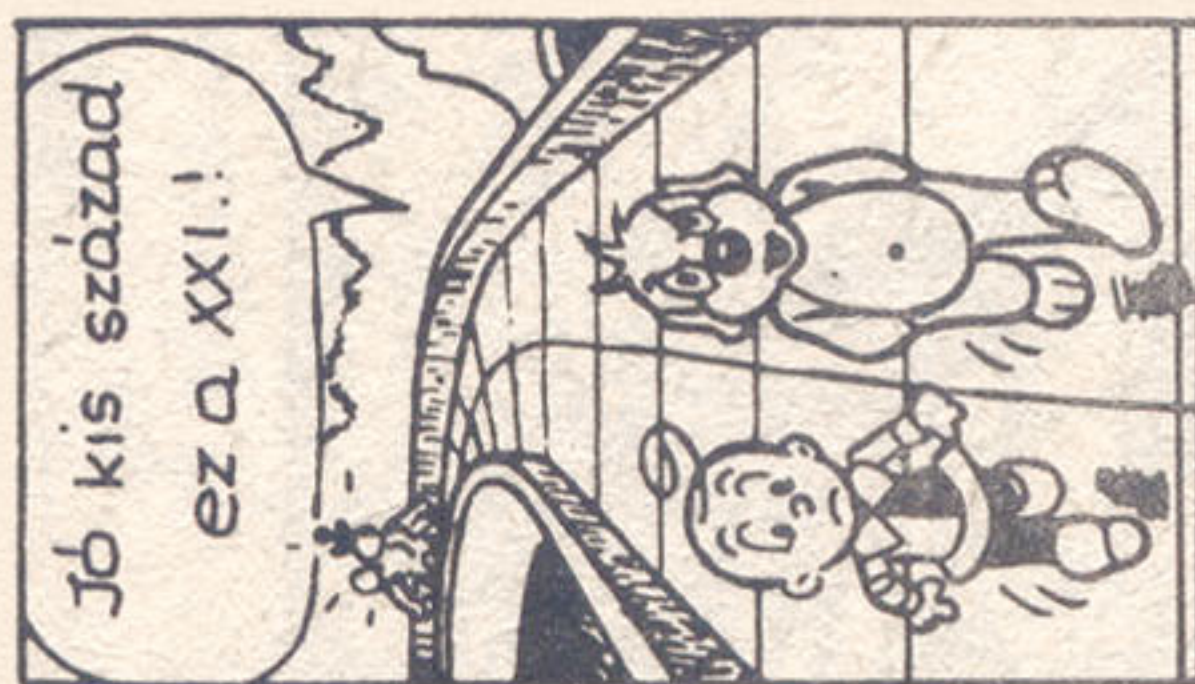


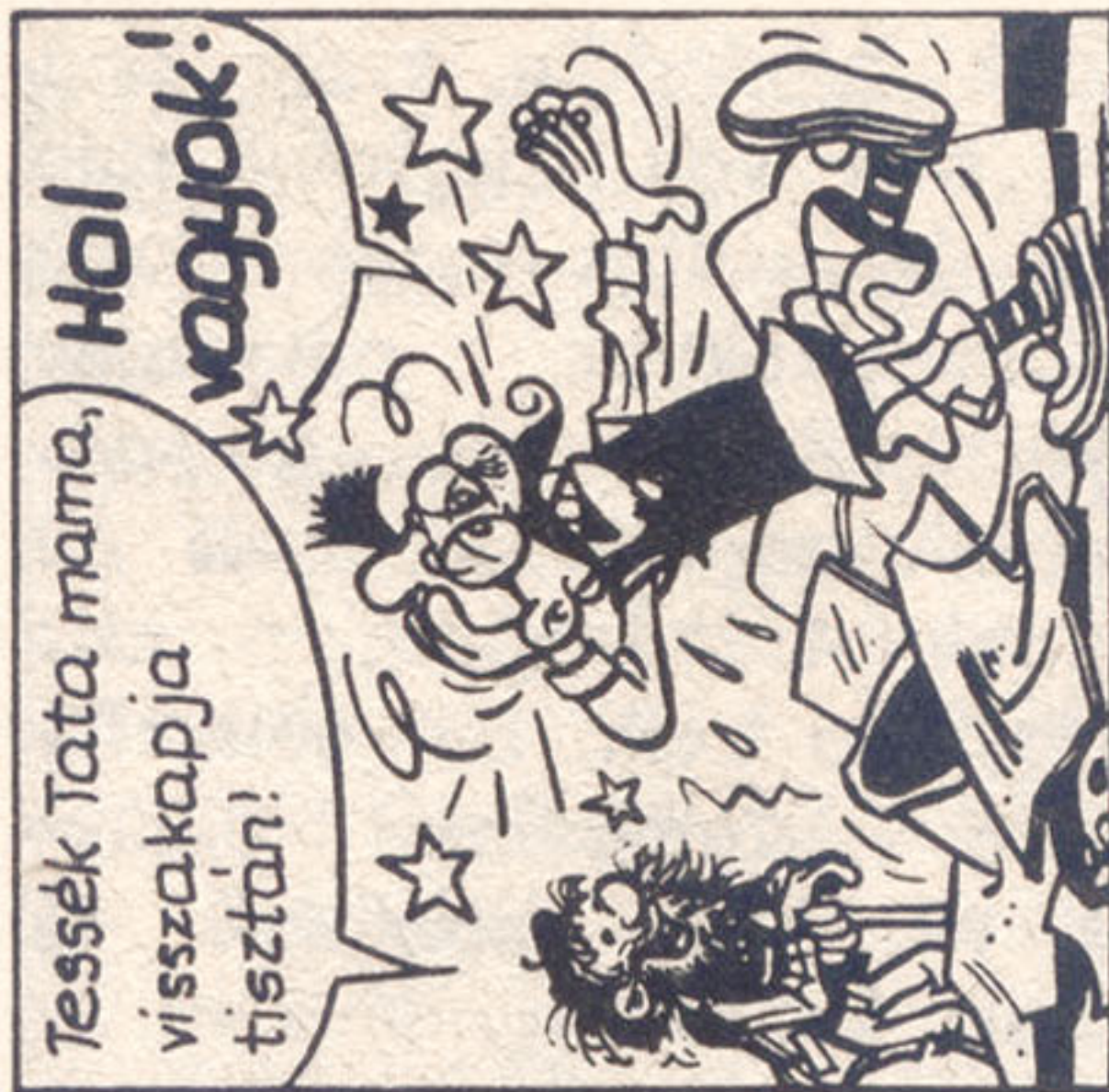
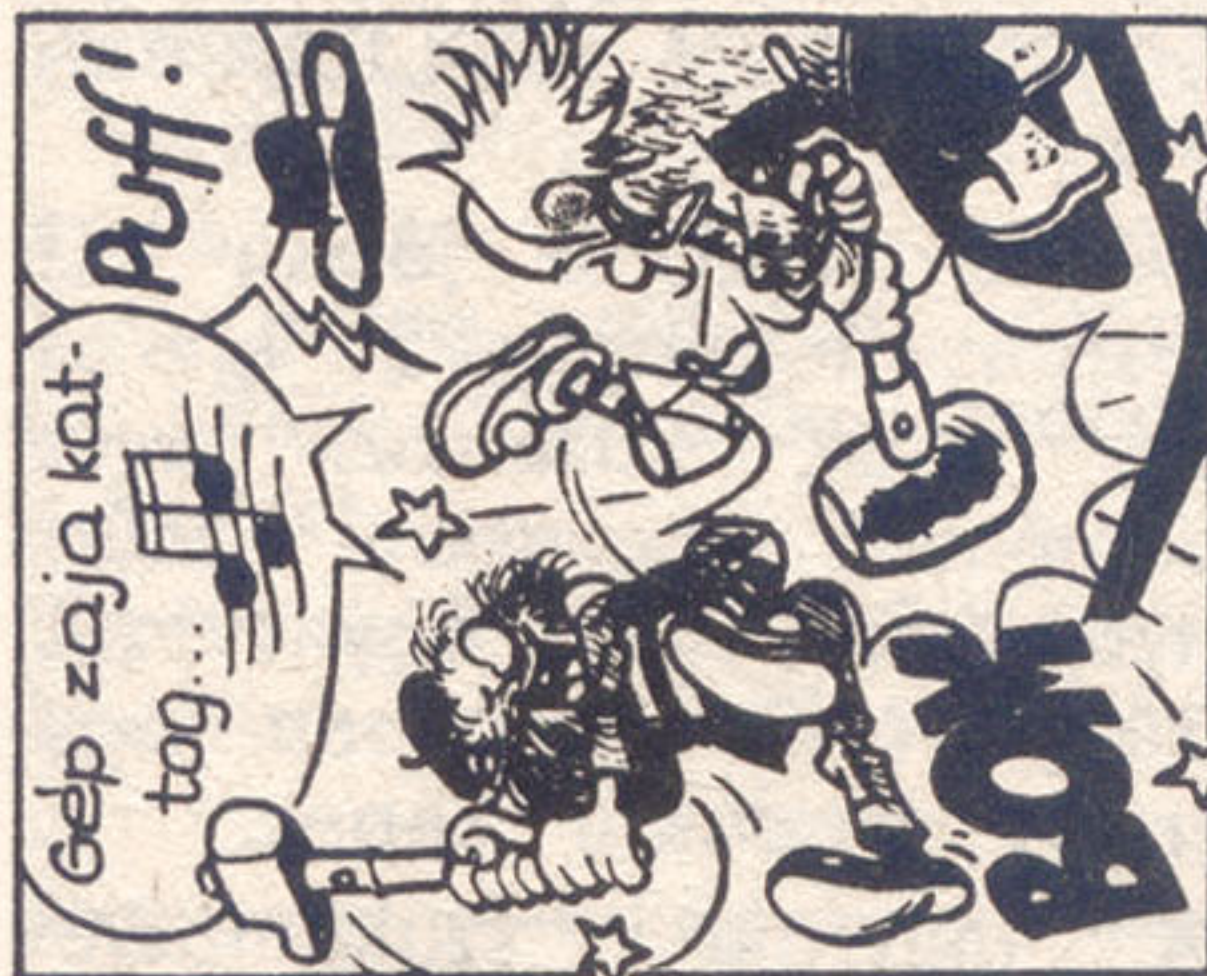












SPORT SHOW



ÁTIGAZOLÁS

Diego Maradona mégsem lesz a magyar vízilabda válogatott tagja!... A szenzációs átigazolási ügy azon feneklett meg, hogy az érdekelt fe-

leknek mindaddig eszük ágában sem volt tárgyalni róla. Vagy ha mégis eszébe jutott valamelyiküknek pillanatnyi önkívületében, úgy hamarosan elhessegette magától a gondolatot.

Nos, ha nem, hát nem. Pedig a szakemberek esküsznek rá, hogy mindkét fél rosszul járt volna.

A JAPÁN CSODA

Odase Neki, a japán cél-lövősport legnagyobb ígérete még csak tizenkét éves, eredményei azonban máris lenyűgözőek. Az úgynevezett „Csúz Li” kategóriában egyszerűen csodákra képes.

A műszaki szakemberek mindazonáltal kissé aggódva figyelik a fejlődését, mert a fiú már a legapróbb mikro-processzoraikat is száz lépésről szétlövi.

Az edző viszont derűlátó.

— Így legalább továbbra is a világ élvonalában maradunk a miniatűrízálást illetően — mondja. — Az ürgék kénytelenek lesznek még kisebb műtűröket gyártani!

DERMESZTŐ ÖTLET

Einhundert Hubert, az osztrák óriásműlesikló-pálya kijelölő megkezdte közvetlen fel-

készülését a téli idényre. Mint mondotta, szeretne új szint vinni a versenyek megszokott menetébe.

Még annak idején, egy igen forró nyári napon kidolgozta a mozgatható kapuk rendszerét, és most hozzálátott ennek megvalósításához.

— Képzeljék el — visongott —, amint jött lefelé a versenyző, és a kikerülendő kapu egyszerre csak izegni-mozogni kezd előtte, mert a sajtképű sógorral ide-oda rángatjuk a pálya széltében, miközben öblös röhögésünk messzire hallik!

Ezek után mi is érdeklődéssel várjuk az új idény kezdé-

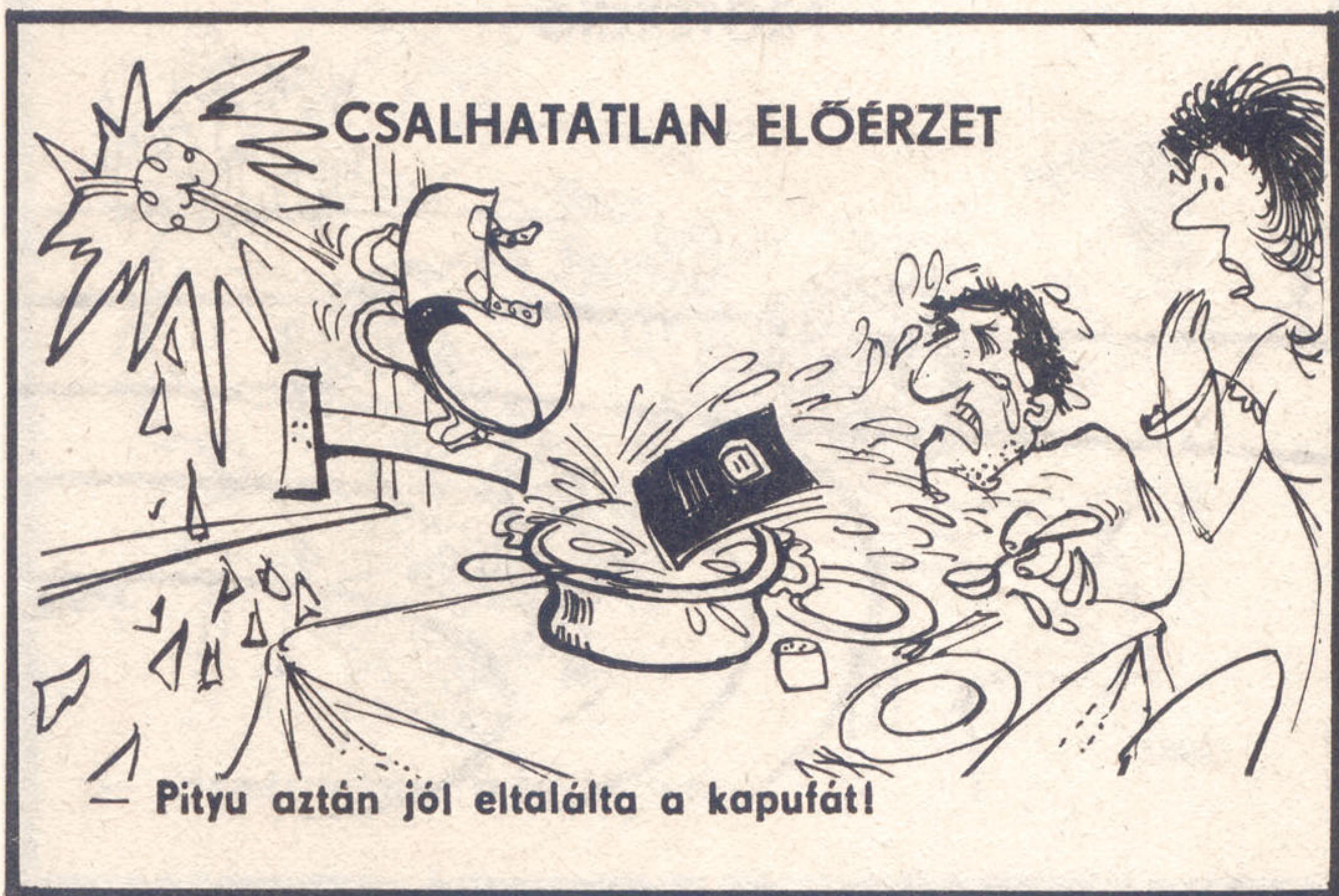
tét. Mert biztosra vesszük, hogy előbb-utóbb a lesíklók rángatják majd cinkos kunco-gások közepette Einhundert Hubertet meg a sajtképű sógorát a sílövészeti fegyverei előtt. Kíváncsiak vagyunk, hogyan jelzik majd a találásokat?

SZÜLETETT TEHETSÉG

— A doktor úr azt mondta, hogy igazi síelő alkat vagyok.

— Miből állapította meg?

— Mindig olyan gyorsan összefornak a csontjaim.



SPORT SHOW

ROMÁNC

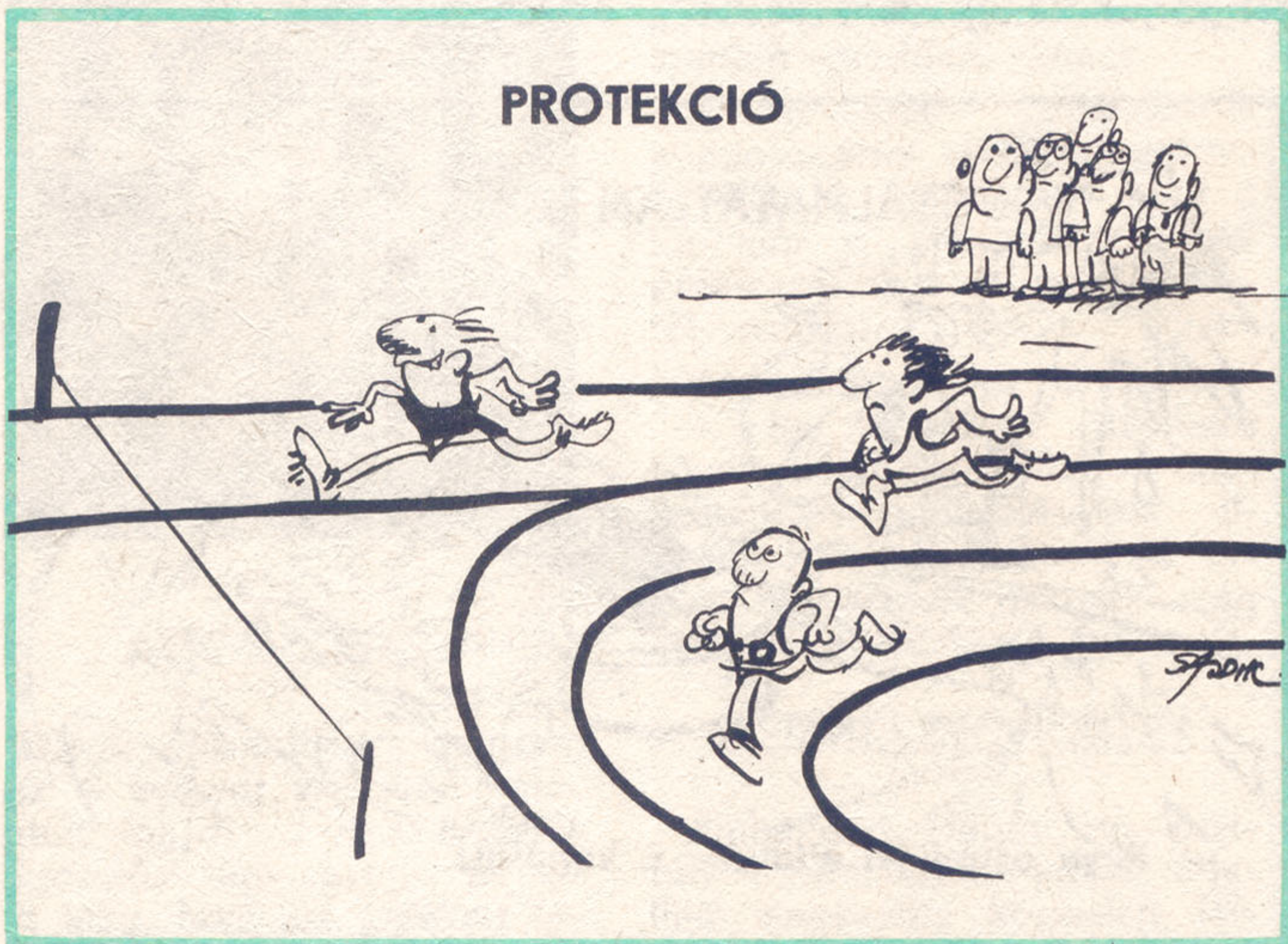
Olga Varkocsa, a 280 cm magas jugoszláv kosárlabdázónő hamarosan férjhez megy. A boldog kiválasztott Iván Potopics, az őt megille-

tő helyen tanyázó jugoszláv lóversenysport 45 kilogrammos zsokéja. Állítólag igazi romantikus, szerelmi házasságról van szó.

— Imádom a lovakat! — susogta az ara ábrándosan valahonnan a magasból. — De sajnos leér róluk a lábam. Így aztán, aki olyan picurka, hogy nyargalni tud ezeken a játékiparipákon, az valóságos hős a szememben.

— Olgától rettegnek a lovak! — lelkesedett a vőlegény. — Az enyém például valósággal megvadul, ha

PROTEKCIÓ



látja, és olyan vágta be kezd, mintha parázssal etetnem volna. Azóta nem veszítettünk versenyt, amióta ezt a nyúlánk kislányt ismerem. Nélküle nem élet az élet.

Menyasszonya pedig, — mint ha csak a sporttáskáját lóbálna — elballagott vele a boldogság felé...

SIKERES ÉVAD

Martin Kandeláber, a kanadai hoki fenegyereke súlyos műtéten esett át. A kö-

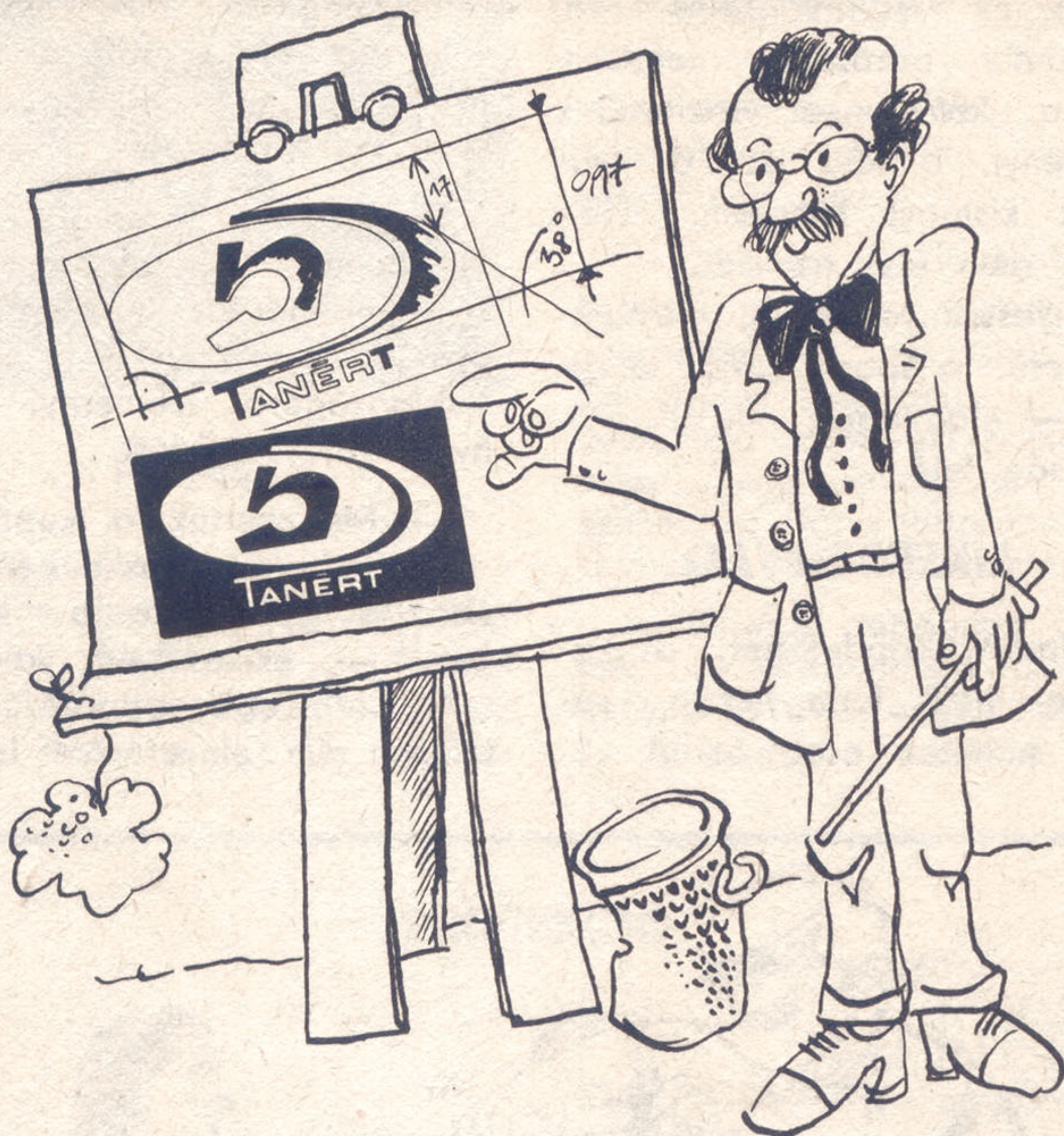
zelmúltban egy mitesszert távolítottak el a bal lapockájából, ezért a kupadöntőn sem szerepelhetett.

Csapata, a Torontói Tánc és Illemtan Főiskola együttese mindenesetre nélküle is győzött, úgyhogy a csatár boldogságára szemernyi árnyék sem vetődött.

— Megnyertük a kupát is — mondta, és örömében a sisakját gyűrögette a kezében —, és esélyem van a torna legszebb lapockájú játékos címe elnyerésére is!...



— Hamburgerbe még jó lesz.



A tanulás játékos eszközei, különféle tanulókísérleti készletek kaphatók a TANÉRT boltjaiban:

Budapest, VIII., Rákóczi út 5., Budapest, VI., Népköztársaság útja 12., Debrecen, Hatvan u. 1., Pécs, Szalai András u. 77., Győr, Munkásőr u. 77., Zalaegerszeg, Stadion u. 2., Szeged, Csongrádi sugárút 104., Miskolc, Korvin Ottó u. 11.

**ORSZAGOS TANSZERGYARTÓ
ÉS ÉRTÉKESÍTŐ VÁLLALAT,
Budapest, VIII., Szentkirályi u. 8.**

Szõkimondó

Zeneszerszám-zűrzavar

Csíkos tehén

Kiabáló hegyinövény

Szorgalmas madár

Északi sorscsapás

Tisztálkodó macska

Csúnya örökzöld

Hal fenyítés

Elbitangolt sróf

Hivatásos sportoló csele

Önkéntes muri

Csodás villám

Adagolt dokumentumműsor

Felemás kismadrág

Piciny főzeléknövény

Ronda magyarázat

Meztelen fonál

Főpapi felsorolás

Fagyasztott ebéd

= balalajkalamajka

= tigriska

= hahóvirág

= buzgólya

= norvégzet

= cirmoskodik

= ciprusnya

= bálnana

= anyacsavargó

= profifika

= fakultativornya

= fenoménkő

= híradózis

= shortopéd

= karalábébi

= ákombákommentár

= pucérna

= kardinálista

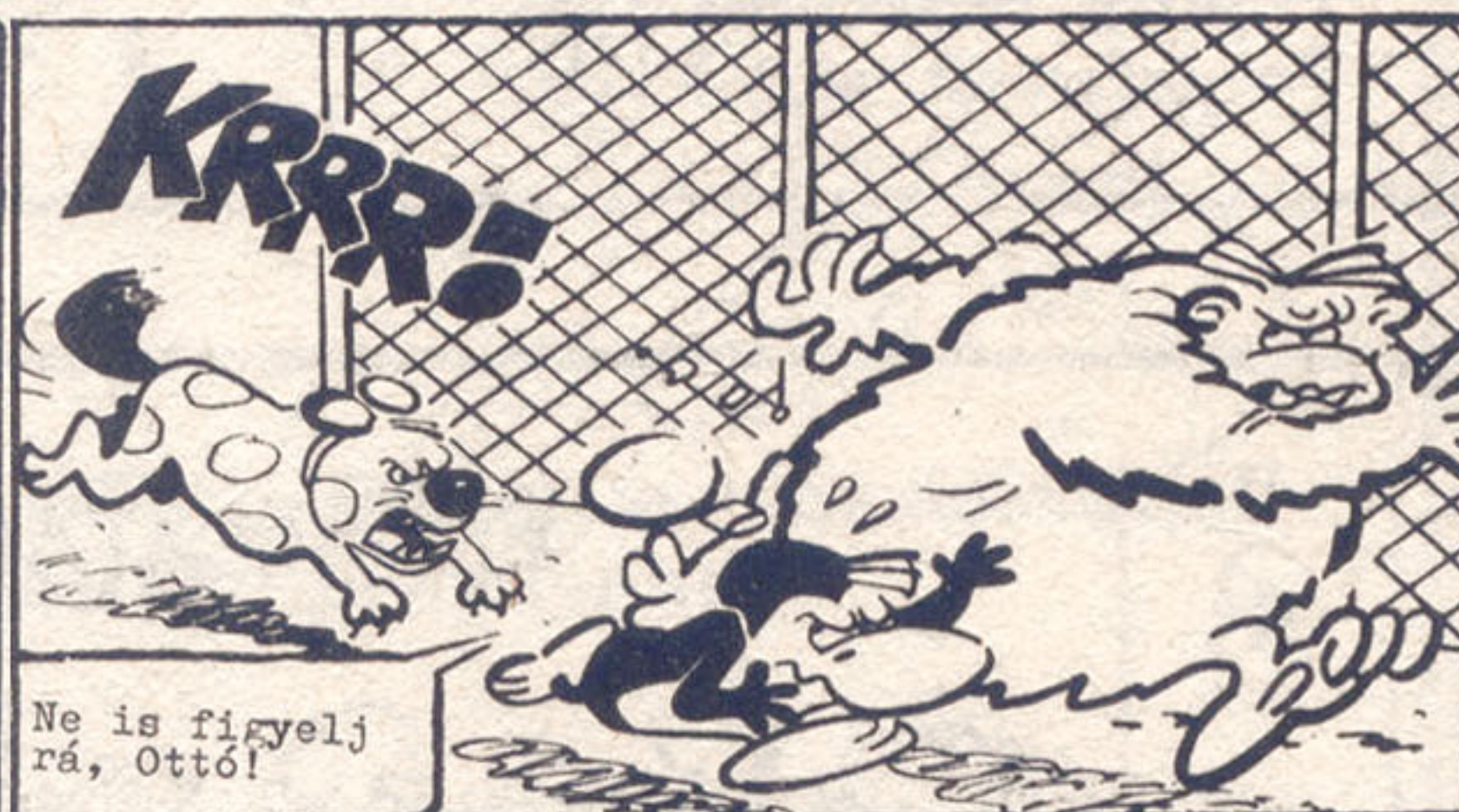
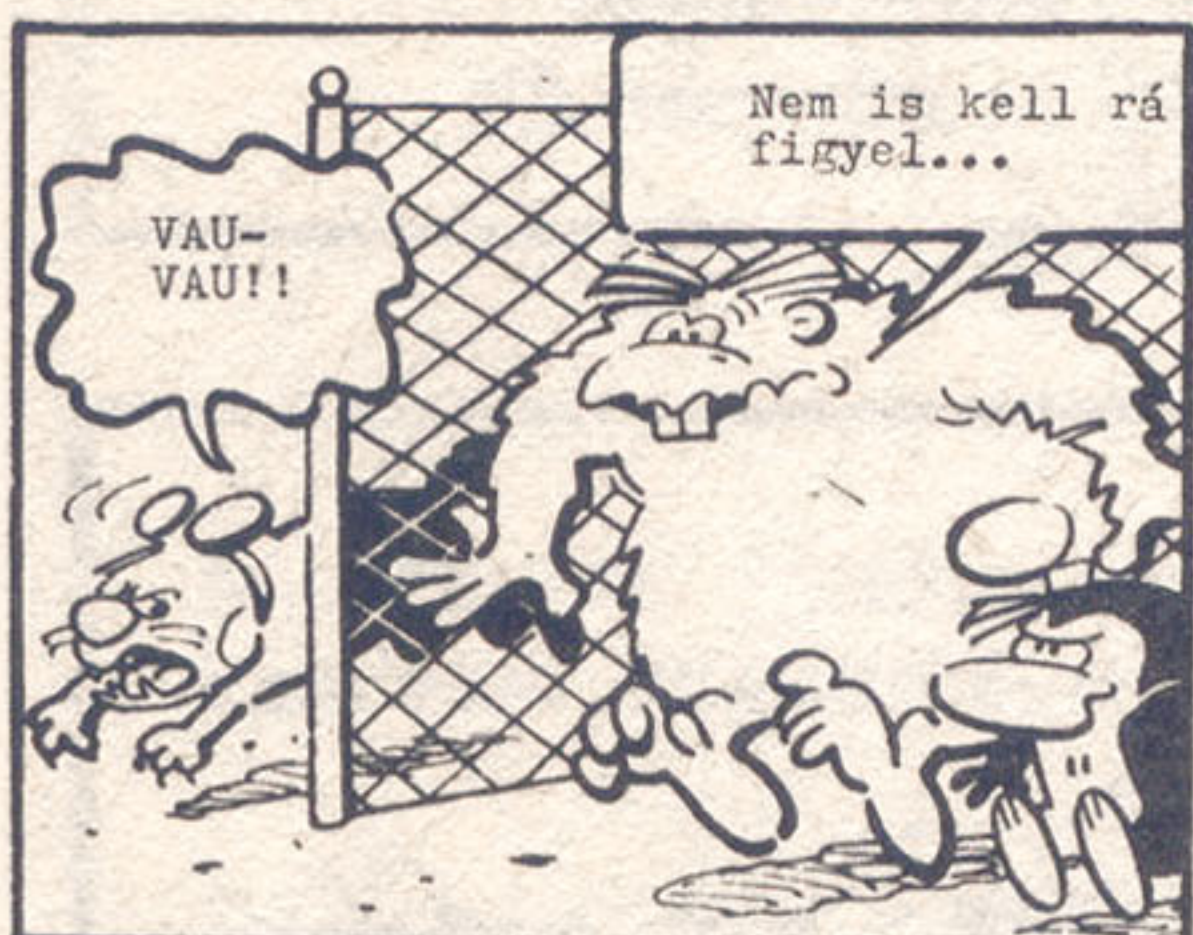
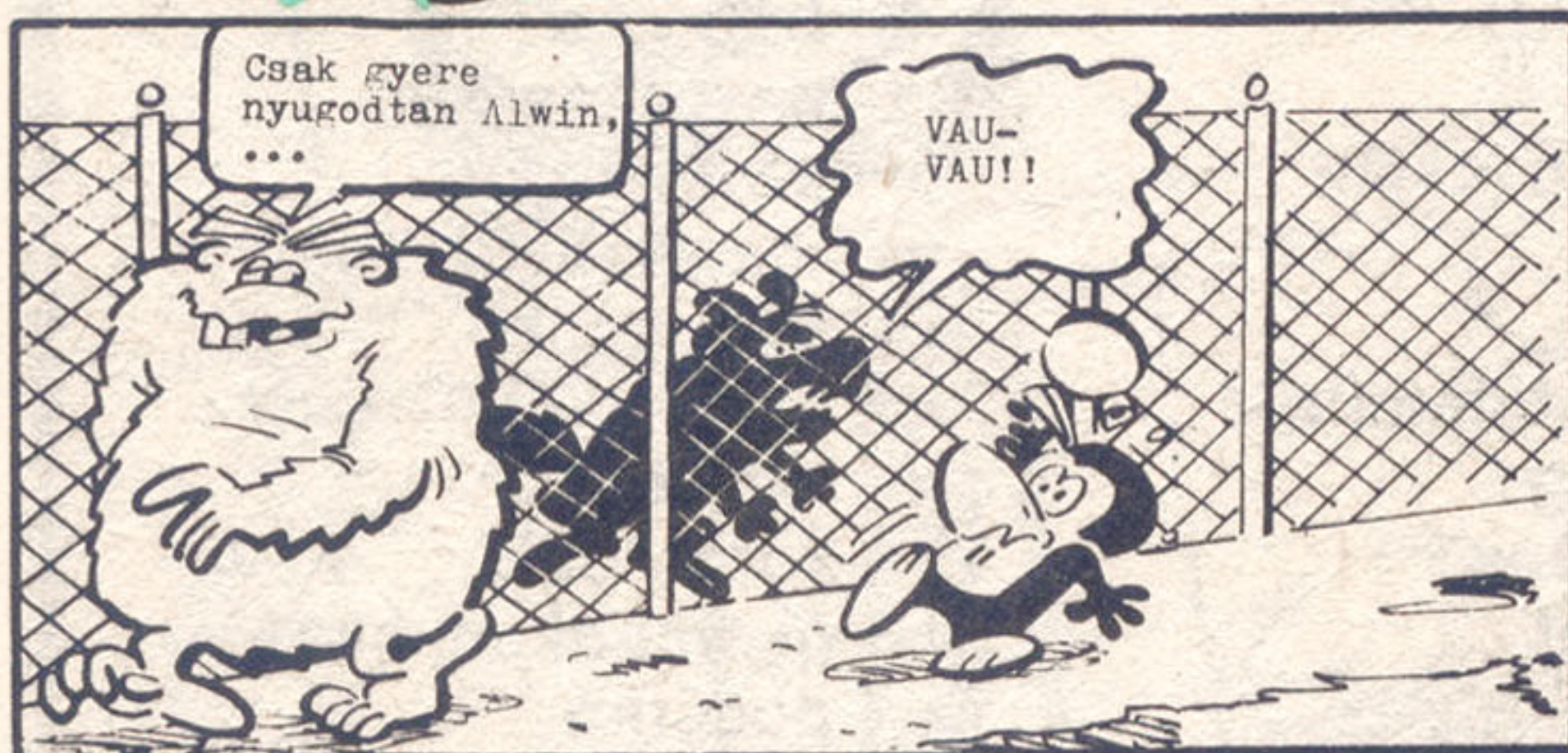
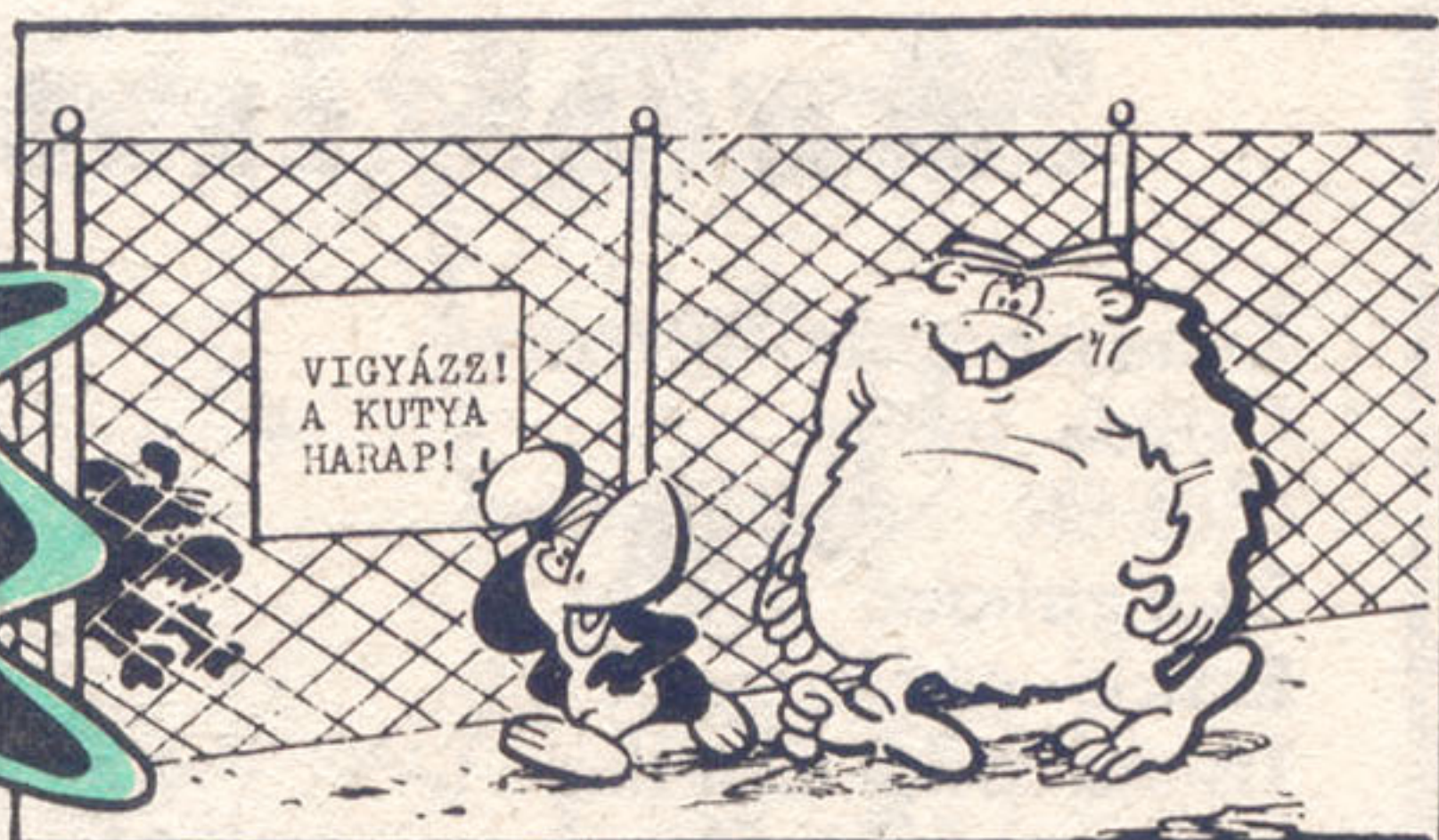
= csörömpörkölt

ELŐRELÁTÁS



— Miért csodálkoznak? Mire sorra kerülök, csak lesz valami bajom...

Ottó és Alvin



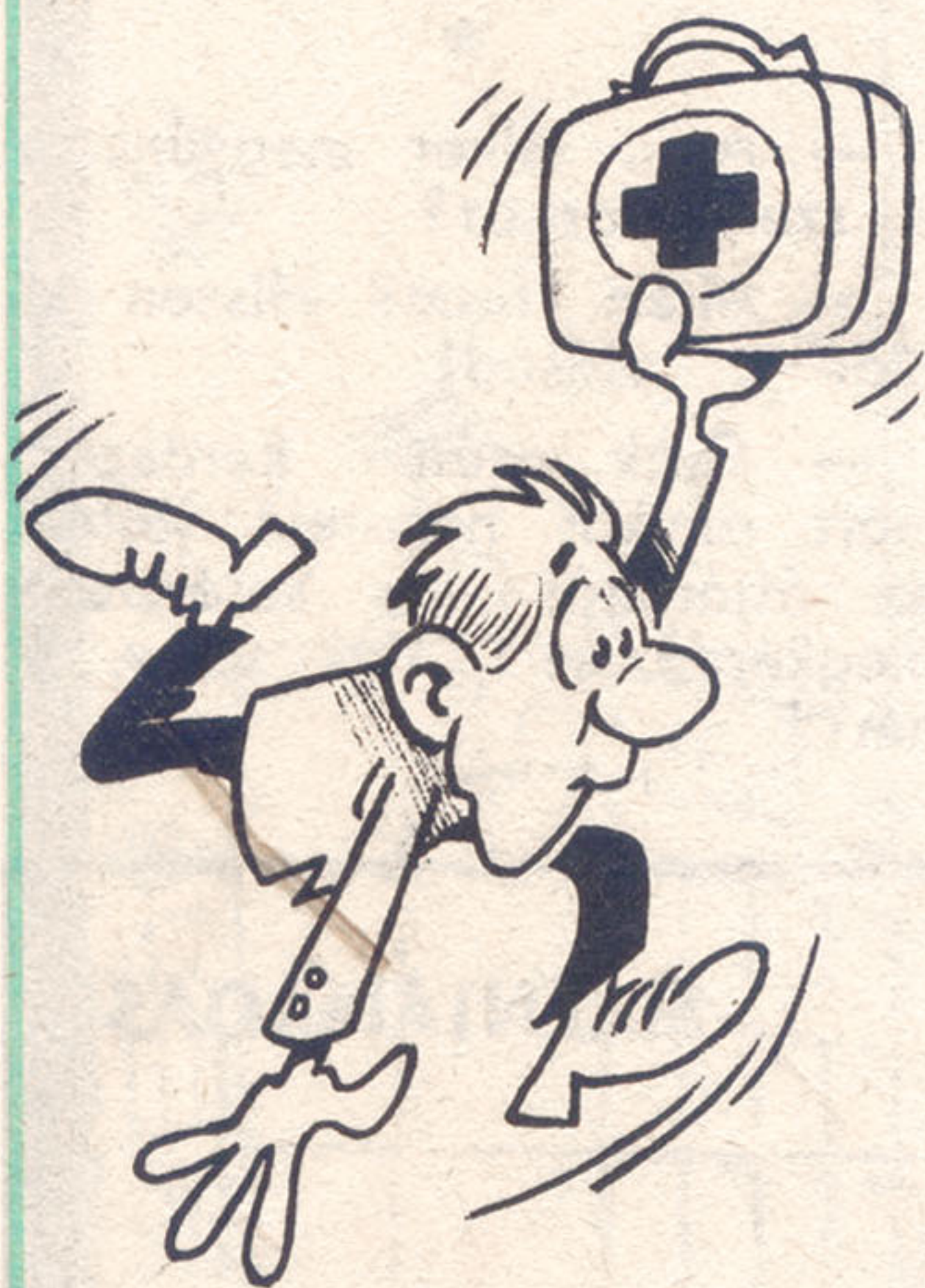
MI LEHET?

— Két sündisznó baktat a sivatagban. Egyszerre megpillantanak egy szép szál kaktuszt.

— Mi lehet ez, mit gondolsz?

— Hát... szerintem egy akrobata csoport!

Dr. Bácsi esetei



— Tudod ugye kisfiam, hogy ezt a kanalas orvosságot mindig fel kell rázni, mielőtt beveszed?

— Nem lesz szükség a rázogatóra. Biciklivel megyek haza a tanyára és elég göröngyös hazafelé a földút...

— Tessék mondani, a vakbélműtétem helye látszani fog? — aggodalmaskodik a nyolcadikos nagylány.

— Ez attól függ, hogy jövőre milyen lesz a fürdőruhadivat!

✱

— Szervusz Pisti! Hát te már megint mit csináltál? Tegnap a jobb kezedet láttam bekötve, ma pedig már mindketőn hatalmas nagy pólya van...

— Tetszik tudni, doktor bácsi, tegnap fizika dolgozatot írtunk, ma pedig anyu azt mondta reggel, hogy nekem kell mosogatni!

✱

— Klárika, maradj szépen csendben, ha a hátadat kopogtatom...

— A doktor bácsit úgy látzik nem tanították meg az illedelmes viselkedésre. Nekem megmondták, hogy ha kopogtatnak, azt kell mindig mondani, hogy „szabad!”.

✱

— Mi a baj, kisfiam? Miért sírsz olyan keservesen?

— Egy hónappal ezelőtt kistestvéreim születtek, egyszerre három. Nagyon aranyosak, szeretem őket, de most már nem kell több...

— És honnan gondolod, hogy újabb kistestvéreid lesznek?

— Este hallottam, hogy anyu mondta apunak: „Te fiam, holnap elmegyek vásárolni az áruházba, szétnézek a gyerekosztályon”.

✱

— Doktor úr, igazán hálás vagyok, hogy visszaadta a lányom önbizalmát! Amióta beszélt vele, azóta egyáltalán nem szégyelli a szeplőit, sőt büszkélkedik is velük. Hogyan sikerült ezt elérnie?

— Mi sem volt egyszerűbb, asszonyom! Megsúgtam neki egy orvosi titkot és a lelkére kötöttem, hogy senkinek ne árulja el: idén a pöttyös a legnagyobb divat!

— Ha jót akar, mindenképpen tartania kell magát ahhoz a diétához, amit előírtam — mondja az orvos kövér betegének.

— Gondolja, megéri nekem hogy éhenhaljak azért, hogy egy évvel tovább élhessek? — jegyzi meg a testes beteg.

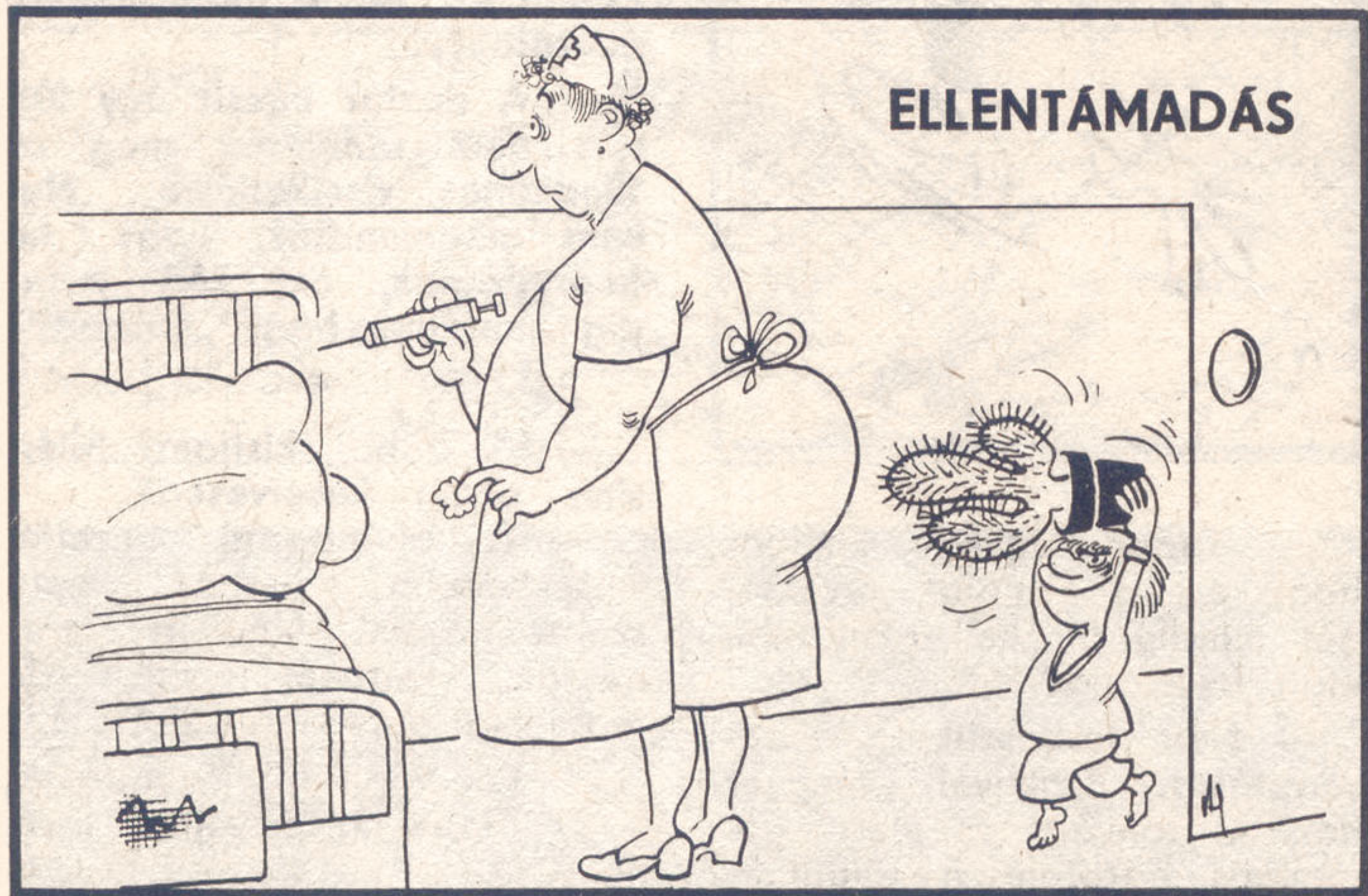
✱

— Apu, mikor megyünk el a szemorvoshoz?

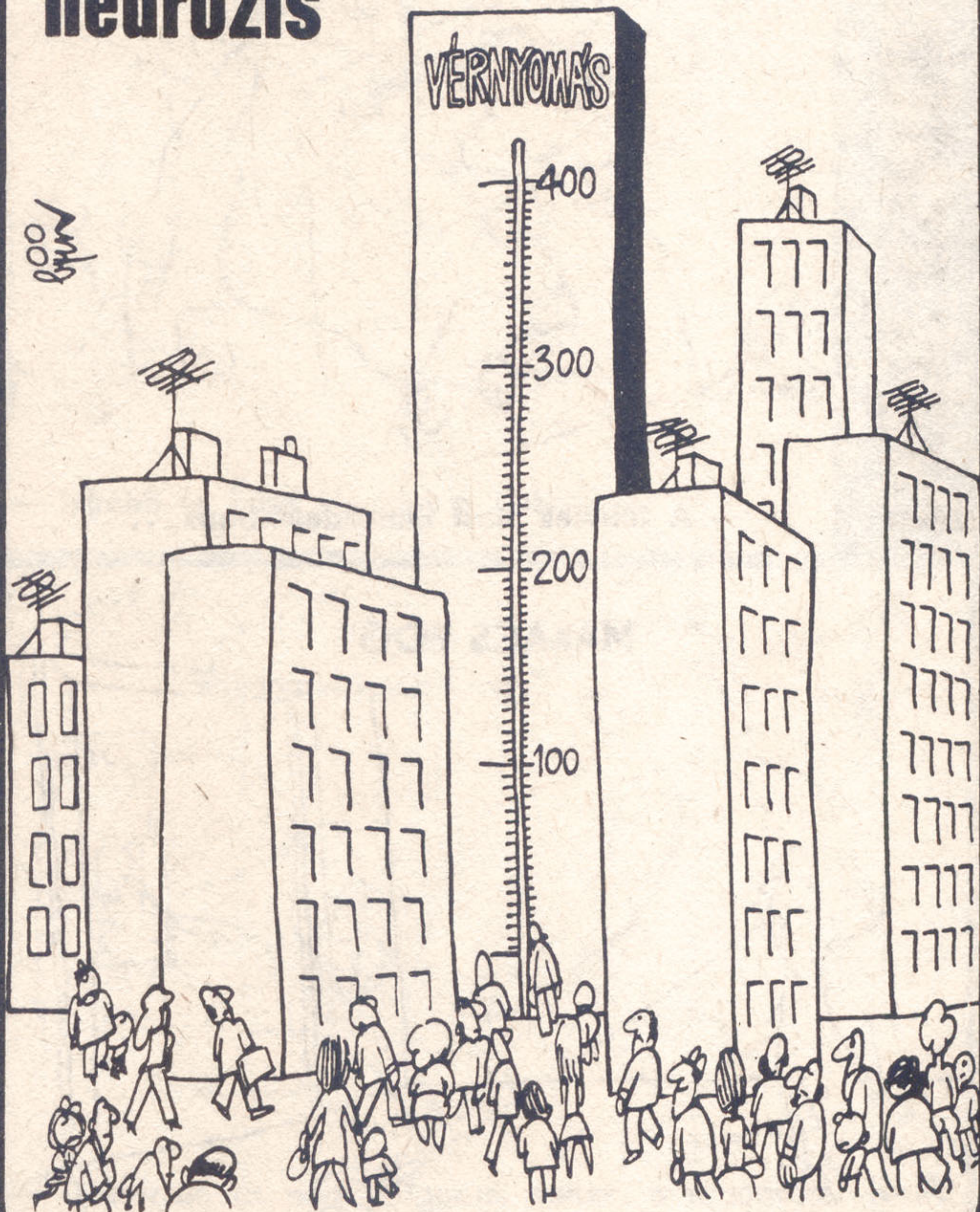
— Miért, fiam? Hiszen kitűnő a látásod!

— Csak azért kérdezem, mert amikor hazafelé jöttem, az átjárónál egy kerékpáros megkérdezte: „Vak vagy, fiam?”

ELLENTÁMADÁS



Lakótelepi neurózis



Fogas esetek...

KÁRÖRÖM



— A többiek most matekdolit írnak...

MAKACS FOG



BARÁTSÁG



— Inkább te húzd ki, mint a doki...



— Doktor úr, az nem a fogam, hanem a rágógumi...

Egészségedre

KÓRHÁZBAN

Az orvos sorolja a betegeknek:

— A szívműködés rendezesebb, a légzés rendszeresebb, a hőmérséklet csökkent, a vérnyomás javult.

Mire a beteg elhaló hangon:

— Nagyon örülök doktor úr, hogy egészségesen halok meg.

Holló Erika, Tállya

ORVOSNÁL

A páciens álmatlanságra panaszkodik, a doktor orvosságot ír fel.

— Ez a mennyiség — magyarázza — elég lesz egy hónapra.

— De doktor úr! — rémülődzik a beteg. — Én nem akarok olyan sokáig aludni!

CSAK ÍGY

— Uram, hogy juthatok el a leggyorsabban a városi kórházba?

— Lépjen le a járdáról!

JÓ ÉTVÁGYAT

— Ma remekül sikerült a gomba — dicséri a feleséget a kiadós ebéddel elégedett férj. — Hol szerezted ezt a receptet?

— Egy detektívregényben olvastam!

**Takács Erika,
Százhalombatta**

OLAJJAL?

Ingerülten magyarázza egy fiatalember az ideggyógyásznak, hogy őt a rokonsága egy igazán jelentéktelen dolog miatt üldözi. Arról van szó, hogy ő jobban szereti a pamutszövetet, mint a műszálasat.

— Elárulom magának — mondja nyugtatólag az orvos —, hogy például én is jobban szeretem a pamutszövetet.

— Igazán? — ragyog föl a fiatalember arca. — És hogyan fogyasztja? Olajjal, vagy majonézzel?

Szécsi Melinda, Csömör

BALESET

Egy férfi, késsel a hátában, véresen becsúszik-mászik a rendelőbe. Amikor becsukódik mögötte az ajtó, egy várakozó anyóka megszólal:

— Szörnyű, hogy egyesek mi mindent képesek kitalálni, csak hogy soron kívül bemehessenek a doktor úrhoz!

Gáll Mihály, Pétfürdő

IDŐÉRZET

— Doktor úr, úgy érzem, képes vagyok a jövőbe látni.

— Mióta érzi?

— Holnapután óta!

SZEMÉSZETEN

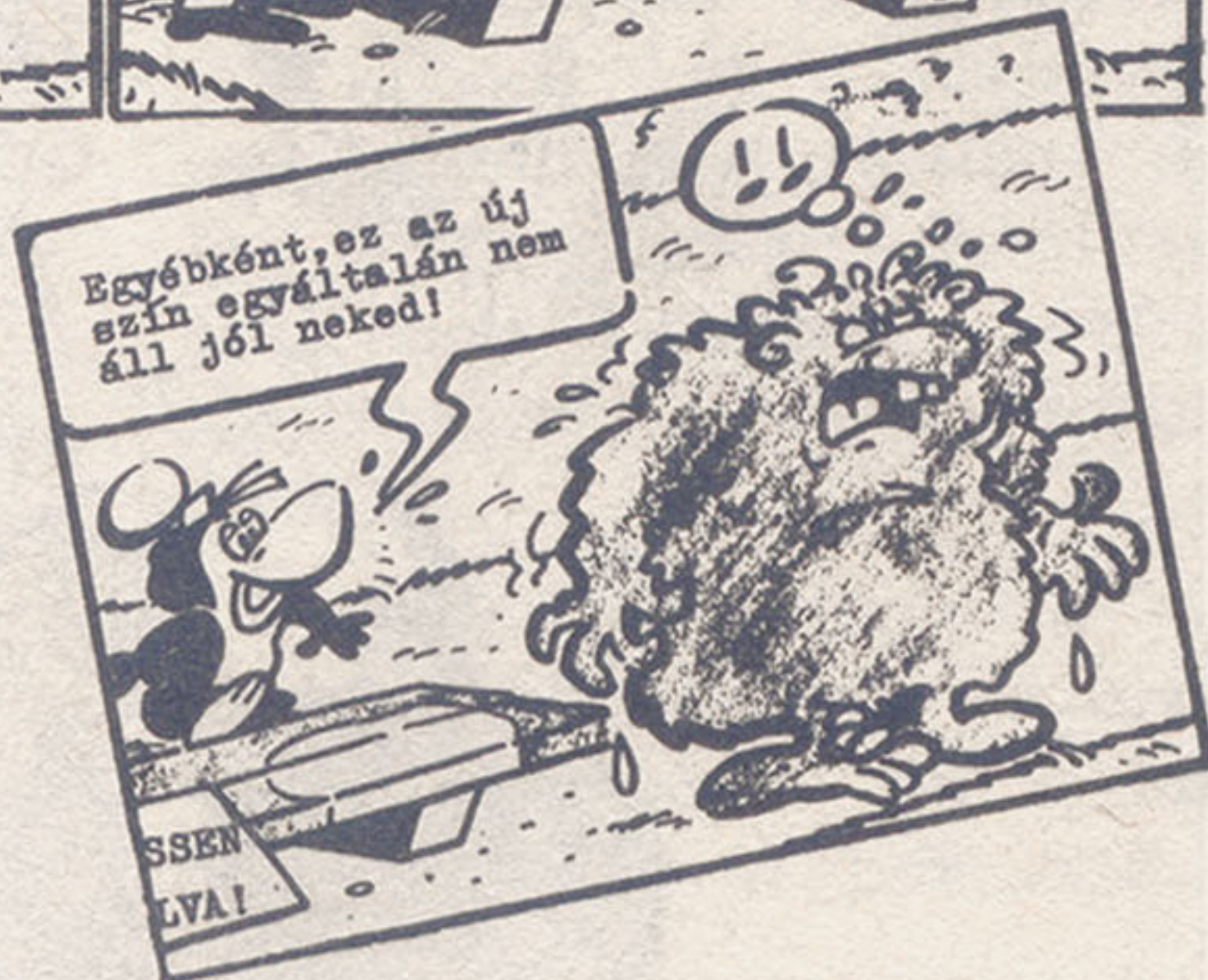
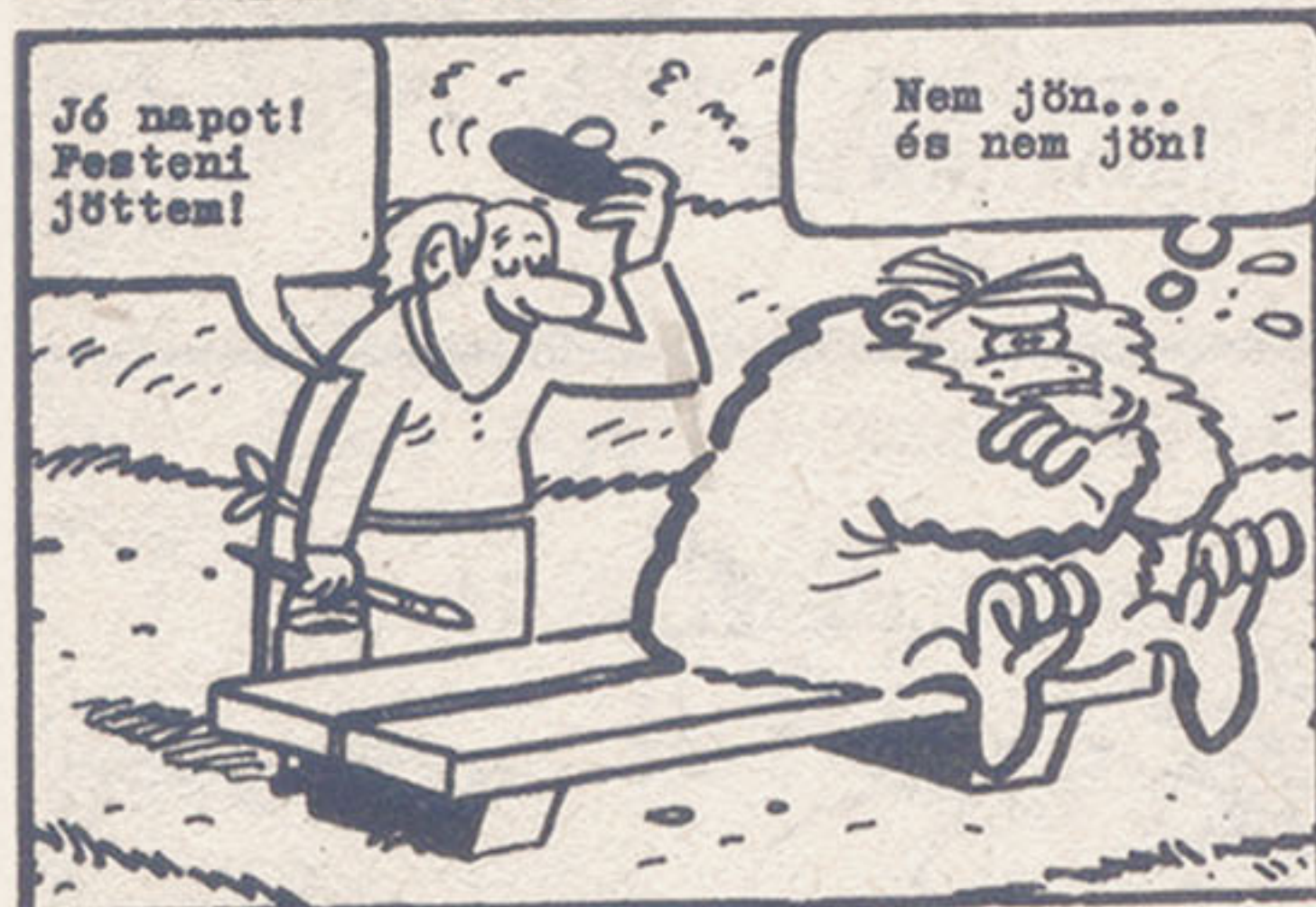
— És ebből naponta háromszor cseppentsen a szemébe!

— Evés előtt, vagy evés után, doktor úr?



— A doktor úrnak biztos módszere van, hogyan kell orrcseppet beadni!

Ottó és Alvin



DIVAT- DILI...



A LEGÚJABB DIVAT

— Divatos ez a blúz? —

— Ez kérem a legújabb párizsi divat,

— És nem fakul meg?

— Ez? Három éve áll a kirakatban, s egy árnyalatnyit sem fakult!

MEGÁLLAPODÁS

New Yorkban az egyik bank előtt áll egy pattogatott kukorica-árus. Odamegy hozzá egy ismerőse.

— Adj kölcsön két dollárt.

— Sajnos, nem tehetem. Megállapodásom van a bankkal. Ők nem árulnak kukoricát, én nem foglalkozom kölcsönökkel.

TEVESZŐR

— Mondja kérem, jól áll nekem ez a teveszőr kabát?
— kérdi az eladót a vevő.

— Mintha uraságoddal született volna!

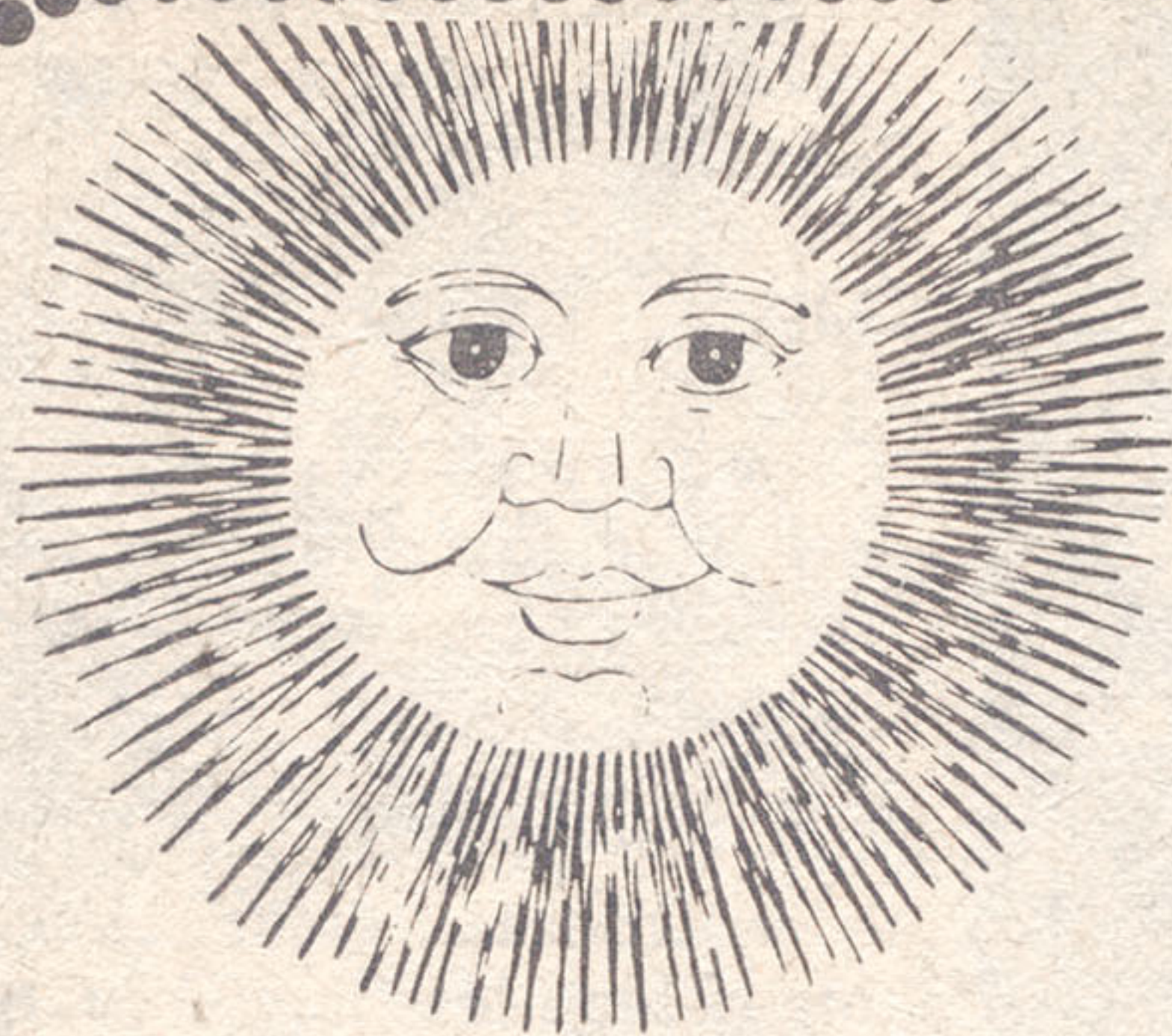
MEGRENDELŐ A SZABÓHOZ

— Hát akkor éppen maradunk. Ebből az anyagból kérem a ruhát. De azt meg kell mondanom, hogy csak három hónap múlva tudok fizetni.

— Nem baj, akkor is jó lesz.

— És mikor lesz kész a ruha?

— Három hónap múlva...



NÉGERCSÓKÉRT

nem kell Afrikába menni

Gyártja

az ABONYI »ÚJ VILÁG« Mgtsz

öt féle ízben !



HELYEZKEDÉS

— Ki mellé szeretnél ülni az asztalnál?

— Hát... legjobban a torta mellé...

ATTÓL FUGG

Egy fiú megkérdi az ismert utazótól:

— És az igaz, hogy a dzsungelben a ragadozók nem támadják meg az embert, ha fáklyát tart a kezében?

— Hát, attól függ, hogy milyen gyorsan tudja vinni azt a fáklyát!

A GONDOLKODÓ

A tanítónő arról az engedetlen Cipócskáról mesél a gyerekeknek, akit megevett a róka.

Az egyik kisfiú felnyújtja a kezét:

— Igen, de ha a Cipócska engedelmes lett volna, akkor már a nagyapó megette volna!

FORMATERVEZÉS

— Képzeld, a borbélyom nagyszerű masinát talált ki. Bedugod a fejed a búrába és a gép pillanatok alatt megborotvál.

— Nem létezik. Hiszen mindkinek más formájú a feje!

— Hát... először igen.

KÍNOS

Lefekvés előtt keserves sírás hallatszik az ikrek szobájából. Rémülten nyit be a mamájuk, és látja, hogy az egyik zokog, a másik meg elégedetten vigyorog.

— Mi történt?

— Semmi, semmi, csak a nagyi kétszer füröszttötte meg őt, engem pedig egyszer sem!

KATASZTRÓFA

A golfjátékoshoz odamegy a rendőr, és azt mondja:

— Uram, a maga golflabdája betörte az autó szélvédőjét, és az autó leszorított egy tűzoltókocsit az árokba, és amelyik házat el kellett oltani, az leégett. Mit szól ehhez?

— És a labdám sem került elő?...

KÓBOR JÁRMŰ

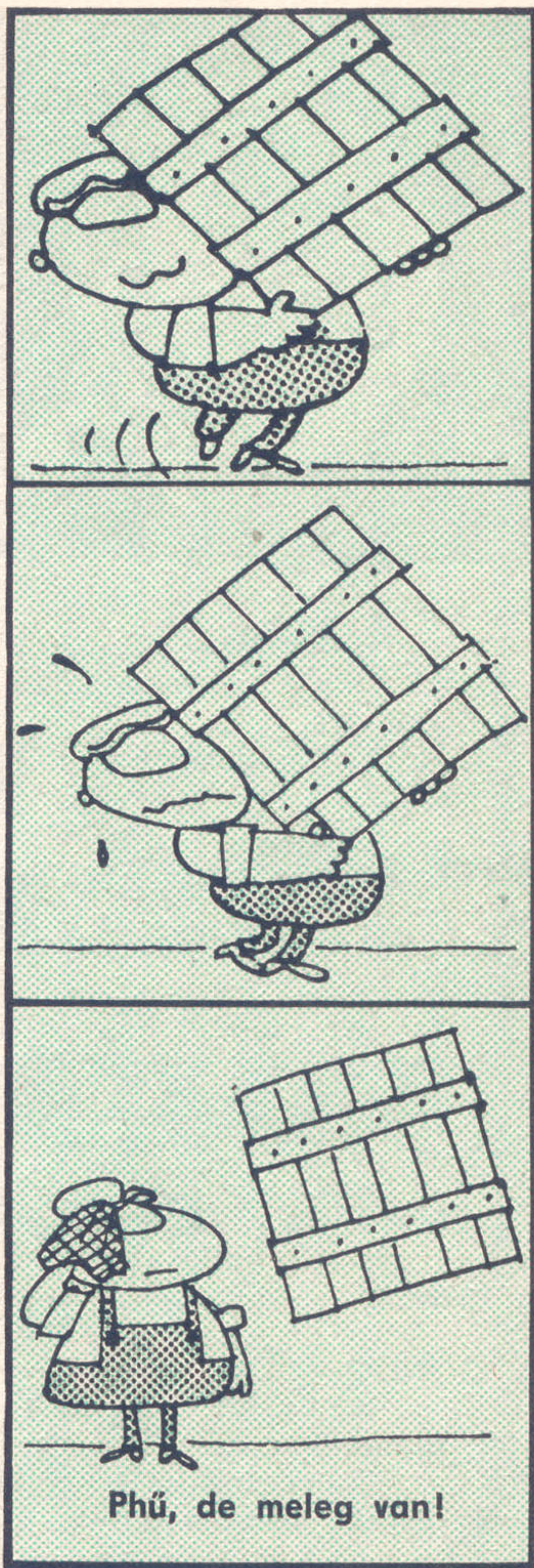
Két bolha áll az útszélen. Az egyik cigizik. Arra megy egy kóbor kutya. Azt mondja az egyik bolha:

— Hé, Lajcsi, dobd el a csikket, jön a busz!

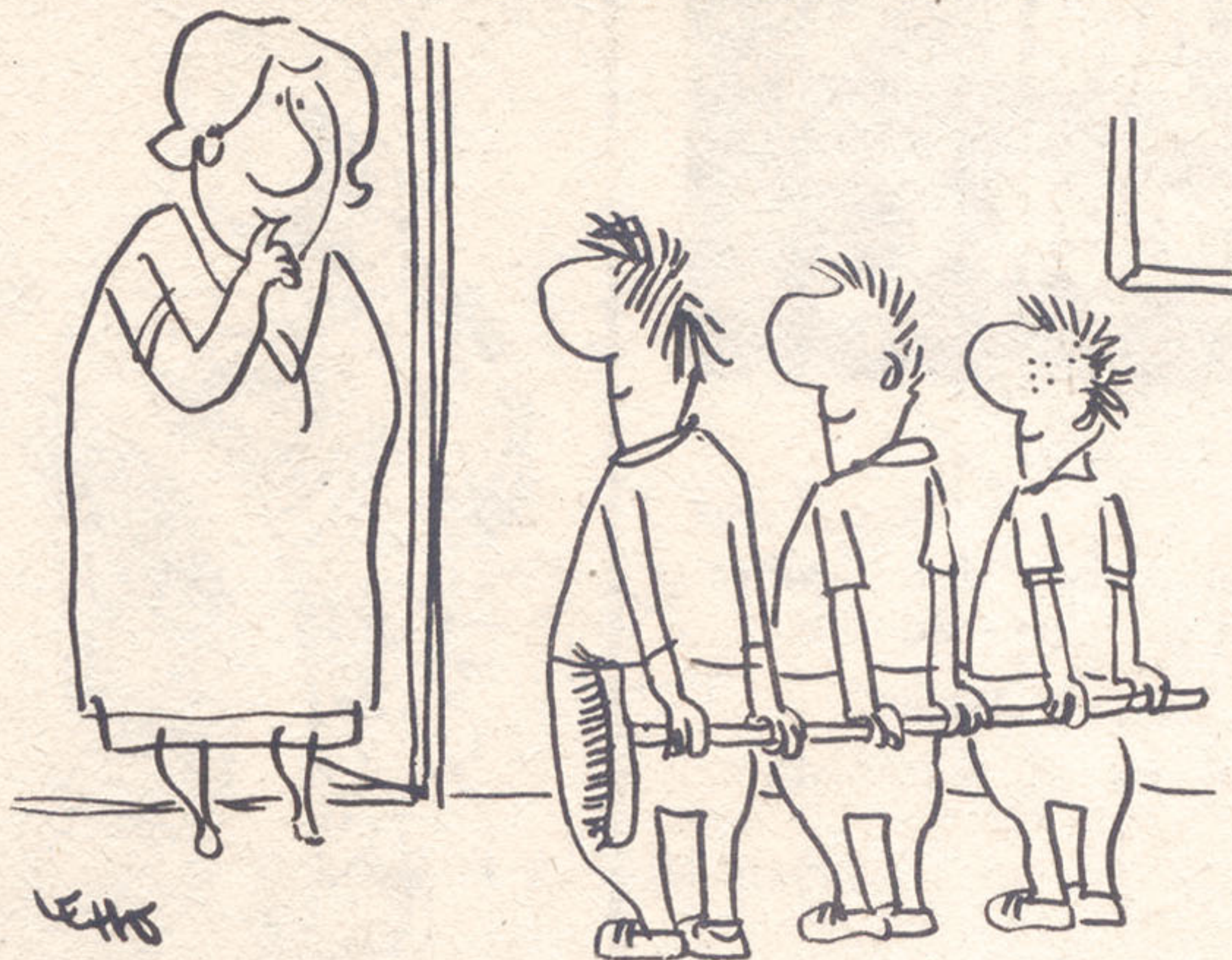
AZONOSÍTÁS

— Miért nem kék a vakond?

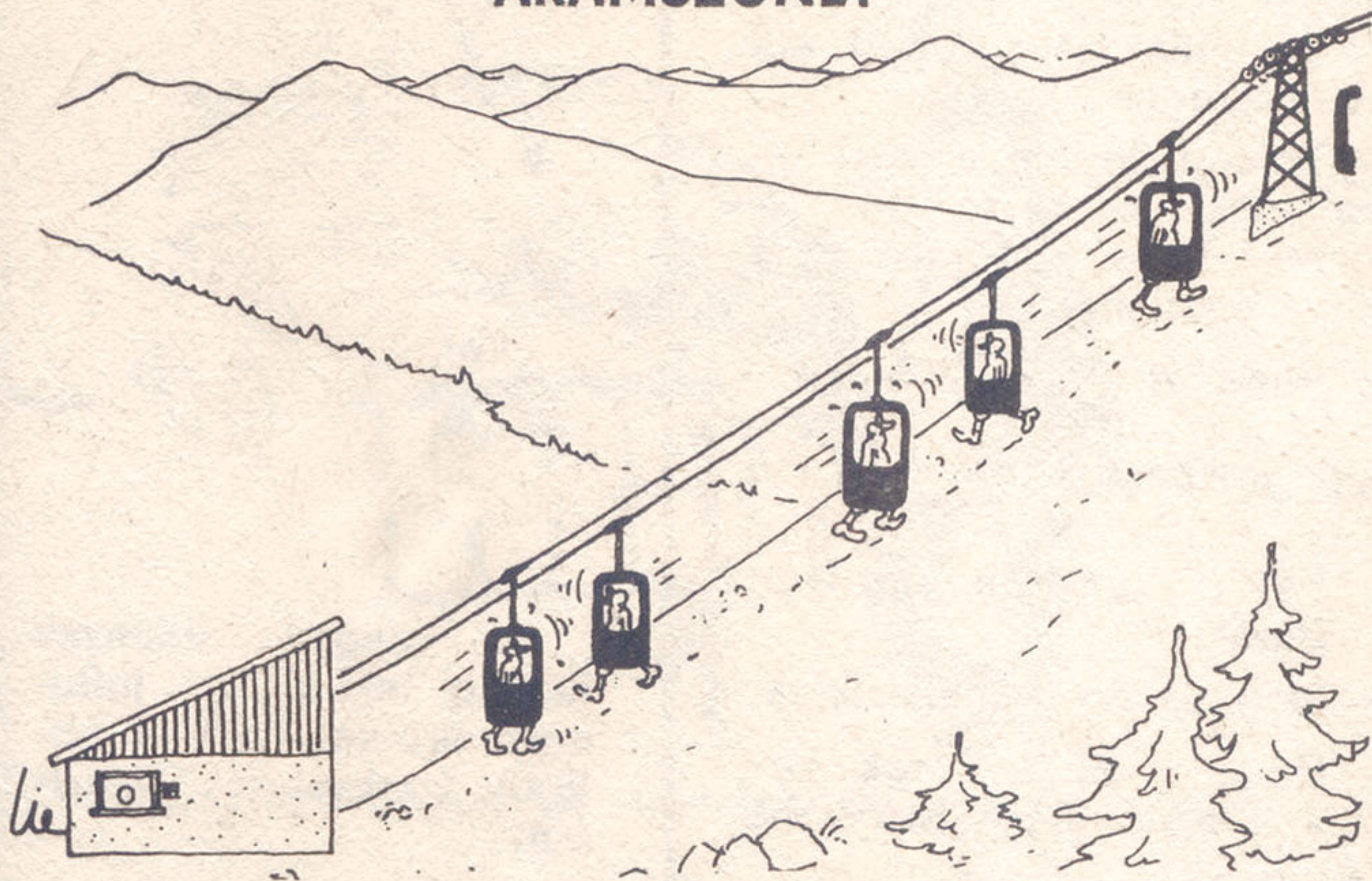
— Nehogy összetéveszd a metróval!



KÖZÖS SZÜLETÉSNAPI AJÁNDÉK



ÁRAMSZÜNET



„Sötét” viccek

A gengszter feleségéhez
becsenget a szomszédnője.

— Hol van a férjed?

— Késel az éji homályban.

RAVASZ

— Fényes nappal kiraboltak
az utcán — panaszkodik az üz-
letember a barátjának.

— És miért nem vetted elő
a revolveredet.

— Bolond lettem volna! —
mérgeződik a kárvallott. —
Örültem, hogy legalább azt
nem találták meg!

Erdelics Tibor, Környe

CSAK SÖTÉTBEN

— Ma a bankban van egy
kis dolgom.

— Helyes, én is elkísérlek.

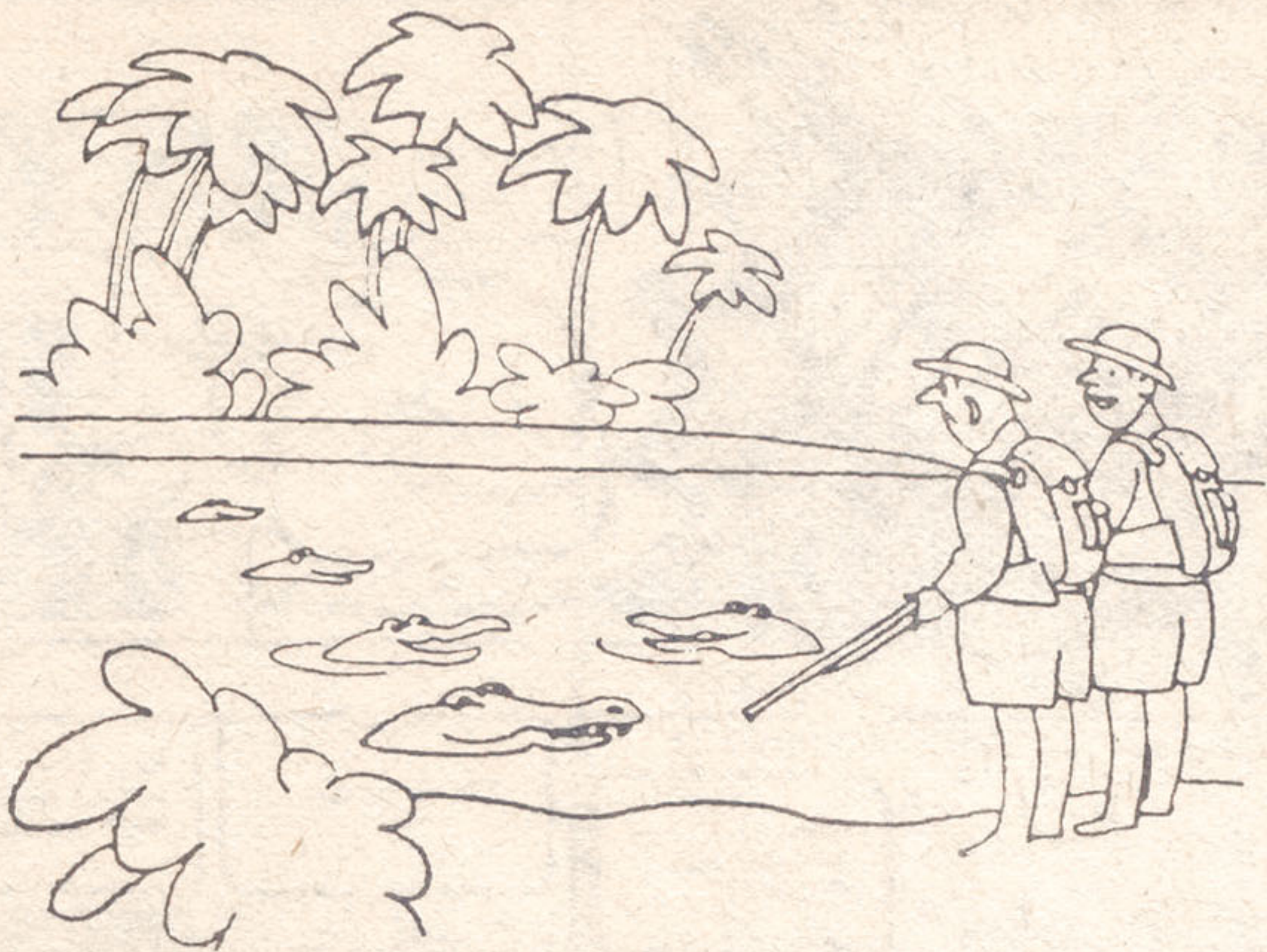
— De... majd csak ké-
sőbb — most még nyitva van!

Vörös Ágnes, Tatahánya

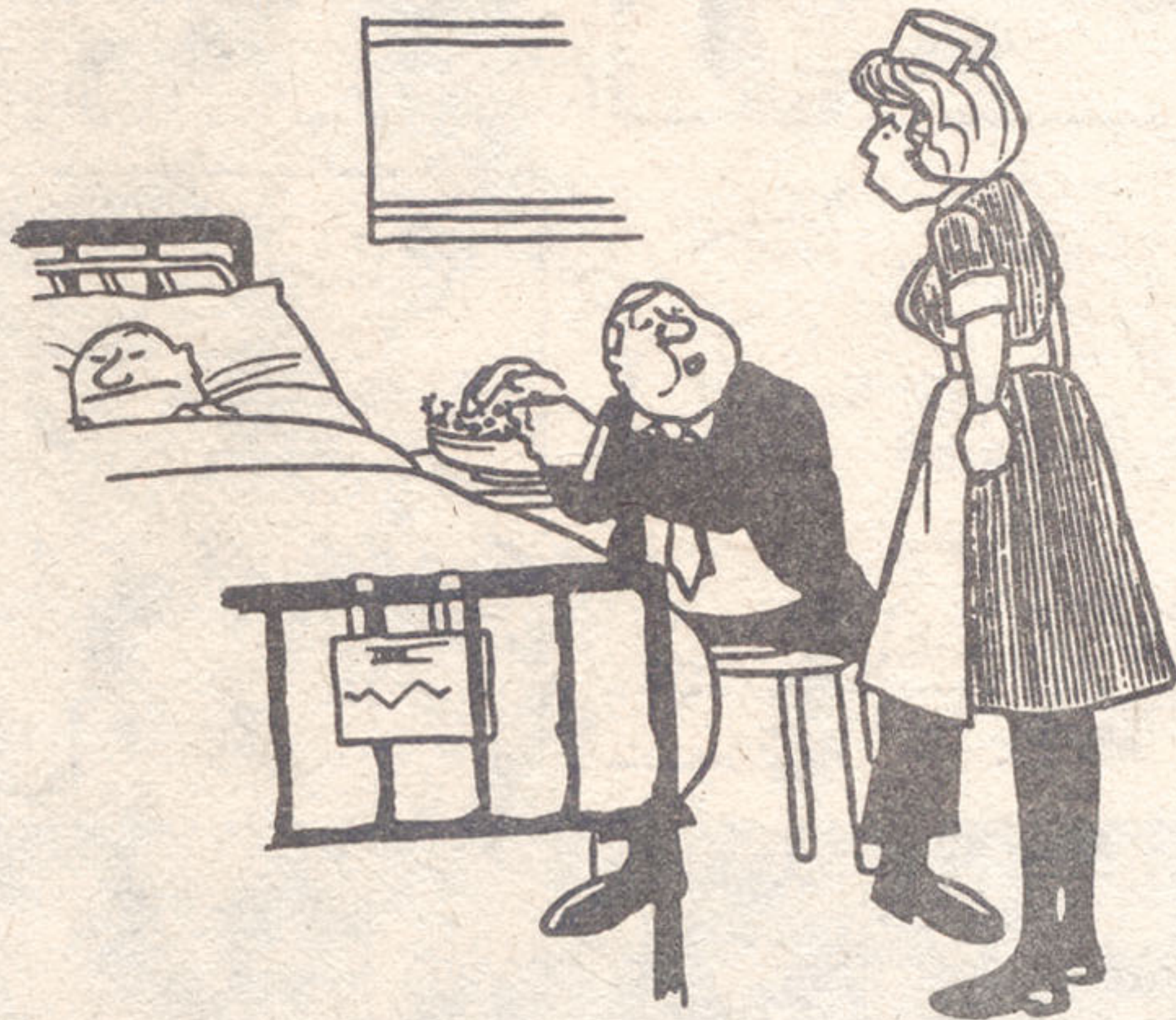
BONYOLULT



— Idegen úrlények
helyett inkább az influ-
enza-vírussal kellene va-
lami kapcsolatot létesí-
teni...

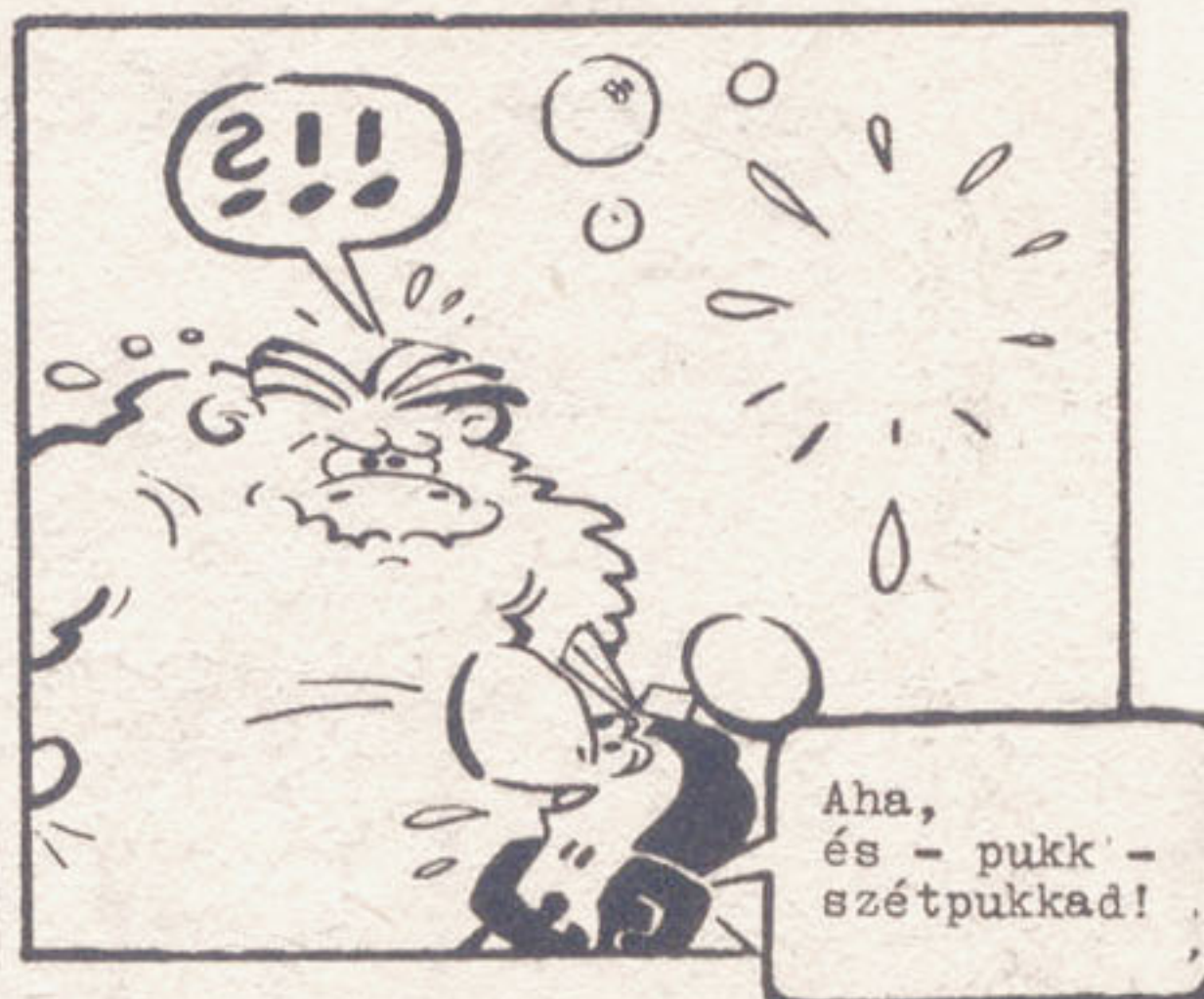
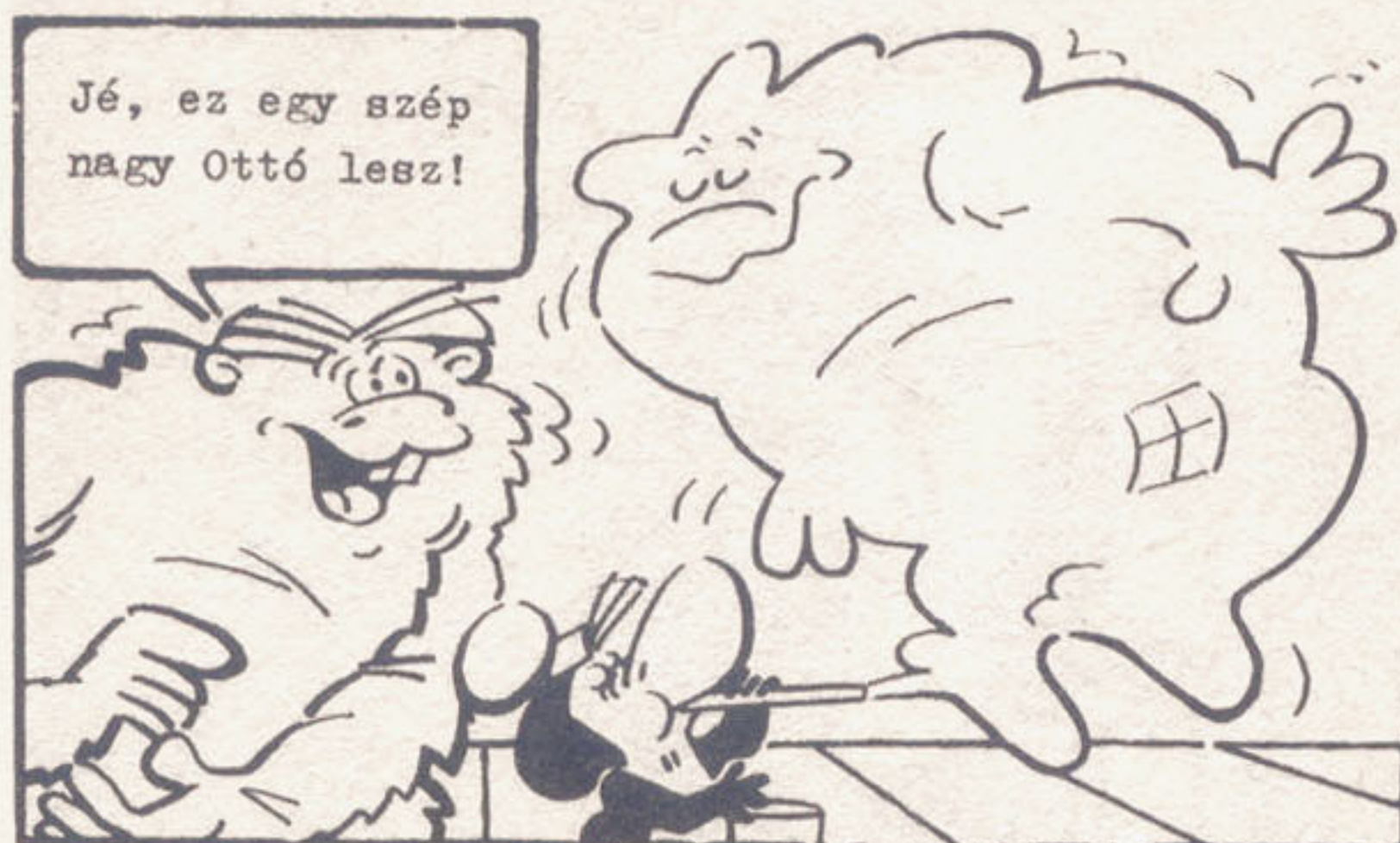
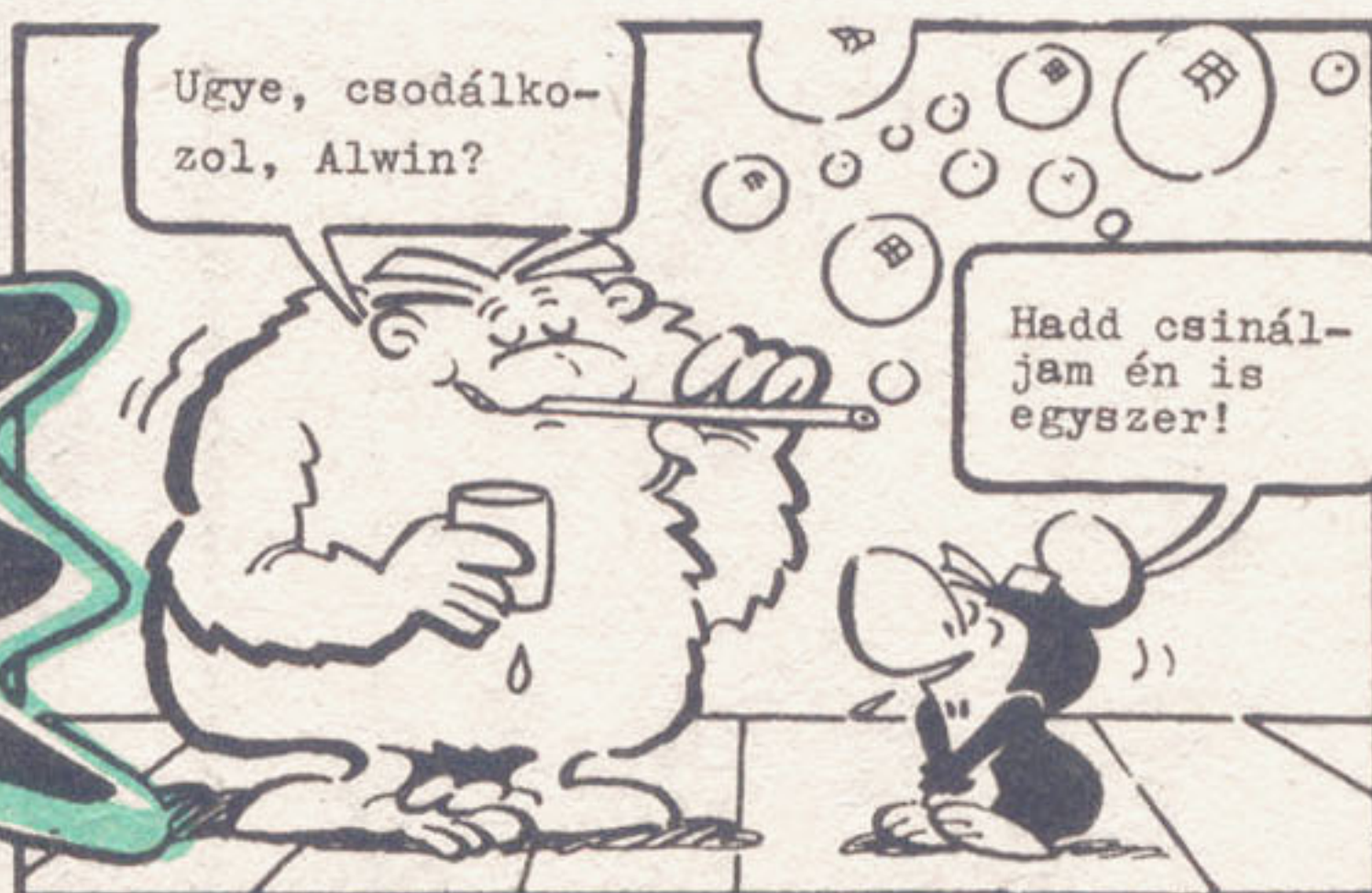


— Te menj elsőnek, a te órád vízálló.



— Nem, nem vagyok az ismerőse, de imádom a szőlőt.

Ottó és Alvin



Egy meg egy rádió



Ismét azonos időben sugárzott két érdekes műsorszámot a Kossuth rádió (Bp. I.) és a Petőfi rádió (Bp. II.). Az egyiken a magyar—olasz válogatott labdarúgó-mérkőzést hallhattuk, a másikon pedig a Portisch—Szpaszkij sakkjátszma izgalmas perceit élvezhetük. Egyszer ide, egyszer oda fordítottam a rádió keresőgombját, így azután mindkét sportközvetítést végigizgulhattam.

Bp. I.: Kedves hallgatóink, közvetítést adunk a Népstadionból. Hetvenezer szurkoló lelkes biztatása közepette futott ki a pályára...

Bp. II.: ...Portisch és Szpaszkij. Mielőtt a két nagymester asztalhoz ülne...

Bp. I.: ...a játékvezető megvizsgálja a felszerelésüket. Rendben van-e a síp-

csontvédőjük? Majd középre siet, és...

Bp. II.: ...megindítja a sakkórát. Elkezdődik hát a Portisch—Szpaszkij játszma...

Bp. I.: ...az évszázad mérkőzése. Zeng-zúg a hajrá. Biztatják a magyarokat. Nyilasi a középpályáról kitűnő labdával ugratja ki...

Bp. II.: ...Szpaszkij nagymestert, aki a maga megszokott nyugalomával a gyalogjához nyúl...

Bp. I.: ...és a hetvenezer szurkoló felhördül. A játékvezető is jól látta a kezezést. Szabadrúgást ítél...

Bp. II.: ...Portisch óvatos. Mielőtt lépne, megigazítja a székét, köhint egyet és...

Bp. I.: ...kapufát rúg. Micsoda balszerencse! Vezethetnénk 1-0-ra az olaszok ellen. De még nincs veszve semmi. A közönség biztatja Hajszánt, hogy száguldjon el gyorsan a bal szélen...

Bp. II.: ...és ő meg is fogadja a jó tanácsot. Gondolkodik, tépelődik már vagy tíz perce. Nem olyan versenyző ő, aki elhamarkodja a lépéseit. Még egy piciny várakozás és máris nyúl a másik gyalogért. Ezt a bábút régen úgy hívták, hogy paraszt...

Bp. I.: ...Valószínűleg ezt mondhatta Garaba Imre a játékvezetőnek, aki ezért egész biztosan ki fogja állítani...

Bp. II.: ...Szpaszkij futárát. Óriási előny, óriási előny. Az egyik néző nem hisz a szemé-

nek. Csendben feláll és a táblára pislant...

Bp. I.: ...Les!! — kiáltják a szurkolók. A partjelzőnek magasban a zászlaja, a játékvezető azonban továbbot int. Továbbot int és így támadásban maradnak az olaszok. Fiúk, jó lesz vigyázni. A szélvészgyors Paolo Rossit...

Bp. II.: ...a bástya mögé bújtatja el Szpaszkij nagymester, miközben...

Bp. I.: ...elszáguld a bal szélen és a sarokzászló közelében mesterien szökteti...

Bp. II.: ...Portisch Lajost, aki vezércselre számítva...

Bp. I.: ...a tizenhatoson belül kézzel lerántja az olaszok játékmesterét. Vitathatatlan tizenegyes. A közönség füttyül...

Bp. II.: ...Szpaszkij cigarettára gyújt. Látszik az arcán, hogy pattanásig feszültek az idegei...

Bp. I.: ...nekifut a labdának és jobb lábbal a balra vetődő kapusba lövi a tizenegyeset...

Bp. II.: ...ezt nevezik vezércselnek. Portisch nagymester megtörli homlokát és...

Bp. I.: ...cserét kér Mezei György szövetségi kapitánytól. Megsérült volna? Minden

bizonynal az iménti jobb-szárnytámadás óta fájlalja a bal bokáját...

Bp. II.: ...kontravezércsel! — súgja az egyik néző a társa fülébe. Szpaszkij ettől szárnyakat kap...

Bp. I.: ...és elröpül toronymagasan a kapu fölött. A hetvenezeres szurkolótábor megkönnyebbülten lélegzik fel. Nincs gól. Egy olasz szurkoló nagy mérgesen kiált fel...

Bp. II.: ...Sakk! Portisch rögtön észre is veszi, hogy veszélybe került a királya. Éppen ezért...

Bp. I.: ...az eset színhelyétől kilenc méterre sorfalat állíttat fel. A játékvezető pontosan kiméri a kilenc métert és jelt ad a szabadrúgás elvégzésére. Nyilasi Tibi áll a labda előtt...

Bp. II.: ...sakkban áll, nem mozdulhat. Gondolkodik, hogy mitévő legyen...

Bp. I.: ...Dobd be a tacsot! — kiált rá a csapatkapitány. Az a fontos, hogy nálunk maradt a labda. Gyorsítsatok fiúk! Kiss Laci kapja is a labdát, viszi, viszi, viszi. De milyen furcsák a lépései...

Bp. II.: ...lóugrással halad előre. Portisch nagymester így talán megmentheti még a királyát...

Bp. I.: ...akit Paolo Rossinak hívnak. Ő volt ugyanis a világ bajnokságon a gólkirály. De most szerencsére nem sikerül betalálnia a magyar hálóba...

Bp. II.: ...Szpaszkij futára állta az útját. A futár le is ütötte volna, de...

Bp. I.: ...a játékvezető ott volt a közelében, sípjába fújta és előhúzta a sárga lapot...

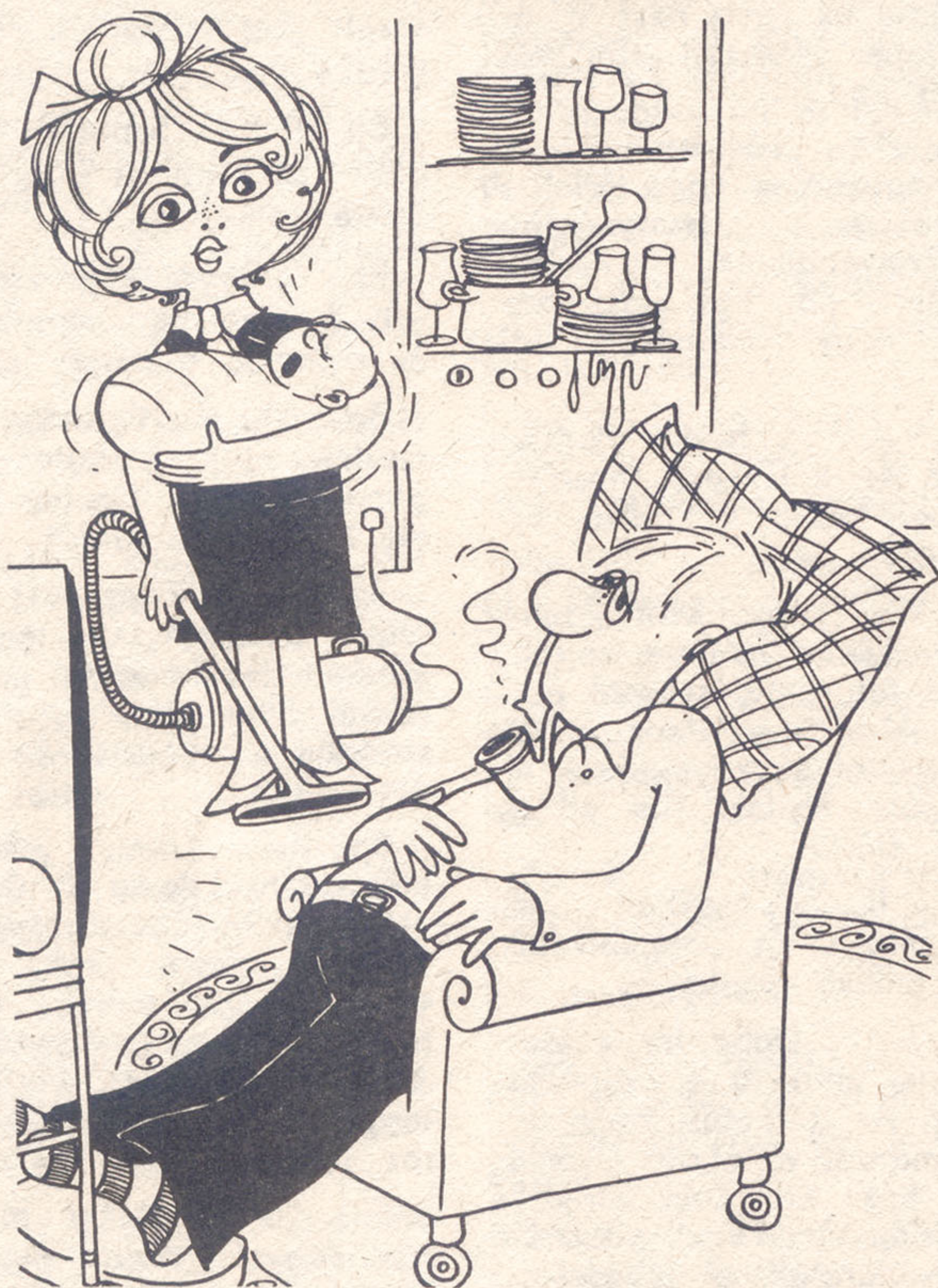
Bp. II.: ...Portisch nagymester vette a lapot. Rövid gondolkodás után a királya elé húzta a bástyáját...

Bp. I.: ...Feltartás! — kiáltják a nézők. De mivel a labda nálunk maradt, a játékvezető nem sípol, az előny-szabályt alkalmazza. Ez pedig azt jelenti...

Bp. II.: ...hogyan lejárt a műsoridőnk. Pedig a Portisch—Szpaszkij játszma legizgalmasabb percei még hátravannak. De sebjaj, kedves hallgatóink, ne csüggedjenek. A végeredményt borítékolni fogjuk és a legközelebbi páros mérkőzéskor...

Bp. I.: ...egész biztosan gólt fogunk rúgni. Azzal fejezem be a közvetítést, hogy a magyar fiúkat dicséret illeti, mindent megtettek a győzelemért. Csak éppen gólt nem rúgtak.

VIGASZ



— Jó neked, Arabella!... Éppen most mondta be a tévé, hogy a nők átlagos életkora hosszabb, mint a férfiaké!

TELE VÍZIÓVAL...

Részletek Bárány Tamás: ...és így írunk mi c. könyvéből

(Stúdióbelső. Előadónő. Középkorú, kellemes külsejű.)

ELŐADÓNŐ: Kedves nézőim, ma egy férjhezmenő leánynak adunk tanácsokat. M. O., nyíregyházi nézőnk írja, hogy huszonegy éves lánya a jövő hónapban férjhez megy, és kéri, hogy a Lányok-Asszonyok adjon neki tanácsot. Természetes, hogy örömmel teljesítjük a kérést, annál is inkább, mivel igen sokan vannak hasonló helyzetben; és így általános érvénnyel beszélhetünk az életük sorsdöntő fordulata előtt álló jövőendő asszonyokhoz.

(Szünet, bűbájos mosoly.)

Kedves kis húgom, te most életed nagy eseménye előtt állsz, néhány hét még, és kimondod az anyakönyvvezető előtt a boldogító igent. Nos,

ez az a pillanat, amikor — úgy érezzük — ideje néhány új fogalommal megismerkedned. Bizonyára nem is hallottál róla, gondos édesanyád eddig gyöngéden őrizte a titkot; mégis ez az a perc, amikor meg kell, hogy tudd: a fűzni igének, a fűzés fogalmának van egy átvitt értelme is. Kedves kislányom, az élet nehéz, az élet nem sétatér; jobb, ha felkészülsz a nehézségekre. Elő fog fordulni például, hogy jövőendő férjednek leszakad egy inggombja, vagy kabátgombja. Igaz ugyan, hogy a kiváló, egyre fejlődő ruhajavító kátészek megoldják az efféle gondot, de jövőendőbeli férjednek (a férfiak már ilyen maradiak...) jól fog esni, ha magad varrod fel a gombját. Bizonyára láttál már

édesanyád kezében olyan apró kis izéket, olyan vékony acéldarabkákat, amelyekről akkor azt hitted, drótok. Nos, nem drótok voltak.

(Kép: hatalmas tűfej.)

Ez a tű, kislányom! A végén van egy aprócska lyuk, és ezen keresztül kell...

(Kép: egy hajókötél vastagságú cérna közeledik az óriásira nagyított tű foka felé.)

...a megnyálazott végű cérnát átbujtatni, hogy a tű

alkalmassá váljék a varrás műveletének elvégzésére.

(Kép: a cérnafűzés sémájának rajza.)

Nos, ez a fűzés fogalmának átvitt értelme, kedves kislányom. Szinte magam előtt látom meglepett arcodat: „Ugyan, hát nemcsak a fiúkat lehet fűzni?”

(Előadónő arcán elnéző mosoly.)

Nem... Látod, az élet csupa meglepetés... De ideje, hogy felkészülj rájuk — ma holnap asszony leszel!





Nagy nevet- tetők

(Stúdióbelső. kerek asztalnál ül Pardon Frigyes, a rádió neves vidámműsor-rendezője. Megvesztegetően mosolyog.)

PARDON: Kedves nézőink, ma — Nagy nevetetők című sorozatunk folytatásaképp — szintén nagy nevetetőkről lesz szó. Rengeteg ilyen nagy nevetetőt ismer a filmtörténet — ha az ember beül egy filmarchívumba, szinte elszédül, annyi a mulattató, kacagtató rövidfilm a század elejéről. Ezer tréfa, ezer ötlet, ezer szórakozás — ezt nyújtja a filmtörténet őskora a figyelmes szemlélőnek. Ha emlékeznek, legutóbbi adásunkkor a kezdetleges humor megnyilatkozásait vettük számba a film őskorából. Ben Turpin, Harold Lloyd és az utolérhetetlen Chaplin vonult fel akkori műsorunkban — de ha emlékeznek, csupán a burleszkfilm kezdetleges eszközeit láthattuk, művészi kellékeik közt. Mai estünkön szeretnénk továbblépni, és megmutatni, milyen utakra tért később a rövidfilm: hogyan alakult ki a jellemábrázolás művészete ezeknél a nagy alkotóknál.

(Pardon szünetet tart, könyvet töröl a szeméből.)

Kedves nézőink, a filmtörténet legfényesebb kockái következnek — nézzék meg a nagyszerű Ben Turpint, a

film első nagy jellemkomikusát!

(Kép: filmbejátszás. Megjelenik a színész, hatalmas fekete bajusszal; egy magas tányéroszlopot tart a kezében, azzal balanszíroz, egy-két akadályt kikerül, majd egy fordulóból egy macska kerül elébe, megrémül, és fenékre ül. A kép merev mozgású, a némafilm szögletes mozdulataival.)

Képváltozás: ismét Pardon Frigyes. Lelkesen folytatja.)

PARDON: Újabb hatalmas lépést jelentett előre Harold Lloyd művészete, kedves nézőink. Harold Lloyd már tudatosan vállalta a társadalom nagy ostorozójának szerepét: filmjei talán ezért is voltak annyira népszerűek. Figyeljük meg ezt a mély komikumot, amely a figura minden mozdulatából árad; s ugyanakkor azt a nagyszerű bravúrt is megcsodálhatjuk, ahogyan Harold Lloyd a legegyszerűbb művészi eszközökkel ugyan, de mégis az ember- és jellemábrázolás csúcsain jár.

(Kép: filmbejátszás. Vastag csontkeretes szemüveggel Harold Lloyd. Egy óriási tejszínhabos tortával közeledik, fapofával. Jön, jön, emberek jönnek-mennek előtte, ő csak

jön, jön, egy folyosón megy, — nyilván szobapincér, és viszi valamelyik szobába a tortát. Ajtó nyílik itt is, ott is, majdnem nekimennek, de ő kikerüli a veszélyt. Az izgalmak gyakran ismétlődnek, míg végül eléri a keresett szobát, benyit. Odabent házaspár veszekszik; a feleség éppen egy párnát vágott a férj fejéhez, de az elugrott, így a párna Harold Lloydot vágja fejbe. Megbillen, a tortát a férj fejéhez repíti, az ösztönös mozdulattal elhárítja a küldeményt, amelynek így csak egyik fele keni őt össze, másik fele az asszony arcán toccsan szét. Az asszony a maga adagját viszont Harold Lloydhoz vágja. Mindhárman a földön henteregnek. Képváltozás: ismét Pardon Frigyes.)

PARDON: Ezek már olyan csúcsai a jellemábrázolásnak, kedves nézőim, hogy innét már nehéz volt továbbjutni. És egyvalakinek mégis sikerült! Hogy kinek? Ezt talán még az iskolás gyermek is tudja: Charlie Chaplin volt az illető, akinek nemrégiben ünnepeltük a hetvenötödik születésnapját. A kisfilm, amelyet most bemutatunk, a tízes évekből való, abból az időből, amikor a nagyszerű mű-

vész szakított az olcsó burleszkelemekre épített komédiázással, és áttért a jellemábrázolás nagy művészi feyelmet és lemondást kívánó alkotómódszerére.

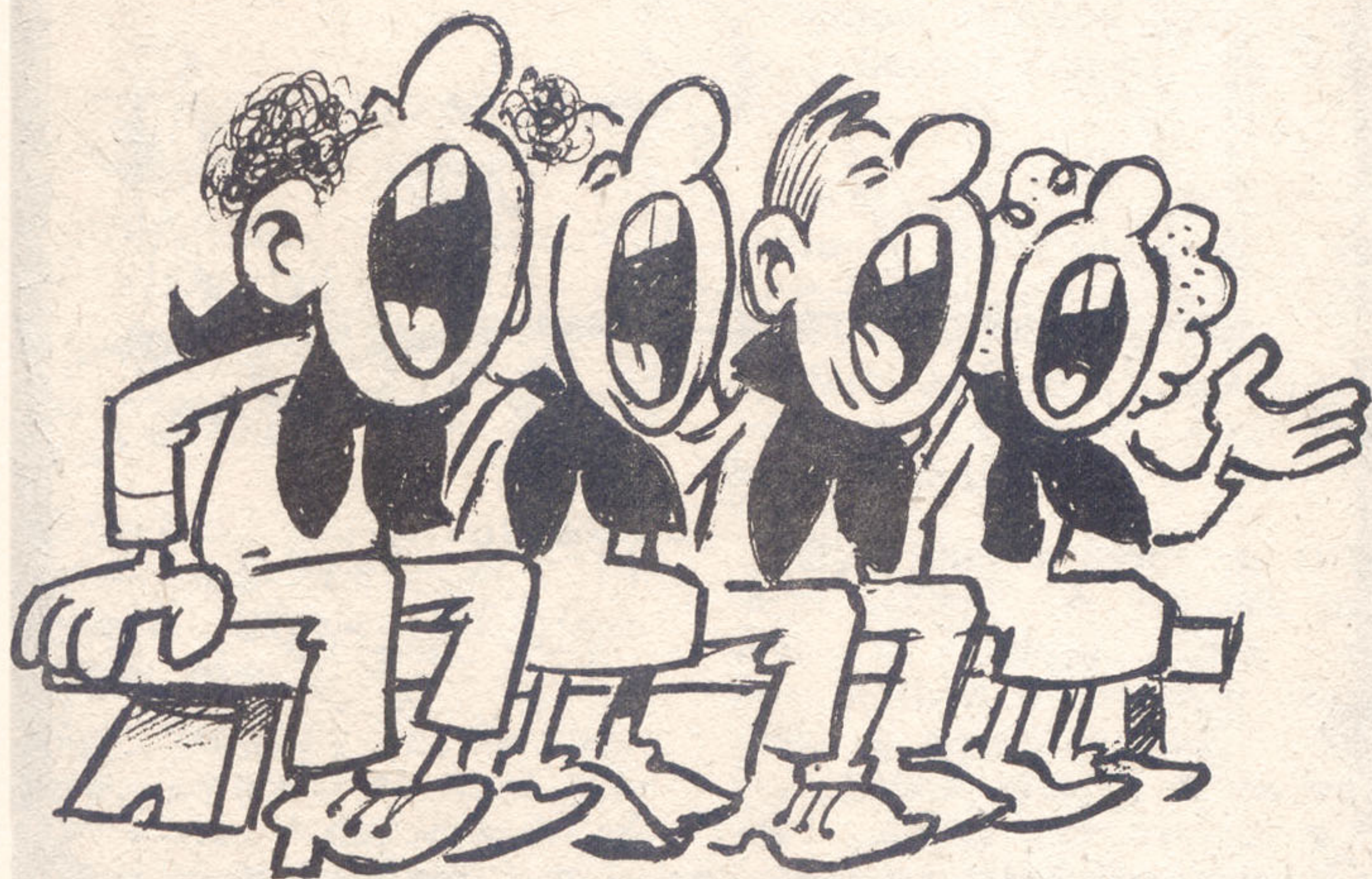
(Kép: filmbejátszás. Chaplin. Jön, jön, kacsázva, botjára támaszkodva. Megbotlik egy hordóban, fenékre ül. Feláll, leporolja magát, szemrehányó pillantást vet a hordóra, megy tovább. Egy keresztutcából hatalmas dézsát hoznak, ő háttal áll, nem látja, egy járókelőt udvariasan kikerül, hátralép, és — zsupsz, beleül a dézsába. Kikászálódik, fejét rázza, megy tovább.

A következő sarkon cukrászinas jön, tállal, rajta csupa habos sütemény. Nem veszi észre Chaplint — és bele a képébe a tálat. Képváltás. Pardon Frigyes megint.)

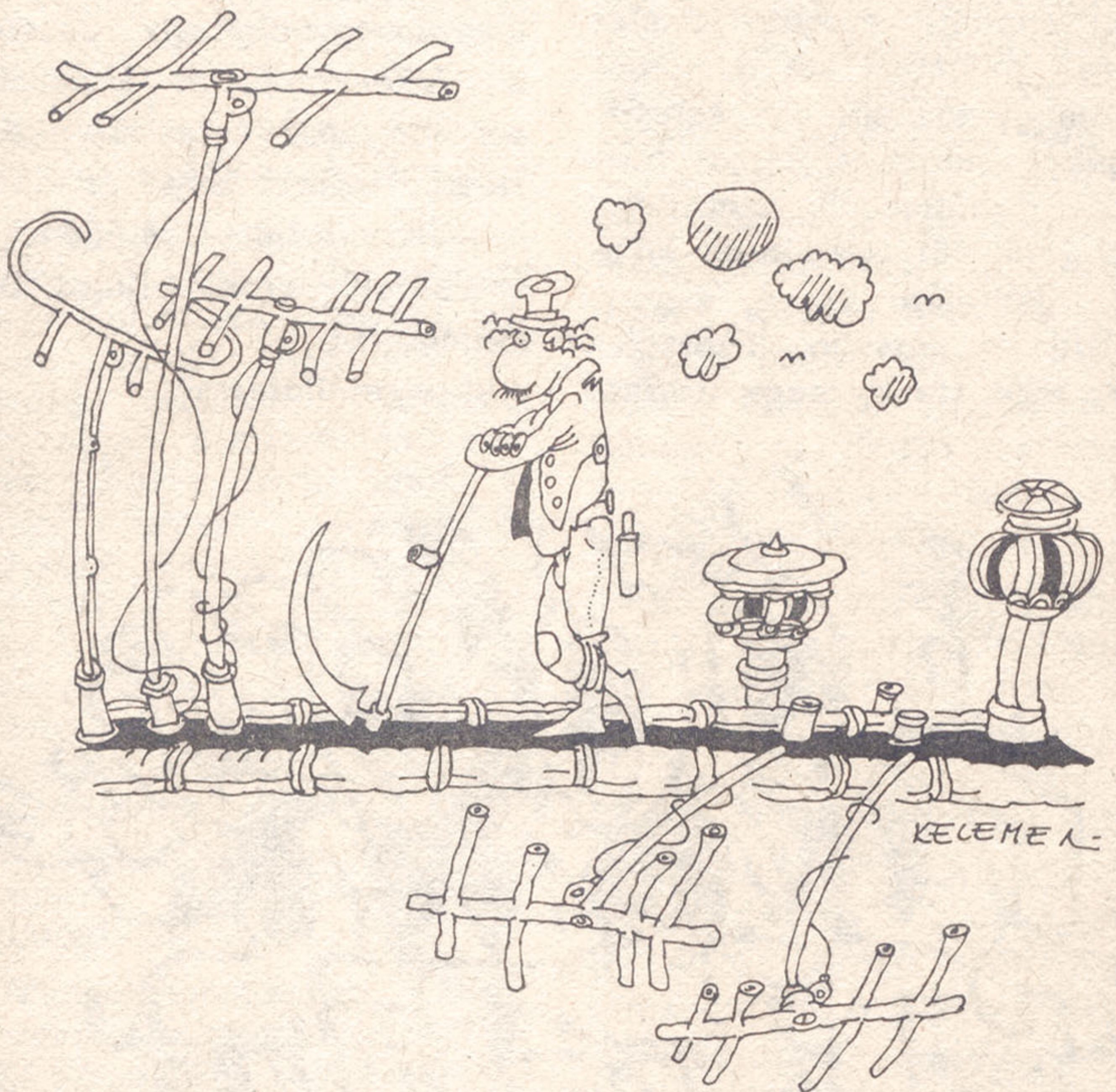
PARDON: Nos, kedves nézőink, ma eddig követtük a filmművészet nagy neveltetőinek útját. Legközelebb ismét továbbmegyünk egy lépéssel: a jellemábrázolás kialakulását fogjuk végigkísérni Ben Turpin, Harold Lloyd és Charlie Chaplin művészetében.

(Pardon arcára bájos búcsúmosoly.)

A viszontlátásra!



Ha rossz a műsor



A televízió irodalmi klubja

(Klubbelső. A közönség várakozó feszültségben ül. A közönségnél csak a játékvezető várakozó feszültsége a nagyobb. A kamera indít, a játékvezető feláll.)

JÁTÉKVEZETŐ: Kedves közönségünk, kedves klubtársak, szeretettel üdvözlöm önöket mai klubestünkön, amelynek tárgya a magyar irodalom. Izé... Mi is jön most, Mari-ka?

SZÉP BEMONDÓNŐ (SÚGVA): A népi hős.

JÁTÉKVEZETŐ: Ja, igen. Kérem a függönyt!

(A függöny felmegy, ott áll egy levente, talpig páncélban.)

LEVENTE: „Ég a napmelegtől a kopár szik sarja,
Tikkadt szöcskenyájak lege-
lésznek rajta”

Igy kezdődik az a költemény, amelyet halálom után vagy ötszáz esztendővel írt rólam egy derék magyar költő.

Először ifjúságomat írta meg, aztán halálomat, legvégezetül szomorú szerelmem történetét.

(A függöny lehull. A játékvezető feláll.)

JÁTÉKVEZETŐ: Kedves klubtársak, ezzel kezdetét is veszi vetélkedőnk. Kérek három bátor jelentkezőt.

(Három játékos jelentkezik. Két fiatalember és egy idős hölgy.)

JÁTÉKVEZETŐ: Csak bátran, bátran! Szíveskedjenek kiírni! Itt is vagyunk? Nagyszerű! Nos, felteszem az első kérdést: ki volt a most látott hős? A válaszokat kérem felírni a táblára!

(Első játékos felírja a táblára: „Himfy”. A második játékos a krétáját rágja, az eget nézi, a földet nézi, megtörli a homlokát, majd felírja: „Lúdas Matyi”. A harmadik játékos egy óvatlan pillanatban átsandít a másik

táblájára, és már írja is: „Lúdas Mátyás”.)

JÁTEKVEZETŐ: Készen is vagyunk? Nagyszerű! Tesse- nek úgy állni, hogy a kame- ra is lássa! No, nézzük... Hát, egészen őszintén... ügyesek ezek a válaszok, igen... talpraesettek... de nem egészen szabatosak. Hát ez most nem járt szerencsével. Szíveskedjenek talán vissza, a székekre. Feltenném a második kérdést. Ki írta azt az elbeszélő költeményt, amelynek hőse az imént meg- jelent?

(Az első játékos vad töp- rengés után felvési a táblára: „Kisfaludy Károly”. A második játékos azonnal írja, az ab- szolút tudás biztonságával: „Fazekas Mihály”. A harma- dik játékos ismét átsandít, és már írja is: „Fazekas Anna”.)

JÁTEKVEZETŐ: Kisfaludy, hát igen... Múlt századi szerző szintén... de nem tu- dom elfogadni. Fazekas... Istenem, hát ha a Lúdas Ma- tyi jó lett volna, ez is jó vol- na... Az érzéket látom, a jó hozzáállást az irodalmi dol- gokhoz — de a pontosság se utolsó. Talán akkor a har- madik kérdést, Marika!

SZÉP BEMONDÓNŐ: Mi a keresztneve a szóban forgó költemény szerzőjének, és mi- kor született?

(Az első játékos felírja: „Nem Károly, hanem Sán- dor”. A második játékos töp- reng. A harmadik lesi a má- sodikat. Kínos szünet.)

JÁTEKVEZETŐ: No! Hát nem boszorkányság ez! Tes- sék nyugodtan gondolkozni! Az Akadémia főtitkára is volt! No! Hát Arany keresztneve!

(A második játékos meg- fontoltan felírja: „János”.)

JÁTEKVEZETŐ: Nagyszerű. János. Remek! Az a bizton- ság, amivel mindjárt ki tet- szett találni! Marika, egy öt- százforintos utalványt a ked- ves versenyzőnek! És valami könyvjutalmat is, ha lehetne!

(A szép bemondónő köny- vekért megy, hoz egy halom- mal. A játékvezető az egész tornyot odaadja a játékosok- nak.)

JÁTEKVEZETŐ: Még egyszer gratulálok. Csak így tovább!

(Az asztaloknál mozgoló- dás.)

EGY KLUBTAG (felszólal): És az évszám?

JÁTEKVEZETŐ: Hogyan?

MÁSIK KLUBTAG: Arany születési éve! Az is benne volt a kérdésben!

JÁTÉKVEZETŐ: Persze, persze. Hát akkor tessék azt is felírni!

(A második játékos felírja: „1717”.)

JÁTÉKVEZETŐ: Pompás, pompás!

EGY KLUBTAG: Hogyhogy? Száz évet tévedett!

JÁTÉKVEZETŐ: Kizárt dolog!

HÚSZ TOROK: De! De! Igaza van!

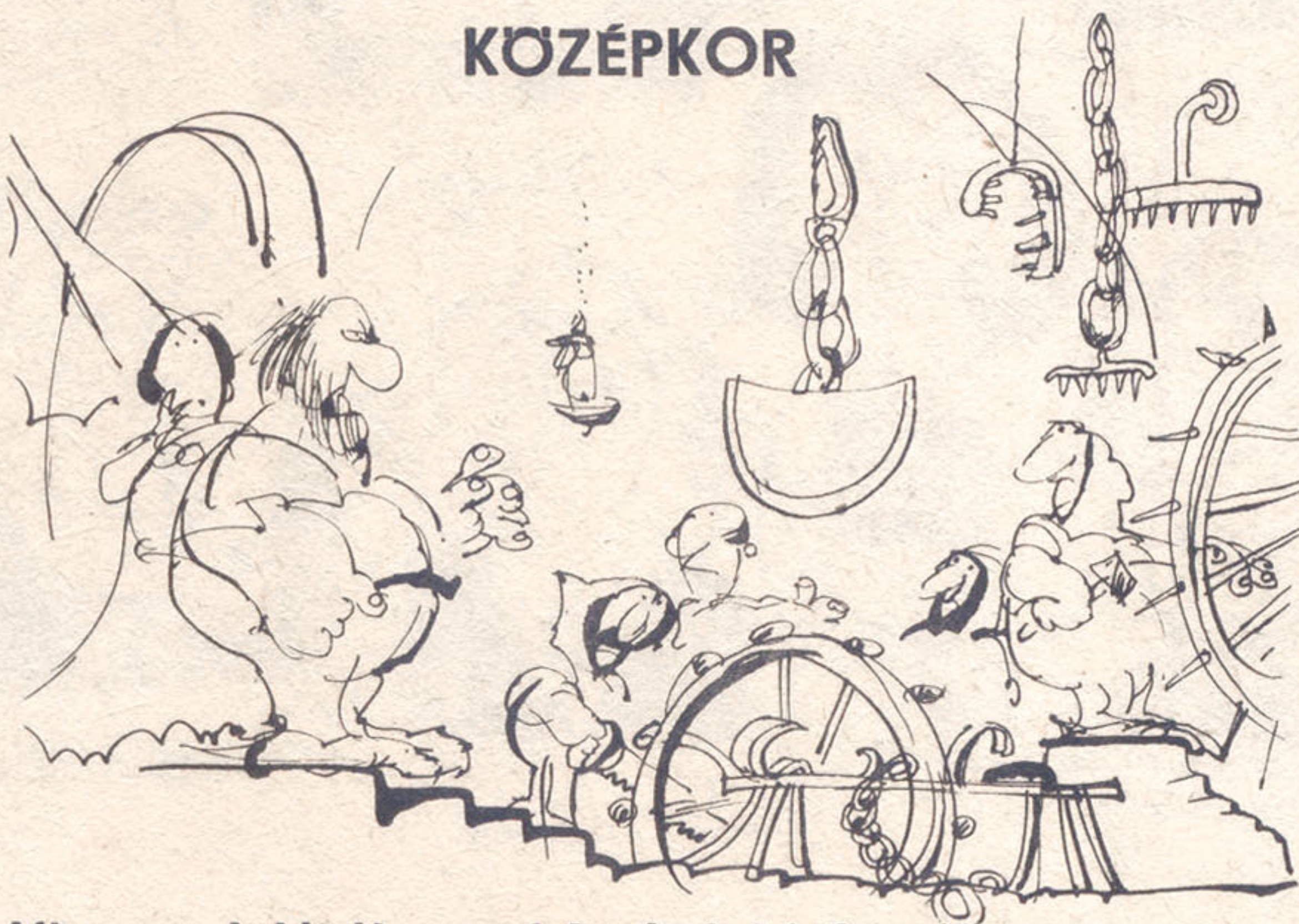
ELSŐ KLUBTAG: 1817-ben született!

JÁTÉKVEZETŐ: Fantasztikus. Pedig a Hungária Irodalmi Lexikonban is utánanézttem... No, nem baj. Nemso-kára itt az új Irodalmi Lexikon. Abban biztosan nem lesz hiba.

(A klub elúszik, megjelenik a férfias műsorközlő.)

MŰSORKÖZLŐ: Kedves nézőink, a televízió irodalmi klubjának százhuszonötödik estjét látták. A műsort összeállította, szerkesztette, nyírta, irodalmi szakértő és játékvezető volt, valamint az adás alatt eszméletlenül sokat dohányzott: Ártány Tamás.

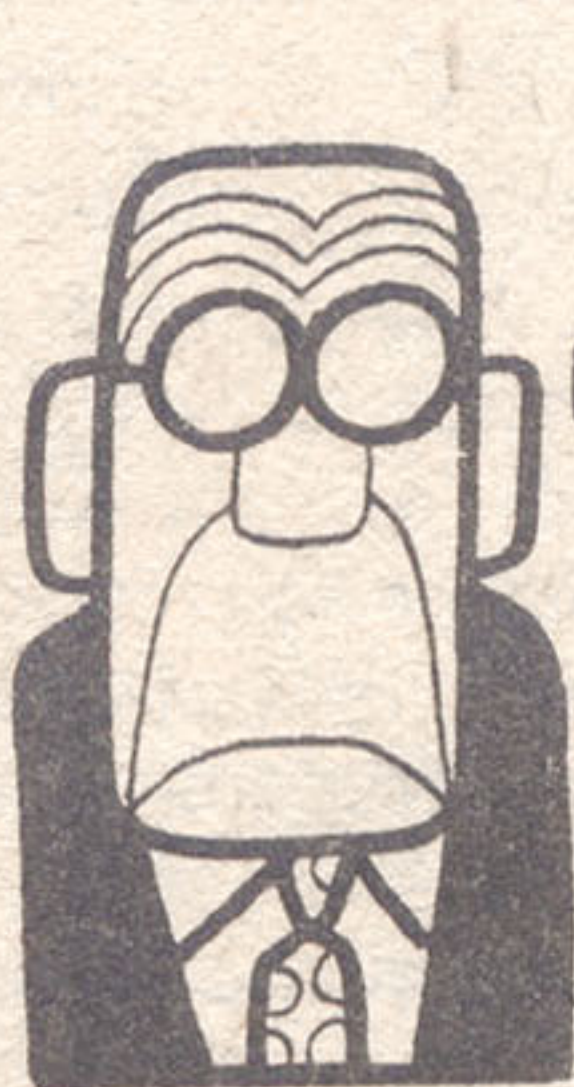
KÖZÉPKOR



— Nincs valakinél egy húsvágó kés? ...

A „fő” téma

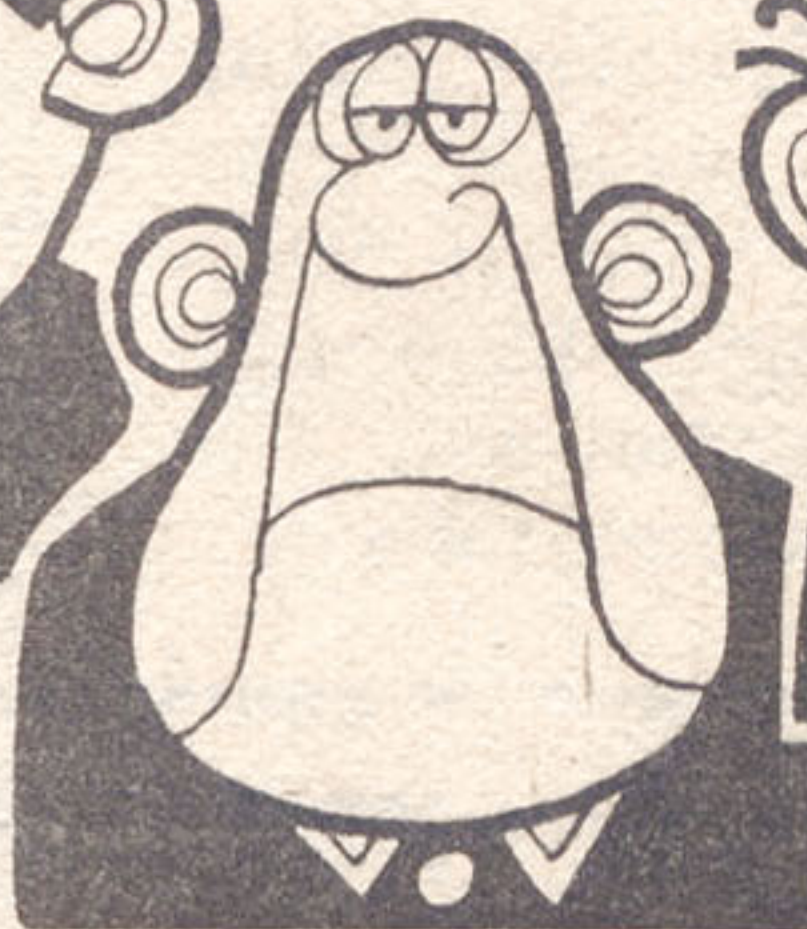
Tudjuk, nincs két egyforma fej. (Bemutatni hogy volna hely?) Szerencse, hogy más-más fokon, karakterünk így-úgy rokon. Sok fejre jut egy fejforma, s megfigyelni jó fejtorna, hogy akit látsz magad körül, melyik fejformának örül.



téglafej



tökfej



körtefej



tojásfej



macskafej



piszkótafej



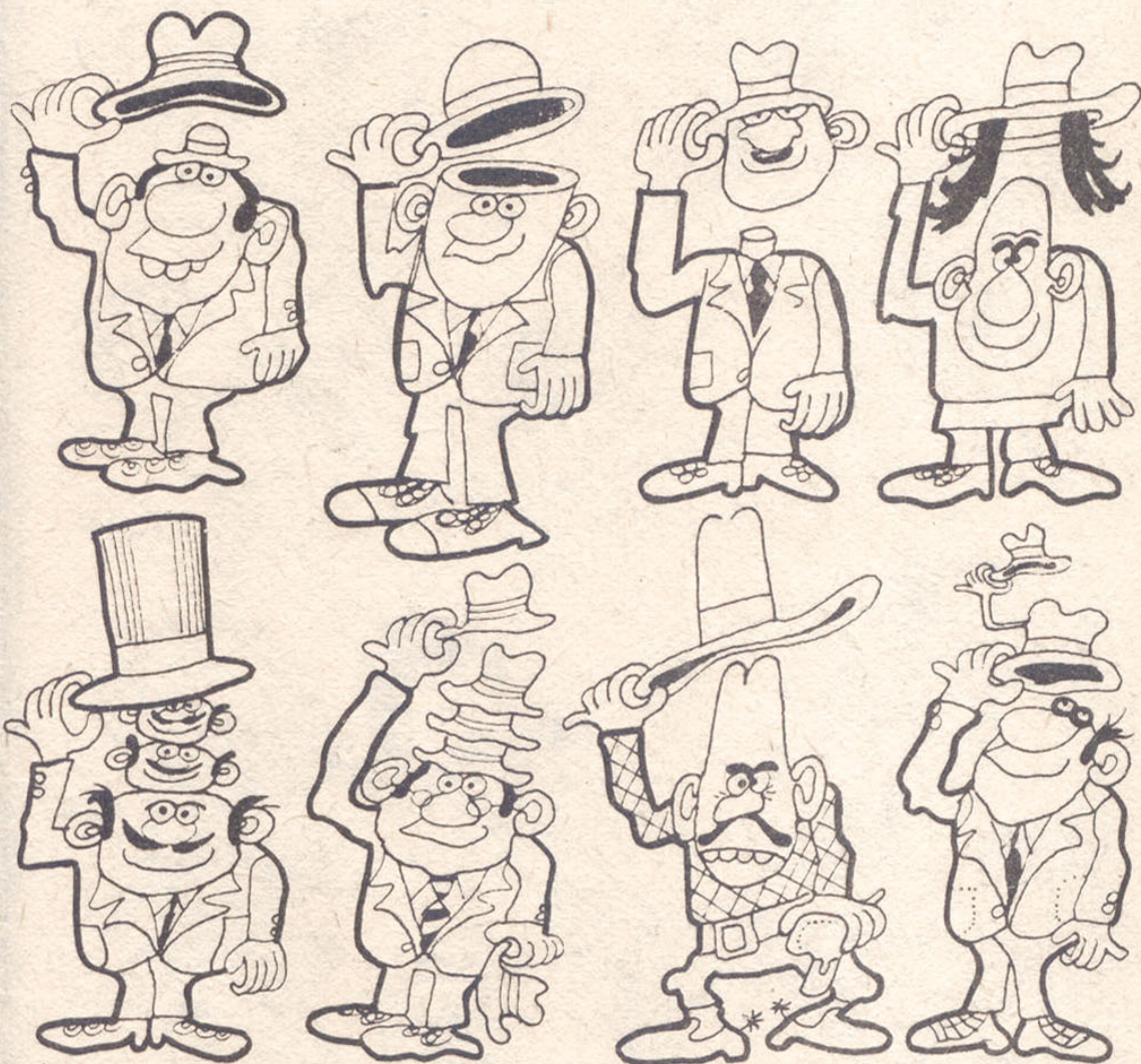
krumplifej



rombuszfej

Ötlet kalapszámra

Szép dolog, ha tollad hegyén világra jön sok kis egyén,
mert lehet szép, csúf vagy fura, társaslény a viccfigura.
Jó ötlet nincs egyedül, szólót soha nem hegedül. Fül-
lelj, kutass erre-arra, s rátalálsz a zenekarra.



Az árulkodó orr

Lényege e néhány sornak: jellemzése számos orrnak. Bárki jó, vagy rosszat forral, kifejezheted az orral! Viccrajznál ez fontos nézet; a forma dönt és a méret. Kedves, vidám, bús vagy orrol... kész gyűjteményt kapsz az orrból.



kavaly
orr



borzavágos
orr



kos-
orr



római orr



szimat-
orr



dühös-
orr



bohóc orr



vidám
orr



máthás
orr



lógó
orr



krumli orr



fitos orr



aristok-
rata orr



kacsa-
orr

rátartó
orr



bunyós
orr



videg
orr



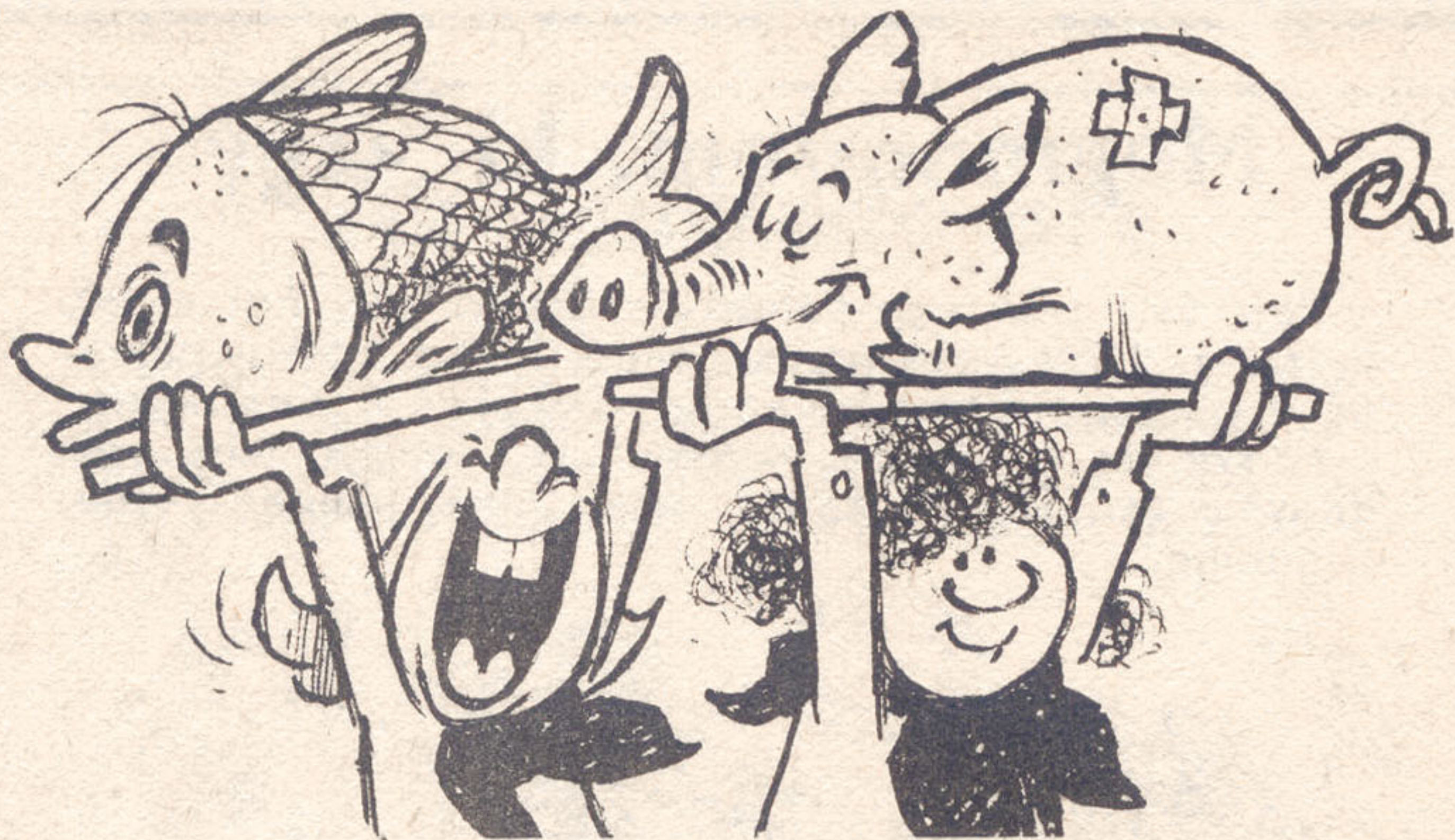
gyerek orr

Megmondom, ki vagy

Rajz és egyén eggyéolvad... Ereszd neki hát a tollad! Ha vidám vagy és csapongó, tollad játékos pillangó. Figurád, ha formád hozod: bohókásan izeg-mozog.

Persze, ez a néhány módszer csak tanács, nem csodagyógyszer. Sok gyakorlás, kevés hiba, minden kezdet csigabiga.





Meghitt vacsora

A ház asszonya rövid, de azért kínosan aprólékos szemlét tartott a konyhában a már elkészült ételek, sütemények, italok és üdítők felett, aztán vezényelt.

— Ignác! Hozhatod a halat!

— Hogyne, hogyne, a halat — mondta a család fő mérsékelt lelkesedéssel. — Egy pillanat!

Hetek óta rettegett ettől a perctől, és a fekete végzet íme beteljesedett. Komoran öltötte magára a kötényt, és súlyos mozdulattal megragadta a nyújtófát. Szó, ami szó, a Vadölő külseje valamivel harciasabb volt annak idején. A gyerekek minden-

esetre visítózva nevettek, és ebből sikerült némi harci szellemet merítenie.

A két és fél kilós ponty tanácstalanul úszkált a kádban. Nem sejtette, hogy a fölötte tornyosuló Ignác még nála is tanácstalanabb. A Nagy Fehér Vadász most felemelte a nyújtófát, és lecsapott. Három vagy négy liter víz fröccsent szét a fürdőszobában, ami első kísérletre elég szép eredmény. Igazán azonban nem volt elégedett. Elhatározta, hogy cselhez folyamodik, és álnokul kihúzta a dugót.

— Ignác! Mi lesz a halal...?!

Amikor a ponty már az üres kádban dobálta magát, Ignác úgy érezte, hogy elérkezett az ő pillanata, és megint lesújtott. A nyújtófa eltörött, és a kád széléről is lejött a zománc, de a családfő még mindig nem volt igazán boldog. Elhatározta, hogy puszta kézzel veti magát a küzdelembe. Elhajította a hitványnak bizonyult fegyvert, és megragadta a halat. Az események felgyorsultak. Amint diadalmasan kiemelte a kádból a zsákmányt, elkövetett egy ballépést. Rálépett a törött sodrófára, és belezuhant a kádba. A ponty természetesen kicsúszott a kezéből, és elcsattogott a konyha irányába.

— Arabella! — bömbölt Ignác a kád mélyéről. — Megy a hal! Rögtön jövök én is...!

— Megörülök! — jövendölte Arabella. — Ez most áll neki fürdeni.

És bekúszott az asztal alá, mert ott lapult meg a vacsora fénypontja. Közben leverte a tortát meg a bort, de a vadászat örömét ez már alig csökkentette. Ráadásul megérkezett az erősítés is a feldúlt családfő személyében. Elsősorban bemutatott egy rövid, de fergeteges orosz népi táncot a szétkenődött, csúszós torta tetején, ám még mindig adott magára.

— Tarts ki Arabella. Ki fogjuk éheztetni. Mindjárt megnézem, meddig él egy ilyen ponty!

És jól követhető nyomokat hagyva maga után, elcsúszkált a lexikonok felé. A hal utánacsattogott. Úgy látszik, érezte, hogy arrafelé fenyegeti a kisebb veszély. Erre aztán a ház asszonya is úgy döntött, hogy előbújik. Csak a pillanat nem volt szerencsés. Éppen összeütközött a pontyot üldöző gyerekekkel, majd mindhárman elcsúsztak a tortán. A kis Ákoska ugyan megkapaszkodott az asztalterítőben, de ez egyikükön sem segített.

Legkevésbé a vacsorán, amelynek további alkatrészei — a sült burgonya, a csirke, és az üdítőitalok — is egyenesen szétterültek a padlón.

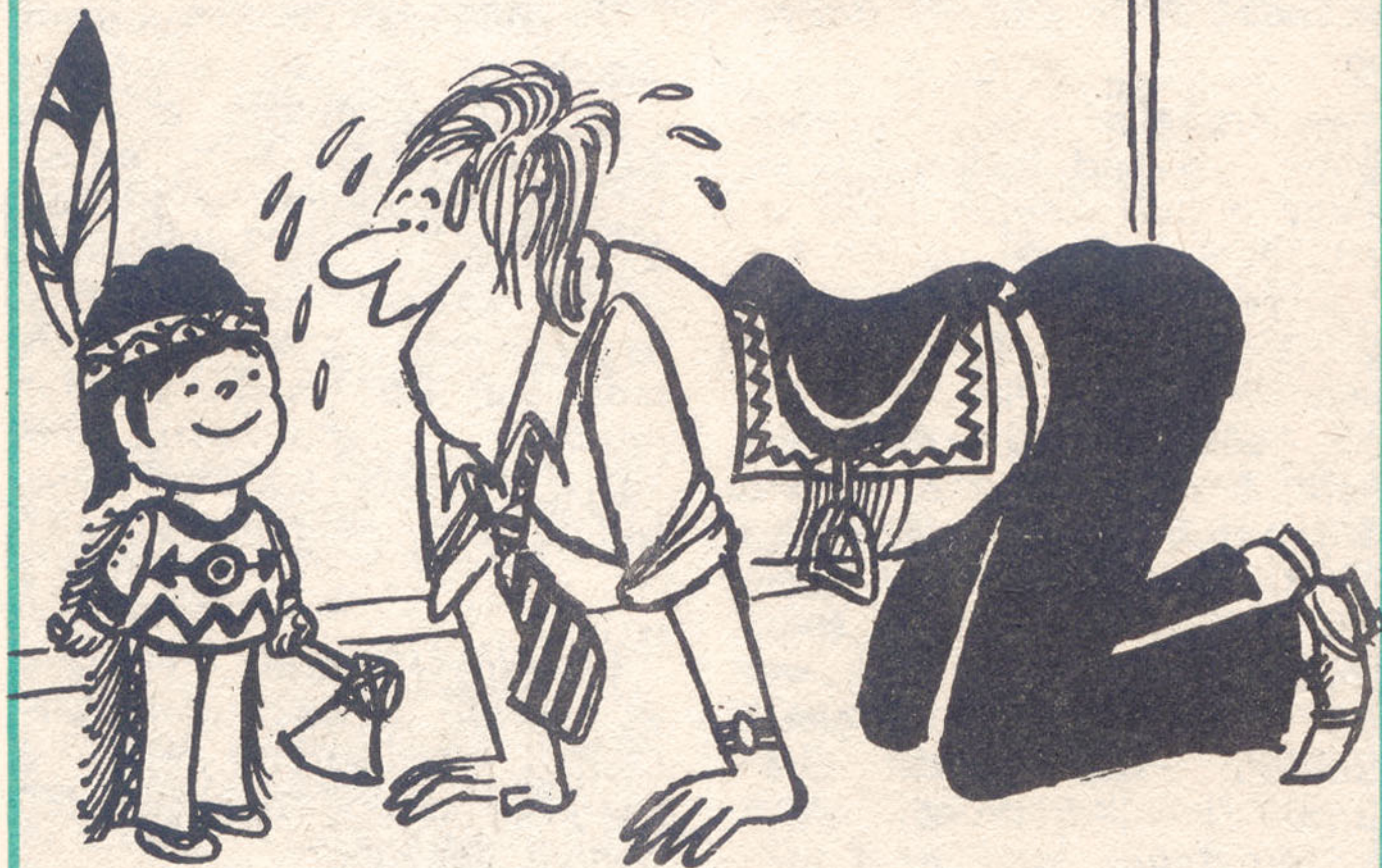
— Megvan! — lelkenedett Ignác, kezében a lexikkal, és rálépett a halra. — De most már azt hiszem, teljesen mindegy — tette hozzá, amikor a felszínre bukkant a rázúduló könyvek halmaza alól.



Vacsorára vajás kenyeret és parizert fogyasztottak kissé tűnődő hangulatban, csak a gyerekek szeme ragyogott földöntúli fényben.

— Anyu! Jövő karácsonkor is ilyen vacsorát szeretnénk...!

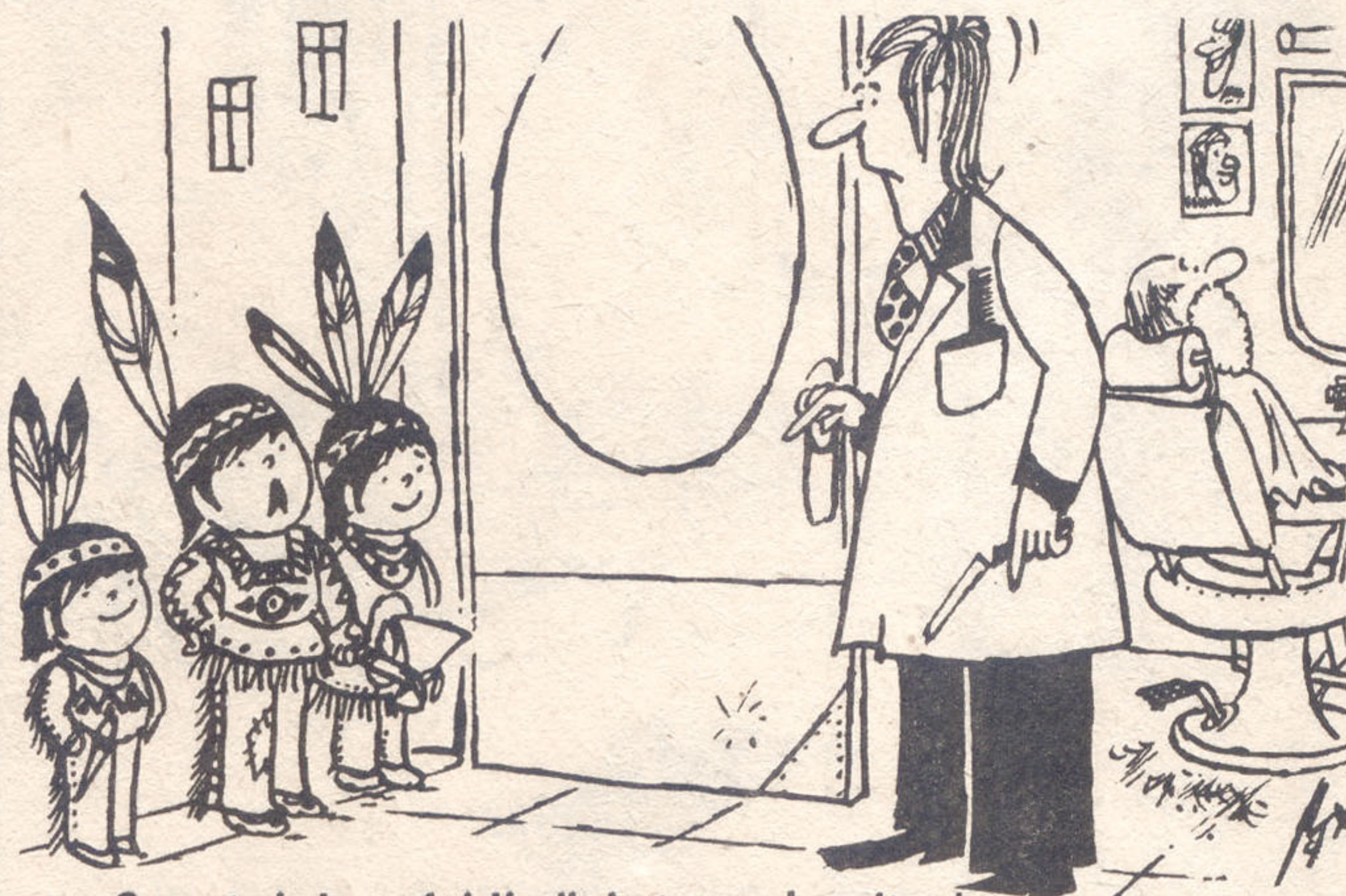
UFF...!



— Jól van lovacskám, kérhetsz egy kis sört a mamitól!



— Úgy látom a füstjelekből, kész van az ebéd!



— Szeretnénk a fejdíszünket megigazítani...



— Most mit sírsz, csak egy tolladat vettem kölcsön...



— Jó lenne, ha eszembe jutna, hogy hová ástam el a csatabárdot!

HAHOTA 17

**KIADJA AZ IFJÚSÁGI
LAP- ÉS KÖNYVKIADÓ
VÁLLALAT**

**Felelős kiadó:
DR. PETRUS GYÖRGY**

**Felelős szerkesztő:
SOMOS ÁGNES**

**Szerkesztők:
CSER GÁBOR
FORRAI JÁNOS**

Pécsi Szikra Nyomda

**Felelős vezető:
FARKAS GÁBOR
igazgató**

ISSN 0230—1636

**PAJTÁS—HAHOTA
Budapest,
Jászai Mari tér 5.
1397**

**Megjelent 5,95 A/5
terjedelemben.**

KÉSZÍTETTÉK:

**Balázs Piri Balázs
Baráth József
Bárány Tamás
Böcs Ferenc
Cser Gábor
Csuzi Zsuzsa
Dallos Jenő
Dargay Attila
Endrődi István
Forrai G. János
Funtek István
Füleki János
Fülöp György
Horváth Mihály
Juhos Judit
Kelemen István
Lehoczky István
Major Árvácska
Rohrmann Katalin
Roóz Péter
Sajdik Ferenc
Somos Ágnes
Szente Pál
Szemerédy Gábor
Szigeti Piroska
V. Sólyom Erzsébet**

ÁRA: 14,— Ft

